

REGISTERED No. 61.

TANJORE DISTRICT GAZETTE SUPPLEMENT

MUNICIPAL PROCEEDINGS.

AND DATAM MUNICIPALITY.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

— T. 10206

சைவ-எல்லப்பநாவலர்ப்புஷ்ய

அருஞ்சலபுரணம்.

பி. 47004
1994 இ தற் கு.

மழவை - மகாலிங்கைபாவர்

செய்த உரையுடன்.

திருத்தணிகை.

விசாகப்பெருமானையார்

பரிசோதித்தப் பிரதிக்கிணங்க

சிதம்பரம்-காரியம்

குருசாமிநாயக்கரவர்களுக்கும்

பார்வையிடப்பட்டு

கொ-மாணிக்கமுதலியாரவர்க

ளது சென்னை,

மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1993.

விளம்பரம்.

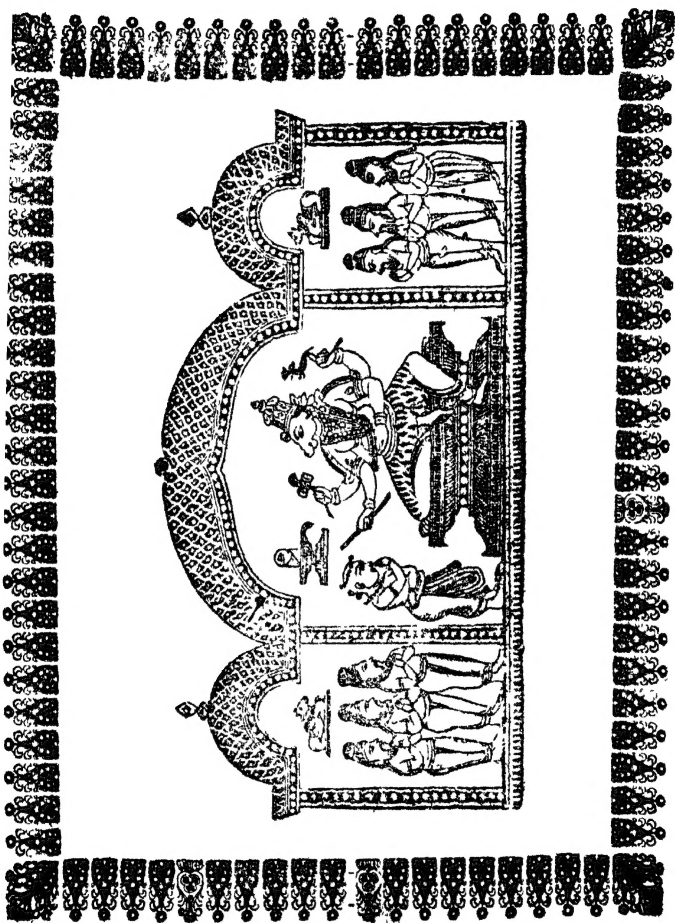
இதனால் யாவுதற்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னை சேங்கப்பட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார் வீதி 28 - வது வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும். மனோன்மணி விலாச அச்சகக் கூடத்தில் நானாவிதமான தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தம், பலவிததுலுக்குப் புத்தகங்களும், நன்குமதிக்கத் தகுந்த கிளேவ் கடிதத்தில் வசிட்டமுனிவர் ஸ்ரீராமருக்கு உபதேசித்தருளிய ஞானவாசிட்டு வமலராமாயணத்தை வெகுதிருத்தமாக வித்துவான்களைக் கொண்டு ஆங்காங்குள்ள எழுத்துப் பிழைகளைத் திருத்தி அச்சிட்டு முகிஷபெற்றிருக்கிறது; ஆகையால் விருப்ப முடையவர்கள் அடியிற்கைநாட்டிட்டுருக்கும். எனதிடம் விலைசரசமாய் பெற்றுக்கொள்ளவும், யாவரேனும் எனக்கு கடிதம் எழுதும் பகடத்தில் பதில்கிடைப்பதற்கு அறை அணு லேபிலனுப்பி லொலைய பதில் கிடைப்பது அறிது.

இப்படிக்கு,

சென்னை - மாணிக்கமுதலியார்

28-௨. சேங்கப்பட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார்

வீதி - சென்னை.

புராணச் சூக்தங்கட்பின்

அட்டவண்ண.

படங்களின் அட்டவண்ண

சருக்கங்கள்.

பக்கம்.

பாயிரம்.

க

க-வது-திருநகரச்சருக்கம்

ய

உ-வது-திருமலைச்சருக்கம்

உஅ

ந-வது-திருவவநாரச்சருக்

ருஉ

ச-வது-திருக்கண்புதைந்த

எஎ

ரு-வது-இடப்பாகம்பெற்ற

கூகூ

கூ-வது-வச்சிராங்கதபாண்

ககஅ

எ-வது-வல்லாளமகாராஜ

ககய

அ-வது-தீர்த்தச்சருக்கம்

கருக

கூ-வது-திருமலைவலம்புரிச்

ககக

ய-வது-ஆதித்தச்சருக்கம்

கஎக

யக-வது-பிரதத்தச்சருக்க

கஎரு

யஉ-வது-பாவந்தீர்த்தச்ச

கஅய

யந-வது-புளகாதிபச்சரு

கஅகூ

பாயிரம்உள்படசருக்கங்கள்

யச

க-வது-சிவபெருமான படம் க

உ-வது-நந்திதேவர் ,, க

ந-வது-திருமலை ,, க

ச-வது-அடிமுடியறிதல் ,, க

ரு-வது-திருக்கண்புதை ,, க

கூ-வது-பாவதியார் ,, க

எ-வது இடப்பாகம்பெற்ற ,, க

அ-வது-மகிடாசுரசம்மார் ,, க

கூ-வது-வச்சிராங்கத ,, க

ய-வது-வல்லாளராஜன் ,, க

யக-வது-தீர்த்தத்தின் ,, க

யஉ-வது-திருமலைவல ,, க

யந-வது-ஆதித்தபக ,, க

யச-வது-பிரதத்தராஜ ,, க

யரு-வது-பாவந்தீர்த்த ,, க

யகூ-வது-புளகாதிபன் ,, க

ஆக பதினாறுபடங்கள் அடங்கி

யிருக்கின்றன.

—*—

—*—

இதில் த்லபுராணத்தின் வருத்தின்படி.

விசேடமாய் தீபக்சரித்திரச்சருக்கம்.

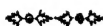
சோந்திருக்கின்றது.

உ

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலைத்

திபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரிபூரண சுயம்பிரகாசப் பொருளாகிய ஸ்ரீகைலாசபதியானவர் இந்த உலகத்திலுள்ள ஆங்காங்கிருக்கும் ஆதமகோடிகளுக்கும்பொருட்டித் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கிற பல தலங்களுள் ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆளுடைய வரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், ஆளுடைய நம்பிகளாகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், ஆளுடைய வடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் இந்நாலவர்க ளருளிச்செய்த பாடல்களை உடையவையாய்ச் சோழதேசமுதலான தேசங்களில் இன்ன இன்ன நாட்டில் இதனை இத்தனை ஸ்தலங்களென்று முன்னோர்க ளேற்படுத்தின கிரம்ப்படியே நடுநாட்டுக் குளளிருக்கும் ஸ்தலங்க ளுள் விசேடமாகிய திருவண்ணாமலையென்றுத் திருப்பதி கிரேதாயுகத்தில் அக்கினி மலையாகவும் திரேதாயுகத்தில் மாணிக்க மலையாகவும் துவாபராயுகத்தில் பொன்மலையாகவும் கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொண்டி, அருணாசலம் சோணாசலம் கௌரிநகரம் தேசநகரம் முத்திரகரம் ஞானநகரம் சிவலோகம் என்று இவ்வாறு பலபெயர்களை யுடையதும் சிவபெருமானே கிரீருபமாயிருப்பதும், பாவதியார் திருவவதாரமானதும், திருக்கண்புதைத்ததும், மகிடாகூர மாத் தனஞ்செய்ததும், இடப்பாகம்பெற்றதும் சந்திராவம்சத்தனாகியவச்சிராகுகதபாண்டியன் பேறுபெற்றதும் கலாதரன காரதிரசாலி தவஞ் செய்து பேறுபெற்றதும், அக்கினி வம்சத்தனாகிய வல்லாளராஜன் புத்திரசோகந் தீர்த்ததும், இந்நிரதீர்த்தமுதலாகிய அனேக தீர்த்தங் களும் அன்பர்கள் திருமலை வலம்புரிதலும் ஆதித்தனுக்கு தரிசனங் கொடுத்ததும், சூரியவம்சத்தனாகிய பிரதத்தராஜனால் அநேககாணிக் கைகள் பெற்றதும் அஷ்டவசுக்களும் பிரமன் முதலானவர்களபாவந் தீர்த்ததும் புளகாதிபன் பேறுபெற்றதும் நினைக்க முத்தி தரும்ஸ்தல மென்பதும் ஆகம்புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுரு வானதற்குக் காரணம் யாதெனில் ஒருகற் பத்தில மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தாம்தாம் பிரமமென்று வாதித்து போரிட்டதைத் தீர்க்கும்பொருட்டு சிவபெருமான் அக்கினி மலையாய் அவர்கள் மத்தியில் நின்று கலக்கத்தைத் தீர்த்தருளி அவர்

கள் வேண்டதெலினால் ஒருசிறியமலையா யுருக்கொள்ள அதைக்கண்ட பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் சுவாமியைநோக்கி இம்மலையினுச்சியில் ஒருஜோதி எந்நாளுந்தெரியும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

அதற்குச் சிவபெருமான் வாரும் பிரம விஷ்ணுக்களே கார்த்திகைமாதத்தில் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் இம்மலையினுச்சியில் ஒருசோதிகாண்பிப்போம் அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்களின் தரித்திரமும் வியாதியும்நீங்கி இஷ்டகாமியங்களைப் பெற்று வாழ்வார்கள். இவையலலாமல் அரசர்களும் தவசிகளும் தரிசிப்பார்களானால் இடையூரின்றி வாழ்வார்கள அலலாமலும் இதைத்தொழுதவர்களுக்கும் தரிசித்தவர்களுக்கும் அவர்மட்டில்லாமல் அவர்களுடையகோத்திரத்தில் இருபத்தொருதலைமுறைக்கும் மோட்சங்கொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மேலும் இம்மலை சன்னமாணமென்னும்வியாதிக்குமருந்துபோல இருப்பதினால் மலைமருந்தென்றும் அழ்வண்ணமாயிருப்பதினால் அருணாசலமென்றும் பெயருள்ளது இதை ஒருதரஞ் சொன்னவாக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்தபலன் வருமென்றும் அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப் பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் ஆனந்தமடைந்து சிவபெருமானைப் பார்த்துத்தேவரீர் மலைக்கோலமாயிருந்தால் அடியேங்கள் எப்படி பூசைசெய்யக்கூடும் ஆகையால் இந்த மலையின்கீழ்சிவலிங்கமூர்த்தியா யெழுந்தருள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள் சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிங்கமூர்த்தமாகின்றோ மென்று அந்தமலையினுள்ளேமறைய, உடனே அம்மலையினிடத்தில் சிவலிங்கந்தோன்றியது, அதைக்கண்டு பாமானந்தமாய் மயனென்னுந்தேவதச்சனால் ஓராலயங்கட்டிவித்தார்கள், அப்போதவ்விடத்திலவளப்பம்பொருந்திய நகரமும் முந்நாறுதீர்த்தங்களும் உண்டாயின, அல்லாமலும் ஆகாயக்கை கிணறுகளாகவும் கற்பவிருட்சங்கள் மாங்களாகவும் வந்திருந்தன, தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதர்களாகவந்தாபி ரந்தார்கள், ஆரம்பாஸ்திரீகள் தாசிகளாகப் பிறந்தார்கள், ஆகையால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலென்றும் அருணாசலஸ்தலம் மூகமென்று ம அதில் சிவபெருமான் கண்ணென்றும் இத்தலத்தின்பெருமையை அளவிட்டிச் சொல்லுதற் கருமையென்றும் நமது பெருமானாகிய நந்திகேசுவரர்மார்க்கண்டேயமுனிவருக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்தார் அக்காலத்தில் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி அம்மலையின்மேல் கார்த்திகைமாதத்தில் வருகின்றகார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்சோதிதரிசன்மாகிக்கொண்டெவந்தபாவனையாகஇப்போதும் அந்தமலையின்மேல்

தீபதரிசனமாகின்றமையால் அத்தினத்தில் இந்திரதீர்த்தமுலாகிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து கிரியைவலம்வந்து அவாவர்கள் சத்திக்குத்தக்கபடிதருமங்கள்செய்து அருணாசலேஸ்வரரைத்தொழுதுதீபதரிசனஞ்செய்துமதிப்பவர்கள் அளவில்லாச் சம்பத்தையும் மோட்சத்தையு மடைவார்கள்.

ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையை வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தை தமக்கு இடமாகச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள் சோமவாரத்தில் வலம்வந்தவர்கள் இந்திரனைப்போல் ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூபியத்தை அடைவார்கள், மங்களவாரத்தில் வலஞ்செய்பவர்கள் தங்கள்கடமையும் தரித்திரத்தையும் சங்கிலிதொடர்போல் வருகின்ற ஏழுபிறப்பையும் நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில்சிவபெருமானைப் பிரதட்சணஞ் செய்பவர்கள் நாலுவேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறுபத்துநான்குலகளையும்தெளிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள் குருவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள்நிருமூர்த்திகளும் புகழ்த்தேவர்களுக்கும் மூனிவர்களுக்கும்மேலாவாகழ்,சுக்கிரவாரத்தில்வலஞ்செய்தவர்கள்விஷ்ணுபத்திற் சேர்வார்கள் சனிவாரவதயத்தில் வலம்வந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினோரமிடத்தின் நற்பலனைகொடுக்கும் சிவராதிரியிலும், வருஷப்பிறப்பிலும், ஐப்பசிமுதலாகிய மூன்றுமாதங்களிலும் வலம்வந்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகமானபலன் சித்திக்கும்.

உருவந்தெரியாமல் சித்தரும் தேவரும் இத்திருமலையை வலஞ்செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்யும்போது வாகனத்தின்மே லேறிக்கொண்டுவராமலும்,போர்வைபேர்த்துக்கொள்ளாமலும், குடைபிடித்துக் கொள்ளாமலும், பாதாட்சை தொடுத்துக் கொள்ளாமலும், தாம்பூலந்தரிக்காமலும், அருணாசலேசரையே சிந்தித்துக்கொண்டு மிருந்த பயபக்தியுள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டுமென்றும், அந்நாளில் விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ்செய்யஆலயத்திற்போகின்றவர்களுள் அனுக்கரல்லாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதிசைவாசாரியர்களைக்கொண்டு வில்வாரச்சனே முதலியவைகளைச் செய்யித்தால் தங்கள்கையினாற்செய்த பேறுகிடைக்குமென்றும் பிரமதேவர்சனகரிஷிக்குச்சொன்னார்.

சர்வாலய தீபதரிசனச் சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீகைலாசத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த நெய்த்தீபங்களில் ஓர்தீபம் அணைந்துபோகின்றதருணத்திலொரலியான

து அதிலிருந்தெய்யை உண்ணப்போனபோது அவ்வெலியின் முகமா ளது அணைந்துபோகிறவத்தியைத் தூண்டியமாத் திரத்தில் பிரகாசம் அதிகரித்ததினால் சிவபெருமானானவர் கிருபைகூர்ந்து அவ்வெலிக்கு மானிடசரீரமும் அரசும் மற்றப்பேருநதது பூமியிலிறங்கும்படி கட்டளையிட்டார், அவ்வெலியானது மாபலிசக்கிரவர்த்தியாய்ப் பிறந்து சகலஐசுவரியத்தையும் அநுபவித்திருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் சிவதரிசனததுக்குப்போக எத்தனித்துத் தன் இராசசின்னமுதலிய உகலஆடம்பர விபஷத்துடன் சிவாலயத்துக்குட்பிரவேசித்துப் பிரதட்சணம்வருகையில் அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த தீபநெய்யின் ஓர் துளி இந் த சக்கிரவர்த்தியின் தேகத்தில் ஒழிகினவுடனே அந்தச்சக்கிரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும் இரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து சக்கிரவர்த்தியை மீட்கவும் அகநகாரியாகையால் நம்மாலுனக்குண்டாயிற்று நீ இன்று முதல் உத்தேசித்து நெய்முதலிய பொருள்களால் ஆலயங்களுக்குத் தீபமேற்று வையேயாலுல் உனக்கு இந்தவிரணநீர்ந்துசாயுச்சியபதங்கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த் திருவுளம்பற்றியதைக் கேளவியுற்றசக்கிரவர்த்தியானவர் ஆனநதமடைந்து அந்தக்கட்டளை யின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்கூழ்ந்த ஆரணியங்களிலும் தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருங்காலங்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சிவபெருமானானவர் திருவுளமிறங்கிக்கார்த்திகைமாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் தேசோமயமாயெழுந்தருளி அச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபதமளித்தருளினார்.

அங்காலத்தில் சிவதரிசனததுக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லாம் அந்தச்சோதியைக்கண்டு பயந்து துதிசெய்து சுவாமியினுடையவுஷ்ணநகனையும் பொருட்டுப் பொரியவல் நிவேதனம் செய்தார்கள் இவ்வாறு கைலாசபதியான சிவபெருமான் மாபலிச் சக்கிரவர்த்திக்குச் சோக்ரிசொருபமாகத் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாகச் சிவாலயங்க டோறும் கார்த்திகைமாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தி ல் தீபமவைக்கவும் * சுட்கப்பனைகட்டவும் ஆயிற்று.

கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு முன்னால் பாணி நட்சத்திரஞ்சாயங்காலே அதிவாசத்தித்தில் அக்கினிசாரிய முதலியவைகளின் மூலமாய் மகாலிங்கமூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி அந்ததீபத்தைச் சுவாமிசந்நிதானத்திற்குள்ளே பூசித்து வைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் சாயங்காலே அர்த்தசூரிய மண்டலத்தில் தென்னமாம் பனைமரம், பாக்குமரம் வாழைமரம், மூங்கில் என்னும் இந்தமரங்

* சுட்கப்பனையென்பது சொக்கப்பாளையென்று வழங்குகின்றது,

களில் ஓர்விதமரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திராதிக்குக்கும் மத்தியதா
னமாகிய பிரமஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும், இந்தமரத்துக்குத் தீப
தண்டமென்றும் பெயராம்,

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

சுவாமிகொப்பகிரகத்துவிமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு
உயரமானது அந்தவிமானக் கழுத்தளவாவது இருக்கவேண்டும், இவ்
விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த தென்னோலையாவது, பனியோ
லையாவது, பாக் கோலையாவது, வாழைச்சருகாவது, தாழஞ்சருகாவ
து, அசோகச்சருகாவது, விமானம்போல் கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிடச்சத்திர மறுநாள்கிய கார்த்திகைநட்ச
த்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்தி சமேதமாய்ச் சோமஸ்கந்த மூர்த்தியை உச்
சவாலங் காரத்துடன் எழுந்தருளச்செய்து மேற்படி தீபம் சுவாநிக்
குமுன்னே வரும்படியாகச்செய்து தீபதண்டத்தை நமஸ்காரப்படுத்
திக்கொண்டு அத்தீபத்தை அத்தண்டத்தின்மேல் வைத்துச் சருகுக
ளேக்கொருத்திவிட்டு அந்தச்சருகுகள் எரிந்தபின்பு மேற்படிதண்ட
த்தைச் சோதித்துவிடவேண்டும் அச்சோதியைச் சிவபெருமானாகப்
பாவனைசெய்து தரிசிப்பவர்களுக்கு இம்மையில் செல்வமும் மறு
மையிலமோட்சமும்கிடைக்குமென்று ஆகமங்களிற் சொல்லுகின்றது

“தண்டவிதி”

உத்தமம் தென்னமரம் மத்திமம் பனைமரம் அதமம் பாக்குமர
ம் அதமா அதமம் வாழையும் மூங்கிலுமாம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

உத்தமம் உயர்வு மத்திமம் அதன் கழுத்தளவு.

மலையைச்சேர்ந்த ஸ்தலங்களில் நட்சத்திரம் பிரதானமாகவும்
சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்த ஸ்தலங்களில் பெளர்ணிமிதிதி பிரதானமாக
வும் தீபம்வைக்கவேண்டியதென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

தீபதரிசனச் சரித்திரச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்]

அருணாசல புராணம்.

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

மிக்க வேத வியாசர் விளம்பிய
விக்க தைக்கியை யின்றருள் செய்திட
மூக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரியை
கைக் களிற்றினைக் கைதொழு தேத்துவாம்.

இ-ள் அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அரு
ளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்த புராணத்தில் உருத்திர சங்கீதையி் விருக்
கும் இந்த அருணாசலசரித்திரத்தை இக்காலத்தில் தமிழினுற்செய்ய
இதற்கு இணையிலையென்று சொல்லும்படி அனுக்கிரகம் செய்தற்கு
மூன்றுகண்களையுடைய மலைபோன்றவரைச் சமுத்திரம்போன்ற மூ
ம்மதத்தையும் தும்பிக்கையினையுடைய யானைமுகம்பொருந்திய விநா
யகரைக் கையினற்றொழுது தோத்திரஞ்செய்வோம். எடுத்தனால் இ
டை யூரில்லாமல் முடிதற்பொருட்டு-எ-று

(க

சபாபதிதுதி.

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

முதிருஞ்சுவை மதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ் விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர் பவபஞ்சன னமலன்கதி
ருதிரும்படி பகிரண்டமு முடையும்படி யிலகும்படி
பதிரும்படி நடனப்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல்

இ-ள் மிகுந்த மதுரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தி சுவாமிகளால் செய்யப்பட்ட பதிகமாகிய மாலைபைத் தரிக்கி
றறவராகியும், தம்மை யடைந்தவர்கள் பிரவியைக் கெடுப்பவராகியு
ம், மலரகிதராகியும் விளங்குகுரியனுதிரவும், பகிரண்டமுடையவும்வி
ளங்கி பூமியதிரவும், நடனத்தைச்செய்யாநின்ற மிகவுஞ் சப்திக்கின்
ற வீரகண்டையைத்தரித்த சபாபதியினுடைய பாதத்தை வணங்கு
வோம்-எ-று. (2)

இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலைவருவிக்கப்பட்டது.

இத்தலமகிமை

அறுசேர்க்கழிநெடிவாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

இரவிகள் சந்திரர் வயிரவர் விஞ்சைய ரிமையவ ரெண்டிசையோ,
நூக்காருந்தவர் முனிவார் பங்கய ருவணனெடுங் கொடியோர், பரவி
நெருங்கலி லுலகநிறைந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா, தாகரவென்பது
கூடலின்முழங்கிய தருணைவளம்பதியே.

இ-ள், சூரியரும் சந்திரரும் வயிரவரும் வித்தியாதாரும் தேவரும்
அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபசிகளும் முனிவ
ரும் பிரம்மாக்களும் கருடக்கொடியை யுடைய விஷ்ணுக்களும் பரந்
து நெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வணங்குதற்கு இடங்கி
டையாத தாலவர்களாலே சொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிற சப்தமா
னதுசமுத்திரத்திலும் அதிகமாக முழங்கும் வளப்பத்தையுடையது
அருணாசலமென்னும் தலமாம்-எ-று. நட

இளமுலை மங்கையர் முகமுநெருங்கிய விருகுழையுடையபகலே,
யொளியொருசந்திரனுடனிருசெங்கதி ருதயமெனுந்தனியீர், தனைய
விழுந்தொடைமகபதிதன்பதி தனபதிதன்பதியா, மளகைவளம்பதி
தனிலும்வளம்பதி யருணைவளம்பதியே.

இ-ள். இளமையாகிய தனங்கனையுடைய பெண்கள் முகங்களும்அ
வர்களணிந்தஇரண்டுஇரத்தருண்டலங்களும்பகலிலேபிரகாசிக்கின்ற
ஒருசந்திரருடனே இரண்டுகூரிய ருதயமானார்களென்று சொல்லும்
படியாகஒப்பற்ற முறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்தி
ரனுடைய பட்டணமாகிய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலும்,
வளப்பத்தையுடையது, அருணாசலமென்னும் தலமாம்,

காலனெதிர்த்திட மார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப்பொடியா
ராலமிரட்டினார் மாலைமதிகுறை யாடலவப்பணியார்
நர்லுமுகத்தவன் ஞாலமனிப்பவ னுமிமதற்கரியார்
ஞலமெடுப்பவர் மேவுதிருப்பதி சோணகிரிப்பதியே.

இ-ள். எமனெதிர்க்க மார்பில் உதைத்தவராகியும், மன்மதனுடைய
யதேகத்தைப் பொடியாகச் செய்தவராகியும், விஷத்தைக் கண்டத்தி
ல் தரித்தவராகியும், மூன்றும்பிறையைத் தரித்தவராகியும், ஆடுகின
றசர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டவராகியும் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும்
ம்தேடித் தரிசுவராகியும், சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவராகியும், விள
ங்குகின்ற பாசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகியபதி அருணாசலமெ
ன்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று

பரமசிவவணக்கம்.

சநதக் கலீவிருத்தம்.

உறலொடுபகையறு மொருமுத லெவனன்
னிறுதியிலுலகரு ளிறைபவனெவனவன்
மறைமுடிவினிடம் வளர்பவனெவனவ
னறிவினிலிற்பவனடியிணை தொழுதனம்.

இ-ள். உறவும் பகையுமில்லாத ஒப்பற்றமுதன்மை யானவனெவ
ன், சருவசங்காரமான பின்புலகததை உண்டாககிறவனெவன், வேத
முடிவிலே நடனஞ் செய்கின்றவனெவன், தன்னியற்கை யறிவினாலே
சகலததையு மறிகின்றவனெவன், அப்படிப்பட்ட தனமையையுடைய
பரமசிவனது திருவடிகளை யாமவணங்கினோம்-எ-று.

அருணாசலேசர் துதி

கலிநிலைத்துறை.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளருந் திருமாலு மறைமி
ன்னும், பணிகொண்ட பாதலத்தும் பூதலத்து மீதலததும் பரிநது
தேட, வணிகொண்டபிரமாண்ட கோளகைபோற் கோளகையா யழ
குக்காட்டக், கணிகொண்ட வொருவரையா மொருவரையா மகலாது
சுருத்துட்சேர்ப்பாம்.

இ-ள். இத்தங்களுக்கிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலிலே நித்திரைசெ
ய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிரமனும் நாகங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற பாதாள
த்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட அவர்களால் எட்
டப்படாமல் அழகாகிய பிரமாண்டகோளகையானது பொன்னாற்செ
ய்யப்பட்ட கோளகையாகிய அழகு காண்பிக்க யெண்ணங்கொண்டல
ப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயகமலத்திற்
சேர்த்துக் கொள்வோம்-எ-று.

ஒருமானைக்கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்சிரத்தினில்வைத் து
லகமேழுந், தருமானையிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப் பவளநெடுந்
சயிலம்போல, வருமானைமுகத்தானை யளித்தானைப்பெருமானை மகிழ
வேறும், பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானையடிபணிந்து பிறவி தீர்ப்
பாம்.

இ ள், தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்டமானைக் ஐகயிலைவைத்தும்
ஒருமான்போன்றகங்கையை முடியில்வைத்தும், ஏழுலகத்தையும்
பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்திலவைத்தும், அடியார்க் கருள்செ
ய்கிறவரும், பவளம்போல்வருகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதி
யைப்பெற்றவரும்போர்செய்கிற இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்
ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவ
னுடைய ஜீவபாதத்தைவணங்கி இனிமேல்வரும்பிறப்பைத் தீர்த்து
க்கொள்ளுவோம்-எ-று

உண்ணமுலையம்மை துதி.

காரொழுக்குமுழலானைக் கருணைவழிந்தொழுகுமிரு கடைக்க
ணை, மூரலிளநிலமொழுகப் புழுகொழுகவழுகொழுகு முகத்தினு
ளை, வாரொழுகுந்தனத்தானை வடிவொழுகித்தெரியாத மருங்குலா
னைச், சீரொழுகுப்பதத்தானை யருணையுண்ணமுலையானைச் சிந்தைசே
ர்ப்பாம்.

இ-ள், மேகம்போன்ற கூந்தலையும் கிருபைவழிந் தொழுதுகின்ற
இரண்டுகடைக்கண்களையும் தந்தங்களின்காந்தி இளமையாகிய சந்தி
ரிகைபோல் பிரகாசிக்கப்பெறுவதுசெய்கின்ற அழகுபொருந்திய முகத்
தையும், கச்சணிந்தனங்களையும், அதிகவழகையுடையதாய் ஒருவ
ருக்குந்தெரியாத இடையையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களையுமு
டைய அருணாசலத்தலத்தில்வீற்றிருக்கின்ற உண்ணமுலையம்மையை
மனதில் நினைத்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று

அ

யானைதுறைகொண்ட விநாயகர்துதி.

மதமூன்றுமாறாக வருங்களிற்றுமுகத்தானை மனதிலேதான், ப
தமூன்றுமழிந்தவற்குப் பதமூன்றுகடந்தபதப் பாலிப்பானை, விதமூ
ன்றுபுரங்கடிந்தா ரளித்தருளுமொருமுதலேவேரோடேசஞ், சிதமூ
ன்றுபிறப்பொழிக்குமானைதுறைகொண்டவனைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்.

இ-ள், மும்மதங்களும் ஆறாகி ஒடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரு
ம், மனத்தில் தம்முடைய சீர்பாதங்களைச் சிந்திக்கின்ற அரியதவத்

தையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவரும் முப்புரத்தைநீறுசெய்த சிவபிரானுலே பெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்றமுதலாகிய சஞ்சிதவினையையுடைய பிரப்பைக்கெடுக்கின்ற வருமாகிய யானைகிறைகொண்டவரென்னும் விநாயகரை மனத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம்-எ-று.

சிவசுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்சோலை யருணைநெடுங்கோபுரத்திற்குமரவேளை, வந்தாரைவாழ்விக்க வடவீதிதனிவிறையு மயிலினுனைக், கந்தாருங்கடக்களிற்று மகவாழ்குத்தருநிலுங் கனகநாடுந், தந்தானைமலர்கடப்பந்தாரானைப்பணிபவந்தா டலைமேற்கொள்வாம்.

இ-ள், பூங்கொத்துகளையுடைய சோலைகுழந்த அருணாசலத்துக்கிழக்குக் கோபுரவாசலுக்கடுத்த மேற்புரமண்டபத்திலிருக்கின்றவரும் தம்மையடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்யவட வீதியிலேவாசஞ்செய்கின்ற மயில்வாகனக்கடவுளும் தறியிற்கட்டப்பட்ட மதம்பொருந்திய ஐராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத் தெய்வலோகத்தையும் கற்பகவிருட்சத்திரிழலைக்கொடுத்தவரும் கடப்பமாலையைத் தரித்தவருமாகிய எமதுசிவசுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடையபாதங்களைத் தலைமேல்வைத்துக்கொள்வோம்-எ-று.

தேவாரம் பாடியருளிய மூவர்துதி.

வாதுகொண்டபரசமய கோளரியையடிவணங்கி வன்கற்றினுறும், தீதுகொண்டகருங்கடலைக் கடந்தசெழுந்தமிழ்க்கடலின் நிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்டவிழிப்பரவை திருமனைக்கெம்பெருமானைக் கால்கணைவத், தூதுகொண்டசுந்தரனைத் தம்பிரான்றோழனையாந்து திசெய்வோமே,

இ-ள், வாதுகொண்டு ஜயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்களாசமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிழ்க்கடலென்றுசொல்லப்பட்ட அப்பர்சுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்கி காதளவந்தாவின கண்களையுடைய பரவைநாச்சியாருடை திருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களும்நோக எமதாண்டவரைத் தூதாவணப்பிய தம்பிரான்றோழராகிய சுந்திரமூர்த்திசுவாமிகளை வணங்குவோம்-எ-று.

திருவாதவூரடிகள் துதி.

தரவுக்-கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தொன்பெருந்துறைபுக் கரியவினைக்கடல்கடந்து

பணி துமாகியசேவன்

முத்தனார்மாணிக்க வாசகனார்முத்திக்கு
வித்தனார்வாதலூர் வித்தகனார்தாள்போற்றி

இ-ள், பரமசிவன் குருமுர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்கும்போய் அச்சுவாமியினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தில் வியாபித்திருந்தபுத்தர்களுடையமத்ததைக் கண்டனஞ்செய்துபரிசுத்தமாகிய சீவன்முத்தித் திசையடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய நிலத்திற்கு விதையாகியும் திருவாதலூரிற்பிறந்த ஞானசொருபியாகியுமிருக்கின்ற மாணிக்க வாசகசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவோம்-எ-று. ௧௨

திருத்தொண்டர்கள் ஹதி.

அறுசேர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

மனையானையாழ்களித்து மனக்களித்தவியற்பகையார் மலர்த்தாள்போற்றித், தனையானும்பெருமானாக கெச்சிவிடுங்கண்ணப்பர்சரணம்போற்றி, வினையாளரியாத திருநீலகண்டரடிவிரும்பிப்போற்றி, எனையானுமினையான்மன் குடிமாரரிணையடியை யிறைஞ்சுவோமே.

இ-ள், பரமசிவன் அடியாரவேடம்பூண்டுவந்து பெண்சாதியையெனக்குக் கொடுத்துவிடெனறுகேட்க அதற்காகசந்தோஷத்தை யடைந்து சுவாமிக்குத்தன்மனைவியரையுங்கொடுத்தது அதனால் அதிகமகிழ்ச்சியடைந்த இயற்பகையானானுடைய மலர்போன்றபாதங்களைவணங்கித் தன்னையாட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான் தின்றிருசிபார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பதேவரது பாதத்தைவணங்கி வினையையுடையவர்கள் அறியாத திருநீலகண்ட நாயனானுடைய பாதத்தைமகிழ்ந்துவணங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளுமனையான்மன்குடிமாரநாயனானுடைய பாதத்தைவணங்குவோம்-எ-று. ௧௩

ஐயடிகள்காடவர்கோ நீசடியைவணங்கிமக வறுத்தெம்மாற்கு, நெய்சுடிசுவுடன்படைத்தார் திருவடியைத்தொழுதுதிருநீற்றுச்சேழன், மெய்யடியைப்புகழ்ந்துதெய்வ வுலாச்சொன்னசேரனடி. விரும்பியேத்திப், பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முதலவைவரையும் போற்றுவோமே.

இ-ள், ஐயடிகள் காடவர்கோன்நாயனானு இரண்டு பாதத்தையும் வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப் பிள்ளையை அறுத்துச்சமைத்த கறியை நெய்விட்ட ஆன்னத்துடன்படைத்த சிறுத்தொண்டநாயனானுடைய

மெய்யைப்பாடிய பரத்தைவந்தித்துத் தெய்வீகம்பொருங்கிய திருவு
லாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமான் நாயனருடையபாதத்தை
ஆசையும்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள் முதலாகி
ய சகலரையும் வணங்குவோம்-எ-று. யசு

நந்திகேசுரர்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசுரர்-துதி.

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிழ்கை
ந்தாய், வந்தருஞ்ஞக்கொத ானார்மலடியென்முடிக்குமுடி மாலையா
க்கித், தந்தையிருபதஞ் சிதைத்துச் சிதையாதபத்திருந்த தண்டித்
தாளேச், சிந்தையிசைக்குடியிருந்தி யருணைகிரிநினைபவர்தாள் சென்
னிசோப்பாம்.

இ-ள், நந்திகேசுரருடைய அழகிய பாதங்களைத்தொழுது துர்க்கா
தேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்தா
மவேதசொருபமென்று சொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரை
போன்றபாதத்தை என்சிரத்துக்குத் தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச்செய்
து தம்முடையதகப்பரைது இரண்டிபாதங்களையும்வெட்டி அதனால்
கெடாத மோகூபதத்திருந்த சண்டேசருடையபாதத்தை இருதயத்
தீம் குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலத்தலத்தை நினைப்பவருடையபா
தத்தைச் சிரத்திற்சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. யரு

அவையடக்கம்

தேறுகின்றபலகலையும் தெளிந்தசுவையிருநான்குந் திகழும்பா
டல், கூறுகின்றபுலவர்புன்னேதமியேனுஞ் சிலபுகலக்குறித்தவாறு,
வீறுகின்றமறைவிரிஞ் னேறிவருமனத்தின்முன்னும் விரிஞ்சன்றா
தை, யேறுகின்றகருடன்முன்னு மொருமசகம்பறவையெனத் திரிதல்
போலும்.

இ-ள், பலதூல்களையும் குறைவறக்கற்று எட்டுச்சுவையும் பொரு
ந்திய தமிழ்பாடல்களைச்சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள்முன்னே ஒன்
றுபுறியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாட நினைத்தவிதம் விளங்கியநா
லுவேதங்களையுடைய பிரமனேறிநடத்தும் அன்னவாகனத்தின்முன்
னும் அவந்தகப்பனாகியவிஷ்ணு ஏறும்படியானகருடன்முன்னும் ஒ
ருசிறியகொசுருதானுமொரு பறவையெனப்பறத்தல்போலும்-எ-று.

எட்டுச்சுவையாவன சிங்காரம், வீரம், பெருநகைகருணை-வெளத்
திரம், குற்சை, அற்புதம், பயம்.

நீரிருக்குதெனப்பழித்து விடுவரோவதுபாலி னிகழமானால், நா
சிரக்குதெனக்கழித்து விடுவரோவதுமலரி னண்ணுமானால், லாரிருக்

ஞஞசடைமுடியார் விடமிருக்குந்திருடற்ற ருணைநாதர், பேரிருக்கு ந்தகைமையினு லெனதுரையையிகழுவரோ பெருமையோரே.

இ-ள். பாலோடிகலந்திருக்கின்ற நீரைச் சகவாசயோக்கியத்தால் த ள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் புட்பமாலையோடுசேர்ந்தநாரையும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள் ஆத்திமாலையைச்சூடிய சடைமுடி யையும் ஆலகாலமிகுக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருஞ்சலேகரரு டைய நாமமிருக்கிறபெருமையினுலே என்னும்செய்யப்பட்டபுன் பா டலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயென்றி இகழார்கள்

அழகுதரக்கனிந்தநச்சு மரம்பழயதெனினுமதி லமுதுண்டா மோ, விழைவுதருகவைக்கரும்பு புதியதுவேயெனினுமதன் விரதம் போமோ, இழிவுருபாடலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளுமவைபோ லிருக் குமாகில், பழமையென நலந்தருமோ புதுமையென விகழ்ந்திடமோ பபன்கொள்வோர்க்கே.

இ-ள், அழகிய சிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழம்பழத்த எட்டிமரம் வெகுநாள் மரமாயிருந்தபோதிலும் அதிமாதூரியமுண்டாகாது யாவ ராலும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகியகரும்பு கொஞ்சநாளையதாயிருந் தாலும் அதிலகசப்புண்டாகாது அதுபோல் சூற்றத்தோடு கூடியசெ ய்யுள் பழமைபாயிருந்ததினாலேயே ஒருநன்மையைக் கொடுக்காதுயா தொருதோஷமில்லாத உயர்வானபாடல் சிலநாளேக்கு முன் உண் டாயிருந்ததினாலேபே இகழப்பட்டாது பிரயோசனத்தைக் கொள்வோ ர்களுக்கு-எ-று.

உஅ

தினையளவுந் தமிழ்மிடிபற்றதிமதுரம் பிறந்தகல்வித்திறமையோ ரும், நினையுமிடற்கவையறியாமுடர்பரு உவறிவின்முன்னே நிற்கலா மோ, வினையடங்குவனவிழிய னிச்சமலரனையதிரு மேனிமான், பு னைவில்மதன்மலர்க்கணையப பொருப்பதல்லலாமரினம்பு பொருத்தி டாரே.

இ-ள், கொல்லுந்தொழிலடைகிற நீலோம்பலம்போன்ற கண்களை யும் அனிச்சப்பூவொத்தவுடம்பினை யுடையபெண்கள் கருப்புவிஸ்லை த்தரிக்கின்ற மன்மகனாலேவிடப்பட்ட புட்பபாணத்தைப் பொறுப் பார்களேயல்லாமல கொடிதாகிய யுத்தத்தில்விடுகிற அம்பைப்பொ ருக்கார்கள் அதுபோல் தினையளவுகூடச்செந்தமிழ்த்தரித்திரம் இன் றி அதிகமதுரம்பிறந்த கல்வியல்லவர்களும்துலக்கரைசமே யறியாத மூடர்களுடைய மிகுந்த அறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின் முன் னிற்கார்கள்-எ-று

யக

தூல்வரலாறு.

கருத்துருகவிழைவனந்திக் கருள்புரியுநந்தியுமார்க் கண்டம்கோத, விருத்திமறைவியாகமுனிந் கவனுரைக்கச்சூதனுக்கு வியாசன் சொல்லப், பொருத்தமனவிருடியருக் கருட்சூதனமொழிந்தசிவ புராணங்கோடி, யுருத்திரசங்கிதையுரைத்த வருணகிரிவளத்தினையா னுரைக்கலும்மேன்.

இ-ள், மனமுருகப் புரமசிவன் நந்திகேசரருக்கு அருள்புரியுநந்திகேசரரும் மார்க்கண்டேயருக் கருள்செய்ய, மார்க்கண்டேயர் வேதங்கனையொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய வியாசர் சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல, சூதர் ஒருவழிப்பட்ட மனமுடைய செளனகாதிரிஷிகளுக்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும் அவைகளில் முக்கியமாகியஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற்சொல்லிய அருணைசலத்தலமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று உடு

அருணைநகர்வளமையுமா லயனகந்தைவிடவழல்வெற் பானவாறும், பொருவினமகமழித்ததுவு மரனுமையமணந்ததுங்கண்புதைத்தவாறும், வருமகிடற்றொலைத்ததுவுமிறைவியிடங்கலந்ததுவுமவயிரப்பூணை, னிருவினையையகற்றியது மற்றுமுளசரிதையெலா மியம்புவேனே.

இ-ள், அருணைசலத்தலமகிமையும் பிரமவிஷ்ணுக்களுடைய கர்வமடங்கஅக்கினிமலையானதும் ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய யாகந்தை அழித்துப்போட்டதும் புரமசிவன் பார்வதியைக் கலியாணஞ்செய்ததும் அப்பார்வதி சுவாமியினுடைய கணகலைமூடியதும்மகிடாசுரனை உமாதேவிகொன்றதும், அப்பார்வதிவாமபாகத்திற்சேர்ந்ததும் வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவதைநீக்கினதும் மற்றுமுள்ளதுஞ்சொல்வேன்-எ-று. உக

அங்கிகுலமோங்கவரு வல்லாளபூபன்ற னரியதொன்றும், துங்கமிருந்தீர்த்தமுடன் திருமலையைவலம்புரியுஞ்சுடரோனபேறும், பொங்குபிரதத்தனெடு வினேதீர்த்தவாறுபுள காதியாவு, மிங்கிதஞ்சேர்வடகலையி லிருந்ததனைத் தென்கலையா லியமபலுற்றேன்.

இ-ள், உலகின்கண் ஒங்கு முக்குலவேந்தருள் அக்கினிகுலோததுங்கனென்றுவழங்குஞ் சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாள ராஜனுக்குப்பிள்ளைகலிகீக்கி முத்தியளித்ததும் அத்தலத்திலோங்கும் தீபத்தங்களின் பெருமையும் அவ்வருணைசலத்தை வலஞ்செய்ப்பவாகள் பெறும்பேறு

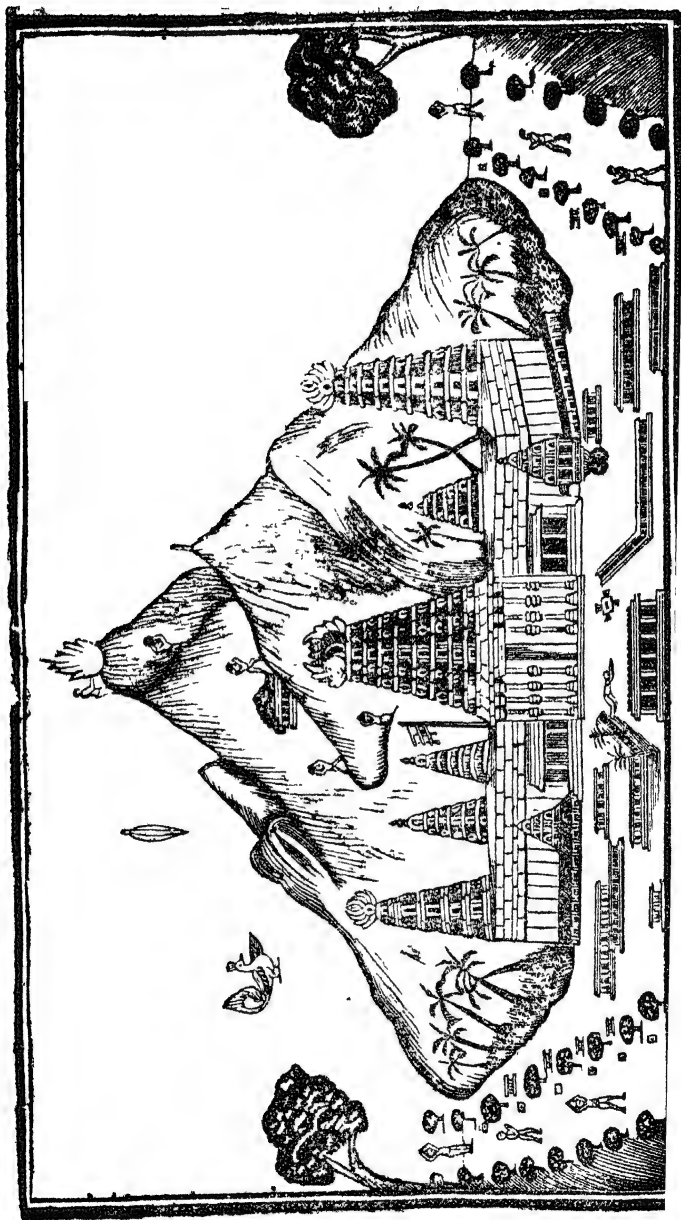
ம் ஆதித்தனென்னுங் கதிரவனுடைய கர்வத்தையடக்கி முத்தியளித்
தவாறும் பிரதாபம்பொருந்திய பிரதத்தனென்னும் வேந்தனதுசரி
தையும் பாவம் தீர்த்தசரிதையும்புழுஞ்சூசையாகவிருந்து மூன்றுலே
கங்களுஞ்சஞ்சரித்துவந்த புளகாதிபனென்னு மரக்கனுடைய சரித
மும் இங்கிதமிருந்த வடமொழியென்னுங் கிரந்தத்திலிருந்ததைத்தெ
ன்மொழியாகிய தமிழினுற்சொல்லத்தொடக்கினேன்-எ-று. உரு

பாயிரம்-முற்றிற்று.

ஆக- திருவிருத்தம்-உரு.

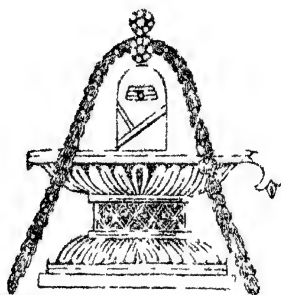
—(*)—

௨

விமலம்

புத்தலிவா

திருநெல்வேலி

(*)

உலகியல்புநெல்வேலி அசிரியவருத்தம்

தூங்குமுடிவழிபிரம்பு கரிசுபகலாதசையான றுகிர்க்குன்னாடே -
திங்குநெல்வேலியை வென்பொடியானசடை - முடியான் செலிமுக்கண்
நா, பொங்குநெல்வேலியை வென்பொடியானசடை - முடியான் செலிமுக்கண்
நா, பொங்குநெல்வேலியை வென்பொடியானசடை - முடியான் செலிமுக்கண்
நா, பொங்குநெல்வேலியை வென்பொடியானசடை - முடியான் செலிமுக்கண்

இ-ள். உயர்வாகியமழவும் மாணும்புரம்பும் உடைவாளுமீங்காத
கையையுடையவர்பவளயலையில் சுந்திரன்பொழிகின்றநிலவுபோலத் தே
கத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர், சடைமுடியையுடையவர், நெரு
ங்கிய மூன்றுகணையுடையவர், விளங்குகின்றஇடுப்பில் என் றும்நீங்கா
த புலித்தோலையுடையவர், நான்குபுயங்கையு முடையவர், மூன்றுபுரி
யாகிய பூணூலையுடையவர், கையையும்சுந்திரனும் தவழ்கின்ற சடையு
டைய பரமசிவனது கட்டளையைச் செலுத்திக்கொண்டு கையாகிய
பைக் காக்கின்றவர் எ-று.

க

கொய்கனசமலர் நிரத்தான் மைவளருந்திருமிடற்றான் குலவெள்
ளேற்றான். சைவமெனுமபயிர்க்கழக்கக் கருணைமழைமொழிமேகந்தன்
னையொப்பா, வைவரையுமகதநடக்கநூர் சிலா தாரங்குப்புறத்துலவுமாவி
போல்வான், நெய்மெலாங்கொழுச்சிலந்த மலர்ப்பதத்தானந்தியென

கொய்க

(இ-ள்) கொய்யப்பட்ட தாமரை மலரொத்தநிரத்தையும், விஷம் பொருந்திய கண்டகத்தையும், நல்லவெண்மையாகிய இடபவாகனத்தை யுமுடைய பரமசிவனுக்குச்சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிர்தழைப்பைக் கருணையாகியமழையைப்பொழிந்த மேகமபோன்றவர், பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்திலின்றுமபுத்தில்தீமையாகியபொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய சிலாதாரிஷிக்குபபுறத்திற்சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவர், விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம்வணங்கஅதனால் சிவப்பேறிபகாமரைமலரொத்தபாதங்களையுடையவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசரனென்கிற அழகிய நாமத்தைப் பெற்றவர்-எ-று.

நசனளிமதிநதியுந் திருவுருவுந் திருவுருவி லிசைந்தநீறும், தேசுவெனவிளங்குமொரு கயிலாயச்சிலம்புதளச் சிலம்பினமீதே, வாகவனேமுதலிமையோ நெருங்குதலான்மகுடமொடுமகுடந்தாக்கி, யோசையுடன் கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்து கனகமலை குவையாயாகும்

(இ-ள்) பரமசிவன நரிக்கிறை கங்கையுந் சக்திரனும் மேற்சொன்னகலாயினுடைய வெண்மையாகிய திருவுருமும் அங்வுருவத்தில் அணிந்தநீர் றுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப் பிரகாசிக்குங் கைலாசமென்னபட்ட ஒருதிருமலையுண்டு அந்தத்திருமலைமேல் வளைங்குகிறதற்காக தேவேந்திரனமுதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியால் கிரீடத்தோடு கிரீடம் இடிபட்டுச்சந்தத்துடனே சொன்னபொடிகளுந்மூன்று மகமேருகிரிக்குச்சமானமாகக்குவியும்-எ-று. ௩

இந்திரநிலச்சிலையா லிசைத்தகடந்தெரியாம லெழுதிசசேர்த்து, மந்திரமாமெனவயிரத் தூணிருத்திமாணிக்க மலைகூட்டடிச், செந்துகிரார போதிகையு மரகதத்தாலுத்திரமுந் செறித்துமீதே, சந்திரகாந்தத்தகடு பரபரிமண்டபமுளதச சயிலமீதே-

(இ-ள்) இந்திரநீலக் கல்லினாலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்துச்சந்துதெரியாமல சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்திரகிரிபோல் வயிரத்தூன்களைநிறுத்தி மாணிக்கத்தினுள்செய்த கொடுங்கை சேர்த்துச்சிவப்பாகிய பவளத்தினாலே பொதிகையும் மரகதத்தினுள் உத்திரமுந்சேர்த்து அதனமேல் சந்திரகாந்தத் தகடுமமைந்த மண்டபமொன்று அந்தமலையினமேல்-எ-று. ௪

இந்நுருங்குந்தரளமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்துநீலப், டருமணியாலிழைத்தகொரு பாதபீடகையின்மலர்ப் பதத்தையுனறிமடிவுபெருங் கயிலையினமீ திருந்துமுயலகன்முதுகில் வலத்தானுன்றி, யமுதைய முனிவரருக் குறைக்குயிறை யெனவிருந்தா னகத்தவேளை

(இ-ள்.) நந்திகேசுவரர் அந்தமண்டபத்தில் இரண்டிபக்கமும் (த்துக்களிழைத்த சிங்காசனத்திலிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாதக்குறட்டின்மேலே மலர்போன்ற பாதகளை வைத்துக்கொண்டு சிவகணங்காரால் மருவப்பட்ட

யாகிய கைலாத்திரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல் வலப்பாத
த்தைவைத்து அரிதாகிய வேதப்பொருளை முரிவர்களுக்குத்திருவாய்ம
லர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல் இருந்தார் அந்தவேளையில்-எ-று. ௧

குற்சுவரே மன்குமுதன்குமுதர்க்கன் சகடாயன் கும்பசாதன், வ
ற்சர்வைசம் பாயனர் கண்கிமுனிபலிக்காலன் வாமதேவன், நம்சனகன்ச
னற்குமரன் வாதராயனன்மதங்க னடனத்தானே, யர்ச்சனைசெய்யனந்த
முனி முதலனந்த முனிவர்தம் மருகிஞ்சுழி.

இ-ள். குற்சர்-உரோமசர்-குமுதர்-குமுதாட்சர் சகடாயர்-அகத்திய
ர்-வற்சர்-வைசம்பாயனர்-கண்கி-வியாக்கிரபாதர்-வாமதேவர்-சனகர் சன
ற்குமாரர் வியாசர்-மதங்கர்-சுரோமியிறுடையநடனம் பொருந்தியதிருவ
டிகள் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய ஆனந்தமுனிவர்கள் த
ம்முடைய பக்கத்திஞ்சுழி-எ-று.

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்துடனிர்த்துயிர்கண்மழையி
ன்போல, விந்நிலத்திந்திறப்பதுவு மிறப்பதுவுமிருவினையு மெமக்கு, க்
தோன்றச், சொன்னவொருசனிமுதலேழுத்திபெரும்பரிசெய்க்குச் சொ
ல்வாயென்ற, னன்னவுவாசெவிப்புகலு நந்தியருள்கரந்துமுனிக கருள்
வதானன்.

இ-ள். நிலைபெற்றவயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவர்க்கிர
த்தில் எழுந்திருந்து நந்திதேவரை வந்தணஞ்செய்து சுலாமிமேகத்தில்
போன்றி அதிசிக்கரத்தில் அழியமின்னக்போல உயிர்கள் இயல்வுசத்
தில்பிறப்பதம் இறப்பதம் இவைகளுக்குக்காரணமாகிய நல்லினை திவி
னைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்குவிளங்கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒ
ப்பற்றகடவுளே நான்கள் மோகத்தையடைவதற்குத்தக்கவழியைக் கி
ருபைசெய்ய வேண்டுமென்றுகேழ்க்க, அந்தகார்த்தையைக்கேட்டவட
னே மிகுந்தகிருபை உடையவராகி நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயருக்கு
அருளிச்செய்யத்தொடங்கினார்-எ-று.

கம்பந்திகும்பந்தி காவிரிகோதாவேரி கண்ணவேணி, பம்பைந்தி
வேகந்தி வேதவதிசரயுகதி பரமாங்கங்கை, பொன்முநிலயமுனைநதிநரு
மகைமேற் செப்புஞ்சோணை, யம்புளியின்மிகவுளவங்காடினர்தம் வினை
யகற்று மதுவல்லாமல்.

இ-ள். கம்பந்தி-கும்பந்தி-காவேரி கோதாவிரி கிருஷ்ணவேணி-பம்
பைந்தி-வேகந்தி-சாயுகதி எல்லாந்திகளுக்கு மேலாகியங்காநதி சாமி
ரவரணிப்பொன்முகி யமுனைநதி-நருமகைநதி மேன்மையாகச்சொல்லப்
பட்ட சோனையென்று அடிகாண புவுலகத்தில்அனேகநதிசுருணை
அவைகள் தம்மிடத்தில்தான்ஞ்செய்தவர்களுடைய பா "த்தைநீக்கும
அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனும்பொருளாகிக் காரியே ஐந்துநிறப்புளது சங்கைநீத்தார், வீரதேவாச்செழுந்தோட் டுப் பரகதிக்குவேசோட்டும் வியந்துமூழ்கின் மாகிணை ஸ்திதிநீந்தான மாமேனாமன்வந கேனுமாமனிதரேனு, மீசனரு னுபதேசமு செவிப கலாவிதைவனென விருக்கலாமே.

ஞ-ள் காசியென்கொ ஓநதிவப்பலம் இந்த க்கைலாச, ந்தைப்பார்க்கி லும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில்வருகின்ற கங்காபிர வாகம எறிகின்ற அ லைகளைக் கொழந்தாசனா ட்ச்செய்து நன்னிடத்தில் விரும்பி முழுவினாஸ் அவர்களுக்கு மே ரீது ததுக்காழிசாட்டும், களங்கம் உள்ளதேகம் அவ் வுரிஸ்டீட்டால் மரமாவது நிருகமானது மணிநராவது பரமசிவனுடைய தாரகப்பிரமோபதேசமசெவியிதேசோதலுலேசியசு டுப்பிய, த்தையலாட் ந்திருக்கலாம என்று

கோகியெனும்பொருளாகிக் காரியே ஐந்துநிறப்புளது சங்கைநீத்தார், வீரதேவாச்செழுந்தோட் டுப் பரகதிக்குவேசோட்டும் வியந்துமூழ்கின் மாகிணை ஸ்திதிநீந்தான மாமேனாமன்வந கேனுமாமனிதரேனு, மீசனரு னுபதேசமு செவிப கலாவிதைவனென விருக்கலாமே.

ஞ-ள் சரப்பமபுரன்பாசிட மாகக்கொண்டிருந்ததைப்பார்த்தமேயல் லாமம் ஓரானிகள்போதல்கின்றயோகிபுடவின்டவதிவே பிருந்ததலத்தை ந ப்பார்த்ததுணவே அதுயாசெனில் சொல்லக்கேளுங்கள் காளங்கனெ ன்ணும்பாம்பினமேலேவிரிந் னஞ்செய்தவிஷ்ணுவுக்குஉயிர்ப்பிப் பைவே ணடிஇலட்சுமிபுதச செய்துகொண்டிருந்தமலாபெமென் னுமகலமாகிய வஞ்சகமபொருத்திய மனமுடையகிரிபுராதிகளைபெரித்த சிவபிரான்வா சஞ்செய்கின்றஊராகியதிருவாரூர்எனனும்தவ்யத்தலந்தான-எ-று.

கக்கவிராட்டருடன்மனத் தலமெனுமோர்தல முனசுத்தளத்தினமீ கே, முக்சண்ணாநடிப்பாவர் புறத்தியிலாயிரத்திலொரு மூரத்திதானே இக்கயிலையிடத்தடைவ தநிலகத்தின பெருமைநம்மா ஸ்சைசக்கலாமோ, வக்கனகபைபகண்டா ரியயன்காணுகமு ததியடைஞுவாரே.

(இ-ள்) பெருமைபொருத்திய விராடபுருட னுடைய இரயத்திலீமா கிய சிதம பரமென்றுதூர்கலமுன்றி ஆதினுள்ள, நாகிய கனசபையில் மு ன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத்தானை உரு செய்வா அவரு டையமூரத்திகரத்தில் ஆயிர மதிலென்ற கான இக்கைலாசபதத்தினிரு க்துமென்றால் அத்தலத்தினபெ ருமைமைய உடையதேசொல்லக்கூகியோ அ ப்படிப் ட்ட அழகுப டுநீந்திப கலாசபையாக் கண்டவர்கள் விஷ்ணு வினாடும் பிரமனாலும் காணப்பட்ட ரகமோர் சத்தையடைவார்களாறு

தாங்காழியவன்சினைவழிபடுந்தொல்லனா நகத்தலத்தைப் பார்க்கி, லோங்காவடி திலேயுயிழந்தாலுடலுடைய தொளிடெடாது, வீர

காதுநெறாது விஷயிரால்வருந்தாது வெடித்திடாது தீங்கானமனம்
கிருதி நிறவாதுகிடக்குமவலச்செவிமேலாக

(இ ள்.) சக்கரநைகையில் கரிக்கின்ற விஷ்ணுவர்த்தி பராசிவனை
புதுதாசுண்ணிய விருதநாசலமென்று ஒருதல மணந்த ஆந்தகலத்தைப்
பார்க்குமிடத்திற் புதுபிரணவ செஞ் பாயிரந்தும் உந்தவுலத்தில்
உயிரிடைவல சேகழியாது சிங்குளறாது விஞ்சமாட்டாது சிந்திநிற
வாது மந்தப் பிசிறுநுங்கனால் பிணைமாகாது வெடிபடாது ஆதித்தர்
க்கந்தமும்புநூலு உண்டாகாமல் வலதுகாதுமேலாகுகிடக்குமென்று.

டெயர்மதி முகளைவென்ற மெமையி மகலாக புனிகழந்தி
செம்மைமரிடமெனநிகுநக நாமகிடமுசமாகச் செறிகேதாச, பிரமையி
டம் மனமரிட நூனநிலாச்சிறுமரிட ரெல்லாதி சகுமமுமமை
யிடம பெருபுலகுச கெளிதாகத்தனியிருந்த முத்திட்பாலும்.

(இ ள்.) பெர்மைபாகிய எருமைமுகத்தினையவை யாங்கு பாருண்ச்
தெயிந்த பாவுதியாமாகத்தில் நீலநா பரிசுச் சராசியா ராசியவசெ
மமையசிய இடமெதுதானென்று எழுச்சுருளியிருக்கின்ற கறுபாசிய
யாசுருமயினது முகமேபோல்விளங்கியதினக்கேதாசமெனனுமவா இ
ந்தசசெனமத்திலிருந் துக்க முமம மனமையில்வருந் துக்க முமருளளி
ல்லாததினவே உண்டாகிமதுக்கமும சிய எல்லாசதுயரத்தையாம் தீர்ப்
பதற்கு புளையுதக்காராக்குமெனநிகித் தனியாயிருந்த முத்திதகா
மேயால் இருக்கின்றது-எ-று.

இருபாணப் பண பருபபுத்திந் பிரமராபிசெய்யுடனென் திரண்
டுகோதும் விருபாணக நட்டணிநினைமேயா ருலகுமவலனைத்துலகும்
விதிகாணமர்யாந் திருப்பதிக்கே யிருபாவணை கேலகருவாசராசர
மாப்ச செவிந்தவரி, விருபபதற்புபுயல்வொன்றா லெததெழு மதகலத
துக கிணையாமோ.

(இ ள்.) மல்லிகார்ச்சனமென்னும் பாலகத்தில் பிரமராபிசெய்யு
டனேபரமசிவன எழுக்கருளியிருக்கின்றானென்றுஅனைவரவநதசய
னையிராமாவது பத்தியேயாபிரண்டு லேனையும் வணங்கி அவருடை
ய அருள்பெற்றுக்கேவலோகமுதல் எல்லலோசததையுற்படைத்தார்
மற்றத்திரப்பதியிலிருக்கிற வெங்கடாசலபதியும் கேவார்களும் அந்தந்த
லகதிலசரமாகவும் அசரமாகவும் பிழந்திருக்க குத் தனலசெய்வாராக
ொன்றாவுள் படிப்பட்டவலங்கனும் அந்த கேஷத்தகரத்திற்குச்சமன
மாகுமே-எ-று.

விருபபடியார் செரிக்கவது கலங்கடனேவிழியிடந்த வேடர்காவி
ல், இருபுட புபுதகம்பிராண காபாந்திவசாநெனுவதெய்வா பூமி, டு

பதமாசிபு ஸ்வினங்கும் தண்ணாக்கொழிக்குமஸர்ப் பதுமையோடு, மரு
ப்படியும் துறாய்மார்பன் கூடமலேமென்றாகு கண்டு வணர் கமாதோ.

(இ ள்) திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்வீகமபொருந்திய தலத்தில்
ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியா பகதியோடு மிகுதியாக ஆர்
ச்சனைசெய்த அறுகுடிஷங்குள் இரையுடனே சண்ணைப்பிடிக்கிப்பதி
த்குண்ணைப தேவரது கார்செருப்பாயுந் விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்
ட லிக கஸ்வரூ மாதிப சிவபெருமான் தானே தரீர்ச்சி பொருந்தியதே
னைசெசுரிசினை நாமநாமலரிநிந்நெற இடநமியோடுவாசனையுள்
ள துப்சிமாலையையணிந்த மாடிகையுடைய விஷ்ணு பூர்த்திதிருவேங்க
டமென்னுந் திருப்பதியில் மலையாகியும் விளங்குகின்றா-எ-று. டிரு

தேக்துநாலிருதிசையும் புகழ்ந்தகொண்டைநாடு னுயோரா செய்
வநாட்டி, னேன்னை வினையகந்து மொருதமமுண்டதன மெய நாதால
க்கேளுந், வாக்குநாயகனான படைத்தபுரி கழைக்கவறம்வளர்த்தெந்
நாளுந், காகஞ்சாயகியுடனே கமபநாயகருடையுந் கசசிமூதுந்.

(இ ள்) அகநாளைநிதிக்கி லுள்ளக பண்ட புகழ்ந்துகொண்டிரு
க்கின்ற தெண்ணைபாண்ட லமென்னுந் செயவீசம் பொருந்திபநாட்டில்
தரிசனஞ்செய்தவர்களுடைய பாவச்சைபடோக்குகின்ற ஒருசலமுண்டி
ஆரனெய நரசொல்லக் கேளுங்கன்சரஸ்வதியின் கணவனாகிய நான்மு
கன நான் தந்த லகமகிலுள்ள உயிர்கள் பிவாழ்க்கும் படி முப்பத்திரண்டு
தருந்ததையும் பரிபாலனஞ்செய்து எவ்வாறும் காக்கின்ற காமாட்சியம்
வைப்பு னே ஏகாமபதோசா எழுந்தருளியிருக்கின்ற காஞ்சிபுறமாகும்
எ-று டிரு

பழுதறியெழுமுகட லுமெழுநியுமெழுதலமும் படைத்தவேகக்
சிர வந்தியாமுடி வைய பொருபாலனநிபப்பதி கிளதச்சக்கேளுந், மழகுதரு
வ மபுரியு பி வவருக்கமபிசைபுசை யபலாபுசை, விவாழுகருமரிபு
சையானபுசை புரிபகதிரு விரிஞ்சைமூதுந்

(இ-ள்) யாதொருபழுதுமில்லாமல் எழுசமுத்திரத்தையும் டடை
த்தகிராமலை ஆறிப்பக்கடாக * சிரத்தை ஒரு ஆதிசைவப்பிராமணப்பிள்
னே ஆறிக்கலத்தைச் சொல்லக்கேளுங்கன் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்
தசுவாமிகுடி பார்வதியாரும் பிரமணுமசிவகேசமிருந்தவிஷ்ணுவும் கர
ணம் பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னும் தலமாம்-எ-று டிரு

* சுவாமிசிரத்தைப் பாலன் ஆறிந்ததானது அபிஷேக முதலியவை
செய்துமத்துச் சுவாமிபிஷுடைய திருமுடி ஒருகுருக்களுடையபிள்ளை
கைக்கு எட்டாமையினாலே அந்தப்பிள்ளையானது பூசகரகாலந்தவருகிற
து என்னசெய்தேனென்று விசயப்பட அப்பீடத்திலேயுருவாயிருந்த
பரமசிவம் சிவமொடா உருவியுடா.

பொய்பாது புனல்பெருகுங் காவேரிநதிக்களையிற் பூந்தாசாயு,மை யாறுமிடை மருதுந் திருக்குடந்தைவளநகரு பாணைக்காவடி, மாயாருமிட ற்றாந்நிரி சிரமலையுமாணிக்கமலையுந் கோன்று, மெய்யாகவலந்நினை பெ ருமையெல்லாம் விரிததுவொக்குமவேதந்தானே.

(இ-ள்.) பொய்க்காமல் பெருகிவருகின்ற காவேரிநதிஇருகளையிலு ம்சீர்காழி திருவையாறு-திருவிடைமருதூர்வளம்பொருந்திமுடிகோண ம-திருவாணைக்காவடி-விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையமாதருதே ர்சளமுந்தருளியிருக்கிற திரிசிரபரம்-இரயனகிரி-இவைமுதலானபலங்க ளில்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆந்ததக் கவ்யசேஷத்திரங்களுடையபெரு மையெல்லாம்வேதமான துதானமெய்யமையாகவிரித்துச் சொல்லும்-எ-று

பருவனாயார்ப்பரிக்கும்வகை நதிக்களையின்ம துரையறு பத்து நாலு, திருவிளையாட்டி றைவனியற் றியதலமாம்தன்பெருமை செட்டலா மே, கருவிளையாட்டகற்றுமிரா மேசகரந்தென் க பக்களாயிரகாணும ங்சே, செருவிளையாட் டிராகவனாரிராயணனைத்தொலைதபழித்திர்ததிட் டாரோ.

(இ-ள்.) பெரியசங்கங்கள் முழங்குசின்ற வவனகயாற்றின் களையில் சோமநந்தரக்கடவுள் அறுபத்தாறு திருவிளையாட்டல் செய்கருளியம துரைஎன்று ஒருதலமுண்டு ஆந்ததக் கலத்தின்பெருமையாவராலும்சொ ல்லப் பாது செஞ்சமுத்திரன் களையில் சனைதுக்கத்தைப்போக்குகின் ற இராமேசகரமென்று ஒருதலமுண்டியுத்தத்தையிலையாட்டாகச் செய் கிற இராமபிரபு இராவணனைக்கொன்றதனால்வந்ததோஷத்தை அங்க த்தலத்தில் சுவணப் பூசித்துத்திர்த்துக் கொண்டார்-எ-று. டக

அத்தகையாந்தலங்கடமிற் பிழக்கவுடல்க்க விழியம மபக்காரண ச், சுத்தவெளிதனிலாநிஞ் சுடரொளிக்குமனங்களிப்ப தாய்நீராட்டவி த்தமகையெடுத்ததைச் சிவாலயமும்விரிபொழிலு மிகவுண்டாக்க, வுத்தமமகியபரம கதியுளதென்னாககமுனியுரைப்பதானு.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடை தலங்களிலேயாவராளு லும்பிரமந்தாலும் இறந்தாலும் போய்நிரிசித்தாலும் டரிசுத்தமகியசகா காசத்தில் நிருத்தருசெய்யும் மிகுந்தபிரகாசமே சொரூபமகியபரம சி வனுக்குத்திருவுள்ளங்களிக்கும்படி தூய்மையாகியநீரினுல் அபிஷேகஞ் செய்காலும் நிரவியங்களைச்செலவுசெய்து சிவாலயங்கட்டு வித்தாலும் விரிப்பதருசோலை மிகவைத்தாலும் உத்தமமான பரகதியுண்டாமென் று நந்தித்தவர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு மாரக்கண்டேயர் சொல்லத்தொ டங்கினார்-எ-று. டய

இந்திராநதிகோறுந் தலந்தோதுமிப்படியே யியற்றவென்றான்மு ன்னிபசிரமருக்குந் சித்தருக்குமுனிவருக்கு முடிவுறுது, மின்னிதரு

ஞ்சிறு நாழிகை மணிதந்தமக் கெளிதாமோ மேயினாலு, மன்னியமாந்தி
மவுயிர்க்கு மறந்தினுக்குங்கிடையாதே யமவென்றான். யசு

(இ-ள்) இப்படிப்பட்டதன்மையுடைய நகிகள்கொளும்தலங்கள்
தோறுமேபொய்யுதே வரீர்க்குட்டையிட்ட விதமாகவே தீர்த்தமாடி வழிபா
டுமு நலானைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்த சிறப்புட்பொரு
ந்திய சேவர்களாலும்-சித்தர்களாலும்-புனிதர்களாலும் முடியாது அப்
படி மினைத்தோடேருளேற்றி சுண்ணத்திலழியுந் சிறியகாந்தநாயுடைய
மணியரங்களுக்கு எள்தில்முடியுமோ அப்படி முடிந்தாலுமருங்குளக்
ளும் பட்சிகளுக்கு மருகிருக்கங்களுக்குமிடைக்கமாட்டாதே சுவாமியே
யுபொன்னா மார்க்கண்டேயர்-எ-று. உக

ஆமினம் நந்திதோறு மினிதெனுமத் தலந்தோறு மனத்தகாலத்தே
கெய்நடையனுலவஞ் சிவஞானம்வருந்தாமற் சிறிதுபோயி, னுடைய
துப்பில்க்குமறிவிவர்க்கும் புலயருக்குநகால்கொள்க்கு, மோடுகொள
லங்கினுக்கு மறந்தெவர்க்கும் தருமரொனதுவாப்பா யென்றான்.

(இ-ள்) மனிகர்கள் ஆடுகின்ற ஆந்தரிகள்கொளும்இனியாகியஆற்
தத்தலங்கொளும் ஆடுககாலமாகல்பானஞ்செய்து தரிசனமுசலிய
வைகளைசெய்ததனால் உண்டாகியபிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தைவரு
த்தட்டாமல் கொஞ்சகாலத்தில்தானே பிரயோசனஞ் செய்தல்குமபு
தல தரிசனஞ்செய்தல் முடியவற்றிற்கு ஏதுவாகிய கைகால்கண்கள்
மறர்களுக்கும் விவேசுனியர்களுக்கும் நீரங்களுக்கு மனகத்திலிழி
தருந்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும் சஞ்சரிககிரமிருங்கங்கும மற்று
முள்ள எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒருநலமஅருளிச் செய்
வேணமிமென்று கேட்டாரமார்க்கண்டேயர் உஉ

இப்படியேநமனைவென்ற பெருத்தவனுமிருந்தவரு மியம்பியேத்தி
க், கைப்பதுமமலர்கொடுதன் காற்பதுமந்தினைநிலங்கருணையாகி, அப
படியேமுத்திரு மொருதலமுன்றிறைக்குதுமென்றமைத்தானபின்னை
மைப்படியுங்கண்டத்தா நருணகிரி நினைத்துபர வசத்தனானான்.

(இ-ள்) எமனைச்சயித்த பெருமையராகியதலத்தினையுடைய மார்க்
கண்டேயரும் மற்றுமுள்ளமுனிவர்களும் இங்கப்பிரகாரமாகச்சொல்லி
த்தோதிரஞ்செய்து காமமாமலாபோன்ற கைகளால்நந்தி தேவருடைய
நாமமாமலரொத்த திருவாடினைப் பூசித்து வந்தனஞ்செய்யுமளவில்
ஆவர்களுடைய புள்ளவராகி நீங்கள்சொன்னபடியே நோக்கத்தொடுக்க
தலம் ஒன்றுவந்த ஆகைச்சொல்லுகின்றோமென்று ஞானமந்திரியின
புவிஷங்கமியகண்டதையுடைய பாதாங்கவம் பெருமருகியிருக்கிற அ
ருணாசலமொன்று தலத்தைநினைத்துப்பரவசமாறு நின்றதொன்று

அங்கமெல்லாமயிர்ப்பொடிப்ப நடுநெங்கிழி யிரண்மெருவிபாய, செங்கையினை மலர்கொடியமொழிதகைநெடுமேபோது தெளிவில்லாமற், கங்கையணிசடையானே யருணகிரிப்பெருமாளே கனற்கணனானே, கங்கையாளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்தற்பிணிசைப்பதாலான்.

(இ-ள்) தேகமெல்லாமயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இரண்டுகண்களிலுமின்று அருங்கிபோல் ஆனந்த ஈஷ்பம்வர மலர்போன்ற இரண்டுகைகளும் ஒன்றாய்ச் சூடிய வார்த்தைததேமாத ஆனேகநாழிகை ஞாபகமில்லாமல் கங்கையைப் பரித்திருக்கின்ற சடைவையுடைவதோ அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே அக்ஷரிக் கண்களையுடையவரே என்க னோபாட்கொண்டதரே எனறுகூற திரஞ்செய்து விழித்துக்கொண்டு அவனது சபுசொல்லத்தொடங்கி நடுநெங்கி-எ-று உச

எழுதிக்கொடுக்கல் ஆசிரியவிருத்தம்

சத்திபந்தாமொழிவன் முத்திரைமுதலாக கனக்குரிய நாமமிகவுண், உத்தமையுநான்மொழிய லெத்தனைவலேனதிலொரப்பவளவேபுடலுவேன், சித்தியுடையவர்களே தேசுகொன்றுபெயர் தென்னருளையெனறுபெயாசிர, வைத்தகிவலோகநக றென்றுபெயர்நீசே தூர்வாயுநகொன்று பெயரே

(இ-ள்) அபபடிதோத்திரஞ்செய்த பின்பு நந்திதேவர் சொல்லார்தே ஞாமமார்க்கு னேடையேசத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன்மோக்யசைதக்கொடுக்கிவகாமொன்றுண்டு ஆகற்குறியநாமங்களோ அநேகமஅத்தனைபெயராயினரிசால்லுமிறதற்கு நான்வவ்வளவுசத்தியுடையவன், ஆலலும் அங்குகளில் சிவநாமமாதிரும்பொல்லுமின்றேன், சித்தினைக்கொடுக்கிறவர்களென்றும், தேசுகொன்றும், அழகியஅருணாசலமென்றும், சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோக நகரமென்றும், நாகர்க்கமிருந்த வாயுநகரமென்றும், நூல்களில்சொல்லப்பட்டதிருநாமங்களையுடையது-று

சத்தபுரியேமுதலெடுத்ததலம்யாவுமொரு தட்டிமொருதட்டதளி லே, யத்தலமுமிட்டெதிர் நிறுக்கவகைக்கடிக மானதொள்நகநகரம் முத்திரைகொன்றுபெயர் ஞானநகரெனறுபெயர் முந்தியதேசேசரமெனும், சுத்தநகரென்றுபெயர் தென்கயிலையென்றுபெயர் சோணகிரியென்று பெயரே,

(இ-ள்) பின்னும்நந்திதேவர்சொல்லார்தத்தபுரிகளென்கிற ஆயோத்திமதுரை-மாபாபுரி-காசி காஞ்சிபுரி ஆவந்தி-துவாரகை முதலாகிய எல்லா உலங்களையும் ஓர்தட்டிலும் அந்தஅருணாசலத்தை ஓர்தட்டிலும் வைத்துவிடக்கூறத்தகவகைகளுக்கெல்லாம் அதிகுதைதையுடையதாபிநுபு பிர்காசிகமென்ற அந்தத்தலத்துக்குமுத்திரைகமென்றும்ஞான

கரமென்றும், முதன்மையாகிய தலேச்சரமென்றும், சுத்தநகரமென்றும், தக்ஷணகைலாசமென்றும், சோணகிரியென்றும் பெயராம்-எ-று.

வாதமிகுதலால் வாயுபிழையுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தியாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும்-பொங்கிவரும் - சமுத்திரபிரளயத்தினாலும்-யுகமுடிவில் பொழிகின்ற ஏழுமேகங்களினாலும்-யாதொரு வேதனையும் அடையாததலம், சமித்தியமமுதலான பிணிகள் தீமையாகிய இடையூறுகள் பசுஇவைகள் சேராததலம், மகத்தாகியதவசிகள் அனேகம்விஷ்ணுக்கள் பூசைசெய்ததலம், அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாடிகளாகியதாமரைமலர்களில் உண்டாகித் தொண்ணூற்றாறுபிரமாக்கள் பூசித்ததெய்வீகம்பொருந்தியதலம் அருணாசலமென்னும் கலமாம்-எ-று

உள

ஒன்றுளதுபூமிகனி வின்றுபுகிதன் றலகு மும்பருமுயர்ந்தவெளியு, மென்றளதந்நாளுளது வேதமுடிமீதினி லீருப்பதக லாமலதினோர், குன்றுகலிலாதவொரு வெற்புளதுபுண்டரிக கோளகையுமுநிநுளியே, நினறாதுதென்றிசையி லொன்றுழியாதுநெடு நீருவலுவாழவுபெதவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்டதன்மையுடைய தலம்ஒன்றுண்டு அந்தத்தலம் இன்றைக்குப்பதிதாகவந்ததல்ல, இந்தப்பூவுலகமும மேலுலகமும ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டாயினதோ அந்தநாளிலேதானே உண்டாயி நக்கின்றது நீங்காமல்வேதத்தின்முடிவிலுள்ளது, அந்தத்தலத்தில் கெடிகழில்லாத ஒருமலையுண்டு அதுதென்திக்குள் என்றமலிலே பெற்றுப் புரமாண்டகோளகையை பூநிருவிநிற்கின்றது பெடியகடல்குழிந்த பூமியிலுள்ளவர்களவாமும்படிகளு-எ-று.

உஅ

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்க மகரந்தேவதந்
தாருடைமானி-ஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிடுமிலிங்கமே பிறக்குமெங்கணு
மேருடைப்பருப்புத மிலிங்கமாவது

(இ-ள்) ஆரிஷ்டமென்றும், ராக்ஷசமென்றும்-ஆசுரமென்றும்-தேவதமென்றும், மாஸையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றும், நாமங்கள் பெற்றலிங்கங்கள் எந்தத்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும் இந்தத்தலத்திலோ வெள்ளாஸம்மலையேலிங்கம் பிறக்கின்றது ரிஷிகளாலேபூசைசெய்யப்பட்டது ஆரிஷ்டலிங்கம், ராக்ஷசர்களாலேராக்ஷசலிங்கம், தேவர்களாலேதேவதலிங்கம், மானிடராலே மானிடலிங்கம்-எ-று

உக

செங்கனன்முதல்யுகந் திரேதைமாமணி
பொங்கியதுபாரம் பொலிந்தபொன்னிறம்
தங்கியகலியுகந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமதன்பெய ரீணைப்பூதரம்.

இ-ள், முதல்யுகமாகியகிரேதாயுகத்தில்சிலப்பாகிய அக்கினிமலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில்கிருந்த பிரகாசத்தைபுடைய பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொள்ளும் அந்தமலைக்கு அருணாசல மென்னுந்திருநாமமாம்-
எ-று. ஙய

கருவியாமுகக்கடைச் செரியுங்காரினு
முருவமேழன்றியொவ் வொன்றுகோடியாய்
பருவமாயிரந் துளி பனையிற்பெய்யினு
மருவியாயடங்குமவ வசலமீதினில்.

இ-ள், எல்லாச்சீவராசிகளும் கருவறும்படி யுகாந்தகாலத்தில்பொழிகின்றமேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையிலல்லாமல்லவொன்றுகோடியாகி ஆயிரமொருவழம் ஒவ்வொருதுளிபனைமரம்போல்பருமனாகப்பெய்தாலும், அந்தமலையினமேல் சிறியஅருவியாய்ச் சுவறிஅடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது-எ-று. ஙக

அரியயனளவிடா தனந்தகாலமாய்த்
திரிதலினதற்கிலை செப்பலாகுமோ
சுரந்தி ராவதிற் சுனையினீருண
விரவிதன்புரவிமே லேறிச்செல்லுமே

இ-ள், விஷ்ணுபன்றியாகியும் பிரமன் அன்னமாகியும் அனேககோடி காலமாய்த்தேடி அடிமுடிகாணாமல் வருந்துவார்களானால் அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒணைச்சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ, அதுவல்லாமல் ஆகாசகங்கைதன்னிலுமுககியமென்று துதிசெய்கின்ற அந்தமலையிலிருக்கின்ற சுனையிலேநீருண்ணங் குரியன்தேறிக்கட்டியகுதினாகள் ஏறிடடக்கும்-எ-று ஙஉ

வெண்மைசேர்புயலத னழியின்மேவுசு
லெண்மகிழ்கயிலை திருப்பதொக்குமா
றன்மைசேர்கார்த்திகை வீளக்கையெற்றுதல்
கண்மகணமகுடமா மணியிறீற்றோன்றுமே,

இ-ள், வெள்ளை சிறமாய்கிய மேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்தில்சேர்ந்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைவாய்விடுமேல் அந்தமலை இருக்கின்றது போலாம குளிராச்சிவ பாருத்துய்கார்த்திகைகாசத்தில்கிர்த்திகா தீபம் அந்தமலைமேல் ஏற்றினால் பூவிதேவியினுடையகிரீடத்திலுதித்திருக்கின்ற-
மேலாம்-எ-று. ஙங

ஆர்ஞ்சலா நாரணம் அடவிடாழ்வான்
மாரண்சேர்க்கிடுமலை வரவுகொள்கையால்
னாறுந்மருகனு நாடாடுமார்சு
மெய்யுளமகிழ்ந்ததே யிமைப்புகரார்.

இ-ள், பூங்காலத்தில் பிரமனும் விஷ்ணுவின்னும் அறியப்படா
தபரமசிவன் சேர்ந்தபொருந்திய அந்தமலையுறாங்கொண்டதினால் இமய
மலையுத்தகைகாலம்வரைக்கும் வேறுஜ சிவாயிருந்தே காபுடையபருமக
ன் நம்முடையஜாதிபாய் போய்விட்டானென்று மனஞ்சங்கோஷித்தா
ன-எ-று

நட்ச

பன்னிருதிங்கனும் பரிதிபானது
மன்னிபமதியமும வலமகாய்மரு
மந்திலையுரைக்கவேன் னறிவுபோதுமோ
வுன்னிபவாசையா லுரைக்கலுற்றான்.

இ-ள், பன்னிரண்டிமாதாநாசங்கொருநாட்கள் மகாமேருவைவலஞ்
செய்தல்லோரால் பிரபாஷணஞ்செய்து வருவார்களென்றாலந்த அருணை
சலத்தி நமெருமையைச் சொல்வதற்கு அற்பமாகிய என்னுடைய புத்தி
கோதுமோ, ஆனாலுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபுத்தி
யினால் சொல்லக்கூடாடற்கியது-எ-று.

நட்ச

அர்க்கமாமலையுள் கதிக்கரித்திசை
தங்கணுரித்தவ னன்னணிவாழ்த்துகன்
தெற்கிலொயனதுபுக் தேளிர்தாமலை
பொற்கையந்தகன்நினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்.

இ-ள், அருணைசலமென்னுமலைக்கு அடுக்கெழுப்பக்கத்தில் அர்க்க
மலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில்ஆயிரங்கணக்களாயுடைய தேவேந்திர
ன்இருந்துகொண்டு சுவாமிபை கோத்திரஞ் செய்வான், அவ்வருணகிரி
க்கு அடுக்கதென்பக்கத்தில் மெய்யமலையென்றுஒன்றுண்டு அதில்சிவத்
தகைகளாயுடையஎமன் புகழ்ந்து வணங்குவான்-எ-று.

மாற்றிசைத்தண்டமா விலக்கருண்டதிற்
சேற்றிசைவருணன்முன் செங்கைகூடப்பவன்
தோற்றிமீம்வடதிசைச் சூலமால்வரை
போற்றியவனாகையான் பொருந்திவாழ்ந்துவான்.

இ-ள், அந்தஅருணைசலமென்னுந்திருமலைக்குமேற்பக்கத்தில் தன்
டலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில்மகரவாகுகளத்திலேறுகின்ற வருணரா
சன்சிவந்தகையைக்கூப்பி அந்தமலையிலுள்ளிருவான், வடபக்கத்தில்சூ
லமலையென்றுஒருமலையுண்டு அதில்எவரா லுமபோற்றப்பட்டருபேரன்
இருந்துகொண்டு துதிசெய்வான்-எ-று.

மற்றுநால்வரைகளில் வாயுழியவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருகிபோற்றுவான்

சுற்றுள நல்லெநாறுந் சுரநுஞ்சிற்சுரு
முற்றசீர்வசக்களு முறைந்துபோதறுவார்

(இ ள்) மற் றநாந துதிக்குகளிலும் இந்நூற் ற மலைகள் நான்கினுமி
நுந் துகொண்டி வாடி அககிணி ஈசானா நிருந் திற் றபால்வர்தரும வண
வ தவரகா அநவகலோச்சுமறிந் துக்கி மலைகளிலெல்லாம் தேவர்களுந்
சிந் தர்களுந் சிவப்பப்பொருத்தப அஷ்ட வசக் ளும * திருந்துகொண்டு
வணங்குவார்கா-எ-று

ந-அ

தன்னையேபிரகாமக் கலந்திலேபுனிக்
கன்னையாமவம்புரித் ததிமமாகவே
என்னையாந்நாடயவ ளி க்கலத்தன்ன
பிள்ளையுமதி எலம் பேசலாகுமோ

(இ - ள்) கனக்குத் தானேஷ்டபாகிபவத்தலத்திலும் பிலேககத்துக்குத்
தாயாயிய பாவதிபமமை மகத்தாகிப அரிபவத்தெய்து என்னையாட்
கொண்டபரமசிவனுடைய இடப் பாகத்திற்சோத்தான் ஆன படியினிலே
அந்த அருணாசலத்திந் தெபருமையைச்சொல்லவேண்டிமோ-எ-று கூக

தன்னிக்மத்திரம் புலனகத்தனவர்
வள்ளமாய்கிளங்குமப் பவையையாய
என்னமுமேனமு மாநிகாடின
சினனமுமாவீடா திந்மனாநீங்குநர்

(இ ள்) கனக்குத்தானேஷ்டபாகிபமத்திரம்புலன்கத்தவந்தினவ
சரினாநவமாய்சிந்நரு அருணாசலத்தைக் கஷ்டனுநிரமன லுருவாநுமப
ன் பிய ம ஆனமுமாகிந் தேடி உத்தகன்னையையுடைய சென்று அநிய
க்கூடாமைபினிலே தங்குநுடையகர்வத்தாநீங்கினாக்க, எ-று சய

மருகிபபெருபுகழ் வச்சிரங்கக
னருளைதபவலபுரித் தமலையினா
சுருவிபகலாதரன் காந்திசாலியென
றிநுருந்பரகதி வெய்தினுரநில்.

(இ ள்) மகத்தாகியசோத்திவ மற் ற சந்திரகுலநிலைகளுயிவச்சிரங்க
சபாண்டியன் அருணாசலத்தாக பிரசுத்தனமவந்ததினிலே தன்னுடைய
பாவகதைக்கினை பெருமை பொருத்திய கலாதரன் காந்திசாலி
இவ்விருவரும் அந்தத் தலத்தைவலம்வந்துமோகத்தையுடையதாரர்கள்
எ-று

சுத

எழுதிர்க்கழிநெடி லாசிரியனிருத்தம்.

ஆகிபாபிவர்த டொடவியிந் தளவுக் கலோகருந் தாருணையாரினை
த்துங், காகாலுந் தங் கோட்டு முன்குணர்ந் தகல்களால்வலமதிற்செ
ய்தும், தீயியாபிந் து நெறியினுந் து நெறிய்கயமாடித்தமம் நிந்து

ஞ், சோதிசாடொழுதும்பணிவிடைசெய்துந் துளக்கிலாமுத்தி பெற்றி ருந்தார்.

(இ-ள்) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆகியாகத்தொடங்கி அன் று மதவினறுவனாக் கும் அனேகமபேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும் ஆ சையோடு தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும்கா ல்களாலேபிரதட்சணஞ்செய்தும் அதிலநீதிபொருந்திய வேதமார்க்கத் தையனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களி லே முழுநிபும்தருமங்களைச்செய்தும் சோதிசொரூபமாகியசிலைத்தொ முழும கிருப் பணிசெய்தும் கெத்திலல்லாத மோட்சத்தைப் பெற்றிருந் தார்களா-எ-று.

சுஉ

அப்பதிதமிழ்நாட் ளேதிடைபெண்ணை யாறுசெய்யாறுபிங்கலையா ஞ், செப்பியகமலை நதிசுழு முனையாஞ்செய்ததொன்றாயிரம்பலமாம்முட்ப பதாபுறமு கோடி தேவர்களு முனிவருந்தல ஞ்செய்வா ரதத்தேவர், ஒ பபுவேறியலையிம்பாநாட்டிடத்துமுட்பாநாட்டிடத்துமென் துனத்தார்

(இ-ள்) அவ்வருணாசலத்தலம்தமிழ்நாட்டிலிருக்கிறது அப்பதிக்கு வ லப்பக்கத்திலிருந்துபெண்ணையாறு இடை யெனனும்காடியாகும்இ டையாகத்திலவருகிறசெய்யாறு பிங்கலையெனும்நாடியாகும் கமலையெ னபிறங்கி சுழுமுனையெனும் நாடியாகும், அந்தநதிகளில்லாநாளைஞ் செ ய்யால் ஒன்றுக்கு ஆயிரமபங்கு லானதரும், முப்பத்தாறுமுகோடிதேவர் களுந் மு னிவர்களும் அத்தலத்தில்கலஞ்செய்வார்கள் அதற்குஒப்பு இ ன் பவுலகபதினும் மேலுலகத்திலு மில்லையெனறுசொன்னா நந்திதேவர் எ-று.

சுந

அற்றமிலவன்சொலருநையின்சிறப்பாலாமகிழந்துருகியமுனிவன், மற்றுநதலத்திலுதிக்கெனறுநாத்தவாய்மையமனறுகொளாதுநாப்பா ன், சிற்றறிவுடையே னு சலாலொருசொற்றெளிந்திலெனெனச்சொன்ன தற்கு, மற்றாற நர்த்தான மொழியெனமெழிந்தான் முனிவனும வ ற்வினைமொழிவான.

(இ-ள்) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாதநந்திகேவராதொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின மகானமியத்தினுலேஇகயமகிழ்ந்துஉருக்கத்தையடை ந்தமர்க்கண்டேயா மற்றசுவதலங்கோப்பார்க்கிலும் அருணாசலத்தலம் அதிகமெனறுசொன்னதை மனத்திலு ஒப்புக்கொள்ளாமல்சொல்லுவார் சுவாமி நானகிரிபஅறிவைபுடையவனு சலால் நீங்கள் திருவுளம்பற்றியது நன்றாபத்தோன்றவில்லை என்றுசொல்ல அதுகேட்டு சகலத்தையும் உ ள்ளநதிந்கொண்டநந்திகேவர் வமக்குண்டான சுந்தேகத்தை சொல்லு மெனறுகேட்ட ம ர்க்கண்டேயாச்சொல்லுவார்-எ-று.

தில்லைபைக்காணக் கரகிலேநற்க்கச கிரங்கு மா றுந் தனிற் பிறக்க, வெல்லையிலபெருமை யருளையையகினைக்க வியப்பவாமுத்தி யெனறு

ரைத்தீ, கொல்லீயினு தலங்களுந்தமமி லொக்கு மென்றுரைத்திடா கடிசே, எல்லிசுழநுணை யதிகமென்றுரைத்த தருனெனவருணசெய்தா னவனும

இ-ள், சிதம்பரத்தை கரிசனஞ்செய்காலும், காசியிலே தேகத்தை வீட்டாலும், சிறப்புள்ள திருவாரூரிலேபிறந்தாலும், அளவில்லாதபெரு மைபுடைய அருணாசலத்தைநினைத்தாலும் முகத்தினைக்கருமென்று அருளிச்செய்தீர் இத்தனைகுதலங்களையும்ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பென்றுதிருவுள்ளமபறமுமலக் காமியுலலிமலாகனாயுடையதடாகஞ்சுழந்த அருணாசலத்தைமாதிரிம் ஆதிகமென முகட்டளைவிட்டதை அனக்கிரகஞ்செய்யவேண்டிமென்றுமாரக்கண்டேடாகேட்க அதற்குந்திதேவரும அருளிச்செய்கிறார்-என்று. சரு

இந்நதிநிமொழிலும்பிறந்திநிமொழிலுமெண்ணிய டியாயவைவழியா, பறந்திநிமவைகருகு சிலவிலங்கினுகும் பரகவழிகலனோருபாகரு, நிறை தபுனனீசரநகரதாமக்கு நிறைதாமண்டபந்தொழ நேரா, நெந்திசுழப்பனா சிலாசிலாக்களிடா மல்லவாககரியதா மதுவே.

இ-ள் கேளுமமார்க்கண்டேயபோ ஒருவன் இரக்கங்கொழிலாரபிறகுநகொழிலும நினகதபடிமுடியாத அகிருக்கட்டிமபட்சிஜாகிகளுக்கும் நிரிகுகங்களுக்கும் விருட்சமுகலாகிபொறிவிருக்குமபுனமைநிறைமகரீசருக்குமருடருசுக்குமடராஜனதநிருக்கச்சை யைத்தரிசனஞ்செய்யக்கூடாது, பூரவசனநபுண்ணியத்தினிலே அந்தச்சபைகூப்போய்க்காணத்தருவாரீளாமிசிலாக் துமாதிரிநாகிடைக்கும்மற்றவர்களுக்காயிரியதாகும் அங்கதம்-என்று. சசு

குணாகாபதிநாகோளகாபுலையா கொலையினாறுப் பிணிசுறைந்தோரா, கண்டகாநெய்தூ ரத்தினிலிருப்போர்கருணசேரருணைபூதரகநக, எண்டகவொருகா னினைத்திடமுக்கி யிவரலால்விலங்குபுனமரங்கன, முண்டகமுகலாயினவுமுனகாணமுனைத்திடமுாததீயே பெறுமால்

இ-ள் ஒருமது கன்கண்வனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப்பெறப்பட்டகுண்டகாகளுக்கும் பரவிகளுக்கும் விதவைபெறப்பட்ட கோளகருக்கும் ரீசருக்கும கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும் அவையவங்குறைந்தவாகளுக்கும் தீமைசெய்யின்றவர்களுக்கும் வெகுந்தாரகநிலிருப்பவர்களுக்குமிருநாமிநாருந்திபஅருணாசலத்தலத்தைநன்றாகஒருகரம்நினைக்கமுத்திபண்டாசும் இவர்காலல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள்மரங்கள்தாமரைமுதலிய கொடிபூனைகளும அவ்வுரீஸ்முனைத்தால் முத்தியையடையும்-என்று. சஎ

சிலையெலாயிலிங்க மதுசிலலோகந் தேவர்பாதுவங்கள் பாகவங்க, லைபுலாமபுனல்கள் சடைபுலகங்குக்கை -பஞ்சுதுழுண் மரருண்ணமு

தா, முறவியேருநால் புவிசைல்களருத லுரைத்தசொல்சுருதியா முறங்க
ல், மலைவாறுசமாதியா முறத்தலத்தையா மோமற்றொருசலமே. சஎ

(இ-ள்.) அத்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களுள்ளபடியி
னாலே அதுவிவிலோசம மும் அத்தலத்திலிருக்கிற விருட்சங்களுெல்லா
மகற்பகலிரு-சங்களுாகும், அத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்தியநீரோ
ல்லாம் சுவாமியினைசை யிலிருக்கிற உங்கையாகும், அத்தலத்திலிருக்கிற
வாகன சாப்பிடுகிறவுண்ணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும் அத்தலத்தில்
சஞ்சரித்தால் பூமிபிரசுத்தசனஞ் செய்கலாகும், அவ்வுரிக்கொல்லவார்த
கைகள் வேதமாகும்; அத்தலத்தில் சிபுதிரைசெய்தால் நீஷ்டை கூடிச
பாநிபிறுத்தலாம் ஆனபடியினாலே அதற்கு மற்றொருசலம் ஒப்பாகு
மோ-எ-று. சஅ

முற் கழிம்புரிந்தோர் நான்மறைதெளிந்தோ வைகைவேள்வியமு
டிச்சோகா, மெத்தலம்புரிந்தோர்வெவ்மற்றெய்தோர்வைகையோகியவோ
னினு, மச்சலிலையா தவர்க்கிலேமுதலியாதலாலமராவா னிடத்தஞ், சு
த்தமயானிடாய்ப் பதமங்கலத்தினைத்துத்தவளக்கிலாமுத்திபெற்றிருப்பார்

(இ-ள்) காருகபத்தியம் ஆகமன்னியம் தட்சணக்கிரியம்என்கிற
முற்றக்கிரியைப்பவர்த்தவர்களுந், இருக்கு-யசர்-சாமம் - அதர்வணம்எ
ன்னும் நான்குவேதங்களை வுணர்ந்தவாசனம், பிரமயாகம்தெய்வயாகம
பூதயாகம நிகிரியாகம மானிடயாகம் என்கிற ஐவகையாகங்களுையுமிறை
வேற்றினவர்களுந், எத்தனம்மயாகிய தவருசெய்தவாகளுந், எப்படிய
பட்ட கருமந்ருசெய்தவாகளுந்; இயமம்-நயமம்-ஆசனம்-பிராணயாமமபி
ரக்தியாகாரம் நாரலோ-தியானம்-சமாதி எனப்படுகின்ற ஆஷ்டாங்கையோ
கஞ்செய்தவாகளுமாயியைப்படிப்பட்டவர் ளாயி நந்தாலும், அவ்வுருணை
சலத்தை மீனைக்காவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியிலலை ஆனபடியினாலே
தான தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்திலிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ளமா
னிடராகப்பூ ரியிற்பிறந்து அவ்வருணாசலத்தைத் தியானஞ்செய்து கெ
டுதலெல்லாதமுத்தியை அடைந்திருப்பவர்கள்-எ-று சசு

பொருவிசைச்சவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூயிப்பைத
னிப்புரப்போ, ரருணைமாநகரித் திருமியாய்ப்பிறப்ப ததிகமெனருதரந்
கொள்வார, மருவுமப்பதிலிற் பிறப்பதுநாறுமகம்புரிந்தவாக்கலாநகிரை
யா, திருவருள்படைத்தநாக் கெளிதலானமற்றத் தேர்களயாவாககு மா
தே

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாதசொர்க்கலோகத்திலுள்ள திரை மூப்புடிண்ட
காதபடி அபித்தமுண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும் போகத்தைய
னுபவித்தத்திய அந்தச் சொற்குமுகலான வுலகங்களைத் தனித்தவையா
கின்ற தேவையுடைய முதலான திககுப்பாடகர்களுமுருணை சலஸ்தலத்தி
ல் திருமியாகப்பிறக்கிறது சொற்கத்தின்புத்தையனுபவிப்பவையார்

யும் அதிகமென்று பிறப்பதற்கு ஆசைப்பட்டவர்கள் தெய்வத்தன்
மபொருத்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது னுறுபாடு செய்தவர்களை
அல்லாமல் கிடையாது சுவாமியினுடைய கிருபைபெற்றவர்கட்கு
கிடைக்கும் அவர்களன்றி மற்றவர்கள் முதலான மத்துவமும்
பொருத்திய யாவர்கட்கும் அப்படி பிறக்கிறது கிடைக்கமாட்டாது
என்றவாறு. (1)

வெற்றியுட்பட்டதில் செம்பில் வெண்கலத்தில் வெள்ளியில் வெ
ள்ளியபொன்னிற், குற்றமொன்றில்லாத் குயிற்றியமணிபோற் குலவி
யசிவனிருந்திவன், மற்றைபதலத்தி லருணையென்றுரைக்கும் வளம்
பதிதனிலெழுந் தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுரைத்தா
கன் புனிதனாகிவருணந்தி.

இ-ள், சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்
திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும், பதிப்பிக்கப்பட்ட
யாதொரு தாஷையில்லாத மாணிக்கரத்தினம்போல் மற்றத்தலங்களில்
எங்கும் சிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார், பொன்னுற்செய
த தகட்டில் பதிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த இரத்தினம்போல் அருணா
சலமென்று சொல்லாவின்ற வளம்பொருத்திய தலத்தில் எழுந்தருளி
யிருப்பாரென்று பரிசுத்தமாகிய நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றினார், ஆத
லால் எல்லாத்தலத்திற்கும் இத்தலம் அதிகமாம்-எ-று.

கண்ணினால் விளங்குந் திருமுகமுகத்தாம் கரியகண் விளங்குமவ்
விரண்டிள், பண்ணினால் விளங்கு முடலெலாமவைபொற் பரமனால்
விளங்குமவ் வருணை, யண்ணனான விளங்கு மருணைமாநகரா லமல
னோடருணை நாநகரா, லெண்ணிலாப்பதிக ளெவைகளும் விளங்கு மெ
வற்றினுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

இ-ள், கேளும் மார்க்கண்டேயரே கண்களிருப்பகால் முகம்பிரகா
சிக்கும், முகத்திடத்திலிருந்தால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக் கொண்
டிருத்தார், இந்த விசண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினால் மிகவுமல்
லாம்விளங்கும், இவையே போல் பரமசிவனுடைய அருணாலால் சிறப்பை
ந்திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் ஒழிவாய்மைபொய்
விளங்குகிறார், அத்தலத்தினாலும் அதில் எழுந்தருளி யிருக்கிற வளா
மியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாசேதத்திற்குந்தாது. கரு
ய் விளங்கும் ஆனதிலே எல்லாத்தலங்களிலும் அது சிறந்ததாய்
து திருவாய்மலந்தருளினார்-எ-று.

இதனுள் எவ்வாற்தலங்களுக்கும் உடலாகவும் அருணாசலத்தலமும் தமாதவும், அதிசங்கராயி கண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

விசலரிஸைமய குளிர்த்திகெங்கொடியின் வேருளீர்சொரிந்தி திழினதுபோற், பூசனையருணை நகரிலே சிறிதும் புரையற நடக் குமேபாகிற, காசியேமுதலெத் தலமெலாம்பூசை கனம்பெற நடந்த காமிலையே, விசர்வாழந்தத் தலமெலாம்பூசை யியற்றிலே னியற்றி டாதிருந்தென்.

இ-ள், ஒருகொடியினது வேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதி லிருக்கிற மணம்விசுகின்ற புட்பங்களுக்கும் இலைகளும் குளிர்ச்சியைய டையும், அதுபோல் அருணாசலத்தலத்தில் சுவாமிகு எவ்வளவாகி லும் பூசைமுறதமில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாத் தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசைநடந்ததாகும் அத்திருவண்ணு மலையில் பூசை நடவாவிட்டால் மற்றதலங்களில் நடந்தாலென்ன நட வாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று.

நிலந்தொழுமுருண சலத்தனிலிருந்து கெஞ்சினிலையமாய் பிரிந் தேர், தலந்தனைவிரும்பி நடந்தர்முன்செய் தவங்களு மறங்களுந் தவறாந், குலந்தனிலுதித்தோ ராயினும்புலையர் குணத்தவராயினுந் கொடிய, குலந்தவருயிரே டிருக்கினுமதற்கோ ருவமைசொன்னவர் கருமிதொக்கும்.

இ-ள், உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலத்தலத்திலிருந்து இ னைவிட உயர்ந்ததலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகக்கொண் டிருப்பிற்று ஒருசேஷத்திரத்தையாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அதற் குமுன்செய்யப்பட்ட தவங்களும் தருமங்களும் பிரயோசனப்படமா ட்டாது அவர்கள் நல்லகுலத்திற் பிறந்தவர்களானாலும் நீசராவார்கள் நல்லகுணங்களை புடையவர்களானாலும் கொடியகுணத்தராவார்கள் அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள் அந்த அருணா சலத்துக்கு வேறொருதலங்களை ஒப்பாகச்சொன்னாலும் இந்ததேவ ள்களெல்லாம் உண்டாகும்-எ-று.

என்றுதானருணைச் சிறப்பெல முனிவர்க் கேதுவோடெடுத்தி னியும்பிக், கன்றுமானமுவுஞ் சுரிகையுந்தரித்த கடவுணன் கிருந் தனனவனைச், சென்றுசென்றிறைஞ்சி நெக்குநெக்குருகிச் சென்னி மேற்செங்கைவேரோட்டி, ஒன்றுமானந்தப் பெருங்கடலிடைப்புக்கு ணர்ச்சியாய்முனிவனீ துரைப்பான்.

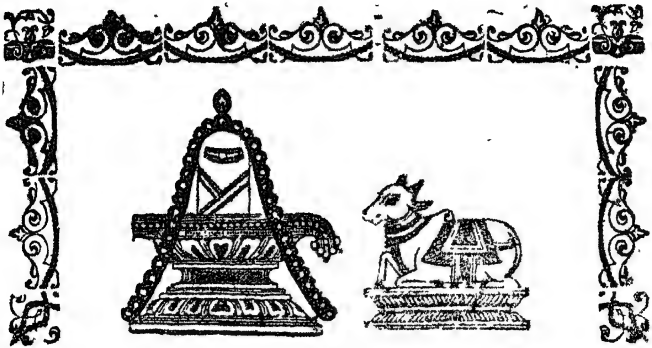
இ-ள், இப்படி அருணாசலத்தின்பெருமையை ஏதுவோடு முனிவர்
ர்களுக் கினிதாகயெடுத்து அருளிச்செய்து மான்கன்று மழுஉடை
வாள் இவைகளைத்தரித்த நந்திதேவர் களிப்புற்றிருந்தார் அந்த நந்தி
தேவரைப் பலதாம் வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகிச் சரசின்மே
ல்சிவந்தகைகளை நெடுநோங்குப்பி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத்
திரத்தில் முழுகித் தண்ணைமறந்தவராகிப்பின்பு ஞாபகம்வந்து இதனை
சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர்-எ-று.

முதலாவது திருநகரச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-எக.

திருவண்ணாமலம்.

உ
சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலச்சுருகம்.

கலீலிலைத்துறை.

எந்தையேயரு ணந்தியேயடியவர்க்கெளிபாய்
சிந்தையானது மகிழ்தனனருணையின்சிறப்பா
லந்தமாநக ரிடத்திலே சிவனழல்வடிவாய்
வந்தவாறுட னதுமலையாகியவகையும்.

இ-ள், அருளுலத்தலத்தின் மகிமைடைக்கீட்ட மார்க்கண்டேயர்
சொல்லுவார் எம்முடைய ஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த
நந்திதேவரே, அடியார்க்கு வெளியவரே நீர் அருளிச்செய்த திருவ
ண்ணாமலையென்னும் தலத்தின்மகிமையினால் மனக்களிப்படைந்தேன்
அப்படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திலே பரமசிவன் அக்கினிசொருபமாய்
த் திருவுருக்கொண்டதும் அதன்பின்பு மலையுறுவமானதும். எ-று.

அம்மலைச்சுட ரடிதலைதெரிகிலா தயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள் செய்ததும்விளம்பாய்
கைம்மலைக்கட கரியுரி புனைந்திடுங்கைகலீல
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனே பெனவகன்செப்பும்.

இ-ள், அந்த அக்கினிமலையின் அடியும் முடியும் அறியக்கூடாமல்
பிரமணம், விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு சுவாமி அவர்களு
க்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம்பற்றவேண்டும் கையுள்ளம
லையை ஒத்ததாய் மதத்தையுடைய யானையின்தோலைத் தரித்தருளிய
கைலாசவாசகாரிகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியான செல்வத்தையு
டையவரே பென்றுசொல்ல அதற்கு நந்திதேவர் சொல்லத்தொட
ங்கினார். எ-று.

பஞ்சபாதக் மொருவனப் பதியிலேபண்ண
நெஞ்சினாவினைத் திடுகினு நினைத்ததேபரமாய்த்
தஞ்சமாகிய முத்தியா மெனமறைசாற்று
மஞ்சொலாலது மொழிந்தபேர்க் கென்னபேற்றிதே.

இ-ள், ஒருவன் அந்த அருணாசலத்தலத்திலே பஞ்சபாதங்களைச்
செய்யவேண்டு மென்று நினைத்தாலும் அப்படி நினைத்ததே மேற்பட்
ட புண்ணியமாகி. அதனால் பற்றுக்கோடாகிய துத்தியுண்டாமென்
று வேதங்கள் முறையிற் பம் அன்பையுண்டாக்கும் நல்லசொற்களினு
லே தோத்திராளு செய்பவர்களுக்கு என்னபேறு கிடைக்கமாட்டாது
என்றவாறு. ௬

ஆகையாலுமக் கன்றியேமெமக்குமுண் டதிகஞ்
சோகமோகங்கள் தவிர்ப்பவனெதுபாஞ் சுடராய்
மாகமுடி வளர்ந்ததுமாலயம் காகப்
போகலிக்கமொன் னுனதுமொருவகை புகல்வேன்.

இ-ள், ஆனபடியினாலே மாக்கண்டேயரே இந்தமான்மியத்தைக்
கேட்கின்ற உமக்கேயல்லாமல் எனக்கும் அதிகபலனுண்டாம் துக்கத்
தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவபெருமான் ஒப்பற்ற பெரிய
சோதிவடிவமாய்ப் பிரமவிஷ்ணுகளுக்காக ஆகாயம் அளாவிவளர்ந்த
தும்யாவருக்கும்போகத்தைக்கொடுக்கின்ற இலிக்கமென்று சொல்லு
ம்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரித்தமட்டிம் கொஞ்சம்
சொல்லுகிறேன் எ-று. ௭

ஒடுங்குநாளினி லயனரியுருத்திரன் மகேச
னெடுஞ்சதாசிவன் விந்துநாதஞ்சத்தி நெறியே
யடங்கிடும்பர சிவத்தினிம்பரசிவ மனைத்துவ
கடந்ததத்துவ முடிவிலே நினைது கருதி.

இ-ள், சர்வசங்காரகாலத்தில் முறைப்படி சகலவுயிர்களும் பிரம
னிடத்தில் ஒடுங்கி பிரமன் விஷ்ணுவினிடத்தி லொடுங்குவார் விஷ்
ணு உருத்திரனிடத்தி லொடுங்குவார் உருத்திரன் மகேசுரனிடத்தி
லொடுங்குவார் மகேசுரன் சதாசிவனிடத்தி லொடுங்குவார் சதாசிவம்
விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார் விந்து நாதத்திலிடத்தி லொடுங்கும்
நாதம் சத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்தி வரமசிவத்தி லொடுங்கும்
அங்கப்பரகசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாங்கடந்த தத்துவமுடிநு
லேநின்றது-எ-று. ௮

பரமசிவத்தினில் வருபராசத்திபாற் குடிலே
விரவிடும்பர தத்துவமடைவிலே விரிந்த
மருவுமைவரு மொடுங்கிமுறையிலே வந்தா
நரிமகன்படைத் திடுவதுநினைந்தன ண்கத்தில்.

இ-ள், அப்படி பெல்லாம் ஒடுக்கினகாலத்தில் தனியாய்நின்ற பரகசிவம் உலகமுண்டாக்கவேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்ட அளவில் அந்தசிவனிடத்திற் றேன்றியபராசத்தியினிடத்தில் குழிலை என்னும் சத்திதோன்றியது அதில் பெருமையமைந்த மற்றதத்துவங்கள் முறையேயுண்டாயின பஞ்சகிருத்தியங்களினாலும் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன்முன்னே ஒடுக்கியமுறையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகியபிரமன் உலகத்தைச்சிருட்டிப்பதற்கு மனதில் எண்ணினார்-எ-று.

மரிசிமங்கிரன் புலத்தியன்புலகனான் மறையோர்
கிருதுவத்திரி சனபதியெழுவருங் கிளைத்தா
ருரியதக்கனும் வலப்பதம்பெருவிர லுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திவறமுகத்தினும் பிறந்தார்.

இ-ள், அப்படி பிரமன் நினைத்தவுடனே மரிசி, ஆங்கிரசர், புலத்தியர் புலகர், கிருது, அத்திரி, சனபதி, எனப்படும் எழிரிஷிகளும் பிறந்தார்கள், தக்கன வலதுகால்பெருவிரலில் பிறந்தான், பிருகு மார்பிடத்திற் பிறந்தான், தருமதேவதை முகத்திற் பிறந்தான்-எ-று.

உன்னுடைந்தரின் மரிசிபாற்காசிப னுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப் படந்தா
ன்னன்காசிப திவர்பதின்மூவரை யணைந்தான்
முன்னளாகிய வதிதிபா ள்னமயவர் முனைத்தார்.

இ-ள், பிரமனிடத்திற் பிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில் மரிசிரிஷியினிடத்தில் காசிபரிஷிபிறந்தார், தக்கனென்பவன் ஐம்பது பெண்களைப் பெற்றான், அந்த ஐம்பதுபெண்களில் பதின்மூன்று பெண்களைக்காசிபர் விவாகஞ்செய்தார், மூத்தவளாகிய அதிதிவயிற்றில் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் பிறந்தார்கள்-எ-று.

இருமைசேர்த்திடு மிரணியவிரணியாக் கர்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுத்திதியெனு மினையான்
தருணமைந்தரி விரணியன் பிரகலாதனனே
டருமைமைந்தர்க ளைவரைப்பயந்தன னவருள்.

இ-ள். அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புள்ள திதியென்பவன் இரணியன் இரணியாட்சனென்னும் இரண்டிபேரையும் பிரசித்தமாகப்பெற்றான் இந்த இருவரில் இரணியன் பிரகலாதனன் முதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான்-எ-று.

பிரகலாதன் றவத்தினுல்மூவரைப் பெற்றா
னருளுமைந்தரில் விரோசனன்மாவலி யளித்தான்
பரவுமாவலி வானனென்றொருநிலைப் பயந்தா
னானருச்சனை புரிந்தவனபலொருமு விருந்தான்.

இ-ள், அப்பிரகராதனைத் தவத்தினுள் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றான் அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவளி என்பவனைப் பெற்றான் மாவலிவாணஞ்சுரனைப்பெற்றான் அவ்வாணஞ்சுரன் பாடகினைப்பூசித்துப் பிரமன் தொழும்படிபான வாழ்வு பெற்றிருந்தான்-எ-று. ய

சுனாவளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர் பதினம்
ரணையதானவர் பெற்றனன் சிங்கிகையணங்கு
பனிபிராகுவே முதலொருநால்வரைப் பயந்தாள்
புனையாளாக்கொரு மூன்றுபேரகாரைப் பெற்றான்.

இ-ள், பலைகளினுடைய சிறகையறிவதற்குத் தேவேந்திரனுக்குக் கன் முதலிகளும்பைக்கொடுத்துத் தேகத்தை விட்டவராகிய ததீசிரிஷி என்பவர் சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றார் அப்பத்து பேரில் சிங்கிகை என்பவன் இராகு முதல் நான்கு பிள்ளைகளைப்பெற்றான் அவனாகியோவவன் மூன்றுபேரகாரைப்பெற்றான்-எ-று. டக

காலவேயர்க ளறுவரைப்பயந்தனள் காலே
சாலநீள் சிறைக் கருடனுமருணனுந் தவிர
நாலுபாலரைப் புதல்வராவின்னதையு நயந்தாள்
ஆலநேர் விழிக் கத்துருபணியெலா மளித்தாள்.

இ-ள், காலே என்பவன் காலவேயர்கள் ஆறுபேரையும் பெற்றாள் மிகவும் நீண்டிருக்கிற சிசுகிளையுடைய கருடன் அருணானோடு கூட நான்கு பிள்ளைகளை விந்தான் என்பவன் பெற்றான் விடத்தையொத்த கண்களையுடைய சுத்து என்பவன் பாம்புகளைப்பெற்றான்-எ-று. டஉ

அரிட்டையென்பவ ளிடத்திலேயம்பையே முதலாய்த்
திரட்டி மங்கையர் பிறந்தன ரிலங்கிளை முனிவ
னருட்டவத்திலெண் ணிரட்டிகந்தருவரை யளித்தார்
னருட்டுவாளவிழிக் கபிலைபாற் பதின்மர்வந் துதித்தார்.

இ-ள், அரிட்டை என்பவனிடத்தில் அரம் பைலூர்வசி முதலான பெண்கள் பிறந்தார்கள் இலங்கிளை என்பவன் முனியினுடைய கிருபையினாலே பதினாறுவகையாகிய கந்தருவர்களைப்பெற்றான் வாள்போன்ற கண்களையுடைய கபிலையினிடத்தில் பத்து பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். ( )

அங்கிராசனன் பதிகள் காந்தருவரை யளித்தார்
தனகுமத்திரி கதிர்மதிபுலத்தியன் றனையர்
பொங்கிராக்ஷர் வானரர்கின்னரர் புகல
னவருகைந்தர்கிம் புருடர்பின் விலக்கையு மளித்தான்.

இ-ள், அங்கிராசனபதி என்கின்ற இருவரும் காந்தருவரைப்பெற்றார்கள் அத்திரி என்பவர் சூரியசந்திரருவரையும் பெற்றார் புலத்தியர் இரட்சதர் வானரர் கின்னரர் இவர்களைப்பெற்றார் புலகரிஷி என்பவன்; கிம்புருடரையும் மிருகங்களைப்பெற்றார்-எ-று. டச

தருணவராகிபவசுக்களைச்சனபதித்தான்
பிருவென்பவன்களையுடன்சவுனாப்பெற்றா
னிருவரோடுசெந்திருவையும்பிறகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைத்திற்கவியுமோவெள்ளியைப்பயந்தான்.

(இங்) சனபதிஎன்பவர்-பிண்ணம்பொருந்தியஅஷ்டவசுக்களைப்பெ
ற்றார், பிருகுஎன்பவர்களுடன்வனையும்சவுனகரையும்பெற்றார் இவ்வி
ருவரை பெற்றதுமல்லாமல்பின்பு இலக்குமியையும்பெற்றார், அப்பரு
வம்பொருந்தியபிள்ளைகளில்கவியென்பவர்க்கிரனைபெற்றாள்-று

பரியதானதன் றேவிழக்கிரண்டிணம்பரிதி
யுரியவாண்பரி யாகியிந்தரியக்கையூற்ற
வரிசைபற்றிய மருத்துவருளிரிவருமவந்தார்
விரிசுசராசரம் பிறத்தனபலெலனிகுமாய்.

(இங்) சூரியன்தன்மனைவியைச்சேருகிறதற்குளத்தனப்பட்டபோ
து, அவன்குத்துப்பொருந்தாமல்பெணகுதியையோடினாள் சூரியன்ஆ
ணகுதியையாய்ந்துபுத்த அவள்திரும்பிப்பார்த்தாள் அப்போதுசூரியன
துனதுபெணசூதியினிரண்டிழக்கிலும் இத்திரியத்தைஊற்றவரிசையா
கியஅசுரனினிதேவர்களிருவர் பிறந்தார் ஆதன்பின்பு விரிந்தசரமும்அ
சரமும்அனேகவி, மாயுண்டாயின-எ-று. (யசு)

சலிநிருத்தம

கண்டிலகெலாநமது கம்னைகளென்றே
புண்டரிககேவதியன் மகத்தரிபுரத்தில்
தனடியெதிர்கொண்டிபகை தக்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயவன் வைதுளாவழங்கும்

(இங்) இப்படிச்சகலமும்உண்டாகிய பிரமதேவன்இந்தஉலகமெ
ல்லாம்நம்முடையசிருஷ்டியினுல்லலவோ உண்டாயினவென்றகங்காரங்
கொண்டு அதனுல்வைகுந்தத்தில் வலிந்ற்போயெதிர்த்துப்பகை கொள்
ளும்படி சங்கீதம்பாடுகின்ற வண்டுகள்நூழந்த னுளபமாலையைத்தரித்த
விஷ்ணுவைபார்த்துஅவ்மதித்துச்சிலவார்த்தைகா சொல்லத்தொடங்கி
னார்.

ஏழுலகமேழுபில மேழுபுயலோரோ
ழாழிமுதலேழுகிரி யாமவகையியற்றி
வாழமுயிரியாவையும வகுத்திடமனத்தார்
பாழிகொண்மரீசிமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தேன்.

* சரம் நடைபுள் ளெயும், அச்சரம்-நடையில்லனவும்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே பதினான்கு ஸீலாகங்களை, கறுத்த மேகங்களை, யுப், சத்தசமுத்திரங்களை, முதன்மையாகிய சத்தாம்பா கிய சத்தகுலரு வங்களை யும், உண்டாகும்படி மனத்தினால் படைத்து, இப்பொழுதுவா முகிளையல்லா உயிர்களை யும் உண்டாக்கவளின்மையையுடைய மந்தமர்சி முதலரிஷி களைப்பெற்றேன் -எ-று.

(10அ)

மைந்தரதுமைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
சத்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களுடனோர்
கந்தருவர் கிம்புருடர் சித்தர்கணநாத்
நிர்திரன்முதற்பிசைக ளெட்டிலும்மிருப்போர்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே என்னுடைய பிள்ளைகளாகிய பிள்ளைகள் குருவா கிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத் தேவர் களும சத்திரர் சூரியர்களும அசுரர்களும்கந்தருவர் கிம்புருடர் சித்தர் கணநாதர்களும் தேவேந்திரன் முதலாகிய திருப்பாலகர் எட்டுடேருமாயிகளுடனாக இவர்களுட்களோ ம என்னுட்களோ உண்டானார்களென அபிஷ்ணுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவ ர்-எ-று.

(10ச)

எஞ்சுதலிலா விழைவ வென்பதனை யென்போர்
கஞ்சனனுமைந்தனை மறந்திகரத்தா
லஞ்சலிப்படைப்பொழியிலெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலா தெழுதுசித்திரமுமுண்டோ

(இ-ள்.) குறைவில்லாத சகலத்துக்கும் நானே கார்த்தாவென்பதையும் என பிள்ளை தான பிரமனை பதையும் மறந்துவிட்டு, நான்கையினாலே உல கத்தைப்படைக்காவிட்டால் நீ எப்படி காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாம் லெழு துவிதசித்திரமுண்டோ வென்று பின் னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர் -எ-று

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனையளித்திடவிதிபென்
குளிர்ச்சியகடற்குடைசுதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுகரத்திரனானேச்சுருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கின்றோமென்ற மென்கிற மதத் தை விட்டு விட்டு நீவிடாமற்போனால் உன் உத்திபேகத்தை நீக்கி மற்றொ ருவையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந்தொழிலுக்கு நியமித்துப்போடுவேனா நாமபுத்திரபெளத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள் வந்து உன்னைக்கொல்லு ம்படியவளைத்துக் கொள்ளுவதற்கு முன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே கு தித்துவிட்டுத் துப்போவென்று சொன்னார் பிரமதேவர் -எ-று.

(10க)

விதகமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பரதகுருவெதிசுனை பருநரிசிலையோ

திருநகராச்சுருக்கம்:

வத்தனையுட்கற்களு மழைத்தபடியாலென்
கைத்தலமுமிப்படி கறுத்தபடியாராய்

(இ ள்.) ஞானசொற்பியாகிய பிருகுரிஷியிட்ட சாபத்தினாலே பத்
துகாரம்பூரிசிலேபிறந்தாய் நீ அதைபகுத்தறியவில்லையோ எல்லாம்படை
த்து எனைககள்காப்பேறி எப்படி கறுத்துப்போச்சுதுபாரொன்றுபின் னு
ஞ்சொல்லுவார்-எ-று. (உஉ)

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுடையாதே
முந்தவொருதுணிடை முளைத்தனையுனக்குத்
தந்தையெனவோலது தாய்கெனவேசொல்
செந்தழல்பிறந்துகழை தீப்பதறியாயோ

(இ ள்.) விஷ்ணுவே கர்மமுடையநாபிக்கமலத்திலேதான் வளர்ந்தா
னென்று நிக்கனேசொல்லாதேமுன்னாலேநீ ஒருதுணிவிடத்திலே பிறந்
தாயே அந்தத்தானே உனக்குத்தகப்பனெனறுசொல்லட்டுமா அல்லது
தாயென்றுசொல்லட்டுமா அந்தத்தான் உனக்குத்தந்தையானால் எனக்
குநீதந்தையாவாய் செந்நிமம்பொருந்தியநெருப்பு மூங்கிலினிடத்திலே
பிறந்துமூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுவதை அறியாயோ அப்ப
டி உன்னிடத்திலே நான் பிறந்தாலும உன்னை அழித்துப்போடுகிறேனெ
ன்றாபிரமதேவர்-எ-று (உ௩)

வேதனிலைவொற்றன கொடும்படைவெதும்கிக்
காதிடைதொன்னத்தனல் புகட்டினகடுப்பக்
கோது மொடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவனமதித்தனன் மறுத்தவையுரைப்பான்.

(இ-ள்.) பிரமன் இப்படியொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இர
ண்டு காதினும் வேலையுத்ததைப் பழுக்கக்காய்ச்சித்தொனைககவிட்டு உள்
னேசெலுத்தியநெருப்புப்போல்தகிக்க மிகுந்த கோபங்கொண்டு புகை
யெழும்புப்படியாக நகைத்து இலனுக்கு இந்த அக்காரமலந்தது எந்த
விதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்துச் சிலவார்த்தைகளைச் சொன்னார் வி
ஷ்ணு-எ-று. (உ௪)

வந்தவழிதன்னையு நினத்திலேமனத்தென்
ஹந்தியுனதனைபென வுன்னுதலையிலல்லாய்
தந்தைசிறுமைந்தாபிழை தன்னையுணராரொன்
றிந்தவுனாசொல்லீனே விகழ்ந்ததுபொறேனே

(இ ள்.) பிரமாவே நீவந்தவழியையும் நினத்தாயில்லை என்னுடை
பகாபிடைத் தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகளாயிருக்கிறவர்
நினைகள்செய்க பிறழையொருசுற்றமாக நீநையார்களென்று இந்தவார்
க்கைசொல்லீனையோ இனிமேல இப்படிபொறுக்கமாட்டே. நெனறு பி
ன்னுஞ்சொல்லுவார்-எ-று. (உ௫)

கள்ளுமதுவுங்கயிட வப்பக்குதானு
மென்றனையராகவுடிகந்துயிர்குடித்தேன்.
மன்றவொருதிமைசெயின்மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனேயையுமறுத்தெறிகிலாரோ

(இ-ள்) கோபத்தையடையாமதுவம் யானேபோன்றகைடவனுள்ள
னக்குப்பின்னாகளல்லவாள்ளனையிகழ்த்துஎதிர்த்தபடியினாலே கொன்று
விட்டேன். நிலைபெற்ற ஒருதீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடாமா
அதுவல்லாமல் தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால் அதையறுத்தெறிந்து
சொஸ்தப்படுத்திக்கொள்ளாம லிருக்கின்றார்களோ மனுஷர்கள்-எ-று.

பித்தனுனதோர்தலை பிடுங்கியெறிபோதி
லத்தனைமக்கென வமைக்கவியில்லா
எத்தலைவெனென்பதுனை பித்தகைமைகொண்டோ
பைத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்

(இ-ள்) பிரமனே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன்உன்னுடையதலைக
ளிலொன்றைப்பிடுங்கி எறித்தகாலத்தில் அந்தத்தலையை மறுபடி உண்
டாக்கிகொள்ளவகையில்லைஉன்னை எப்படித்தலைவென்று சொல்லுகின்
றதுஇத்தத்தலையென்கொண்டுதானே படத்தையுடையஜிதிசேடன்முடி
விலிருக்கின்ற பூமியைப்படைத்தாயென்றாள்விஷ்ணு-எ-று. (உஎ)

மச்சவுருவக்கொடு மறைத்தொகுதிதந்தே
விச்சையுளானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
சைச்சுரமாமெனினுண்ணை வத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றன எழிக்கவரிதென்றே

(இ-ள்) பிரமனே சோமுகாசுரன்உன்னிடத்தில் வேதங்களைப்பிடு
ங்கிக்கொண்டு போனபோது நான் மச்சாவதாரமெடுத்து அவ்வகரனைக்
கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாமல் சாமார்த்தியமுள்
ளஅநேகஅசுரர்களைக்கொன்றுதேவர்களோடு உன்னையுங்காப்பாற்றினே
ன் எட்டிமரமானாலும் தான்வைத்தமரமாகவிருந்தால் வெட்டார்கள்அ
தைப்போள்பின்னையான உன்னைக் கொல்லக்கூடாதென்று பயப்படுகி
றேனென்றாள்விஷ்ணு-எ-று. (உஃ)

என்றொருவருக்கொருவொத்தனையுரைத்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசைகைக்கலமடித்தார்
நின்றலகுத்திதனாரெருக்கினரிமிர்ந்தார்
துன்றியகனற்பொறி சுருக்கெழனிழித்தார்

(இ-ள்) இப்படிஒருவருக்கொருவர்எத்தனைவார்த்தைகளைபோசொ
ல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல்கைகளா
லேஅடித்துக்கொண்டார்கள்நின்றுபூலோகத்தில்இந்தீந்தார்கள்நெருங்கி

னர்களுந் திரிந்தார்கள், நெருப்புப்பொறிநெருக்கமாய்விழ கறுக்கெனக் கண்களோவிழித்தார்கள்-எ-று. (உக)

பெம்புகள்பொடித்தன வெறுத்ததுசடாகம்
பற்பலகடர்க்குதிர் பணிக்கதிரொளித்த
சர்ப்பமுநெளித்தது கலைச்சுமைபொறாறே
கற்பமுடிவென்றமரர கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமணம்விஷ்ணுவும் சண்டைசெய்யுந் போ தாமலைகளெல்லாம் பொடியாயப்போயின, அண்ட கடாகம்பலென்றவெழுத்ததுதப்பல நிரணங்களுடையசந்திர சூரியர்களுளிக்கார்கள், ஆதிசேஷன் பலைச்சுமைபொறுக்கமாட்டாமல்லடல்நெளித்துக்கொண்டான், கற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகின்றதென்று தேவர்கள் கண்களை இலாபத்துக்கொண்டார்கள்-எ-று, (உஉ)

உடுக்கணமுநிற்கண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணில்விழும்பன வெழுந்தனப் பாக
மடக்கின்பகரதிமுன் னுனந்தியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுறங்கின திசைக்கரிகொட்டும்.

(இ-ள்.) நஷத்திரக் கூட்டங்களும்மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்தன உலகமெல்லாந்துன்பமாய் அடுக்குக்குலைத்துவிழ்ந்து தாளெழுமின, கற்கைமுகலாகிய நதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல்வற்றிப்போயின, அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன-எ-று. (உக)

மேலினிடுதெறிவர் விழுவர்கடிகோடிக்க
கோளியெதிர்குத்துகென நின்றிநிவர்திச்சுச்
சாலமடிமொட்டளபிம சாரிவைகதிநிற்கா
மாலையுநிருட்டுமவல மாய்வருதன்மாண்.

(இ-ள்.) ஒருவனாபொருவர்மேலேயெடுத்தெறிவார்கள், கீழேவிழுவார்கள், மறமடியும்எழுந்துவிடாவில்லாடிவளைந்துளதிரோநின்றகுத்தென்று சொல்லுவார்கள், அப்படிக்குத்திக்கொண்பி மிகவும்மடியைப்பிடித்துச் சூறையோலிடுகவிசைசுழன்றதிரிவார்கள், அந்திரேரமும்இருளுமவலமிடமாகவருதலை பொத்திருக்கும்படி-எ-று. (உஉ)

ஊருவனகத்துவன செல்வனவின்னோடே
சேருவனநின்றென திரிந்தெனதிரட்டா
காருவகையிற்றன தடைத்ததிருளெங்கு
மோருவனாயுக்கெழு வேலையளறுக.

(இ-ள்.) அல்லேனையில்லகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்றவைகளும், தவழ்கின்றவைகளும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்கும் சேவராசிடன்போல் ஆகாசத்திலேபறந்தன, நிலையாகின்றவிருகதமுமலைகளுந்திரிந்தன, திராரா

கவிறைந்த ஐந்துவனாய்கிய தேவதருக்கள் ஸாழ்பொடியாய்ப்போயின
என்னிடமும் அக்காரமும் நிறைந்தது மகாமேரு ஆசைந்ததுச் சசமு
த்திரம்! ஐந்தேசுரையின-எ-று. (௩௩)

அச்சமுடிவெல்லையினி லஞ்சியினையோர்தா
மிந்திரனையெய்தினர்த னெய்தியதுகாக்கு
முந்தியவனும்தபர் யாவையுமொழிந்து
வங்கவரவேதென வசுந்துறைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருணசகாரகாலம் வந்தகெனறுகொல்லும்படி இருவருஞ்
சண்டை செய்யும் வேளையில் தேவர்களுல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்
திரனிடத்திற் போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடைய தக்கததைச் சொல்லுவதற்
கு முன்னேகேவேந்திரன் தான்பட்டதுன்பங்களுல்லாஞ்சொல்விப்பின்
புண்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத்தேவர்கள் சொல்லுவார்கள். (1)

ஆரணனுநாரணனு மானவிருவோருங்
தாரணியிலேமிது சமர்த்தொழில்விளைத்தா
ரோணியவேறுகதி யில்லையெவருக்கும்
காரணனையெதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்) பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவருடையுமில்மிருந்த யுத்தத்
தைச் செய்திருக்கின்றனக்குப் பிழைக்கத் தகுந்தமாக்கமேலேமே யில்
லையல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இவ்ந்தச்செ
ய்தியைச் சொல்வதே காரியமென்று சொன்னார்கள்-எ-று. (௩௪)

நாயகனினசத்துபினர் நாகவுலகத்தோர்
துயமலர்போலடி துதித்தரிவாபாக
மாயமுடன்மாலயன் வருகதாதிராய்
தாயலதுமந்தர் துணை தாரணியிலுண்டோ

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத்தேவேந்திரனும் சமமதித்துப்பின்புறு
வனோடு தேவர்களுல்லாரும் போய்ச்சிவனுடைய பரிபுத்தமாயி தாம
மாமலர்போன்ற பாதத்தைத்தொழுது மங்கைபாகனேவஞ்சகங்கொண
மி விஷ்ணுவும்பிரமனும் சண்டைசெய்வதனால்வருந் துககத்தைத் தீர்க்க
வேணமெ பிள்ளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல் மற்றொருதுணை யுமி
யிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்-எ-று, (௩௫)

உருட்படுசகட்டைநிக ருந்துளினமீதே
யிருட்படுபிறப்பினை யிறப்பினையுறுதே
பொருட்பெதவுணக்கடிமை புக்களவிலாவுன்
னருட்கு ல்குளிக் கிட வடைக்கலமநானே

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டு போகின்றவன்மீது யினுடைய சக்கரம்
போல அஞ்ஞாணம்பொருந்திய பிறப்பையுமிதப்பையும்மீ திமாற்படை
ந்துவருந் தத்தையனுபவியாமல் மோகத்ததைப்பெற உண்கடிமையாக
பபுருது உணனுடைய அளவில்லாதிருபைக்கடல்குளிக்கடிமைக்கல
மாமேனென்றார்குதேவர்கள்-எ-று. (௩௬)

புழக்கடையுடற்கமை பொறுக்கமுடியாத
விழுகளுடையவிச்சைகெட விச்சையருள்வோனே
முழுக்கடவிடைத்தின முழுக்குறினுமாறு
வழுக்குமலமற்றிட வடைக்கலமதானேம்

(இ-ள்) அநேகம்புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிருக்கின்ற உடம்பா
த்தைப்பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அநுஞானக் கொட்டிரியத்தினு
லேகிருபைசெய்கின்ற கவாமிபே பெரிபசமுத்திரத்தினிடத்தில்தினம்மு
ழுக்கினுலும் போகாதமும்மலமாகிய அழுக்கற்றபுபேர்க அடைக்கலமா
யுமமைச்சேர்ந்தோ மென்றார்கள் என்று. (கஉ)

எண்ணமினிவேறிலே பெயக்கருள்சேயென்றே
கண்ணு கலையிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலு முணர்ந்தன னனைத்துரியினுள் றோ
யெண் ணெயெனகித்துமவ னீதறிகிலானே

(இ-ள்) இனிமேல்வேறே ஆலோசனையில்லை எங்களுக்கு கிருபை
செய்யுமென்று சிவனைத்தே வர்கள்புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்கையில் சு
வாயியும் அவனிருநருக்குமவந்த சண்டையின மூலத்தை நித்தார் எல்
லாநூலோகரிடத்திலும் எ-ரினிடத்து எண்ணெய்ப்போல் நித்தருக்கவா
மி இதுஅறியமாட்டாரோ அறிவர் என்று. (கக)

அறுசீர்க்கழிபெடி வாசிரியவிறுத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவொலா மமரவொலம் பயந்தவிராகயீது,படுக்கை
பரிதிருமா லும் பக்கபந்தி லுறு மயனும்பகைமைதீர, வடுக்கியிடும்புவன
மெலாமடுக்கியா திருக்கமனத்தருள்வகாகித்,தடுக்கரியதமுருவத்தொ
ருவனாயா யிரு வலாபுர தடுப்பதானுள்

(இ-ள்) நடுக்கமடைத்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும்பயம் நீங்
கும்படிசர்ப் சானத்தில் நித்தினைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும், தாமரைப்பு
ட்பத்தில்திற்திருக்கின்ற பிரமனும், ஒருவருக்கொருவர்பகையை நீங்கவு
ம், அடுக்கிக்காயிருக்கும் அண்டங்களுெல்லாம் அடுக்குக்குலையாமலிரு
க்கவும்சிறுபைசெய் யாய்த் தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொருபத்தோடு கூ
டியுநுருமலையாகி இவவிறுவனாயுத்தடுக்கும்படி எழுந்தருளினர் பரமசி
வன்-என்று. (சஉ)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம் விழுதாசுவதன் கீழிற்பருவேவரோடி
ப்பூ உலத்திறகிளைத்திமையோ ருலகெல்லாமலர்ந்துமலர்ப் புண்டரீகன்,
யீ மலத்துமுருகிடைத்துக் காடாகவெளிகடத்துபெருவெளிக்குமேலாமா
சலத்துக்கிதுவுமொரு கணன்மேருவடுத்ததென வளர்ந்தமாதோ

(இ-ள்) பாதாளலோகத்திலிருக்கும்பாம்புகளெல்லாம் அம்மலைக்கு
ச்சல்லிலேயோகவுமஅதனகிற்பருத்தலேரோடி பூமியிற்பெரிதாய் கிளைத்

துத்தேகலிலோகங்கொல்லாந்தாண்டிப்பிரமலோகத்துமுகட்டை யுடைத்து அண்டகடாகவெவ்வையக்கடந்து அதற்கப்பாலிருக்கும்பெரியவெளிக்குமேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொரு மாகிய மகாமேருஅமிதத்தென்னுசொல்லவொன்ற்து-எ-று. (சுக)

முனைக்குவெந்நகடரிரவிபுரரியலவாவல்கமுமுதுமோடிக் கிளைக்குமணமிநுளகற்றவேற்றிவைத்தவிளக்கெனவேகிளர்க்கையாலே யளக்கொலாமளப்பரியவடைவையழல்பரங்குதெனவரத்தமானத் திளைக்குமெழுகிரிகளெல்லாமதுசொரித்தசிற்றுபொரிபோற் சிவந்தமாதே

(இ-ள்-) உதயமாகிவெந்நூரம்கிரணங்களைவீசுகின்றசூரியனுடை யநீநரிங்கட்டியதுகிளைகள் சஞ்சரிக்கக்கூடாத உலகமெல்லாமழுகிளை த்கநீலமணிபோலும் கரியஇருளை ஓட்டுவதற்கு ஏற்றிவைத்தவிளக்குப் போல் பிரகாசிப்பதனாலே சுமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரியவடவா முகாக்கினிபரத்ததுபோலச்சிவப்புநிறம்பொருந்தியதற்குல பரவதங்க கொல்லாம் அந்தப்பிரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசொரித்த அக்கினிப்பொறிகள் போலச்சிவத்தன எ-று. (சஉ)

கல்நிலைத்துறை

வானக்கண்ணொழாயதுகண்டமலரோனுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றார்கனாகாணர்
ஞானமெண்ணினர் காணும்பல்லானவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெனியானே வெம்மானே

(இ-ள்) இப்படி ஆகாசபரிபந்தம் அக்கினிசொருபத்தைக்கண்ட பிரமணம், வேறுபாதத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிபவிஷ்ணுவும்பயப் பட்டுதுங்கினிளார்கள், ஞானக்கண்களையுடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் சூர்ந்தபொருந்திய சன்னமாகிய முகத்திற்கண்ணுடையவர் காணுகிறதற்குளையவரோடமுடைய பரமசிவன் எ-று. (சங)

அறுசிக்கழிவெடி ஸ்வுசிரியவிருத்தம்.

கண்ணிலளவிடவரியகடரினைக்கண்டிருவருமாய்க் கலையான, கொண்டணிலிகனடிமுடியையறிபவனோபெரியவனொன்றிசைத்தாரித்த, மண்ணினடியறிவனெனப்பணியினையிற்றாக்கரிக்கோன் வாரகமான, விண்ணின்முடியறிவனென கொகிளவடிவெடுத்தயனும் வினாந்துபோன.

(இ-ள்-) கண்களாலே இவ்வளவு தூரம் இந்தமலைபோலிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையையார்ந்து இரண்டிபேருந்து பந்தையுடையவராம் இந்தமலையினது அடியையாவது முடிசையாவது அரிகிறவனோ பெரியவனென்று நூருருக் கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள், அப்பொழுது சர்ப்பத்தில் நித்திரை செப்பவராகிய விஷ்ணு, இந்த மலையி னடியைய காணித்து வழுக்கிறே னென்று

வராகவடிவானார், இந்நாமலையின்சிகரத்தைக்காணுகிறேனென்றுபிரமனு
ம்அன்னப்பட்சியாகி ஆகாயத்திற் பறந்தார்-எ-று. (சச)

மெத்துமனாக்கணத் தினுக்காயிரங்காதம்பறந்தயலார் விரைந்துபோனார்
துத்தியராலெடுத்தபுவிக்கணத்தினுக்காயிரங்காகந்தொனீத்தும் போனா
ரக்கையையார்செயலுனாக்கி, கணகமணிநெடும்பூட்டுக்கருகிலோடு
நித்திலப்பொற்குண்டுகையுரீலமணிக்குண்டுகையுறிகுர்த்தமாசீதா

(இ-ள்) சொல்லப்பட்டஅனாகூணத்திற் பிரமன்ஆயிரங்காதவழிபற
ந்துமேலாகப்போனார் படக்கையுடைய ஆகிசேடன்சுமந்த பூமிசை அ
னாநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் தொனீத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகிழா
கப்போனார் அதளப்படி யிருந்ததென்றால் அம்மலைதங்கமயமாகியராட்
டணப்பூட்டைப்போலவும்அதில்இறைக்கிறதற்குகட்டிவிட்டிருக்கின்ற
நீலரத்தினத்தோனாடிபோலவும் முத்துகளினிழத்திருக்கின்ற அழகிய
தோண்டிபோலவுயிருந்தது-எ-று. (சரு)

பூவுலகையரியகன்றுதீமுலகின்முறைமுறையேபுகுந்துபோந்து
காவலு மமாவலிதன போகவதிபெணும்புரமுங்கடந்துமேவித்
தேவர் கொழும்பாஞ்சுடர்வாழாடசேசுராகரத்துஞ்சிரத்தும்டோற்றி
முவுலகை முதலளந்தோனோமுலகமார்ந்துமதன் முடிவுகாணன்.

(இ-ள்) வராகவடிவமெடுத்த விஷ்ணு பூலோகத்தைகடந்து அதிங்கி
ழிருக்கிற எழுலகத்தையும் முறையே தெனீத்துக்கடந்துபோய்மாவலி
ச் சக்கிரவர்கதி காவலிலேயிருக்கிற போகவதி பட்டணத்தைத்தாண்டி
அப்புரம தேவர்கள் வணங்கும்பிரமசொரூபம்விளங்குகின்ற ஆடகேசுர
த்தைக்கண்டுக்கைகளினாலும் சிரத்தினாலும்வணங்கிமுன்னேமுன் றுலகத்
தையும்எந்தவர் இப்போதேமுலகங்களை அளந்தும்அந்தமலையினடி யைக்
காணுமற்போனார் எ-று. (சசு)

வளர்ப்புடையபிறைபோல வளர்மருப்புந்தேய்பிறைபோல்மழுங்கி
ப்போகக், குளப்படியுமுமதுனியும் பினைத்தோ மொசையைப்போற்குறை
ந்துபோக, வளப்பரியதுயரின்விழுந்தொருநாளுண் டொருந்தயற்பினர
னைவாழ்த்தி, யினைப்பதுவுஞ்ச லிப்பதுமற் றெழுதலமுமிடாக்கடலுமே
றினானே.

(இ-ள்) அப்படியுமகாவிஷ்ணு வராகவடிவங்கொண்டு தேமிகிறபோது
வார்பிறைபோல நாளுக்குநாள் வளர்ச்சியுற்றஇரண்டுமொழிகளும்மே
ய்பிறைபோல் குறைந்து மழுங்கிப்போகவும்குளம்புகளும்முகத்தினுனி
யும் சேமொசை பின்புளப்படியுமுமதுனியுமாயிற்றேஅப்படித்தேய்ந்து
குறையளண்ணக்கூடாக துக்கமுத்திரத்திலிழந்துநாறுவருஷகாலம்
தேடியுங்காணாமல் பின்புதெளிவுவந்து இதுசிலனுடையசெயலென்றறி
ந்து அவதாரத்திபாண்டிசெய்து இளைப்பும்கூடும் நீங்கித்தண்ணுடைய
துக்கமுத்திரத்தையும் மழுங்கத்தையும் தாண்டிவந்தார்-எ-று. (சஎ)

தம்போனா முதற்றேக்கத் தழற்பிழம்பாயெழுந்தவந்தத் தலத்தைச் சார்ந்தா, னம்போதனிதன் முடியினவறியாநெனமனத்தினையந்திர்ந்தா, னம்பாருக்கறியானைச் சேயானத்தனது விழியனத்தோடே, பைம்போதைப் புனைவானைப் பலகாலும் பணிந்துருகிப்பரவி நின்றான.

(இ-ள்.) தனக்கும் பிரமணுக்கும் வந்த கலகத்தை நீக்கும்படி அக்கினி சொரூபமாக எழுந்ததலத்தைச் சேர்ந்து அழகிய தாமரைப்பூவினருக்கிற பிரமன் இந்தமலையின் முடியை அறியமாட்டானென்று நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு நம்பாதமனிதர்களுக்கு அரியவரை எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தூரமாவிருக்கிறவரைத் தம்முடைய கண்ணையுட்பத்தோடு அழகிய புட்பங்களைத் தரிக்கின்றவரைப் பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப் பரவினார் விஷ்ணு-எ-று (சஅ)

கவிவிருத்தம்.

இன்னதா மி வன்செய லிருக்க விக்கிகள்
இன்னமே யழற்கிரி முடியைத்தேடவே
யன்னமாய்ப்பறந்தவ னனைக்கணத்திலே
மண்ணுமோ ராயிரக் காதமவாவினான.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இந்த விஷ்ணு விருக்க இகற்குரன்னே அக்கினிமலையின் முடியைத்தேட அன்னப்பட்டசியாகிப் பறந்தபிரமன் அநாக்ஷணத்திலே ஆயிரக்காதவழியாகத்தாண்டினார் எ-று. (சக)

கீறிய யண்டகோ ளகையுங்கீழற
வேறி தூறியிர மரண்டு மேவினா
தூறா தூறியிரன் காத கோக்கினா
மீதிலா திருந்தவ் வெயிரின் றாணமே.

(இ-ள்.) அண்டங்கோளகையங் கீழ்படக் கிழித்துப்பறந்து தூறியிரம் வந்துக்கேடினார் அப்படி அநேகதூறியிரங்காதங்காண்டிப்போய்ப்பார்த்தாலும் முகல் பார்த்தது போலவே யிருந்தது அக்கினித்தூண்-எ-று

சிறையெலா முதிர்ந்தன விசையுந்தீர்த்தன
நிறைவதா மிதிக்கணு முயிர்ப்புணீட்டன
குறையெலாம் வளந்திடத் தனிமை கூர்தலான்
மறையினா னிவையிவை மனத்தி லெண்ணினார்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரமன் அன்னமாய்ப்பறந்துபோகும் போதுசிறகெல்லா முதிர்ந்துபோயின விசைவும் அடங்கிற்றுகுறை வில்லாததுக்கமும் பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டனமனக்குறைவளர ஒருவருமில்லாமல் தான் ஒதுவானபடியினாலே பிரமன் சிலவற்றைமனத்திலெண்ணினார்-எ-று.

அரியமாவீதனடி யறிந்து மீளுமோ
தெரிவுறு திடையிலே திரும்புமோவென
வரியகாகிய துயரஞ்ச லாடின

னெரியுறு மெழுஞ்சுபோ லிளகுந் சிந்தையான்

(இ-ள்.) அரியவிஷ்ணு இந்த அக்கினி மலையினுடைய அடியை அறிந்து திரும்புவானே கொஞ்சந்தரந்தேடி இனிமேல்தோடக்கூடா தெனறு திருப்பிவருவானே என்கிறதுக்கமாகிய ஊசலிலிருந்தாடினார் நெய்யிலேயிட்டமெழுஞ்சுபோல் இளகிய மனமுடையவனாகிய பிரமன்-எ-று.

மற்றிது சிவனென மனத்தி லெண்ணிலே
ஐற்றரி தன்னையு முறவு கொண்டிலே
னிற்றைநாள் வரைக்குயிவ் விடர்க்குண் முழுகினேன்
சிற்றறி வுடமையோ செய்த தீமைபோ

(இ-ள்.) இந்தமலைபாச்சிவனென்று அறியாமற்போனேன் பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனேன் அன்று முதலின்றுவரையினும் வெகு காலமாய்த் துக்க சமுத்திரத்திலே முழுகினேன் என்னுடைய சிறிய புத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலேநான் செய்தபாவத்தினாலேயோ வென்றுவிசனத்தையடைந்தான் பிரமன் எ-று

எய்தினேன் முடியறிந் தேகிலே னெனும்
பொய்களை யுரைக்கினும் பொருந்தவே யுரை
செய்துனை பிறிதிலே யென்று தேம்பினான்
கைகையின் மடல்வரப் பின்பு கண்டனான்.

(இ-ள்.) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற்போனேன் ஆனாலும் இனிமேற்போய்விஷ்ணுவினிடத்தின்பார்த்தினென்ற பொய் சொன்னாலும் ஒத்தாசையாகப் பார்த்தேனென்று பொய்சாட்சிசொல்வதற்கும் ஒருதுணையுமில்லையென்று விசனப்பட்டான் அந்தச்சமயத்திலே தாழம்பூமடல்துண்டுமேலேயிருந் திறங்கப்பார்த்தான் பிரமன் எ-று

இம்மட லெங்குற்று வருவ தென்னுமுன்
னமமடலணந்ததங் கதனை யேற்றனன்
செம்மறன் முடியில்விழ கைதைச்செம்மலர்
மெய்மைசே ருபிரப்பதாய் விடுமி னென்றதே

(இ-ள்.) இந்தத்தாழமடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூ பிரமனுக்குச் சமீபத்தில்தான் அதைக் கையினாலே பிடித்தான் அது பரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்துகவறிவிழுந்ததாழம்பூ வாகையால் மெய்மைமையான பெருமூச்சோடு என்னைச்சீக்கிரத்திலே விட்டுவிடுவாயென்று சொல்லிற்று எ-று. (ருடு)

ஏரணி கைகையே யிங்கு தீருந்

உரண தெனக் கமலன் கூறினான்

அரணனான னவனி ராமுத

ஓரணிமுடியினுந் தவறி வீழ்ந்தனன்

(இ-ள்.) அந்தத்தாமமுடி சொல்லியதைக்கேட்டு அழகானதாழிப்பூவே எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாயென்று பிரமன் கேட்பபிரமனாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடாத பிரமசிவனுடையசிரத்திலேயிருந்து தவறி விழுந்தேனென்று சொல்லிற்று-எ-று. (டுக)

தார்ப்பொலி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தபின்

ஹைந்தியிரந் வருட நண்ணினே

னெற்பது விடுகவென் நிசைடப வெந்தையப்

பார்ப்பது விடுத்தயன் பகர்வ தாயினான்.

(இ-ள்.) கொன்றைமாலேபிராகாசிக்கின்ற சுவாமியின் திருமுடிமேல் நின்றுவிழுந்து நாற்பதாயிரம் வருஷங்களாகவந்தேன் இன்னும்நான் பூமிபிற்போகவில்லை வருத்தத்தோடு வருகிறேன் என்னைப் பிடிக்கவேண்டாம் விட்டுவிடென்று தாழிப்பூ சொல்லப் பிரமன் சுவாமியைத்தேடுவதை வெறுத்துச்சிலவார்த்தை சொல்லத் தொடங்கினார்-எ-று. (டுஎ)

தன்னியகையை துணையுமாய்நமக்

கினனமுமலேவருகிடுக்க ணீக்கினு

யுன்னிலு முயிந்துணை யுரவு வேறிலே

யன்னிய வல்லன னனமு மல்லவே.

(இ-ள்.) என்சமீபத்திலடைந்த தாழிப்பூவே நீஎனக்குத் துணையாயிருந்து நானின்னமுந்தேடியலையாமல் என்வருத்தத்தை நீக்கினாய் உன்னைப்பார்க்கிலும் உயிர்போன்ற துணையம்உறவும் வேறில்லைநானும்அன்னியனல்லஅன்னப்பட்டசியு மல்லவென்று சொன்னான் பிரமன்-எ-று. (டு)

நாமமோ நான்முக னுணுமாலுமா

யோமமா மிதற்கள நிசைக்க வெண்ணினேம்

பூரிநீழிடத் தவன் போகினான் மனத்

திமையேன் றிருமுடி தேடித் காண்கிலேன்

(இ-ள்.) என்பெயரோ பிரமன் நானும்விஷ்ணுவும் கூடி அக்கினிசொருபமாகிப் இந்தமலையி னானவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினேம் பூமியின்கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அவன்தேடப்போனான் பாவியாகியநான் முடியைக்காண வெகுநாள்தேடியும் காண்கிலன்-எ-று

அடிதலை வரவிது வதுகொ டென்பய

னெடியநின் வரவினா னினைத்த தெய்தினான்

படியனத் தவனுடன் பறவையா ரிவன்

முடியறித் தானென மொழிசல் வேண்டினே

(இ-ள்.) ஆதியந்தமாக நடந்த செய்தியிது அனையகருநிக் துப் பேசுவத னுட்பலனென்ன பெருமை பொருந்குய உன்னுடை யல்லலரவினே லேறினா த்நகாரியமுடி ந்தால்தான்பயன் பூமியையானந்த விஷ்ணுவின்னுடன் பகை கொண்டு பறவையா யுருவெய்க்கு இப்பிரமன்சில் னுடைய முடியையறித் தானெனது நீசொல்லவேண்டு மென்றுபின் னுஞ் செரல் லுவானபிரமன் எ-று.

(கூய)

வஞ்சமென் நிகழ்ந்திடேல் வருந்து னாக்முயிர்

தஞ்சுமாமெனிற பெருந் பொய்யுஞ் சாற்றலா

யஞ்சியே சொலத்தகா மொழியு மனறிது

நஞ்சமுண்ட மைவலோ நண்பு வேண்டினார்.

(இ-ள்) தாமழ்ப்புவே கேள்இது வஞ்சனைத் தொழிலென்றுதள்ளாதே யாகோ ஒருதுன்பத்தை யடைந்குவர்க்கு உயிர்ச்சேதம் வருமானுஷ்டது பிழைதகதற்குப் பெரிதாகிய பொய்யையும் இதுபயப்பட்டுச்சொல்லக் கூடாத வார்த்தையுமல்ல ஆன்பன்சொளனுஞ்சினேகத்தவிறுத்தினவர் விஷத்தையுந் தினன இசைவார் எ-று.

(கூஉ)

கண்ணுதன் முடியின்வாழ் கைகை யேபிறி

தெண்ணுவ கொழிகென வியைந்து போந்தது

விண்ணினு மிருந்துகீழ் விரைந்து வேதியன்

மண்ணுலக களந்தமாயன் மருங்கில் நண்ணினான்

(இ-ள்) பரமசிவனுடையமுடியில்வாழ்கின்ற பாமழ்ப்புவே லேறே ஒரு ஆலேசனையுஞ் செய்யவேண்டாம் இத்தாடன் டெனது சொல்லத்தா ழம்பூ அகற்கிசைந் துவந்தது ஆகாயத்தில்கின்ற றுசக்கிரத்தில்பிரமன் பூமி யையானந்த விஷ்ணுவின்விடத்தில் வந்தசேர்ந்தான் எ-று.

(கூஉ)

சீநரா கேட்டிபென் வானின் செய்கையைக்

காப நாராயிரங் கணக்கிலே காடந்

தாதுயான முடியறித் தணுதினெனென

லோதினன வைதையு முள்ளதென்றதே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே என்னுடைய நல்வரவைகசேன் ஒருநொடியிலே நூறுபிரங்காதம் பறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிடசிவனுடையசிரம்பா ர்த்துவந்தேனென்று சொன்னான் தாமழ்ப்புவும் நிறுந்தான் பிரமன்பார்த் தானென்று சொல்லிற்று-எ-று.

(கூஉ)

எழுசீரக்கழிநெடி லாசிரியசசந்தவிறுத்தம்.

அக்கணமுற்கிரி வெடித்தது வெடித்துவரவத்தினி லரக்கரிமையோ ருக்கனர்திசைக்காரி அக்கினவருக்கையுருக்கிபதெனக்குருதிநீர் [லாய் செக்கரொளிமட்கிடமுருக்கிகழ்கதுக்குமெய்சிவப்பொளிவெளுத்த வடி முக்கணனதற்கிடைமுனைத்தனன முக்கதிலவன்முப்புரமெரித்தநகையே

(இ-ள்) அப்பாடி பிரமன் சொன்னவுடனே அக்கினிமலை படிவொன்று பொடிக்கது சந்தக்கில் இராட்சகர்கள் தேவர்கள் துடுக்கிட்டு உயிர்சேர்ந்தார்கள் திக்கில் உள்ளயானைகள் சூரியர்களை உருக்கிச்சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படி இராக்கஜலத்தைக்கக்கினை செக்கர்வானத்துப்பிரகாசம்ம முங்கிப்போரம்படியாகவும் முருக்கம்பூவிதழ் கறுக்கும்படியாகவும் சிவந்த தமதுதிருவுருவின் ஒருருவுபொருதியநிமம விபூதியினால் வெளுத்த வடிவாய்த் தீதான்ற அங்கவெடிப்பில் நினறுவரமசிவன்னமூந்தருவினார் முப்புரத்தை எரித்தநகைப்பு அவர் முகத்திலே வந்தது-எ-று.

முண்டகவதந்தையின் மொழித்தவுளா நன்றென மொழிந்து நகை கொண்டவளவே அண்டபகிரண்டமுநடுங்கினவொடுங்கினவடங்கின விடுஞ்சுடரொலாங், கொண்டலுமறைம்கனசிமந்தனவிறந்தனகுறைந்தன நிறைந்தன துலா, வெண்டுகை தீரிந்தனசரித்தனபொரித்தனவெரிந்தன விரித்தருவே.

(இ-ள்) பிரமனே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்னது நன்றாயிருக்கென்று சொல்லிநகைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்கொல்லாம்கித்திடென்று நடுங்கியொடுங்கிப்போயினசூரியசந்திரரண்டய பிரகாசமாங்கிப்போயினமேகங்கள்மறைந்தனசிமந்து நிலையா யிருக்கினறவைகொல்லாம் இறந்தன நிறந்தவைகொல்லாம் குறைந்துபோயின குறைந்தவைகொல்லாம் நிறைந்தன சுட்டமாகிய திருக்குள் அலைந்தனமரங்கொல்லாம் கரிந்தும் பொரிந்தும் போயின-எ-று. (சுரு)

சரி விருத்தம்.

அழிந்தன பயனை வமர ரஞ்சினர்
குறித்தது நிலமெனக் கொள்ளையாய் மலர்
பொழிந்தனர் நெடியவங்கு வகை பூத்தது
கழிந்தது மலரவற் கிடுமெப கங்குலே.

(இ-ள்) தேவர்களெல்லாரும்பிரமன் இன்றே அழிந்துபோனென்று பயப்பட்டார்கள் பூரிபள்ளமாகும்படி கொள்ளைகொள்ளையாக புட்பமாரி பொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவுக்குச் சந்தோஷம் வந்து பிரமனுக்குமுன்னைய அகங்காரமென்கிற இருள் நீங்கிப்போயிற்று-எ-று. (சுரு)

பாடினான் பரவினான் பரவசத்தினு
லாடினானேடினானவிடா முடிந்
கூடினான் எவ்வரங் கொள்ளுகே நெனத்
தேடினான் சிவனையத் தெளிந்த செங்கண்மால்.

(இ-ள்) அப்போது தெளிவெப்பைந்தவிஷ்ணு அக்கினிமலையினித்த விருந்துமூந்தருவியபரமசிவனைப்பாடினாவந்தனஞ் செய்தார்பரம்ச

கொண்டானந்தக் கூத்தாடினார்நான்குதிக்கிலுழைநார்பாவராலுமளவி
டக்கூடாதுஇச்சுவாமியைத்தரித்துக் கூடினேன்இனிநானெவ்வாங்கே
ட்பேனென்றாலோசனை சொல்வார்-எ-று. (சுடு)

ஆசையாலுருகும்வ் வரித னண்புகன்
மசனும் பலவா மினிது நல்கினான்
வாசமாமலரவ வுனக்கு மண்ணின்மேற்
பூசையுக் கோவிலும் போகவென்றனன்

(இ-ள்.) இப்படி மிகுந்த பத்தியினாலே தேகம் உருவாரின்ற விஷ்ணு
வினுடையஆடிமைத் திறத்தைப் பார்த்துக் கேட்டவாங்களுள்லாஞ்சி
வன் அருளிச்செய்துபிரமண்ப்பார்த்து உனக்குப் பூமியிலேகோயிலும்
பூசையுமில்லாமற்போகக் கடவதெனதுதிருவாரம்பற்றினார்கவாமி எ-று

கைகதபே யிவனெடு கரவுநீருநா
செய்ததாற் றி ன்மேலே மென்று தீர்த்தன
னெய்திய முனிவுகண் டேங்கி நான்முகன்
மெய்தனாயுறப்பதம் சிழ்ந்து போற்றினான்

(இ-ள்.) தாமற்பூவே இப்பிரமணேடு சேர்ந்து பொய்சாட்சிசொன்ன
படியினாலேஉனனை இதுமுதற்கொண்டு தீண்டெனன்று தள்ளினார்அ
தனபுகுசுவாமிக்ரு இப்படிப்பட்ட கோபம் எந்ததைப்பார்த்து எக்க
மெடுத்துப் பிரமன் தன்னுடைய தேகம்பூமியிலேநன்றாய்ப்படியவிழுந்
து வந்தனஞ் செய்தார்-எ-று. (சுசு)

மொடிமுடிப தழலேநிகர் புலையாணவ மலமாஞ்
செடிமுடிகை யாலேபுழல் சிறியேனொரு பொருளோ
வடிவேபொரு வெளியேசதுர் மறைபேசதுர்மறையின்
முடிவேதனி முதலேயெனை முனியேலெனை முனியேல்

(இ-ள்.) நீதுமுடி நெருப்பை யொத்த சுவாமியே சண்டாளத்துவமா
கிய ஆணவமலமென்கிறசெடிமுடிக்கொண்டிருப்பதனால் அவிவேகியா
ய்த் திரியாரின்ற சிறியேனொருபொருளோ உருவமானவரே அகண்ட
வெளியானவரே நான்குவேதமானவரே நான்குவேதத்தினுடையஅந்தர
த்தி லிருக்கின்றவரே ஒப்பற்றமுதலாகியவரே கோபித்துக்கொள்ள வே
ண்டாம்கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம் எ-று. (எய்)

எங்கீர்களு மொன்றாகிய வெழுவாரியு மறுகி
வெங்கீரது வாணலுடன் விளாப்புன லுண்டே
நின்னீர்மையி தென்றாலுல குயிரெப்படி நிகழும்
முந்நீர்விட முண்டோயெனை பனியேலெனை முனியேல்.

(இ-ள்.) எல்லாதிகளினீரும் விழுந்த ஒன்றாகியஎழு சமுத்திரங்காய்
ந்து வெங்கீராய்ச் சுட்டால் அதையாற்றுவதற்கு வேறே சலமுண்டோ

உமக்கேயிப் படிபட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்திலிருங்கிற சீவராசிகள் எ
ப்படி பிழைக்கும் முன்னே சமுத்திரத்திலே பிறந்த ஆலகால விஷத்தை
புண்டமுதல்த் தி கோபஞ்செய்யவேண்டாம் கோபித்துக்கொள்ள வேண்
டாம்-எ-று (எக)

பிறையேமுழு மதியேயுறை பெண்ணே பிறவானே
நலையேன்று மலரோயென நானுவிக மானவ
பொனையேதிரு வானுளேபொழி யியலேவிய விசையே
முறையேபல் முறையேயென முனியேலென முனியேல்

(இ-ள்.) முன்றாம பிறையாயும் பூரணசந்திரனாயும் பெண்ணாகியும்
ஆணாகியும்தேனாகியுமபுட்பமாகியும் மலர்களாகியும் கிருபாசக, உலகப்
பொழிபென்ற மேகமாகியும் சொல்லாகியும்நாதமாகியுமமற்றுமநானு வித
ருபமாகியுபிருக்கின்ற மூர்த்தியே உமக்குமுறையோமுறையோ எனனை
கோபிக்கவேண்டாம் கோபிக்கவேண்டாம்(அடியேனைக் கதமிககவேண்டி
ம்முகைனே) எ-று. (எஉ)

வெம்மைச்சர மலராகிய வில்லேடனு வன்றே
கொம்மைத்தலை மதவாநெழு கோபக்களிதன்றே
செம்மைக்கன வனதேகொலை செய்யுமந்தகனனதே
மும்மைப்புர மனதேயொரு பொருளாயென முனியேல்.

(இ-ள்.) மிகுந்த வெப்பத்தைக்கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களை யுடைய
யாண்டதன தேகமல்லவே தாருகாவனத்து ரிஷிகள் விட்டஎழும்பினத
லையும் ஆறுபோன்ற மதத்தையுடைய கோபமாகியயானையல்லவேஆந்த
ரிஷிகள் பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவேகொலை செய்யுந்தொ
ழிலையுடைய எம்மனல்லவே திருபுரமல்லவே நான்எவ்வளவுஉமக்கு என
னைஒருபொருளாகக்கோபஞ்செய்யவேண்டாம்-எ-று. (எங)

அங்கதற்கிகா முன்னம யறிவேனென மனவே
பறவைப்படி வானேனினி மேலோவிடர்படுவேன்
கிறுமைப்படு மெனபாலருள் செய்யென்றுரைசெய்தான்
மறுகிக்குளி ரனல்பேரலிமை மகிழ்வாயிவைமொழிவான்

(இ-ள்.) யாவராலுமறியக்கூடாத உம்முடையமுடியை யறிகிறேனெ
ன்கிற மாதிரித்திலேபறவை யுருவமாரேன் இனிமேலே துக்கத்தைய
டைவேன் கிறுமையையாடைந்த எனனிடத்திலாருகை செய்யு மென்று
சொல்லி விசனப்பட்டபோது மறுகக்காய்ந்து குளிரந்தஜலமபோலச் சி
வப்பிரான சந்தேகாஷமாய் திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச் செய்
தார் எ-று. (எச)

அமபோருகா ஞ்சேலினி யவனித்தல் மறையோர்
தம்பூசுனைபுன்பூசனை யாகித்தமனிபமாய்ந்து
சம்பூந்த வுலகேழையும் விதியிதென்றநாள் செய்தான்
காஞ்சுந்தல் விடமுண்ட முன் உருவ மெல்லமுண்ட

இ-ள். பிரமனே இனிமேல் நீ பயப்படாதே பூமியில் பிராமணர்களுக்குச் செய்கிற பூசை உன்பூசையாகக்கொண்டு பொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலைதாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்போதும்போல்படையென்று அருளிச்செய்தார் சகலுகள்தவழ்கின்ற சமுத்திரத்தின்விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான்-எ-று.

அறசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவரன் கொடுத்ததனாலையோசனைமூன் ரெல்லை தூரம், சுத்தபவித்திரஞானத் தலமாகப்பொலிந்தவிந்தச் சோதிதானும், சிற்றுருவமலையாகி வரமுதவக்கடவதென்பஞ் சிறந்ததான, முத்தினைத்தகையாம லுதவுமி தற்கருணைபுரி மொழியுநாமம்.

இ-ள். பிரமாவிஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இத்தலத்திலே அனுக்கிரகஞ்செய்து வரங்கொடுத்தபடியினாலே இத்தலத்தைச்சுற்றி மூன்று போசனே தூரம்வரைக்கும் சுத்தபவித்திரமாக விருக்கவேண்டிம இந் தச்செந்திமலை சிறியஉருவத்தோடுகூடிய மலையாகக்கடவது பேரின் பஞ்சி ரந்த மோக்ஷத்தைத் தடையில்லாமற்கொடுக்கும் இத்தலத்துக்கு அருணாசலபுரியென்று பெயராம்-எ-று.

வாழைபடுமிந்திரனு மிமையவருநினைக்கவவர் வருத்தந்தீர்நதோம், ஆகவினாவித்தலத்தை நினைப்பவாக்குப்பிறப்பிடுமென்பயகற்றுவோயிப், பூகலமுமித்தலமும் பிரளபத்து மழியாத பொற்பதாகி, மோகியகாற்றடைந்ததிசை சராசரங்களெவையுமுயர் முத்திசேர்க்கும்.

இ-ள். துன்பத்தையடைந்த தேவந்திரனும் தேவர்களும்மைரினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைதீர்த்தோரம் ஆனபடியாலிந்தத்தலத்தை நினைக்கிறவர்களுக்குப் பிரவித்துக்கத்தை நீக்குவோம் இந்தப் பர்வதமும் இத்தலமும் பிரளபகாலத்திலும் நாசமடையாத லக்ஷணத்தையுடையாகி மோதுகின்ற வாயுசஞ்சரிக்கின்ற திக்குகளிலுள்ள சராசரங்களெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும்-எ-று.

வையகத்திலரியதவம் புரிந்தவருக்கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச், செய்யவிதேத்தி நுகரி லவதரிகவாரந்தருவோஞ் செய்ததான,செய்ப்பெறவொன்றாயிரமாய் வளருமிதிற் கொடும்பாவம் விளையாதிதை, யையமெனவுணர்வார்க்குப் பரகதிக்கிட்டாது நமதுணைதானே.

இ-ள். பூமியிலரிதாகிய தலத்தைச்செய்தவர்களும் இனிமையான மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கவிருப்பே சோதிவடிவமாகிய இத்தலத்திலவ

தரிக்க வரத்தக்கொடுப்போம் இதில் ஒருதானம்செய்தாக் ஒன்று ஆபரமாய்விருத்தியாகும் இந்தத்தலத்தில் பாவமேயுண்டாகாது இவதசசந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்கு கிடைக்கமாட்டாது நம்முடைய ஆணைப்படி எனாரர் பரமசிவன்-எ-று.

அண்ணலிவை மொழியளவிலுழர்மாணமதுருகி யசலமாகி, வண்ணனெடுஞ் சுடர்விரித்து விளங்குதல்கண் டயன்றிருமால் வணங்கிச் சொல்வார், விண்ணவர்க்குமெங்களுக்கு மிதன்சோதிக் கெதிர்து மகிழிழிக்கப்போகா, தெண்ணரிய சுடர்களெல்லா முட்கரந்த மலை யாகவிருக்கவென்றார்.

இ-ள். இந்தப்படி சுவாமிசொன்ன அளவில் அக்கினிமலை குறுகி ஒருசிறியமலையாய் நிறம்பொருந்திப் மிகுந்தபிரகாசம்விரித்து பிரகாசிப்பதுபார்த்த பிரமனும் விஷ்ணுவும் சுவாமியவனாகிச் சொல்லுவார்கள் தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கு மிகதமலையிங் சோதிக் கொடுக்கப்போய் கண்விழிக்கக்கூட-வில்லை ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லாமறைந்து ஒருமலையே யிருக்கவேண்டு மென்கிறார்கள் என்றவாறு.

அன்னமிசை வருவாணங் கருடன்மிசை வருவாண மமலமூர்த்தி, வன்னியொளிமறைத்துமற்றை மலையாகவிருத்தியென மலையாச் செய்தார், சென்னியிலேயொருசேதி யனுதினமுகதெரியவருள் செய்யவாயென்ற, சென்னுமந்த யடியவர்க்கா விறையவனுமிரக்கியிவை யியம்பலுற்றார்.

இ-ள். அன்னவாகனத்திலேயுதின்ற பிரமனும் கருடவாகனத்தில் வருகின்ற விஷ்ணுவும் மலரகிதராகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைத்து மற்றமலைகள்போ லிருக்கவேண்டுமென்றுகேட்க அப்படியேமலையுருவாகச்செய்தார் இந்தமலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் எங்காளுந் தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார்கள் அப்படிச் சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச் சுவாமியும் திருவாய்மலர்ந்தார்-எ-று.

கார்த்திகைக்கு கார்த்திகைநா னொருசோதிமலையுனியிற் காட்டிநிற்போம், வாய்த்தவந்தச்சுடர்காணிற் பசிபிணியில்லா துலகின் மண்ணில்வாழ்வார். பார்த்திபற்கு மருந்தவர்க்கு மிடைபூறுதவறுமிது பணிந்தோர்க்கண்டோர், கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்கு முத்திவாக் கொடுப்போமென்றார்.

இ-ள். பரம்பவிஷ்ணுக்களே கார்த்திகைமாதத்தில் கருத்திகைகூத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங்காண்பிப்போம் அப்ப

நபொருந்திய கடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதிபு மில்லாமல் உலகத்தில் நினைபெற்று வாழ்வார்கள் இந்தச் சோதிபைக்கண்ட அரசர்களுக்கும் அரியதவசிகளுக்கும் இடையூறுநிற்கும் இதைப்பணித்தவர்கள் தரிசித்தவர்கள் கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும் முத்திவரங்கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசர்-எ-று.

மரணபவமறுநல்ல மருந்தாகு மதற்குமலை மருந்தென்றோர்பே, ரருணைவடிவாதலினு வருணகிரியெனுமொரு பேராதனையோர்கால், தரணியிலேயுரைத்தவர்க்கு முக்கோடியஞ்செழுத்துச் சரித்ததாமென்றிருணிலவுமிடற்றிறைவ னிசைக்கமகிழ் திறைஞ்சியவ ரிசைப்பதாரூர்.

இ-ள். இறப்பினையும் பிறப்பினையும் கீக்குதற்கு மருந்தான படியினாலே இந்தமலைக்கு மருந்தென்றுபெயர் இந்தமானிவப்புகிறமானபடியினாலே அருணகிரியென்று ஒருபெயர் அதைஒருதரம் பூயியிலே சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாஷ்டாததை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச்சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடைய சிவன் அருளிச் செய்ய பிரம்மவிஷ்ணுக்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியைவணங்கிவெல்லுவார்-எ-று.

அடுத்தருணகிரியானே யனக்குவிண்ணீரலதுபுன லாட்டுவாரார், கொடுத்தவுகித் திராளலது திருமுடிக்கு மணிமலை சூட்டுவாரார், கதித்திகழு மிடற்றானே கதிர்களன்றி மணித்தீபங்காட்டுவாரார் எனத்திறைஞ்சிப் பூசைசெய்ய விதங்கேழோரினீங்கவடி வெடுப்பாயென்றார்.

இ-ள். பரிஅருணாசலேசரே மலைபாகிய உமக்கு ஆகாயத்திலின்று பெய்கின்ற மழை சீயயல்லால் ஜலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார் நஷத்திராக்கட்டங்களே முத்திராலையாவதல்லது வேறே முத்திரமலை சூட்டுகிறவர்களார் சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாமல்தீபங்கொண்டுவந்து வேறேநாட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதலானவைகள் செய்து பூசைசெய்வதற்கிறதமலையின் கீழ் ஒருஇலிங்கவடிவமா யெழுந்தருளவேண்மிமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்-எ-று.

அன்னதுவா யிருக்குதரீர் காமியத்திலுருச்சியமென் தசனம்புகா, ரொநிலமும் புகழவங்கோர் சிவனுருவமுற்றதுகண் டிறைஞ்சியேத்தி, மன்னியபூமழைபொழிந்து பரவசமாய்மகிழ்த்தாடி மயனைக்கூவித், தன்னிகரில்கோபுரமு மண்டபமூடணிமதிவஞ் சமைப்பித்தார்கள்.

இ-ள். அப்படியே இலிங்கமாகிறோம் பக்திபுடன் பூசிபுகளென்றந்த மலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ் செய்தார் எந்தத்தேசம் புகழும்

படி அவ்விடத்தில் ஒருஇலிக்ந்தோன்றிற்று அதைக்கண்டவனாகித் தோரத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்து பரவசமாய்ச்சந்தோஷ மடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயனென்கிற தேவதச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகுள்ள மதிலுஞ்செய்தித்தார்கள்-எ-று.

அழியாதவளாகருந் தீர்த்தமுத்தூர் றறுபதுக்கண்டழகுசெய்தார் வழிபாரீர்ச்சுழிய நீர்ச் சூரநியுஞ் சூதருவுங் கேணிகளுமரமுமான,வொழிபாமலினை பவருமி நுடியருமணிக்ரெனவு வருவக்கொண்டார், விழியாளவிடமனைய கணிகயராயரம்பையரு மேவினாரே.

இ-ள். எட்டொழுதுமழியாத வளப்டமுள்ள உகரமும் முத்தூற்றறுபது வகையாகிய தீர்த்தங்களுந் உண்டானது கண்டழகுசெய்தார்வழியாதசலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையும் சம்பகவிருஷ்டமும் கிணறுகளும் தாங்களாயிரமான நீங்காமல்தேவர்களும் மனிதவழுவங்கொண்டிபிறந்தார்கள் விஷம்பொன்றகண்களையுடைய தட்சிணாக அரம்பாஸ் தீரீகள் பிறந்தார்கள்-எ-று.

காலையிலேமுழுக்கிமர வுரியுடுத்திச் சிவந்தசடை கட்டிநீறு, மேலணிந்து கண்டிகைபூண்டனமுதல மஞ்சனத்தான் மிருகதகரத, மாலையினுற்சிவபூஞ்ச புரிந்தண்ணுமலையதனை வரங்கொண்டேத்தி, ஏவவொருபதினாலா யிரவாண்டு கழிந்ததற்பின்னிறைவராளுர்.

இ-ள். பிரமா விஷ்ணுங்கள் இருவரும்காலையில் முழுக்கிமரவுரிக்கரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டி விபூதியை தேக்கமல்லாந் தரித்துருத்திராக்கூதமலை பூண்டிகொண்டு இருமஞ்சனத்தினாலும் மாலையினாலும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவணங்கிப் பின்பு பதினாலாயிரவருஷம் ஆனபின்பு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தக்கனபதிக்குப்போய்த் தங்களதிகாரத்தைப்பெற்றுக் கொண்டார்கள்-எ-று.

ஆசைதருநிறுவருணை யமைத்ததற்பின் கயிலைமலையாசைபோயிற், நீசனுக்குக்கனகடலை யிதுவாயின் வெள்ளிமலையினிமேலென்னுந், காசிமுதலெடுத்தகரைக்குரு சிறப்புடையதலமேழும் கனகநாடு, மாசகன்ற கதிர்ந்தோன்றவொளியிழந்த வுதிக்கணம்போல் வளமையேயந்த-

இ-ள். சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளுப்படி திருவருணாசலத்தலம் அமைந்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது இந்தமலையே பொன்னுருவக் கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின்மேலாசையுண்டாமா காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழுலகங்களுந் தேவலோகமும் குற்றமீக்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாச

மிழ்த நகரத்திராக்கன்பேரல் ஒளி மழுக்கிப் போயினான் என்ற
வாறு.

அரியபயனு மளவிதிதம்பரியமலையுயிலைரக்கவரிதென்றலுந், தெ
ரியவுனக்கரிந்தபடி சிறிதுரைத்தேனினியுரைக்குந் திறமேதென்றான்
வரிசைபெறுமார்க்கண்ட முனிமகிழ்து பணிந்துமையாள் மலையிற்
றேன்றி, யுரியசிவனிடங்கலந்த கதையுமுரைத்தருளுவென வுரைப்
பதானான்.

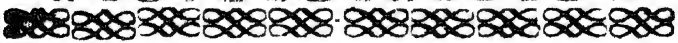
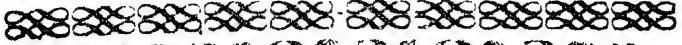
இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேய ரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணு
வும் பிரமனும் அரிதற்கரிதாகிய திருமலையின் சிறப்பை என்
னால் சொல்வதற்கரிய தென்றாலும் எனக்குத்தெரிந்த அளவில்
சிறிது உமக்குத் தெரியுமபடிச் சொன்னேன் இனிச் சொல்
லவேண்டிய தென்னவென்றார் வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரி
ஷி சந்தோழித்து வணங்கி சுவாமிபராவதியார் இமோற்பர்வதற்கி
ல் அவதாரஞ்செய்ததும் சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிட
ப்பாகம்பெற்றதுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத்தொ
டங்கினார்-எ-று.

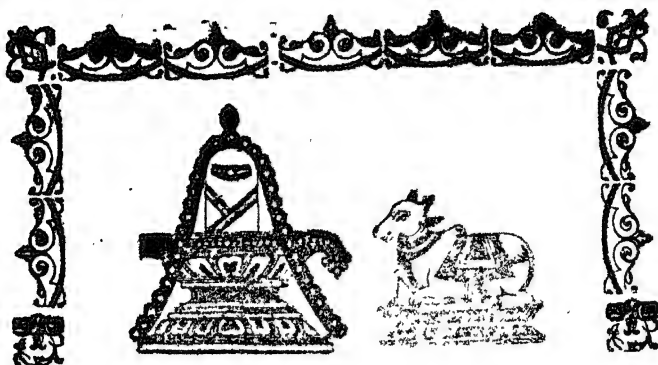
இரண்டாவது

திருமலைச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-மாகும.

சிவமயம்.

முன்னு வது

பார்வதியார்

திருவவதாரச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

பன்னிருவர்பதினொருவ தெழுந்தெண்மர் திசைக்கின்றவர்பணி
நாட்டுளளோர், கிணரர்கிம்புருட்சிததரியக்கிரையவர் முனிவர்கிளை
யிலுள்ளோர், பன்னு ஸரயனறிருமால் கலைமடந்தைமலர்மடந்தை ம
கிழந்தருமு, முன்னவனையிகழ்த்துதக்கன் முடியாதபெருவேள் விழுந
க்கலுற்றான்.

பூருவகதை.

மார்க்கண்டேயரே முன்னுளிலே பிரம்மிடத்திற்பிறத்தக்கனை
ன்பவன் அரியதவஞ்செய்து உயர்ந்தவரகளைப்பெற்றுக் கொண்டுமி
கவும பிரசித்தனாகி வாழுகிறகாலத்தில் பார்வதியா தன்னிடத்திலி
றக்க அந்த அமமையைசுவாமிகுதத் திருக்கலியாணஞ்செய்து கொ
டுத்து மாமனாகுமபடி வரம்பெற்று அந்தபபடிசெய்தபின்பு ஒருநாள்
சுவாமியினுடைய சபைக்குபோனான அவ்விடத்தில் சுவாமியைக்குள
னக்கு எழுந்த மரியாதைசெய்யவில்லை யென்கிற கோபங்கொண்டு
தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வையடை
யவேண்டுமென்று.

இ-ள். பன்னிரண்டு ரூபியர்கள் பதினொருநகர் தீரர்கள்சத்திரிகள்கள்
அஷ்டதிக் கப்பாலகர் நாகலைகத்தார் கின்னா கிம்புருட்சிததாய
கூர் தேவர்கள் முனிவர்கள் கிலைபெற்ற பிரமன் விஷ்ணு சரஸ்வதி
இலட்சுமி மிகவுமசந்தோஷம் அடைந்து சுற்றிக்கொள்ளன்னலோரு
க்கும் முதல்வராகிய பரமசிவன் நிந்தித்து முடியகூடாத பெரியவர்க
ஞ்செய்யத் தொடக்கினான்-எ-று.

எந்தையெயுமகம்பார்க்க விடையருளென்றிறைக்கிறையி யிசைத் தாளித்தைப், புத்தியிலாதிழங்கனென் றுரைதன்னீதெனேவே ண்டிப் பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய்தனளவளை நகைபுரிந்துக டிதுசென்று வருவாயென்றான், கந்தமலர்க்குழலாளுந் தநதைமகந் தொடங்குகன தலத்தைச்சார்ந்தாள்.

இ-ள் பார்வதிதேவி தகப்பனாகியதக்கன் யாகம்பண்ணுவதைக் கேட்டு சுவாமியன்னுடைய தகப்பன்செய்கிற வேள்வியைப்பார்த்ததுவரு வதற்கு உத்தரவுகொடுமென்று கேட்க அதற்குசுவாமி உன்தகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னையிகவும் நினைத்திருக்கிறானே நீபோகலாமா வென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டுசுவாமி என்சுகப்பன்செய்த இந்தக் குற்றத்தை என்னேவேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ் செய்தபோது அந்த அம்மையைப்பார்த்து நகைத்த லல்லதுநீபோய்ச் சீக்கிரத்திலவந்துசேரென்றுசொல்லப் பார்வதியுமதகப்பனாகஞ்செ ய்கிற இடத்துக்குப்போனாள்-எ-று.

தாபாரைக்கண்டுகொழுதா எவடவாதிருந்தனடன்றந்தையா ன, தீபவனைப்பயந்தனளங் கவனுமிகழந்தாளிகழந்த செடலை நீராசுசிப் பேபிருக்குஞ்சுடலையெனப் பிழைபிறந்தவிமிகவுகள் பெருவாழ்வெ னறு, வாய்பிறக்குங்கொடுமைசெவிலி மறைந்தள்ளச செயலறிநகான் மவகைபாகன்.

இ-ள். பார்வதி தக்கன்யாகசாலைக்குப்போய் தன்னுடைய தாயை வணகிகினாள் அவள் இந்த அம்மையை தழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலி ருந்தாள் அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய தகப்பனைவந்தனஞ்செய்யஅ வனும் நினைத்தான் அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டு உன்னுடைய யாகசாலை வாழ்வுபேயிருந்து விளையாடுஞ்சுடலையாகிப் பேசுகக்கடவ சென்று சபித்து இப்பாவியளர்த்ததேகம் இருக்கக்கூடா தென்று யோகதநிலை தன்னுடைய தேகத்தைவிட்டாள் அச்செய்கையை யுணர்ந்தார் பரமசிவன்-எ-று.

கலிவிருத்தம்.

உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல வொருவனுவிபுய்யமே
தண்ணிலாமுடக்குணினு தழலைமொண்டிறககையா
லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள்ளு மளவிறெற்றிவிழிதனில்
விண்ண நங்கமண்ணடுக விரன்வந்துதோன்றினான்

இ-ள். எப்பொழுதும் கூடவிருந்தபார்வதி தேகத்தைவிட்ட ஷுட் னே ஒன்றாயிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர் சவுக்கியத்தை யடை யுமோ ருளிரக்கசந்திரன் தம்முடையசிரத்தில தானேயிருந்து நெருப்பைவாரிச் சொரிகின்றபடியினாலே அதிககாபக மடைந்து இந்தத்தக்கனாகிய பாவிபினுலல்லவோ இவ்வருத்தம் உண்டாயிற்றெ ன்று கோபிததுக்கொள்ளுமபோது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணிலிரு ந்து வீரபத்திரர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும் நடுங்கும்படி தோன்றி னார்-எ-று.

நகரத்தியுட்குத்து மணிமயூரமுடியுடன்
 றிக்குமேருவென்ன விடிமுழந்தும்பின்னவாய்
 நககொப்புளிக்கநெற்றி நயனமுங்கொதிக்கவே
 ஸஞ்சலித்தகையொடெங்க னேயன்வந்துதோன்றினான்,

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பார்க்கிலும் உடம்புகழறுதலுமயிலின் கிரம்போ
 ஹ்ற மரகதரத்தினமினழத்த கிரீடத்துடன் சஞ்சரிககின்மேருபுக்கு ஒ
 ப்பாகி இடிபோல் முழங்குகின்ற நெருப்பாகிய சொல்லையுடையவாய்நஞ்
 சைகொப்புளிக்க நெற்றிக்கண் கொதிககச்சிரத்தின்மேல்வைத்துக் கூடப்
 பிப கைகளோடு எமலையராகிய வீரபுத்திரர்வந்து தோன்றினார்-எ-று,

ஒழிந்திசங்கவுரியுய்த்து னுத்தரியமாகவே
 கழித்தெரிந்தவல்லிய த்ரு னாமரிசைகதகச்சையாய்
 விழித்திரைமக்குமுன்னமவிண்ணின் வெளியிடைத்தமேலியா
 யறைத்தகெனைவென்னவென்ற னேயன்வந்துதோன்றினான்

(இ-ள்.) இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடைய தோல்உத்தரிய
 மாகவும் காரிகாவனத்து நிஷிகளால்விடப்பட்டிச் சுவாமியால் மரணம
 டைந்த புலியினபோல் இடிபுக்கச்சையாகவும் விழித்து இமைப்பதற்
 குமுன்னே ஆகாயமெல்லமறைத்த தேகத்துடனேஎன்னே யறைத்தது
 எனனகாரணமஎன்னகாரணமென்றுவீரபத்திரர்வந்தார்-எ-று.

முக்கணத்தனீர்கொடாது கனல்கொடுக்குடிகெனத்
 தக்கனவேர்வியைத்தகாந்து மீளுகெனறுசாற்றின
 னக்கணத்தினுபகைபொங்கி யடிவணங்கியேகினான்
 பக்கினறுநாநர் பாரிடங்குளமுமே

(இ-ள்.) என்னையறைத்தகாரிபம்என்ன வென்றுகேட்ட வீரபத்திர
 னைப்பார்த்து முன்னகணையையுடைய பரமசிவசைலத்தைப்பொழியாம
 ல்கெருப்புகளைக் கக்கும் மேகம்போற்போய்த் தக்கனுடையாகத்தைய
 ழித்து வாவென்றருளிச்செய்ய அக்கணமே வீரபத்திரர் அதிகசந்தோ
 ஷமடைந்து சுவாமியினதுதிருவடியைதொழுதுபக்கத்தினின்றழதகூ
 ட்படங்களும் பேய்களுஞ்சூழப்போனார்-எ-று.

நஞ்சுகொப்புளிக்கருநாக நாலிரண்டுமாலையா
 யஞ்சிரத்திபூதநீல வாலவட்டமவிசவே
 குஞ்சரங்கொட்டையுங் குதமபையாகவிட்டவெண்
 கஞ்சகததார்எல்வர் நாய கவரிநின்றவசவே

(இ-ள்.) நிஷமக்குருகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மாலையாகத்தரித்துக்
 கொண்டு பத்துபூதங்க ளீலவாணமான ஆலவட்டமவிசிக்கொண்டுவா
 வுதித்திலிருக்குமயானைகொட்டையுங்காதுலேகுண்டலமரகத் தரி

கொண்டு வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நால்வர்பரிகுத்தமாகியசாமரம் வீச வும்புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தீயிருந்தவுக்கரவெம்மை வீண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநாறுநாறு காகளம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமலை மதியிடந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்கமுத்தி தைபத்திரங்களே

(இ-ள்.) வடவரமுகாக்கினி குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடைய பசியைமேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்றஇரண்டாயிரம் பேய்கள் எக்காளம் பிடிக்கவும்சந்திரனைஇரண்டாகப்பிளந்து இரண்டுகடையாயிலும் வைத்ததுபோலுமிருக்கும் ஆயிரம்பூக்கள் முத்துக்குடைகள் பிடிக்கவும்புறப்பட்டார்-எ-று.

மாயு மாயந்தந்தசங்கு கோடிகோடிமருகவே
தீயினவாயினூர்திதந்த சிங்கநாதமுதவே
சாயுமெண்ணில்காலர்மேதி தந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிறெருத் தலைந்தேரிலேறினான்

(இ-ள்.) இறந்திற்று பிறக்கிற அனேககோடிவிஷ்ணுக்களுடையகையின்றுக்க சங்குகளை அனேகபூக்கள் வாயில்வைத்து ஊதிவரவும் இறந்த அக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கடாகலைமானிவைகளுடைய கொம்புகளைவாயிலவைத்து அனேக பூக்களுதவும் இறந்துபோன எமராசர்களேறிய எருமைகடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயிலவைத்து அனேகபூக்களுதவும் ஆயிரம்பயானைகள் கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர்-எ-று.

சிலகணங்களையான் சிலகணங்கடோதா
புலவுகின்றசிலகணங்க னோடுகின்றவாகியாய்
மலைவுகொண்டசிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின
வலகைதா னுமனவிலா தனந்தவேடமானதே

(இ-ள்.) அப்படிவீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள்யானைரூபங்கொண்டன சிலபூதங்கள்தேரினுருவங்கொண்டனசிலபூதங்கள் குதிரையாயின சிலபூதங்கள்மனிதரும் தேருமாயின அளவிலலாத டேய்களானந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்டன-எ-று

வீனாயேழடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாதுமிருமே
பாரவேழபாருமுண்டு பசிகெடாதுபருமே
கூரவே லறிந்துகால னுக்கொள்ளுகொள்ளுமே
போனாயேவிரும்பிமுன னடந்துசென்றபூதமே

(இ-ள்.) வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனேயுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அவருக்குமுன்னேநடந்தபூக்கள் எழுசமுத்திரத்து நீரடங்கவுமருடித்தாலும் விடாய்திராமல் திரும்பும் பாரமாகியஏழ்மலகத்தையும்சாப்பிட்டுப் பசிபோகாமல் அவைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மைபொருந்தியலேலாயுத்தை எறிந்துஎமனுடைய நாட்டைக்கொள்ளுகொள்ளும்இப்படிப்பட்ட உலகிமையுடையவன்-எ-று.

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சியீதுசுற்றுமே
புண்டரீகாண்டமும் புகைகொளுத்தியீளுமே
யென்முசாமுகத்தைநாடி யாகசாலேதேடும்மே
சண்டவாயுவென்னவங்கை தட்டியோடுபுகுமே.

(இ-ள்) ஏழுமேகங்களையும் பிடித்துச்சிவந்ததலைமயிரிலே சுற்றிக்கட்
டிக்கொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும் புகையுண்டாகநெருப்பினு
லே கொளுத்தும்எட்டுத்திக்குந்தேடி யாகசாலையெங்கேயென்றுதேடும்
பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைக்கொட்டிக்கொண்டு வீரபத்திரர் பின்
னையோடுகின்றபூதங்கள்-எ-று.

வெள்ளவாழிமது துகர்ந்து வீறுகின்றசிலகணங்
துள்ளவந்துபுவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணங்
தள்ளுகின்றபேர்களைன்று தாய்க்கின்றநாகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டுபாடுமே.

(இ-ள்) சிலபூதங்கள்வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற மிகுந்த மது
வைப்பானஞ்செய்து அதனால் வீரப்பமேலிட்டிச்சண்டைக்கு எழுந்த
னசிலபூதங்கள் நம்முடைய சுவாமியைத் தள்ளுகிறவர்கள்யாரென்றுகே
டக் அவர்களைக்கொல்லுகிறதற்காகநின்றுவீரநகைகொள்ளும் சிலபூதங்
கள் நித்திரைசெய்யும் சிலபூதங்கள் உடனே யெழுந்து அன்புகொண்டு
சிவனைக்குறித்துப் பாடும்-எ-று.

வெதிர்சிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவணடை புரிமதங்கமறுகரீள்
கதிகடந்துயாகசாலே கண்டுபூதகணமெலா
மதினமைந்தரானபேர்க ளையும்வாரிவீசினர்.

(இ-ள்) வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனேபுள்ளாங்குழல்சிலம்புமுரசுச
ங்கங்கள் விருதாகிய உடுக்கைமுதலான வாத்தியமுழங்கவும்பெரியமணி
தவணடை மிந்தங்கம் சத்திக்கவும் வழிமுழுதும் போய்க்கக்கணுடைய
யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப்பூதகூட்டங்களும் அதிதியினுடையபிள்
ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும் தூக்கிவாரிவீசின-எ-று.

காரிலேறிமையிலேறி கடாவிலேறியலகைமே
லேறிலேறிமகாமேறி பிரலேபேறியலகையாம்
பாரிலேறிமானமேறி பசுவினேறியெண்மருந்
தேரிலேறிவந்தவீரர் சேனைமாளமோதினார்.

(இ-ள்) மேகவாகனனாகியதேவேந்திரனும்ஆட்டுக்கடாவிலேறுகின்ற
அக்கினியும் எருமைக்கடாவாகனனாகியபாமனும் பேய்வாகனனாகியநிருதி
யும் மகாவாகனனாகிய வருணனும் மானவாகனனாகியவாயுபகவானும் அ

வகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்றதுபேரணும் எருதுவாகனன
விய ஈசானியனுமாயிய எட்டுப்பேர்களுந்தேரிலேறி எதிர்த்துக்கொண்டு
உந்தவிரபத்திரருடைய பூகணங்களை யெதிர்த்தார்கள்-எ-று.

வாளிகுலம்பேலுலங்கை வச்சிரங்குணர்ச்சிவாள்
மீளிபசன்காவலாளர் வீழுமாறுவிசிலூர்
கூளிராசீரண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெரித்தபெய்மனைக்குறிதரவே.

(இ-ள்.) திக்குப்பாலகரெட்டுப்பே ருமபாணம்சூலாயுதம் வேல் உலக்
கைவச்சிராயுதம் மழகத்தினுதனை வீரபத்திரருடையசேனைத்தலைவர்
கள் விழும்படிபிரயோகஞ்செய்தார்கள் அப்போதுஎட்டுப்பூகங்கள் புற
ப்பட்டேத்திக்குப்பாலகர் எட்டுபேராயும் அவர்களேறிய வாகனங்கொட்
டையும் அய்மனைக்குச்சாமானமாக எடுத்தெறிந்ததுகள்-எ-று.

அலகைநாவீரணடுவீழ வமர்செய்யுகமோடவே
மலைவுகொண்டுதிக்குபாலகர் லாகைமாலேசூழலையீர்
நலிதல்கண்டுவீரன்வாளி நாவீரணடையேயின
னுலகடாலருடல்புகுந் துளமுதுமுண்டலையதே.

(இ-ள்.) முனனே எட்டுப்பூகங்களால் எறிபட்டுவிழும்புதிக்குப்பாலக
ரெட்டுபேரும் அந்தஎட்டுப்பூகங்களும் கீழேவிழவும் மந்தைப்பூ க்க
ளெல்லாம் ஒடிப்போகவும் யுத்தம்செய்துவெற்றிமாலே சூழக்கொண்டா
ர்கள் அதுகண்ட வீரபத்திரர் எட்டுபாணத்தை விட்டார் அவைகள்
போய் எட்டுப்பேருடலைத்தொளைத்து அவ்வுடல்களுள் இருக்கிறஆயிர
த்ததைப்புசித்து சஞ்சரித்தன-எ-று.

மருங்கிழிந்துகுயிலதாகி வச்சிரக்தனேகிடு
னெருங்கியிசன்னகையாளி நிருதிவாயுவருணனுஞ்
கருங்கினர்கடாவினேறி துஞ்சினுழைப்புரான்
டுருங்கையேழுமீசனன்பா பிறவிபோலுததனன்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் தன்வாகனத்தைவிட்டுகுயில்வடிவங்கொண்டு
ஒடினான் ஈசானன்குபேரன் நிருவாயுவருணன் இவர்கள் தோற்றுவெட்
கத்தைபடைத்தார்கள்எமன் இறந்தான் அக்கிண்பகவானுடைய ஏழுநை
யையும் சவாபி அன்பருடையபாவங்களை அறுப்பதுபோல் அறுத்துதத
ள்ளினர்வீரபத்திரர்-எ-று.

சச்சமற்றவச்சீமோடு கூலையதானவெச்சுன
ரெச்சனுகவுயினாவாரி யுடலுரித்தெறிந்தனன்
பச்சைவல்லியன்னையான்பன்னிகாதிரன்னடையும்
வச்சிரத்தினுலறிந்துமாமன் முனபுசென்றனன்.

(இ-ள்.) பயங்கொண்டபாலகர்த் தா வாகியகலைக்கேரட்டு மகாரிஷிபிர
ணனுந்தேகமும் வேறுகக்கொண்டு உடலைஉரித்து எறிந்தா பார்வதியி
ன்தாபாகிப தக்கனுடைய பெணசாதியின் இரண்டுகாகையும் அறுத்து
த்தள்ளிமாறனபெயர்ச்சரிந் திக்குப்போனார் வீரபத்திரர்-எ-று

பு. அய்யமன் மகளிராடி மோவியாயட்டு

மிக்கருத்துசோமபானம்விரபாணமாகவே
யொக்கரின்றயாகளண்டமொன்றுகொண்டுதூன்றுபோற்
றக்கனரெதிர்த்தபோது தலையிறந்துதள்ளின
னக்கணத்திலொன்றுசென்றனாக்கணத்தையின்றே.

(இ-ள்) தேவர்கள் கூடிச் சோமபானஞ் செய்ததை நீக்கித்தனக்குனி
ரமே பானமாகும்படி யாகசாலையிற் புருந்து யாகத்தம் ததைப் பிரிங்கி
க்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனாடைய தலையாமலேபோல் கீழேழிழ அறுத்
துதள்ளினர் அப்போது அந்தப் பூக்கணங்களிலொன்று அரைபொடி
யிலேதானே அந்தக்கணத்தலையத்தின் முஷிட்டது ஏ-று.

பாக்களேறுநுத்திரப்பசுக்களாடென்னையும்
வாங்குளாவினனையாமறுத்ததேவராவியும்
முசுக்கள்போலொளிந்திருந்த முனிவராவியுண்டே
மரிக்கவிரன்விட்டருவமளளியள்ளியுண்டே

(இ-ள்) மாடுகளிலேறுகின்ற பாப்போன்றஉருந்திர கூட்டங்கள்பி
ராணாவையும் அஷ்டவசக்க ஞாயினாயும் ஈற்று முள்ள தேவர்காளுயிலோ
யும்சுரங்குகள்போ லொளிந்துப் பதுங்குகொடுத்த முனிவருடைய பிரா
ணையாம் பரியாசஞ் செய்விரபத்திரர்விட்ட ரூலாயுகம் எடுத்து பிடி
த்துக்கொண்டுவிட்டது ஏ-று,

விழிநீடுநாடருக்கர்பல்லேவெறுத்துவாணிமா
பெழிவபடைத்த துண்டநாவிர் விடுதுண்டமாக்கினான்
கருவனமத்தமனாநீர்க்கவிராகமுண்டகலேவிலா
வழலவிக்குமாறுதாளிலப்புவெண்ணெயொதககே

(இ-ள்) சூரியன் பாக்களும் கணவராம் தெரித்துக்கீழேழிழ அடித்து
ச்சரசவளியையப் பிடித்துஇரண்டாகநாக்கறிந்தார் இலக்குமியையழக்கறி
ந்தார் விரகண்டாமணியைத் தறித்த காலினாலே சந்திரனை மிதிக்க அவ
ன்றதந்தித் தக்கனாடைய யாகசாலே பெருப்பை மிதித்ததனால் அந்தவெ
ப்பந்திர அப்பிய வெண்ணெய்போ லானான்-ஏ-று.
காயமண்ணில்விட்டதேவர்கரியமேனியலகையாய்
மாயாநாடுமுனையாசும்வந்துதேதானறியமர்செயத்
துயசேனையா மபோதொடர்ந்துசாககமர்செய்தார்
போதாயிருக்கவும்பிணக்ககன்றதில்லையே

(இ-ள்) பூக்கணங்களாலே இறந்துபோனதேவர்கள் கரிய தேகத்தை
யுடைய பசாசாகி மறுபடியும்முன்யாகத்திலே மாயமாய்த்தோன்றிஎழு
ந்து சண்ணை செய்பவர்களைவிரபத்திரசேனே அடித்துக்கொன்றார்கள்
ஆகையால் வாய்ப்ப்போயுத்துக்கம்நீங்கவில்லை-ஏ-று.

பிதினறுவிட்டதென்றது இவ்வுனம் பிவந்து கொன்றது என்று
கூட்டுக.

விதிநிலைந் தவோமகுண்டம்வேறுபட்ட தென்னினும்
 டிதிபசோறுமென்னினோடுபொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
 குதிவெண்ணெய்க்கடாமெறிக்கொழுஞ்சுதர்க்குனிதன்
 னுதரமுண்டமனலெழுந்தவோ மகுண்டமானதே,
 (இ-ள்.) பிரமகுலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலை நரசத்தையடைந்தாலு
 ம் அபக்துப்போகமாக வைத்திருந்த சோறும் என்னும் பொரியும் ஒருபூ
 தபவாயிற் கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்ங்ளை யெடுத்து மடமடவென
 னு விட்டுக்கொள்ளுமபோது அதனுடையவாய்லுமகுண்டமாகவும் உத
 ராக்கிலியை நெருப்பாகவு மிருந்தது எ-று.

அட்டதிக்குப்பாலரும்சுக்கிகளும்குருக்களும்
 முட்டரானமுப்பதிற்றுமுன்றுகோடி தேவரும்
 பட்டபோதுவாவர்தமெய்கள்பழுதுறுதுதன்னுளே
 இட்டபூவவுதரமுன்னையாகசாலையொத்ததே,

இ-ள், அஷ்டதிக்குப்பாலரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராகவந்த ரு
 நுக்களும் முடபெட்ட வராகிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்இற
 ந்தபோது அவர்கள் தேகம் விணுகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்குமுன்
 னே அவருடைய சேனைகள் சாப்பிட்டபடியிலுலே அந்தப்பூக்கணங்க
 ளுடைய வாயிறு யாகசாலையை யொத்தது எ-று.

கற்பகாலநய்கெடாதகணமிதிககவமார்சு
 மற்பாநாமுடம்பிரத்தமாஸிகாரமொத்தகால்
 பம்பலவியக்கர்சித்தர் ண்டிநிந்துகுடங்குளார்
 சர்ப்பயாகமொத்ததன்றிதக்கன்செய்தயாகமே.

(இ-ள்) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாதபூக்கணங்கள் மிதித்த படியி
 னவே கேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பினின்றும் பிரிட்ட உதிரம்யாகத்
 துக்குநெய்யெடுத்துச்சொரிதல்போலிருந்து டலபலயட்சித்தர்களுடைய
 வயிறுபிதுங்கப்பட்ட அவர்களுடையகுடஸ்கொடிகொடியாகச் சித்தி
 க்கிடக்கிறது சர்ப்பயாகஞ்செய்தலை யொத்தது அன்றுதக்கன்செய்தவே
 ள்வி-எ-று.

சிறந்ததிக்குப்பாலராகிதேவர்க்குர்முதலினோ
 ரிமந்துபோகவேதனின வயிலேயியற்றினான்
 பிரந்துவந்துவந்துபோர்பெருக்கினுர்பிறந்தபேர்
 மறந்துவிருவீரன்மோதிமலரினானேமண்டினான்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திக்துபபாலகர் முதலாகியதேவர்கள்சித்
 தர்கள் இறக்கப் பிரான கொடிப்பொழுதிலேயவனாய் படைத்துக்கொ
 ண்டேவந்தார் அவர்களமறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள்பின்
 னும் பிறக்காமலிருக்கும்படி பிரமனை யடுத்தியுத்தஞ் செய்யப்பொடங்
 கினார் வீரபத்திரர்-எ-று.

செத்ததேவர்மீளவுஞ்செருச்செயப்படைத்திடுங்
கைக்கலங்கள் விழாமாறுகமாணனேமோதினான்
முத்தலைக்கொள்படையெதித் துமுண்டகத்தார்சிந்தைசேர்
பத்துமைந்தாசென்னியும்படிக்குள்ளேபரப்பினான்

(இ-ள்) இறந்துபோன தேவர்கன்மறுபடியுஞ்சண்டைசெய்யப்படை
க்குப் பிரமணுடையகைகளை அறுத்துத் தள்ளினார்முன்றுதலையையுடை
ய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனத்தில் உண்டாகிய பத்துப்பிரமருடைய த
லைகளையும் குத்திப் பூவியில் விழக்கள்ளினார் வீரபத்திரர்-எ-று.

அண்டகூடமுண்டுநிழந்தவாதிமாயமாசெய்த்
துண்டமேருவெனவிளங்குகருடன்மீதுதோன்றியே
வண்டவாளினிருடமாடவீரமார்பில்வீசினை
கண்டதுணர்முகவீரன்கையிலவாளியேவினான்

(இ-ள்) அண்டங்ளை விழுங்கி உமிழ்தமுதல்வராகிய விஷ்ணுசன்
டைசெய்ய முக்கையுடைய மேருநிகராக விளங்கின கருடன்மேல்ஏறிக்
கொண்டு அநேகம் பாணவருஷங்கள்வீரபத்திரர்மார்பில் படுமபடியாக
ப்பொழிந்தார் அப்படியிட்ட பாணங்களை எல்லாம் துண்டமாகத் தன்
கைப்பாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார் வீர பத்திரர்-எ-று.

வையமுண்டாமால்வெகுண்டுள்ளவீதர்த்துவீசினை
பைபன்ம்கோர்வாளியாலறுக்கெறிந்தோரம்பினா
பையராவருந்தியாவிபருகினான்மெய்கருகினான்
கையிலாழியேவினான் கனிந்தணணல்காலிலே

(இ-ள்) விஷ்ணு விலயுத்தம் பண்ணுகிற தற்குச் சக்தியில்லாமல் கோ
பங்கொண்டு ஒருகத்தியை எடுத்துசுற்றி வீசிணர்வீரபத்திரர் அக்கதி
யை ஒருபாணத்தை விட்டறுத் தெறித்து ஒரு பாணத்தினாலேபாமபை
க்கொல்லுகின்ற கருடனைக் கொன்றுவிட்டார் அதுகண்டுதுக்கத்தினாலே
உடம்புகறுப்பாயக் கையிலேயிருக்கிற சக்கரத்தைவீரபத்திரர்மேல் பி
ரையோகஞ்செய்தார் அது ஓடிவந்து சுவாமிகாலிலே விழுது பணிந்தது
எ-று.

எந்தைமுன்னளித்தவாயியெந்தைதாளில்விழலே
யந்தமெய்யொழிந்துபன்றியரிசின்வேடமாகியே
வந்துவந்துபோர்தொடங்கிவாளின்வேலின் வவ்வினா
ஹந்திலேமேருச்சேலதாரிவாரியீதொளித்தனன்

(இ-ள்) முற்காலத்தில்விஷ்ணு ஆயிரம் தாமரைமல்லாக்கொண்டுபா
மசிவனைப் பூசித்து வருகிறபோது இவர் பத்தியைப்பரிசோதிக்கவேண்
டி ஆயிரம் பூவிலே ஒருபூவைச்சுவாமி மறைத்துவைத்தார்விஷ்ணு பூ
சைசெய்து அருச்சுனை பண்ணிக்கொண்டு வரும்போது ஒருபுஷ்பம் கு
றைய அதற்குப் பதிலாயத் தன்னுடையதாமறைப்பூவொத்த கண்ணை

1) முத்தலைக்கொள்படையுதம்

புரிந்தி அருச்சிங்கச் சுவாமிக்கு மனதில்சங்கோஷம்வந்து சச்சராபிதர் கொடுத்தார் அந்தச் சக்கரத்தைத்தானே நவாமிமேலேவிட ஆதரையுடன் எவ்விறுவே இனிமேலுஞ்ச ருபுக்தோடே நினரூபிதெழக்கமார் டே ! மென்று அந்தஉருவத்தையொழித்துப்பன்றியாகவும் சிவகாமாகவும் ரூப மெதித்து வந்துபுத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவங்களேவானாய்தந்தாலுமே வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திராகமென்றார் அகனையேபுமிகவும்பயபுதுமீ னுருவமெடுத்தாச சமுத்திரத்திலே விழுந்துஒளித்தார் எ-று.

அறுசுர்க்கழி பெடி லாசரிய விருத்தம்.

புளியுண்டநெடுமாலும் பழையபடி புளிரிண்டு டே ! லுன் வேதன்தவி யுன்றிதனாலுன் கண்யண்டா ரிமையவந்தம் தடி யுளுண்டார் கவியுண்டுகனகுடம பேயினறசசியுருந்துகன கலேமயான, தவியுண்டும்மலமகிழ் நம்பசெய்தமுனி வரொல்லா மவியுண்டாரோ.

(இ-ள்) மண்ணையுண்ட விஷ்ணுவும் போற்று மெனவாயிற் பொட்டுக்கொண்டு ஓளித்துக்கொண்டார் பிரமன்தவிர்த்து மனகுதலேயும் அறு ட்டிதந்தார் தேவர்களுந் தண்டத்தாலடிபட்டு இரந்தார்கள் பூதபொங்கா இவாதச்சாப்பிடுகிறதற்கு ஓமகுண்ட பாத்நிரத்தில் அவரோபாகஞ் சாப்பிட்டவந்த முனிசிறேஷ்டாகளெல்லாரும்வீரபத்திராகவாயிடு விநாகாளாகஎ-று.

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிமைபதம்பர வியிலசந்தா னெல்லா, மங்கணனுமுனிவாறியருள்கார்துமகத்திறந்தார்த்தவிரிந்து, பங்கரியபதங்களுல்லாம் பழையபடி யுதவுதலும் வணங்கிட்போனார், சமகரியமுன்பெற்றா னென்பெற்றா நனக்காட்டித் தலைப்பொருளே.

(இ-ள்) இவ்விடத்தில்துவவாறாகயாகசாலேயோடு யானுந்நாசமடைந்தபிற்பாடு வீரபத்திராகலாயத்திருப்போய்ச் சுவாமியினுடையபாகத்திலே வணங்கிஅங்கேடந்த சமாச்சாரமெல்லாஞ் சொன்னார் ஆது கேட்டருளிப் பரமசிவனுந் கோபமாறிகிருபைபிறந்தயாகத்திலேறந்தவர்கள் அனைவரையுமபிழைப்பித்துக் கேடில்லாத உவரிநங்கனையவரர்க்குப் பழையபடியேஉருள்செய்தலும் அவர்களுகுவாயிநாயன் விலேக மில்லாமையினாலே செய்தகுற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று மமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக் கொண்டார்கள் பார்வையையப்பெற்ற தக்கனுக்குமாத்திரம் நினைதெய்ததற்கு அபராதம் அடையாளமாக ஆட்டித்தலையைய அவனுடலில் வைத்துப்பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படி செய்தார்-எ-று.

என்னுடன் தனையிசுழந்தோன் புகல்வியென வுலகுநாக்கு தலக்கண்டாரத் - தனனுந்தானோடோச சாகுனத்தால விடுநதிமடல் மிதி

தினலும் முன்னுக் கைநாகன் றனைப் பந்த மேனையதுமுயற்சியாலுமி
ராகவவதரித்தானமாரெலாந் கற்பகப்பூவீசினுறோ.

(இ-ள்) எனக்குநாதராகஇருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்த தக்கனுடை
குமாரிபென்று புழிப்பாக உலகம் சொல்லுமேநம்மை யெனறு பரங்கு
யத்துககுந்தரத்தன்னுடைய தேக்கத்தை யோகாக்கினியினுலே நிவர்த
யெய்து இமற்பர்வதராஜன் தபோமகிமையினுலும் முன்னேமை நாக
னன்கிற பிள்ளையைப்பெற்றமேனாதேவியினது தவமுயற்சியினுலும்அ
வர்களுக்குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள் தேவர்கள் கற்பகப்பட்டங்களை
வருஷமாகப்பொழிந்தார்கள்.

சித்தாந்தத்தொன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய் ஞானமிச்சை செயலி
ன்முன்று, கொத்தாகிக் குடிதலை தரு நாதவிந்துவியண்டினுக்குங்கொ
ழுமொமாரி முத்தாகிச் சிவனிடத்தே யுருத்திசன்மா வயன்முதலாமு
னாதமுல, வித்தாகி நிறைவானபயந்தவர்கு முடிந்ததவம் விளம்ப
லாமே.

(இ-ள்) சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்டசிவனிடத்திலே ஒன்றுபட்ட
அபினைசுத்தியாய்ப் பின்பு அச்சிவத்திலுநின்றும் பின்புசத்தியாயென்
றுவேறுபட்டுப் பின்புநானாசத்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென்றுமூன்
றுவகையாகிக் குடியிலினுலுண்டாகிப் நாதவிந்துகளுக்கு கொழும
பாகியும் சுவாதிக்குமுத்தாகியும் பரமசிவனிடத்திலுநின்றவர்களு
பிரமன்முதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்கு மூலமாகியவித்தாகியும் எனரு
நிறைந்த பார்வதியையும் பெற்றவர்கு முடிந்ததவப்பெருமையைச்சொல்
லக்கூடுமோ என்று.

கலைவளருமதிபேரன்று சிவனைவெல்ல மதன் வளர்க்கும் கரும்பே
போனறும, பலகலையுந்தெளிந்தயர்ந்து பந்துகழந் கூசல்பற்றிப்பயிலு
நாளில, மலையரசனிடத்தினாமறைநாரதனொருநாளில் மகிழ்வாயெய்தி
யுலகமெல்லாம் குடியிருக்குந்திரு வயிற்றாளிலக்கணம் பார்த்துறைக்க
வற்றார்.

(இ-ள்) பார்வதிஇமாசல ராசனுக்கும் மேனாதேவிக்கும் குழந்தை
யாகி வளர்பிறைபோல் நாளுக்குள்ள வளர்ந்துமன்மதன் சிவனைவெல்ல
விலவேண்டி அதற்கு வளர்த்தகரும்பையொத்துப் பலசாஸ்திரங்களையு
ம் கற்றுப்பந்துகழந்கு ஊசல்வினையாட்டி முதலானவைசெய்துகொண்
டுவருகிற காலத்தில் மலையரசனிடத்தில் வேதமுணர்ந்த நாரதர் ஒருநா
ள்வந்து உலகங்கெல்லாம் வயிற்றிலேவைத்திருந்த அம்மையுடைய இ
லட்சணம்பார்த்துச் சொல்வார் என்று.

நெறியிலோர்புறத்திலுரை கேத்திரமுண்டாமொருகைநெடியஞ்ஞ
ம, பற்றுமொருதன்மையுமொருபாகமரகதம் போல்பட வாமாருகற்றை
கெடிக்,குழற் பாகிசுடையாருமொருக்கய்க்குமுன்று போகுமுற்றுலாவி
வைவ்வென மலையரசனாண்டமுநுதியுலகையானாள்.

(இ-ள்) பருவதராசனே உம்முடையகுமாரத்திக்குச் சிலபொழுதி லேநெற்றியில்ஒருபக்கத்தில் அனாக்கண்தோன்றும்கையிலேசூலமு ண்டாகும் ஒருபக்கத்துத்தனம்மறைந்துபோகும் பாதிசரீரம்பச்சைகிற ம்போய்ப் பலளநிறமாகும் கூந்தலிற்பாதிசடைகளாகும் ஒருகையிலே வளைகளில்லாமற்போகும் இவர்கள்சம்பவிக்குமென்று நாரதர் சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ள முருகிச்சந்தோஷத்தையடைந்தான்-எ-று

அமசிர்க்கழிநெடி லாசிரியவீருத்தம்.

வைவரீர்க்கங்கையையும் பணிவனாமருங்கில் ந-ள்
துப்பரீர்ச்சடையாவந்தங் கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு
வையகமளித்தாடதை வள்ளலைப்பணிந்துமானே
வையநின்றவத்துக்கேவல் கோடியென்றளித்துப்போனான்.

(இ-ள்.) இப்படி நாரதர் சொன்னதைக் கேட்டுப்பார்வதியே நமக்குப் பெண்ணாகவந்தபடியினாலேபரமசிவன் மருமனாகிவரவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் பூமியிலேகன்கையை செலுத்திக் கொண்டிருக்கிற அந்த இமயபர்வத்தி லொருபக்கத்தில் பரமசிவன்யா கொரு நினைவினாலே யோகத்தி லிருக்கிறான்நிற வார்த்தைகேள்வியா கித்தனமகளாகிய பார்வதியையுஞ்சிலதோழிப்பெண்களையும் அழைத் துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்துள்ளுடைய பெண்ணே உம்முடைய தவத்துக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அ ம்மையைவிட்டுப்போனான் பருவதராஜன்-எ-று.

ஒங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்வம்புரிதல்
தங்குபோலிப்பான் றுஞோர்கருக்கினுற்றவஞ்செய்போற்றம்
பூவகுமல்களியும்பேசுது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவரிலுமுயர்ந்த விஷ்ணுபிரமா மற்றவர்கள்பெரு மையாகியொழிவிலாத்வம்புரிதல் அவர்களுக்குவேண்டியவரத்தையு க்கொடுக்கிற சுவாமியர்தேவருகருத்தினாலேதவஞ்செய்கிறபோதுபார் வதி பழம்புஷ்பம் தருபவை திருமஞ்சளமுதலானவைகளைக்கொடுத்து தன்னுடைய பாங்கிகளுடனே பலபணிவிடையுஞ்செய்துகொண்டிருந்தான்-எ-று.

இவ்வையிருக்கத்தேவரியாவருமிவையோர்கோவும்.
பங்கயத்தைவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதமத்தேனு
மங்கவர்க்கிருக்கையீந்தான் னவரவர்முகத்திற்கோர்வுங்
குஞ்சுயக்குழம்புரித்த புயங்கனிற்சுழைவுங்கண்டான்.

இ-ள். இவ்விடத்தில் இப்படியிருக்கஎல்லாத்தேவர்களும் தேவேந்திர னும்கூடப்பிரமணுச்சேர்ந்து தொரிவார்கள் அந்தப் பிரமணும் அரு

ர்களுக்கு இருக்க ஆசனங்கொடுத்துப் பிம்பாபி அவர்களுடைய முகஞ்
சோர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமம் பூசியிருந்த தோள்களினேத்திருப்
பதையும் பார்த்தார்-எ-று.

வச்சிரமொழிந்திசானன் கணிச்சிவாய்மடிந்துங்காலன்
முச்சிரமவளைந்துமற்றோர் படையெலாமுறிந்துந்தேவர்
மெய்ச்சிரமகுடரீத்து மெலிந்தமைவிளம்புமென்ற
னச்சுராதமக்குக்கோமான் றுரகனழித்தானென்றான்.

(இ-ள்.) வச்சிராபிதம்ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுத்தின்வா
ய்மழங்கியும் எமனுடையகுலாயுதம் வளைந்தும்மற்றவர்கள் ஆயுதமுறி
ந்தும் தேவர்கள்சிரத்திலேயிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்
தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தை சொல்லுங்கொன்றுகேட்கத் தே
வேந்திரன் தாருகாசுரன் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்றுசொன்ன
ன்-எ-று.

காலையம்புயத்தீதான்சொல்வான் காலனாற்கனலாற்சாற்றான்
மாவினுவென்னுலுன்னு லவன்வலிதொலைக்கலாமோ
வாலமாமிடற்றான்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனார்வெல்வாருங்கள் சிறையெலாம்விடப்பாரொன்றான்

(இ-ள்.) அப்படி தேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்டபிரமன் சொல்வான்
எமன அக்கினிவாயு விஷ்ணு இவர்களாலும் என்னுலும்உன்னுலும் அ
ந்தத் தாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடையபிள்ளையாய் இமா
சலபுத்திரியான பாவதிபிணிமக சிவசுப்பிரமணியர் அவதரித்துஅவ
லைக்கொன்று உங்கள்சிறையை மீட்பாரொன்றுசொன்னான்-எ-று.

யோகத்திலிருக்குமீச னுமைக்குநானளிக்ஞமாறு
வேதத்திலியற்றுமென்றே யயன்விடைகொடுத்தான் மீண்டு
மாகத்திலுணுகித்தேவர் மதனனைநினைத்தார்மாரன்
சோகத்தையொழிக்குந்தென்றற்றேருடன்நேன்றிச்சொல்வான்

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ் சிவபிரான் பார்வதிக்கு மங்கலியதாரண
ஞ்செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சியெய்யுங்கொன்று பிரமாச்சலருக்
கும உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்குவந்து மன்ம
தனை நினைத்தார்கள் அவன்விடாய்தீர்க்கத்தகுந்ததென்றபாகியதேரிலே
யிவந்து சொல்லுவான்-எ-று.

எவன்றவமழிக்கமாக ரொவர்களைமயக்கநீவிர்
கவன்றகெத்துயராலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்ற
னவளநனையிறுகப்புல்லி யமரர்கோனருளினோக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடைய தவத்தைஅழி
க்கட்டும் என்கபெண்களை மயக்கட்டும் நீங்கள்எந்தத்துக்க நிமிததமா
கஎன்னையழைத்தீர்களென்று கேட்கத்தேவேந்திரன் அந்தமன்மனை

நன்றிகளையினாலும் இறுக்கக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்துடனேபார்த்துச்
சொன்னடையதவத்தையழிகும்படி உன்னேவேண்டியனழத்ததென்றதெ
ரியச்சொன்னு-எ-று.

விண்ணுளார்மகவானசொல்ல வெகுண்டுவேள்பயந்துகூறும்
பெண்ணலாரலிபாணலவர் பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார்
கண்ணினுலாவையூலார் கருத்தினுலளவாவந்த
தண்ணிலாழுடிபாற்செய்யுந் தவத்தையார்த்தவிர்க்கவல்லார்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்திலிருக்கும்இந்திரன்சொல்லகலோடுத்தச்சுவா
மிக்குப் பரப்பட்டுச் சொல்லுவான தேவேந்திரனே சிவன்பெண்ணுமல்
லா ஆணுமல்லா அலியு மல்லா பிறப்பும்இறப்புமில்லாதவர்காட்சிபிரமா
ணத்தினாலும் ஆகம்பிரமாணத்தினாலும் "ருத்தினாலும் இப்படிப்பட்ட
டவொன்றிறாநாணிக்கக்கூடாது குளிரச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்கு
முடியையுடைய அந்தச்சுவாமிதவத்தை பழிக்கின்றதற்கு யார்வல்லவார்
எ-று.

கண்ணிகைகவுரியீசன் ககமிலாப்பிரமசாரி
சந்திரிதமிகமையாலே யுயிரெலாக்கவாழயாநிந்து
முன்னியவுயிர்கள் போல வொடுங்கியமபண்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளும்தோன்றிமனதுலேபொடுங்குமடோல்.

(இ-ள்.) ஆம்மனோகண்ணிகைசிவனோருமற்றமில்லாதபிரமசாரி இவர்க
ளிருவருடையசந்திரிதமிகமையினாலே சகலஉயிர்களுமுண்டாகி வந்ததி
யாகும் முன்னப்படி சுவாமியினிடத்திருந்துசிவன்கள் உண்டாயினவோ
அப்படியே அவரிடத்தில் ஓடுங்கும்மனத்திலே தோன்றிய அனேகவஸ்
துக்களதிலே ஓடுங்குயதுபோல எ-று.

தாமதபண்தொரென்பவர் சங்கரித்திடலாலீசன்
சேமமாமுயிர்கட்கெல்லா மினைப்பொழித்தருள்வதாகும்
மாமலகுணமொன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப்
பூமலர்சொரிந்தக்காலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே,

(இ-ள்.) உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதினாலே சிவன்தமோ
ருணத்தையுடையவரென்றுசொல்வார்கள் அப்படி அன்றுஉயிர்களுடைய
இளைப்பையொழிப்பதற்குமற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற
மும்மலசம்பந்தமில்லை இவருடையசொரூபம்பிகவும் நெருப்பாகும்அவ
ர்மேல் லான் புஷ்பபாணத்தை வீட்டால்அனைவுகள் புகையாக்ககின்ற
போகும் எ-று.

உருவெனத்தெரியாதானே யுருவினோடருவாவானே
யருவெனத்தெரியாதானே யமர்செய்வரிமென்றவாசி-
வெருவரப்புகுந் தானந்த வேளையில்வேளைநோக்கித்
தருவனத்திடையில்லா முஞ் சதமகனுலாப்பதானுன்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவராலும் தெரியக்கூடாதவரையுருவமாகியு
அருவமாகியும் இருக்கின்ற சிலனே அருவமென்றும் தெரியாதவனை

யும் யுத்தஞ்செய்து ஜயிக்கப்படாதென்று மண்மதன்பயிப்பட்டுத் தன்னு
டைய தானத்திற்குப்போகப் புறப்பட்டான் அக்காலத்தில்தான் மதனேப்
பார்த்து கம்பகந்தருவினிழலில் வாசஞ் செய்யாநின்றதேவேந்திரன்சொ
ல்லத்தொடங்கினான் -எ-று

மாயவனாரத்தின்மீது மலரவனானீது
நாயகன்சிரத்தின்மீதும் பொறுத்ததுநலமேயன்றோ
காபுநற்கதிரினமேனிக் கண்டந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிராயனந்தந்த செயலுமுன்னுண்மையன்றோ.

(இ-ள்.) விட்டுணு தமமுடைய மாப்பிலேனுலட்சுமியைவைத்துக்கொ
ண்டதும்பிரமண சரஸ்வதியை நாவில்வைத்துக்கொண்ட தும்மகாகேவ
ர்தலையிலே கங்கையென்கிற பெண்ணை வைத்துக்கொண்ட தும் உன்னு
டைய சாமார்த்தியமல்லவோருரியனைச்சாணையில்கிடையசெய்ததும்எ
னக்கு ஆபிரமகண் வந்ததும்உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோ வென்று
ன்தேவேந்திரன்-எ-று.

செல்வதன்யெமங்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதகாமவேட்கை
சொல்வதுமறுக்கவேண்டா மெனசொல்லித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்லவமிதுதாவென்ன மதனவெனையந்துகும்.

(இ-ள்.) பின்னுந்தேவேந்திரன்சொல்வான்மண்மதனே எனக்காக அங்
கேசென்றுசிவனைஜயித்து அவருக்குக்காமலாகிரி யுண்டாகும்படிசெய்
தால் அருக்குப்புத்திர னுண்டாகும்படி புத்திரன்அசுரர்களைக்கொ
ன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்படிசெய்தார் அவருக்குரியேகாரணமாகிருக்
கியுய்நான்சொன்னவார்த்தைபாடறுக்கவேண்டாமென்றுகையைப்பிடி
த்துக்கொண்டு எனக்குஇந்த நல்லவரத்தைக் கொடுவென்றுகேட்கமன்
மதன் சந்தேகாதித்துச்சொல்வான்-எ-று.

அரசன்சிலையென்றலு மநிங்கணையாரியென்றலும்
வரம்பெற்றானைசந்தநா னும் வாசகியாவென்றலும்
கரும்பெனுஞ்சிலையாலே துகளையெனுமலரானீலச் [நான்
கரும்பெனுங்குணத்தால்வெல்லீவெனெனச்சொலித்தொழுது போ

(இ-ள்.) தேவேந்திரனே சிவனுக்குநீல்லமையாகி யிருந்தாலும்விட்டு
ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாசகியாகின்றாக யேற்றுகின்ற நாணி
யானலும் என்னுடைய கரும்பாகியுளில்லினலும் ஐந்து புட்பங்களாகி
யபாணமகளாலும் நீலநிறம்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணலும் அ
ந்கச்சிவனைச்செயித்துப் போடுகிறேனென்று வந்தனஞ்செய்துசுவாமி
யிடத்துக்குப்போனான் மண்மதன்-எ-று.

சந்தனமண மும்வெய்வத் தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்ததுமலயத்தென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சேர்ந்த

திந்துவுநிலாவார்பெள்ளை நிலையினையெறிந்ததித்குங்குங்
கொந்தணிந்மடெல்லாங் கோகிலமுழங்கிற்றன்தே.

(இ-ள்.) மனமகன்சிவனைஐயிக்கும்படி உறப்படுமபோது பொதியமலை
மீலிருந்து அவ்விடத்தில் தங்கிய சர்தனலாசனையும் திவ்யமான தமிழ்
சாணையுங்கொண்டு சென்ற காற்றுவந்தது வசந்தமாகிய மந்திரியுமவந்து
சேர்தான் சந்திரனுங்கிணமாகிய வெள்ளைகோயினைநான்கு பக்கமும்
வீறினான் புஷ்பகொத்ததுகளைபுடைய இளமையுள்ள மாமரத்திலெல்லா
ங்குயிலமுழங்கியது-எ-று.

மல்லிகைமுகையாற் சங்கமதசரமுழக்கஞ்செய்ய

முல்லைசண்பகம்சோகு முளரியேழு லயுள்ள

வெல்லையின்மலருந்தேனு மிசைத்தனனிநூபைச்செம்பைக்

சல்லினையுருக்குஞ்சொல்வார் குறிஞ்சி மூங்குதிழ்கொண்டார்

(இ-ள்.) மல்லிகையருடைய சங்கமாகவுடைய அவ்முழையில் சபதிக்கின்ற
வண்டிகள் அசசங்கத்தைவாயில்வைத்துஊதுகிறவீரனாகவும்கிளங்குமு
ல்லைசண்பகம் அசோகுதாமரைமுதலாகிய கண்கிலல்லாதபுஷ்பங்களை
மேகனையும்நான்குபக்கமுமிறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றமாதிரி இருமபுகள்
செம்புதுறுகள் கூட்டி இருப்பது சொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெ
ண்டிகள் குறிஞ்சியாமெனனும் வாத்தியத்தைக்கையிலே கொண்டாக
ள்-எ-று

மொங்கியவுநிக்களான புகரனிமுகத்துச்செக்கர்

தங்குசிந்துரமாகுத் தனியிருட்கரியுங்கிளைப்

பைநகுரகமுஞ்செல்லப்பனைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்

மங்கையொனும்பே ராவீரர் வடிக்கண்வாள் விதித்துச் சென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தநீர் சந்திரங்கள் கழுத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாகவும்கெ
வ்வானமொருதிலைப்பொட்டாகவும்கிளங்குமின ஓப்பற்ற இருட்டாகிய
பானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகியகுதினாயும் நடக்கப்பருத்த மு
லைபையும் பவளம்போனவாயையுமுடைய ஸ்திரீகளாகிய சுத்த வீராக
ள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகியகத்திகளை அசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்
டார்கள்.

கோணியகரும்புமைத்து குலமலர்க்கனையுங்கொண்டு

வானுதலிரதிசெல்ல மகரகேதனத்தினே

தாணுமாவனத்தைசசேர்நதான் மவஞ்செய்வான்னைக்கண்டஞ்சி

நாணிநாணறுகாலவண்டு நாணிநாணறுகிணையே

(இ-ள்.) வீணவாகியகரும்புயிலையும் புட்பங்களாகிய ஐந்துபாணங்க
ளையும் எழுத்துக்கொண்டிருக்கிற நெற்றியையையுடைய ரதிதேவி
கூட்டவாயின்கொடியுடன் பரமசிவன் அயோத்திலிருக்கிற வனத்தைச்
சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற அந்தச்சிவாயிையபார்த்து இவ
ளைவவாறுசெயிப்போமென்றுபயந்து வெட்சத்தையடைந்து நடுகி
ணை வண்டைநாணறுகவுடையமண்மதன்-எ-று

வெளித்தலத்தெதிர்த்தாலென்ன விளையுமோ தனக்கென்றெண்ணி
பொலித்தனன்முன்னே பின்னையுமையவன்வரவுகண்டு
கனிதகனையுக்கமாமோ கனத்துகளிறைத்துவிலை
விளைத்தனனெரிநாணாடி டி வடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்

(இ-ள்) நேரோவொளியாக யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடுநமக்குண்டா
ருமோ வென்றுவினைத்துசுவாமி யின்பின்தொரியாமல் ஒளித்திருந்து சம
யமபார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது பார்வதி அக்கடவுள்முன்னே பணி
விடைசெய்ய வருதலைக்கண்டு பெண்துணை நமக்கிருக்கிற படியினாலே
வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்துமோகத்தை உண்டாக்கு புஷ்பபா
ணத்தை இறைத்து விலைவாசியை நாயுணத்திப்பாணங்களை தொட்டுத்
தான மதன எ-று.

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியிணி ருலகமீன்றா
எருகரும்புருவச்சாப பூளவெனு மெழுச்சியாலே
நொருங்குகொடுத்தால் சென்றுபுதுசுகுகிணையினலு
மொருங்கிவிடுததான மாரனுடலெலாங்கொடுத்திறநனறே.

(இ-ள்) மண்டகன் தானதிரசனைச் செய்தால் ஒருகரும்புருவமாகி
ய வில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின் இரணமிக
ருமபுருவமாகிய வில்உண்டாயிருக்கின்றன நமக்கு யாகொருகுறைவமி
ல்லை யென கிறசெருக்கிலேபோய் அனேகபாணங்களைவிட்டபோதுமூ
ன்றுபுரக்கையும் எரித்துநகையாகிய அம்பையுடைய சிவன் ஆம்மனமத
னமேல் தனனெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினார் அககண மனமதனுடைய
உடம்பையெல்லாங்கொடுத்திவிட்டது எ-று.

அருக்கவென்பஞ்சுபோல வழக்கண்ணுளனங்களுள்
திருக்குளங்கனலக்கண்டு தேவநுத்திசையினோரும்
வெருகொளவொளித்தார் பூதகணத்துடன்விடையினாலும்
பொருக்கெனமறைத்துவெள்ளிப்பொருப்பிடைபுகுந்தானன்றே

(இ-ள்) நெருப்புப்பட்ட எருக்கம் பஞ்சுபோல்மனமதனாகியமாறுபா
டுபொருந்திய மனத்தை யுடையவன் எரித்துபோகக்கண்டு தேவர்களும்
அஷ்டதிக்குப்பாலரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பி
ன்பு சுவாமிபூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அந்தவிடம் விட்டுக்கொலைய
த்துக்கு எழுந்தருளினா-எ-று.

சங்கரனமனைத்தவேண்டி யுமைபுநற்றவமேசெய்தா
ளங்க துபிணருமாறேழ் பூனியருக்கமலன்சொன்னான்
மங்கலவேள்விசெய்தமுனியருங் கமலன்சொன்னான்
துங்கவெழ்புழையார்க் கித்தைச்சோபனஞ்சொல்லினார்கள்.

(இ-ள்) பரமசிவன் தன்னைக்கலியாணஞ்செய்து கொள்ளப்பார்வதி வஞ்செய்கின்றாவன் வந்துசேரச் சத்திரிவினை யழைத்து பருவத ராஜ னிடத்திம்போய் சுறாபிக்கு உன்பெண்ணைக்கலியாணஞ் செய்துகொடு வென்றுகேளுங்கொன்று அனுப்பினார் அந்தப்படியே அந்தவழுவே ரு ம் பருவதராஜனிடத்திற்குப்போய் இந்தச் சோபனசங்கதி சொன்னாள்-எ-று.

மலையிறையகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வள்ளல்
குலமதுபயந்தோர்நாமம் குடிப்பெயயோ துவாழல்
தலமதுபுகலுமென்றான் தவத்தவர் நகைத்துச் சொல்லா
ரலகிலான் பிறப்புநல்லினை பென் வறிவித்தார்கள்

(இ-ள்) ரிஷிகள் போய்ச் சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சந்தோஷி த்தான அவன்பிள்ளையாகியமைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்க்கு சிவன்னெனசா தி அவருக்குத்தாய்க்கப்பன் பெயரென்ன குடிப்பெய ரென்ன அவரிருக குமரனவாது சொல்லுங்கொன்றுகேட்டான் அதைமுனிவர்கேட்.டுநகை த்துச்சிவனே அளவிடக்கூடாதவர் அவர்பிறந்தவிடம் பூங்கில்அசுரர்நல் லச தியென்று தெரிவித்தார்கள்-எ-று.

பொருத்தோருவகை யாகிப்பிறைமுடியன்பேர்நாளிற்
பொருத்தமுநாளுந்தேர்ந்து புனிதகாப்புக்கழ்ந்துபோர்நி
விருத்தியார்வரவுகாளுங் குறித்திறைவிடுததானனனோர்
பருத்தகங்கையினும்சந்தப் படியெலாம்பணிந்துசொன்னார்

(இ-ள்) அப்படி சத்திரிஷிகள் சொன்னபிறகுபருவதராஜன் முதலான வர்களெல்லா மகாசந்தோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்தமுடியைய யுடைய சிவன்மிறந்தநட்சத்திரத்திற்கும் அம்மைபிறந்த நட்சத்திரத்தி ற்குத்தகுந்தப்பொருக்கமுங்கலியாணஞ்செய்கிறகாலமுடறிந்தாநிச்சயந்ந செய்திரிஷிகளினுடையபாடித்தைப்புக்கழ்ந்துவணங்கி விருத்திபொருதி யதிருக்கலியாணமுகூர்த்தலையையும் எழுதிக்கொடுத்தனுப்பிவிந்தான் அ ந்தவழுவிகளும் கங்கையைத்தரித்தசுவாமிக்குநடந்தசங்கதிகெல்லாம் வணங்கிச்சொன்னார்கள்-எ-று.

இமைப்பெற்பிறைவனே லை முகத்திலேழ்நிரிக்குமேநசு
சிமையமால்வகைக்குஞ்செம்பொற்றிவிமிரவகைக்குமேமு
தமரவானகடற்குஞ்சித்தசாரணர் முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்கும்வஞ்சிமணத்தினையறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்) இமையபருவதராசன் பார்வதியம்மை திருக்கலியாண முகூர்த்தலையை அநேகதூதர்கள் கையில் கொடுத்தனுப்பவக்க அவர்கள் எச்சத்தகுல பருஷம் கருங்கும் கொடிமுடி பொருந்திய மேரு

வக்கும்சக்கிரவாளகிரிக்கும் ஒளிபையுடையசுத்தசமுத்திரத்திற்கும்சித்
தர்-சாரணர் முனிவர்-தேவர்முதலானவர்களுக்கும்அம்மைதிருக்கலியா
ணத்தைதெரிவித்தார்கள்-எ-று (சுங்)

ஒலைகண்டளவேசேர்ந்த வுத்திகளேழும்பூமி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்ந்திகளேழும்
நீலமே முதலாயுள்ள கிரியெலாநெருங்கிசென்ற
தேவலமாமுனிவோர்சித்த ரிமையவர்சுழாங்கொண்டார்கள்

(இ-ள்) ஒலையைக்கண்டவுடனே ஏழுசமுத்திரத்திற்கும் பூமிதேவிக்கு
மாலையோலப்பிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்திய ஏழுநதிகளுக்கும்
நீலகிரிமுதலாகியசுத்தகுலபருவதங்களுக்கும் அகிஷ்டமானமாகிய தே
வதைகள் நெருங்கிசேர்ந்தார்கள் முனிவர்களும்-சித்தர்களும் - தேவர்க
ளும் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்துவந்தார்கள்-எ-று, (சுங்)

அட்டதில்களைத்துந்தேரார் கொடிகளாலடைத்தார்விண்ணை
மட்டறுவிமாந்தன்னுள் மாலையன்மறைத்தார்விதி
நெட்டிலையரம்பபூசு நிறைகளாய்கிறைந்தார்வெந்திற்
மட்டியபுழுகினுலேமெழுகினுந்தகைகளெல்லாம்

(இ-ள்) எட்டிச்சுதிக்கையும் தேரினலும்-கொடிகளாலும்-இடமில்லா
மல்நிறைத்துவிட்டார்கள் ஆகாயத்தை இடமில்லாமல்விமானத்தினாலு
ம் மாலையினாலும்மறைத்துவிட்டார்கள் விதிகளில் நீண்ட இலைகளையு
டையவாழைகளையும் கமுகுகளையும் நிறைநிறையாகநட்டு அலங்காரஞ்
செய்தார்கள் மலையிலிருக்கிறபூசைக் களைத்துத் தகைகளெல்லா மெ
ழுகினார்கள்-எ-று. (சுங்)

தேவரணஞ்சமைத்தாய்முத்தின் ரொடையெலாந்தொடுத்தார்விண்ணிற்
பூரணகும்பம்பவைத்தார் புதுமணிவிளக்குமிட்டார்
ஆரணவிலகும்மறை யளகையுமமரநாடு
நாரணவிலகும்வந்து காணவேநாணுமாமே.

(இ-ள்) தேவரணங்கட்டினார்கள் அதில்முத்துமாலைகளைத் தொங்கவி
ட்டார்கள் ஆகாயக்கைகொண்டுவிந்து பூரணகும்பம்பவைத்தார்கள் தா
தனமாகியஇரத்தினவிளக்குகள் ஏற்றினார்கள் பிரமலோகமும் வையகுந்
தமும் இதைப்பார்த்துநாணும்படிச்சிங்காரித்தார்கள்-எ-று. (சுங்)

மணிவிளக்கையெயின்னை மலையாமகளிர்கூடிக்
கணிமலாக்கங்கையாட்டிக் கலையினுன்மருங்கைகூட்டிப்
பணிமலியா ரமபூட்டிப் பரிமளத்தாமஞ்சூட்டி
யணிதுதற்றிலகந்திட்டு யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

(இ-ள்) இரத்தினநீபம்போன்றேபார்வதியை மலையிலிருக்கிற பெண்
கள்கூடிக் கம்பகமலர்வாசனேசேர்ந்த கங்காசலத்தினுலேஸ்நானஞ்செய்து

வித்து இடுப்புத்துவளும்படி சேலேகட்டி ஆபரணங்களும்துத்தமாலையுமூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர் மாலேகூட்டி அழகியநெற்றியிலே திலகப்பொட்டணிந்து வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள்-எ-று. பூமணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனான தாமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன்முதலோரீணடித் தாமணித்துகிலகனசாத்திச் சுரர்தருமாலேசாத்தி மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புட்பாணங்களைஎய்த மாரனை நெற்றிக் கண்ணுலெரித்து அப்புட்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகியபரமசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிரமன்முதலானவர்கள் கூடிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்துஞ்சாத்திக் கம்பகப்பூமாலே தரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக்கழற்றிப்போட்டு மாணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைதரித்தார்கள்-எ-று.

சடையினம்பிறையைத்தங்க ளிறையெணத்தகைத்துசூழ்ந்த உடுகுலமெனனமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவர்காதினமீது குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினது சடையிலேதரித்த பிறையைப்பார்த்துத் தம்முடையபுருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்களப்போல முத்துக்கள் பிரகாசிக்கின்ற சந்திரஞ்சூரியரிருவருங்காதினிடத்திற் குடியிருக்காற்போல அழகாகிய இரண்டு குண்டலங்களைச்சாத்தினார்கள்-எ-று. வரம்பெற்றதிருமால்சாத்து மலர்விழிக்கரியசோதி பரம்பிபகனையலீலம் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி விரும்பியகோலஞ்செய்தா ரிறையுமால்விடைமேற்கொண்டா சாம்பையர்நெருங்கித் தண்ணீராஞ்சனங்காட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவாம் பெற்றுக்கொள்வதற்காகத்தம்முடைய கண்களிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினானோ அந்தக்கண்ணினது கறுப்புச்சோதிகாலைச்சுற்றிப்பரவினதுபோல நீலமணிகளாலிழைத்தசிலம்பைத்தரித்து சர்வதாரனும்விரும்பத்தகுந்த அலங்காரஞ் செய்தார்கள் பரமசிவன விஷ்ணுபுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினர் அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலாத்தியெடுத்தார்கள்-எ-று. (எய்)

குளவுமாலனுதிப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச மலரினன்வணங்கச்சற்றே மணிமுடியசைத்தான்விண்ணோர் தலைவனொதிரின்மேத்தத் தணிகைபுரிந்தான்மேவர் பலரும்வந்திறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாம்பார்வைவீந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணு சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்க செவ்வாம்பற்பூப்போனார் திருவாய்மலர்ந்துவாருமென்றார் தாமரைப்பூவினிருக்கின்ற பிரமன்வந்து நமஸ்கரிக்கச் சற்றே இரத்தினகிரீடமிழைத்த திருமு

மயையபனசத்தார் தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப் புன்கிரிட்டுகாண்
டார் மற்றேவர்க ளெல்லாரும்வந்து வணங்க கிருபைக் கண்ணி லே
பார்த்தருளினார்-எ-று. (பக)

கலித்துறை.

முடித்தகங்கையாம்பிறைக்கொழுந்தெழுந்துமேன்முறைத்து
வடித்ததாமெனத்தவளவான்கவிகைமேல்விளங்க
வடித்தகங்கையினருவியுமம்புலிக்கொழுந்துந்
கொடுத்தவிழுயாமெனவிருகவுரிகடுங்க

(இ-ள்.) சடையிலேவைத்தகங்காசலத்தினால் பிறையானதுகொழுந்து
விட்டி அரும்பாகிப் புட்டித்ததென்றுசொல்லும்படியாக வெள்ளைவட்
டக்குடை பிடிக்கவும் அலையடிக்கின்றகங்கையினருவியும் சந்திரனும்சே
ர்ந்துவிழுங்கனபோலும் இரண்டுசாமரம்விசவும்-எ-று. (எஉ)

திருளியைகனடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத்
தருவினாபகன்களாஞ்சி கொண்டொருபுறஞ்சார
விரவிநான்முகனாவட்டங்கொடுவிசப்
பரவிநாரதர் தும்புருவீருபுறம்பாட

(இ-ள்.) இலட்சுமிநாதராகியவிஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முதலானவை
வைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம்வரவும் சுழ்பக
த்தருவிநாரதராகுகிய தேவேந்திரன் படிக்கம்எடுத்திடுக்கொண்டு வரவு
ம்பிரமன்சமீபத்திலின்று ஆலவட்டம்விசவும் தும்புருநாரத ரிருவரும்
வந்தனஞ்செய்து இருபுறம் பலமரின்று சங்கீதம்பாடவும்-எ-று. (எங)

சுற்றனைவன்கனகபா துகைகொடுகுறுகக்
காற்றுவேக்கணுந்திசை யெலாநு மும்புகைகாட்ட
வேற்றுவாகனக்கடவுளுஞ்சிறியவாளைடுப்பத்
தோற்றுமாதவர்தலை மதிவிளக்கொடுஞ்சூழ

(இ-ள்.) எமன் தங்கத்தினுற்செய்திருக்கிற பாதக்குறடுகளைக் கையா
லெடுத்திடுக்கொண்டிவரவும் வாயுபகவான் திக்குகளெட்டிலும் அகிற்பு
கை சாம்பிராணிப்புதை காண்பிக்கவும் ரிஷபத்திலேறுகின்ற ஈசானன்
உடைவாளெடுத்துக்கொண்டிவரவும் சூரியர்களேகரும சந்திர ரேக
ரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டிவரவும்-எ-று. (எச)

சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சிகைபலசாமப்ப
வரவமங்கையர்நவமணிப்பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னரர்முதலினோர்வினையார்ப்பரிக்கப்
பொருவினான்மறைபுடந்திறைதலைமையைப்புசுழ

(இ-ள்.) தேவகந்தியர் அநேகர் வஸ்திரம்வைத்திருக்கிறபெட்டிகளைத்
தூக்கிக்கொண்டிவரவும் நாசலோகப்பெண்கள் நவமணிக் கரிழைத்தி

க்கிற ஆபரணங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு வரவு கின்னரர்கிம்புருடர்வினை வாத்தியஞ்செய்யவும் நான்குவேதங்களுஞ்சுமீபித்துச் சுவாமி எல்லாருக்கும்பெரியவனென்று சீழ்ந்து முறையிடவும்-எ-று (எடு)

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருந்நிளா
வரார்விஞ்சையரிமையவர்கிழந்துகண்டுருக
விருகரங்களாலுருத்திரர் மலர்மழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிமசலந்தெளிப்ப

(இ-ள்.) சந்திரர்குரியர்இருவருந்தவிர மற்றையேழுசுரகங்களும்அஷ்ட வசுக்களும் முனியீசரர்களுந் களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார்வித்தியா தரர்களுந் தேவர்க்காப்பார்த்துச் சந்தோஷத்தை யடைந்துஉருக ஏகாத சருத்திரர்களுந் இரண்டுக்கைகளாலும் புட்பங்களைவருடமாக விதைக்க இஷட்சமியும் சரஸ்வதியும்-பந்ரீந்தெரிக்கவும்-எ-று. (எசு)

திக்குப்பாலகர்கெரிவையாதிசைதொருந்திகழ
மிககமாதர்களைமூவருஞ்சோபனம்விளம்ப
விக்குநேர்மொழிநீரமகளிர்வாழ்த்தெகிப்பத்
தக்கவிஞ்சையர்மகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க

(இ-ள்.) திக்குப்பாலகர்களுடையதேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளினி ன்றுசேவிக்கவும் சத்திரமாதர்களைசோபனம்பாடவும் கருப்பஞ்சாறுபோ ல்மாதுரியம்பொருத்தியவார்த்தைகளுடையநீரமகளிர் வாழ்த்துச்சொ ல்லவும் தருந்தவித்தியாதரர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்-எ-று. (எஎ)

கண்டைபேரிகைகுடமுழா காகளந்துவைப்ப
வண்டமல்லரிசல்லரிவலப்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகைமடந்தையர்சிலம்பொலியதிர்ப்ப
வெண்டிசுரமுகத்தனிலுமென்பிரம்பொலியிசைப்ப.

(இ-ள்.) மணிபோசையும் பேரிகை குடவாத்தியம்-மத்தளவாத்தியம் காகளம்சபதிக்கவும் மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள் கோஷ்டிக்கவும் தேவப் பெண்கள் காலின்சிலம்பு கலீரென்றுசபதிக்கவும் எட்டுத்திக்கிலும் நந்தி தேவர்வருகிறகூர் டங்களைவிலக்க அடிக்கிறபிரம்பினது சப்தம்பிரகாசி க்கவும்-எ-று. (எஆ)

எண்ணும்வெள்ளியாம் வளையடியிறங்கியதிட
மண்ணல்சேனையின் கொழுந்திமகிரித்தலாடைந்த
விண்ணுமண்ஹுமெள்ளிடமறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விடைநெறிகடந்தடைந்ததுபதியே

(இ-ள்.) யாவராலுந்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியடி வாரத தில்ரிஷபவாகனமிறங்கியது சுவாமியினுடைய சேனையின் முன்னணிஇ மையபர்வதத்தையடைந்து ஆகாயமழையுமில்லாமல் எள்ளிருக்கவிடமில்லா மல் விமானங்கள் நெருங்கின அலங்கரித்திருக்கின்றவிஷ்ணுவாகியரிஷப ி சுவாமியைத்துக்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுகடந்து இமயபர்வதராஜன் டட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது-எ-று. (எசு)

இமகிரிப்பதியடைந்தது மிமடுரிமடவார்
 நிமலனார் திருவழிதெலாம் விழிகளானினார்க்கா
 ருனமதவத்தினுக்கழுவின யெனப்புந்நுனாத்தா
 ரமர்செய்காமனையுழித்தகணை நெனதுவெனவுகாத்தார்

(இ-ள்.) அப்படியே சிவன் இமயபருவத்தத்திலே எழுந்தருளின போது அந்தமலையிலிருக்கிறபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப் பார்த்துப்பார்வதிசெய்தவலத்துக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல் பலன்சித்தியாயினஎன்றார்கள் அவர்களில்புகழ்ச்சத்துக்கு வந்தமனமதனைஎரித்தகணைஎதுவோ அந்தக்குருடமான கண்ணைப்பார்ப்போமென்பார்கள்-எ-று. (அ-ய)

ஆகமாரணிங்கிருக்கவு முலகெலாமயாந்த
 யோகமீதிவரிருக்கை யான்மகனுடலொழிந்துப்
 போகமீதிவ விரும்புந வுயிரகவைபுணர்ந்த
 மோகமாக்கிமுதலவ ரெனச்சிலர்மொழிந்தார்

(இ-ள்.) மனமதன் தேகத்தைபுடையவனா யிருந்தபோது இவர்போகத்திலேயிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ளசனங்களெல்லாம் விகாரமில்லாமல் அசந்துகிடந்தன மனமதன் தேகம்போயும் இவர்போகத்திலேயிருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்குப்போகத்தி லாசையுண்டாசுகது ஆனபடியினாலேமோகத்தைபுண்டாக்கிறவர் இந்தச்சிவனேயன்றிவேறொருவருமில்லையென்று ஸ்திரீசனங்கள்சிலர்சொன்னார்கள்-எ-று (கஉ)

மாயவிற்கைவேளழகிவ ரெழின்மிருவடிவி
 லாயிரத்திலொன்றிலையெனத் தனைமதிந்தவனாக்
 திரிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினற்றிறமே
 யாயுமுத்தமரழிப்பரோ வெனச்சிலரறைந்தார்

(இ-ள்.) மாயனுசெய்கின்ற கருப்புவில்லக்கையிற் றரித்திருக்கின்ற மனமதன் அழகுஇந்த சுவாமியினுடைய வடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்திலொருபங்கு காணது அதனாலே அவனை இகழ்ந்துதன்னைமதித்துத்தீயினாலே அவனைக்கொளுத்திப் போட்டதுதபோமகிமைமையினாலேயே ஆராய்ந்தெதிக்கத் தகுந்தஉத்தமர்கள் ஆனால் அப்படிச்செய்வார்களோவென் றுசிலமாதர்கள்சொன்னார்கள்-எ-று (அஉ)

மாதுலன்பெருங்கிளைஞரு மருகனார் திரனும்
 காதலன்பிறுலெகிநொ திர்தழுவினர்கலந்தா
 ராதியந்தமுமகனிலை யளமிடவரியோன்
 வேதியன்கரம்பிடித்தினி திழிந்தனன்வினாடமுன்

(இ-ள்.) மாநனாகியபர்வதராசன் சுற்றந்தார் முதலியசேனைகளும் மருமகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய சேனாசமூகமுமிருந்த ஆசையோடுங்கூடினவர்களாய் எதிநொதிராகவந்துஒரு வர்க்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள் முதலுமீறு மில்லாதஅளவிடப்படாதசிவபிரான பிரமனை யைப் பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்றஇறங்கினார்-எ-று

இலகுமங்கையரனேகர்நீரான்னமெரிப்ப
 வுலகபாஸ்கரிநுமருங்கினுநடந்தொதுங்கச்
 திலகமா கவனிநுகைமே லொருகாஞ்சேர்த்திட்
 டலகிலாமணியிழைத்ததோர் மண்டபத்தணைந்தார்

(இ-ள்) இப்படி சுவாமிரிஷபவாகனம்விட்டு இறங்கினவுடனே அழகு
 ள்ள அனேகம்பெண்கள ஆலாத்திஎடுக்கவும் அஷ்டதிக்குப் பாலசொட்
 பிப்பேரும் சுவாமினிநுபுறத்திலும் நடந்தொதுங்கிவரவும் எல்லாருக்கு
 ந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினுடைய இரண்டு கைமேலும் தம்முடைய ஒரு
 கைபைச் சேர்த்துக்கணக்கில்லாத ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கின
 மண்டபத்திலவந்துசேர்ந்தார்கள்-எ-று (அச)

அரிபமணடபத்தமைந்த பீடகையின்மீதமைந்தார்
 வரையிடப்பிறந்தமை வளர்பூ லேசொல்லவ நவார்
 குருமலர்க்கையிலேத்திவந்தருள்குடியிருக்கும்
 திருமுகத்திமையிழைவன் வலப்புறஞ்சேர்ந்தார்

(இ-ள்) சுவாமி அருமையாகிய அந்தமணடபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆ
 சனத்திலெழுந்தருளினார் தனங்கள் மலேபோலே யிருப்பதனால் அந்தத்
 தனங்களே இவர்கள்மலேமேலேபிறந்தார்களென்றுகாண்பிக்கும் அடியாக
 வருகிறமாதர்களுடையநிறம் புட்பம்போலும் கைகளிலேந்திக்கொண்டு
 கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழகிய முகத்தை யுடையபார்வதியை
 ச்சிவனுடையவலப்புறத்திலே உட்காரசவைத்தார்கள்-எ-று. (அரு)

முன்னையாரணன்வ துவையின் சடங்கெலாழுடித்து
 வண்ணிமேற்பொறியிழைந்தெய் சொரிந்துமந்திரத்தா
 லென்னையாளுடையயிறாணுமேழுலகினற
 கன்னிசெங்கசரமபிடித்து மூலவஞ்செய்தான்கலை

(இ-ள்) இங்கப்பிரகாரம்சுவாமியும் அம்மனும்கலியாண மண்டபத்தி
 லெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில்பிரமன் கலியாணச்சடங்கை விதி
 ப்படி டிக்க என்னையாட்கொண்டபரமசிவன் அக்கினியிற்பொறியினை
 த்து நெய்பாகுதிசெய்து முனனமேளமுலகத்தைகயும்பொற்ற அம்மைகை
 யைப்பிடித்து அக்கினியைமுன்னுதரம் வலமாகச்சுற்றிவந்தார்-எ-று. (அ)

ஒற்றைவால்வளையொலித்த சுருதியுமொலித்த
 சுற்றும்வானவரிருடியர் மலர்மழைசொரிந்தா
 பற்றியாசனத்திருந்தன னவைவரும்பணித்தார்
 பெற்றதாயையோடன்னையப் பணிந்தனள்பெதும்பை

(இ-ள்) வெண்மைபொருந்திய ஒப்பற்றசங்க முழங்கவும்நான்குவேத
 ங்களும் சப்திக்கவும் நான்குபுறமும சுற்றிக்கொண்டதேவர்களும் ரிஷிக
 ளும் புஷ்டமாரியைப் பொழியவும் சுவாமி ஒருஆசனத்திலெழுந்தருளி
 ன் அப்போதுசுவத்திரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார்கள் பார்வதியானவள்
 வந்தாயையுத்தகப்பனைபு மவணங்கினாள்-எ-று. (அள)

எரித்தகாமனேத் தருதியென் நிமையவரய
லொருத்தரின்றியேயிறையயன் மகிழ்ச்சிகண்டுறைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருத்தவன்பிழைவேவரும் விடைகொபெயர்ந்தார்,

(இ-ள்.) தேவர்களும்பிசமனும்விஷ்ணும் மற்றபாரும்சுவாமிஎல்லாரி
டத்திலும் வைத்த விரியத்தைப்பார்த்துச்சுவாமி நீர்முன்னே எரித்தம
ன்மத்தை எழுப்பித்தரவேண்டுமென்றுகேட்டார்கள் அப்படியேஇறந்து
போனமன்தனைவரவழைத்துக்கொடுத்துக்கிருபைசெல்தார் பரமசிவன்
பின்புயாவரும்விடைபெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள்-எ-று.

அதம்பிளண்ணலுங் கவிரியுமுருகியொன்றாகி
மகத்தவானையக் குமரனைப் பயந்தனர்மகிழ்வாய்
விதிக்கவேலினைக்குமரனுக் களித்திறுமளித்தேதான்
கொதித்தகாருகனுயிர்குடித் துவந்தனன்குமரன்.

(இ-ள்.) அப்படியேதிருக்கலியாணம் ந்தபின்பு சுவாமியும்அம்மை
பும்மிருந்த அன்புகொண்டுஒருருவமாகிச்சேர்ந்துவலிமைபொருந்தியபா
னேமுகத்தையுடைய விக்கினைசுவரையும் சிவகப்பிரமணியரையும் பெற்
றுர்கள் அதன்பின்புகலாமி சிவகப்பிரமணியருக்கு ஒருவேலாயுதத்தை
அருளிச்செய்தனுப்புவிக்க அவர்போய்அந்தத் தாருகாசுரனை வேலாயு
தத்தால்விட்டெறித்துகொன்றுசந்தோஷத்தையடைந்தார்குமரசுவாமி

மயிலெனத்திசுழ்மலைமகள் பொருகறிவசன
னயிலெடுத்தசெங்கரனுட னிமையவெற்பகன்று
கமிலைவெற்பில்வந்திமைபலா முனிவர்கண்களிக்க
வெயினுடைப்புரமெரித்தவ னிருந்தனன்பால்.

(இ-ள்.) மாயில்பேரல்விளங்குகின்ற பருவதாரர்ஜனமகளாகி ஸ்ரீபார்வதி
யானேமுகத்தையுடைய பிள்ளையார் வேலாயுதத்தைத்தரித்த சிவகப் பி
மணியருடன் இமைபகிரியை விட்டுநீங்கித்தேவர்கள்முனிவர்களுடைய
கண்களிடூரக் கைலாயத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தார் முப்புரத்தையெரி
த்தவராகிய பரமசிவன் அதன்பின்பு-எ-று.

முன்றாவது-திருவாவதாரச்சுருக்கம்.

முற்றிற்று

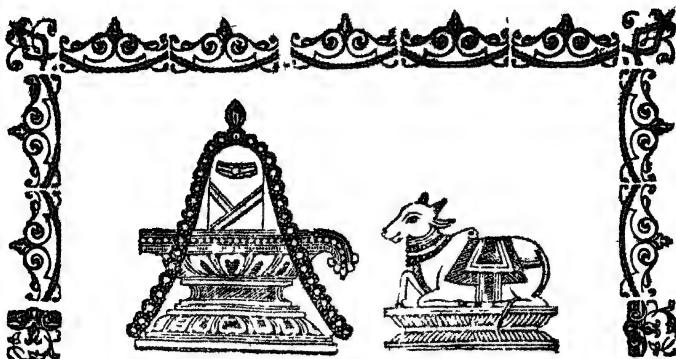
—(—*)—

ஆக திருவிருத்தம்-௨௫௪.

உ
சிவமயம்.

ந ர ன் க ர வ து

திருக் காண் புதைத்தச் சருக்கம்.

( )
அறுசீர்க்கழிசெழுலாசிரியவிறுத்தம்.

மின்னையமுகிரவமுமிமயகிரிபிஹ்ரபோபலத்தான்மேனையானவ
ன்னையிடத், தென்னவனையவதரித்தகதைசிரிதேயறைந்தேனிப்பால்
பொன்னையசடையிறைவன் திருநபனமிருகரத்தாற்புதைத்தவாறுந்,
தென்னருணைமாநகரி லன்னையினைதீர்த்ததுவுஞ் செப்பலுற்றேன்.

இ-ள். மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்ந்துபோகின்ற இமய
பருவத்தின் தபோபலதால் மேனாதேவியிடமாக எந்தாயாகியபார்
வதி அவதரித்தகதையிலே கொஞ்சந்தானசொன்னேன் அப்பார்வதி
போனப்பாலும சடையுடைய சிவனது அழகியகண்களை இரண்டுகை
களினூற் பொத்தியதும் அதனல்வரு வ வினையைத்தெற்குகண்கண்ணிரு
க்கிற அருணாசலத்தில் அமையுமபூசைசெய்து தீர்த்ததும் சொல்லத்
தொடங்கினான்-என்று.

ஊரெவர்புலவிதீர்ப்ப மொருவருக்கொருவர்மலை
குடுவர்மறைநூல்கேட்பர் சொல்லுவர்வினைநாதம்
பாடுவர்பலவினோதம் பயிற்றுவுர்பலகாற்குத
மாடுவர்பெல்வர்தோற்ற ரணிகலம்புனைவரன்பால்.

இ-ள், சிவபிரானும் பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதைம
றுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர்மலைகளிச்சூழக்
கொண்டு வேதசாந்திரங்களைத்தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்கே
க்மும் அகன்பொருளைச் சிலருக்குச்சொல்லியும் வினைமுதலியவற்றை
பாடுசித்தம்மற்றும்பலவினையாட்டுகள்செய்தும்பலகாரங்கூறியும் அத
வெற்றியையும் தோற்பையுமடைந்தும் அழகிய ஆபரணங்களைத்

திருக்கண்புதைத்தச்சருக்கம்.

அந்தவேளையிலென்னன்னை யையனையிறைஞ்சியையா
விந்துவிமிர்விதானும் யாவரென்றிசைத் தானத்தை
கந்தாக்கனிவாய்மின்னே சுடர்க்களம்மிருகணென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைப்புதைத்தாள் கையால்.

இ-ள். அச்சமயத்தில் எந்தாயாகிய பார்வதி சுவாமியைவணங்கி ஐ
யாசந்திரர் சூரியர்களையாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகியக
னிபோலும் வரையபுடையபெண்ணே அந்தஇருவரும் நம்முடையக
ண்களென்றுசொன்னார் சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்றதாயானவள்கே
ட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டிகைகளால்
மூடினாள்-எ-று.

ஈசனார்விழி புதைத்தலுமிருட்பிழம்புருக்கிப்
பூசினுலென விருண்டனதிசைகளும்புவிபி
மாசினீலமால் வரையெனக்கருதியமலைகள்
காகலாவிய நதியெலாம்யமுனைபோற்கறுத்த.

இ-ள். பரமசிவத்தின்கண்களைப் பார்வதிபுதைத்தலும் இருட்கூட்
டத்தையுருகச்செய்து பூசினதுபோல்திக்குகளும் பூமியுமிருண்டது
மலைகளெல்லாம் சூழ்ந்தமற்ற நீலகிரியைப்போல் கறுத்தது மணிகள்
பொருந்தியநதிகளெல்லாம் யமுனைநதிபோல்கறுத்தது-எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

மறையவனுநாரணனு முனிவர்களும்வசுக்களும்நான் மறையும்
வானே, நிறையவனும்விழியொளிபோய் பிறவிநெடுங்குருடரெனவிரு
ந்தார்மற்றைக், கறவைநிரைமுதல்விஸங்கு பறவைகளுமொளுயிழந்த
கண்ணகான, துறவறமும்பிறவாமுந் தொலைந்தனமற் றுளதொழிலு
ந்தொலைந்த தன்றே.

இ-ள். பிரமனும், விஷ்ணுவும், அஷ்டவசுக்களும், நான்குலோகத்
தும், தேவர்களும், இந்திரனும் கண்கள் பிசகாமற்றுப் பிறவிக்குருட்
ர் பாவிருந்தார்கள் பசுக்கள்முதலிய மிருகங்களும் பசுதிகளும் கண்
னொளியற்றன துறவறமில்லாமிரண்டும் ஒழிந்தன மற்றஎல்லாத்தொ
ழில்களும் கெட்டது-எ-று.

கவிநிலைத்துறை.

தேவர்மானிட ரிராக்கதர்நிறமெனத்திரிந்தார்
கோவிலிந்திரன் வெண்கரிகருநிறங்கொண்ட
தாவிலம்புயன் கொடிக்கொடியாண்டவ்வளவின்
முவர்தேவனுக்கள வறுமுறைசொலிப்புசுன்றும்.

அருணாச்சலப் புராணம்.

இ-ள், தேவர்களும் மனிதர்களும் ராக்ஷதர் நிறம்போல்களாகத்தான் ஆகாயத்தில் இத்தொன்வாகனமாகிய வெள்ளையாணைக்கரிபோலக்கூறுத்தது நெடுதலில்லாதபிரமன் கொடியாகிய அக்நம் நாகம்போல் கூறுகியது அப்படி எல்லாப்பொருளுக்கூறுத்தது மயங்குகிறகாலத்தில் மும்தூர்த்திகட்கு முகல்வனான சிவனிடத்தில் எல்லோரும்போய்முறை யிட்டித் தங்கள் குறையைச்சொல்வித் கொண்டார்கள்-எ-று.

அறசேர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகரத்திறைவனுவல்லிழித்திறந்தானவனியேழுங் துஞ்சிமிருளகன்றதுபன்னிருகோடி சூரியர்தநதோற்றம்போல வஞ்சியுமையிறைவன்னிழிபுதைத்திருக்காமலரைவாங்கிரின்றான் விஞ்சுமறையவா வளர்க்குங்கனல்பேர்லவிழிமூன் றும்விளங்கிற்றன்றே.

இ-ள், சிவபிரான் பயம்வேண்டாமென்று கையமைத்துப் பன்னி ரண்டுகோடிசூரிய ருதயம்போலத் தமமுடையநெற்றிக்கண்ணைத் திற க்ஔழுலகமும் அந்தகாரத்தைநீங்கியது பார்வதிபொற்றியகையைவா க்கிரின்றான் பிராமணர்கள் வளர்க்குமயாகாக்கினி போல் பூன்முகன் களும் விளங்கினுன்-எ-று.

பார்புதைத்ததிருவயிற்றாபணி துறைப்பா நெடுஞ்சூலபடையக'லன் மார்புதைத்தமலர்ப்பதத்தாயார்புதைத்தசடாடலியாய்வையமேழும் கார்புதைத்தனினுளாகவிழிபுதைத்தகொடும்பாவங்கழலு மாறு நீர்புதைத்தபாரிடத்திற்றவம்புரிதற்கானவிடங்கிழ்த்துமென்றா.

இ-ள், எல்லாச்சிவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்ட லாபிற் றையுடைய பார்வதிசுவாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலதையுடையவு ரே எமனைமார்பிலேயுதைத்த மலர்போன்ற பாதகளையுடையவரே ஆக்கிமாலையை யணிந்த சடையை யுடையவரே ஏழுலகமும் மேகநிறைத்தலும் அதிகநிறமான இருளுண்டாக உமதுகண்களை மூடிய கொடியபாவம்போம்படி சமுத்திரஞ்சூழ்த்து பூமிநிமிடத் தில் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபிடம்சொல்லுமென்று கேட்டாள்-என் றவாறு.

நசனாமங்குறைத்தருளவானுனை வினைவந்தனுக்காதேயெனினியார்க்கும் மாசநலம்படிக்கரியதவம்புரியவிரும்பினையேன் மதுரைமாயை ப்பேய்சிவத்திதுவாரையபோத்திபிலுஞ்சிறப்புடையகாஞ்சிமேவிப் (நி

இ-ள். அப்பழிபார்வதிகேட்கச்சுவாமி பெண்ணே உண்ணப்பாவம் வந்துசோராதாயினும் மற்றவர்களுகருப்பாவம் நீங்கும்பொருட்டுத்த வஞ்செய்ய இச்சித்தாயானால் மதராபுரி மாயாபுரி காசி அவந்திவா ரகாபுரி அயோத்தி அவைகளுள்சிறந்தகாஞ்சீபுரத்திற் போய்ப்பூசை யுடன் அறியவதஞ்செய் யென்றுசொல்ல சுவாமியைவணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டாள்-எ-று.

விசையமக்குடையெடுப்பச் சயரிகருபொன்னடப்பைகொடுவி ரைந்து, மெவ்வகையுமணிக்கவரியிருண்டருந்தியுங்கமலனியு மருகி ஸ்விசத்திசையிலிளநிலவெறிக்குந், தரளமணிச்சிவினைபின்மேற் சென் றபோதுசைபெருகுமறம் பெருகப்பினல்பெருகும்புகழ் கங்காநதி யைச்சேர்ந்தாள்.

இ-ள் பார்வதியம்மைவீரலட்சுமிகுடைபிடிக்க ஜெயலட்சுமிபொன் னடப்பந்தாங்கிச் சீக்கிரத்திலவா இரத்தினங்கனிழைத்த சாமறைக ளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டிபக்கங்களில் கின்றும் நாலுதிககிலுஞ் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசம்விசும் முத்துப் பல்லககிலேறி யாவரும் விரும்புகின்ற தருமம்பெருக சலம்பெறுகின் லகீர்த்தியினையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் வந்துசேர்ந்தாள்-எ-று.

இறந்தவுயிரினிமீளப் பிறவாசலிறவாமலிறைவனார்கள், சிறத்ததி ருவுருவாகுந் திருக்காசித்தலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வரநதம றைக்குநருமிந்த தலத்தவர்கள்பிழைக்கவரம் வளர்த்துப்பன்னாள், ந றுந்தொடையினரசன்விடைகொண்டு நிறபத்தொண்டைவள நாடுசே ர்ந்தாள்.

இ-ள், இறந்துபோனவுயிர் இனிநிறம்பப் பாக்காம னு மிறக்காம லுந் பரமசிவத்தினுடைய திவ்வியசொருமமான காசிப்பதியைச் சேருத விசுவேசருடைய பாதம்போற்றி மழையில்லாமல் வருந்து கின்றசீவராசிகள்பிழைக்கும்பொருட்டு அந்ததலத்தில் தருமத்தைப் பலரால் வளர்த்துத் தேன்தங்கியமலர் மாலைபைத்தரித்த அத்தேசத் தரசன் விடைபெற்றுநிற்கத் தொண்டைமண்டலத்தை சேர்ந்தாள் பார்வதி-எ-று.

மழைதவமுந் தனைப்பலவின் பழமதுவாய் விரிந்தாலுமாகா, வ றைப்பழமதுவாய் விரிந்தாலுந் புதுமதுவாய்விரிந்தொழுகும் மழை நீங்கிக், குழையளவுநடமாடும் விழிமாதர் நடமாடிக் குறிப்புகோக் கிப், பொழில்தனிமடமடமில்ல ணடமாடிக்நிருக்காஞ்சிப் புரத்வை

இ-ள். மேகங்கள் தவழ்கின்ற தலையையுடைய பலாவினது பழங்கள் வாய்விண்டாலும் மகரவாழைப்பழங்கள் அளித்தாலும் புதியதேன் பெருக்கெடுத்து வாய்க்கால்வழியாய் ஓடிவிழுகின்ற கழனிகளைக்கடந் துருண்டலம்வரைக்கும் தாவுகின்ற கண்களையுடையபெண்கள் காட்டி யம்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளிளமைபாகிய மயில்கள் கடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி-எ-று.

தரவரத்தையழிவாக்கி மனிகரையுள்ள நிலழிக்குந் தடங்கண்மா தர், துபுரத்தம்புயசரணஞ் சிவப்பேறவிழைமருங்கு னுடங்கவேறு, மாபுரத்தின்மணிமேடை யரம்பையர்க்குவினையாட மலைகளாகுங், கோ புரத்தினெழிங்கொடிகள் காமவல்லியெனுங்கொடுக்குக் கொழுகொ ம்பாகும்.

இ-ள். கல்லுள்ளையு மாங்கனையும் உருகச்செய்து மனிதர்களுடைய உள்ளநிலைவக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடையபெண்கள்வெம் பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாதஞ்சிவக்க தூல்போலும் இடைவ னையல் ஏறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கும் இரத்தினயிழைத்த உப் பரிக்கை அரம்பைமுதலாகியபெண்கள் வினையாடுதற்கு மலைகளாயிரு க்கும் சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற் கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கம்பகவி ருட்சத்திந்ற்பார்ந்த காமவல்லிஎன்னுந் கொடிக்குப்படநுகிறதற்கு கொழுகொம்பாயிருக்கும்-எ-று.

பாரதநாடகமாடுமயில்போலுங்கயிற்றுவழிப் பாஸைபோலும், சு ரதநாடகமாடுத் துடியிடையார்கணவருடன றுவளும்போது, மரகதா திகளுறுத் தவிழ்த்துமணி மேடையினும் வாரிவிசு, வரதனுகாமான தன்றுமுதலின்றளவு மாழிதானே.

இ-ள். பாரதநாட்டியமாடுகின்ற மயிலுக்குச் சமானமாகவும் கயிற்று வழியாய் ஆடுகிறசுங்காரம் பொருந்தியபிரகமைபோலவும் சுரதவினே யாட்டைச்செய்கிற உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடைய பெண்கள்பு ருடர்களோடு படுத துப்புரளும்போது மகரமுதலிய ரத்தினபாணக் களிறுக்ககோர்த்து அவ்வுபபரிகையில்கின்றும் எடுத்து விசி எறிய அவ்வாபாணங்கள் சமுதகிரத்திலே விழுந்ததினாலேதான் அதுஇரத் தினநாகரம் எனப்பெயர்பெற்றது-எ-று.

அனையமருங்ககன் றுவஞ்சி யொருமாவின்சீழிருக்குமரனைப்போற்றிக் கனலனையவிகளையெருகெங்குவிக்கடந்ததிருககம்பைமேவிப் புனையமணல்ருவித்திலங்கவடிவாக்கியுமைபுசுபுரிந்தாளப்பா தெனையுடையானவடத்தி னுறுதினினைந்தரியகங்கையேவினானே.

இ-ள். அத்தன்மைபை விதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்தின் சீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகம்பரநாதரைவணங்கி நெருப்பொத்த பாவங்கள்நடுங்கி ஓடிப்போகவருகின்ற கம்பாநதியருகேபோய் அலங் காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிக்கருபமாகிப் பார்வதிபூசைசெய்யும் பாரத எம்முடையசுவாமி அவள்தவத்தின் உருதியை யறியக்கங்கை ஊழிரவாகமாக வரச்செய்தார்-எ-று.

பூகலமேற்குருமுனிவன் குண்டுகையிற்கவிழ்ந்துவரும்பொன்னி
தானே, ஆதியிலேயந்தமுனியாசமித்தேயுமிழ்த வலைபாழிதானே,
ஏதமறத்தவம்புரியும்பகீரதற்காச்சன்னுமுனி யிரக்கத்தாலே,காதின்வ
ழியொழுகவிடப் பாவியகங்காநதியை யோகம்பையாறு.

இ-ள். பூமியில் அகத்தியமுவர் கமண்டலக்கவிழ்த்ததனாலே வருகி
றகாவேரியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிநாளையில் ஆசமனஞ்செய்துஉ
மிழ்தசமுத்திரத்தின் பெருக்கோ குற்றமற்றதவஞ்செய்யும் பகீரத
னுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலே காதின்வழியாக விட
ப்பெருக்கெடுத்து வந்தகங்காநதியோவென்று சந்தேகப்பட விரிந்த
துகம்பைநதி-எ-று.

உவறு.

சங்காநதியின்மணலிலிங்கமழியாதிருக்கும்வகையுமையாள்வெங்
காதலினுணைபவள்போல வெற்பாசியமையவெற்பாடன்
சங்காற்கரத்தாலிருதினத்தாலீறுகவிருகத்தழவுதலுக்
கொக்கார்களபத்திருமார்பு முருகியுருகிக்குழைந்தாளே.

இ-ள். பார்வதிக்கொடகம்பையாறுபெருக்கெடுக்கும்போது ஊண
லாலேசெய்தஇலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்றுபயந்த காரங்
கொண்டஆசையினாலே அணைபவள்போல் பர்வதராசகுமாரரிவர்களை
யணந்தகைகளாலும்இணடுகொங்கைகளாலும்இறுகிவிருசுக்கத்தழவு
தலும் வாசனையொருநதிய சந்தனத்தையணிந்த திருமார்பு உருகிக்கு
ழைந்தாள்-எ-று.

மனத்தாநினைந்தபெருந்துயருமணக்காப்பிரிவுடன்மீரத்
தனத்தானெருக்கிமுகமழுக்கித்தலைநாட்போலத்தழவுதலு
மனத்தால்விளக்குங்கம்பைநதியருணைசலந்தையொருபொழுது
நினைத்தாவினைகளிரண்டு போலிரண்டாய்ப்புகுத்துக்கியதே.

இ-ள். தன்னுடையதவத்துக்குப் பின்னம்வராமல் நினைத்திருந்தது
ன்பமும் சுவாமிகூடாமற் பிரித்ததுன்பமும் திரும்ப ஓஸ்தனங்களிலே
நெருக்கி முகமழுக்கி முன்னுள்போல அணைந்தவுடனே அன்னங்கள்
சூழ்த்தகம்பைநதியானது அருணைசலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்க
ளுடைய நல்வினையினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்து இலிங்கத்தைகற்
றிப்போனது-எ-று.

உவறு.

விழிதனனகரத்தைப்பாங்கர் விளங்கியழையவர்களுக்குத்
தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்துமணிகவள்தொழுதாளந்த
வடுக்கெழுந்தனதுகேள்வன் மார்பினைக்கொடாதுநாணித்
தடுத்திடுக்குறிகள்போல விளங்கியதழும்பாயம்பா.

இ-ள். பார்வதி சுவாமியைத்தழவிய கைகளையிட்டாள் அருகில்பிர
காசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அணைகம்பெண்கள்சூழப் புட்பமா
லையுஞ்சந்தனமுத்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள் வடுப்போன்றகண்ணை
யுடைய அந்தமமைதன்னுடைய சுவாமியார்பை மற்றபெண்கள்வெட்
கத்தையடைந்து கொடாமலிருக்கும்படி தடுக்கவைத்த குறிகளே,
ல்தழும்புகள் விளங்கியதுகள்-எ-று.

இ-ள். ஆககாலத்தில் பர; சிவன் பாண்டியராசன் அடித்தமும்பிருந்த திருக்கீதோள்களும் மூன்றுகாலத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களில் தழும்பிருந்த திருவடிகளுள் மேகமபோல்விளைய குங் கூத்தலையுடைய பார்வதிமுலைத்தழும்பும வளைத்தழும்புமிருக்கின்ற மார்பும் தேகத்தில்பொலிந்த திருநீறுமாய ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளினார்-எ-று.

அந்தரத்தமரெல்லாமல் மழைசாறியவானிற்
றுத்தமிழ்க்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநின்ற
வித்திரன்நிநுமாமேவரிவியைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தரகணிகவாட்டின்னேயிசனைத்தொழுதுநின்றார்

திரு-ள்² ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புட்பவருளும்பொழியத்தே வதூதமி முழுககத்கோடு வேதங்கள் முழுககின தேவேஜிரணும்வி ஷ்ணுவும் தேவர்களும் பார்வதியைத்தொழுதார்கள ஆழகியகணிபோ ளும் வாயையுடைய ஆம்மையும்பரமசிவனைவணங்கினுள்-எ-று.

ஒன் னுதல்விடை முன்சென்று பணிந்துள முழு கிப்பழை
பண் னுதல்புகழ்சலா கிப் பணிந்த னவவனை நேரககிக
கண் னுதலுனக்குவேண்டும் கமமதுகமுறுவென்று
னெண் னுதல்பிறதொன்றில்லையிடப்புறந்தருகியென்றார்.

இ-ள், விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மை ரிஷபவாகனத்தின் முன்பாகச் சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப்பூசைசெய்து புகழ்தன வணங்கினாள் சுவாமி பார்வதியைப்பார்த்து உனக்குவேண்டிய வரம் யாதசொல்லென்றார் அதற்கு அம்மையும் யாதும் வேண்டிலேன் உம துஇடப்பாகத்தை அருளுமெனறுகேட்டாள்-எ-று.

ஆததனுமொழிவரனென்கண் புதைத்தாலடைந்ததிமை
இத்தலத்தினியபூசை வியற்றலாலகன்றதித்த
மெய்ததலந்தனக்குத்தென்பா லொழிக்கர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமாநகரந்தன்னே' நினைத்தபேர்க்களிகஞமுதூர்.

இ-ன். அகத்குப்பரமசிவன் அருளிச்செய்வார் கண்களை மூடாமல்
 லே அடைந்தபாலும் இந்தக் கவத்கில் இனிமையான பூசைசெய்தவி
 னால் நீங்கியது இந்தமேனமையான தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தினால்
 ஒரு நகரம்பிரகாசிக்கும் அதைவினைத்தால் முத்தியணடாம்-எ-று.

ஆரணத்திருமாதேவ வரமுடியொளித்துஞ்ஞான்ப
 ஞானவொளியாய்மேல் கீழலகெலாம்பொருத்திநிம்போர்
 ஞானியவந்குமந்நைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
 ஞானியாய்ப்பாந் தருளுவோமென்கியென்றார்.

(இ-ள்.) பிரமணம்விஷ்ணுவும் தேடப்பாதமும் 'சிரசுந்'அவர்களுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஓர்னவொளியாய் மேல்கீழுலக ங்களெல்லாம் ஒன்றாய்நித்போம் பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மலையுருவமா விரூப்போம் அவ்விடத்தில் வந்தால் கச்சணரிந்த தணத்தையுடையபெ ண்ணே இடபாகத்தைத்தருவோம் வாள்ளுர் பரமசிவன்-எ னு

என்னதுமிறைவிசொல்வாளினிமைசேர்க்கயிலேகாசி
தன்னினுமினி துகாஞ்சித்தலமெனவுரைத்திரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணைநகரமேயதிகமென்றீர்
பெணையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கிணையாம்பேரூர்

(இ-ள்) பரமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதிசொ ல்லவாள் இனியாமேசேர்த் தகலாய மகாசினிவ்விர்ணந் தலங்கனிலும்இ ங்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர் அத்தலத்தக்குச் சாமான மான பெருமைபொருந்திய தலமலேயென்றனுணடோ வென்றாள் பா ரவதி எ-று

அவ்வுகாசமறுத்தெங்கேமா னருளுவானமக்கொப்பாள்
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருத்துமந்திரமுமில்லே
சைவமேயனையதான சமயமுமுருளைபோல
வெவ்வினைதவிர்க்குமுரு மிலையெனவிளம்பிப்போனார்

(இ-ள்) அப்ப பார்வதிசொன்ன வார்த்தையைச்சுவாமிமருத்து நமக் குச்சமான தெய்வமும் பஞ்சாட்சரத்திற் கொப்பானமந்திரமும் சைவத் திற்குச்சரியான சமயமும் பொல்லாதபாவங்களைத் தீர்க்கும் அருணாசல தித்திற்குச்சரியான தலமும் உலகத்திலில்லைஎன்று திருவாய் மலர்ந்துகை லாயத்திற்கெழுந்தருளிஞர்-எ-று,

கொம்பனாள்பொறுப்பாயிதெனநிறைவனைக்குவித்துப்போற்றி
கமழையாறகன்றுகாஞ்சித்தலத்தையுங்கடந்தவேலன்
துமபி வான்முகத்தோன்குணனி வயிரவாகணங்ககள்முழச்
செம்பொனார்கவரிவீச்சசிலிலைகமேந்திநாதுசென்றாள்

(இ-ள்) புட்பக்கொம்பையொத்தபார்வதிசுவாமிநான் தெரியாமற்சொ ள்ள வார்த்தையைப்பொறுத்துக் கொள்ளுமென்று இரண்டிகைகளையு ங்குவித்துவணங்கிக் கம்பையாற்றா விட்டிக்காஞ்சிபுரத்தையுங்கடந்து சுபபிரமணியர்க்கணபதி சத்தகன்னிகள் வயிரவாசிவகணங்கள்முழவும்இ லட்சுமிகவ ரிவிசவும் பல்லக்கில்தருந்தருளிஞர்-எ னு. (உள்)

மண்மகண்மகிழப்பட்ட மரங்களுந்தழைத்துவீரிக்
கணமலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுங்கொந்துசோர

வெண்மலர்மடவாள்போற்றக் காவதமிரண்டுநீக்கி
விண்மதுமுகத்தான்மற்றேரர் வெள்ளிடைமருங்கிற்சேர்ந்தாள்

(இ-ள்.) பூமிக்கேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப்பட்டுப்போனமரங்களு
ம் தளிர்நுண்டாகித் தழைத்தத்தேனேடும் புட்பங்களைச்சொரியப் பாரு
ங்கல்லுகளும் பெரியமலைகளுக கரைந்துருகவெள்ளைத் தாமரைப்பூவில்
வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதி தேரத்திரஞ்செய்யஇரண்கொததூரம்போய்ச்
சந்திரனையொத்த முகத்தையுடையபார்வதி ஒருவெவியிடத்தி லீறகி
னாள் எ-று. (உ-அ)

வெய்யவனுமையாரென்று வினவுகாரணத்தானீலக்
கையவனமரகத்திற் கரிபவள்கா முங்கா லுஞ்
செய்யவள்வருந்தினுள்ளென்றநிந் ஆயிர்சுகைப்பான்போலப்
பை யமேற்கடலில்பாய்ந்தான் குமரவேண்டித் தல்செய்தான்.

(இ-ள்) ஞானியன் தன்னையாரென்று பரமசிவனைக்கேட்டதனலே நில
ம்போனமரகையும் மரகதம்போன்ற வடிவனும் தாமரைப்பூப்போன்ற
உள்ளன்கையும் உள்ளகாலும்பொருந்திய அம்மமசாபத்தினால் வருந்
தினாளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டு விடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்
ளமேற்குச்சமுத்திரகதில் விழுந்து அஸ்தமித்தான சுப்பிரமணியர் அ
ம்மையிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல்போட்டுவைத்தார் அத்தலத்தில் வா
ழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது.

அன்னையங்குதனைநோக்கியரம்மடையாற்பங்கல்செய்து
ன்னிருகமுஞ்சாலவருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதர்கனியநனனிர்
கைகரிமைவேலையேவி பழைத்திடுகணத்திலென்றார்

(இ-ள்) அதன்பின்பு பார்வதி சுப்பிரமணியனாப்பார்த்து வாழாநர
த்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்க வருத்தத்தைய
டைந்காயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும்ஒர்வேலையிருக்கின்றது
அதுவொன்னவென்றால் சத்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்லசலம்வே
ண்மம உன்கையிற்றிடுத்திருக்கிற வேலாயுதத்தையேவி அழைப்பியெ
ன்றுசொன்னாள்-எ-று.

காதலா லிறைஞ்சிக்கந்த னேவினன்கைவேலவ்வேல்
போதவான்புத்திராண்டன் புகழ்புருக்தனபோதன்
வரதிபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்பவனாவாட்டி
மீதிலேழ்கிரியைவிட்டிக் கொணர்ந்ததுவேலேதீதம்

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்ன அளவில்அதிகபத்தியோடு சுப்பிரமணிய
ர்வேலாயுதத்தையேவினார் அதுபோதவான புத்திராண்டன் புருக்தன
போதன் பாண்டரங்கன் சோமன்வாமனன்னுசொல்லப்பட்ட ஏழு பே
ரையும் அவர்களிருந்த ஏழாமலையையும் உருவிரல்லதணணிகடலுக்குப்
போய்ச் சலங்கண்டுவந்தது அந்தநதிக்குச்சேயாரொன்றுபெயர்-எ-று.

கந்தவேளழைத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிரந்தாளப்போ துமைபதம்பணிந்துவாற்றிற்
கிந்துநீர்சிவப்பதேகென்றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாறதனையாறு திருமுகந்தொப்பாள்வஞ்சி

(இ-ள். சுப்பிரமணியர்வரவுழைத்த ஆற்றிலேநீர்க்கடனெல்லாமுடி
த்துகொண்டு வாழைப்பந்தலிரந்தாளர் ஆப்போது அம்மைய வண
ங்கினிந்த ஆற்றுநீர்சிவப்பாயிருக்கவேண்டியதென்னவென்றுகேட்கஅந்
தவிவரத்தைசுப்பிரமணியர்க்குச் சொல்லுகின்றாரவதி-எ-று.)
அனந்தமாபுரத்திலேமு மறையனரறியாக்காலத்
தனந்தமாவினிகள்செய்தா ரதன்பினல்லநிவுதோள்நி
யனந்தமாமெனவேயேறு மயன்பதங்கருதிப்பண்ணு
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவமபுரிந்தாரந்நாள்.

(இ-ள்) அனந்தமாபுரமென்கிற பட்டணத்தில் ஏழுபிராமணர்கள் அ
றியாக்காலத்தில் அனந்த தீநீனைகளைச்செய்து அதன்பின்புநல்லவிவே
கந்தோன்றி அதமென்கிற அன்னத்தைத்தனக்கு வாகனமாகக்கொண்
டபிரமணைக்குறித்துநிலைகளையேஉணவாகஉண்டிபலநாள் தவம்செய்தார்
கள் அக்காலத்தில் எ-று. (நகஉ)

பதிமனுவர்முன்சென்று பாணிகாள்வரைகளேழில்
விதிமுறைதவஞ்செய்விரேற் குமரவேள்விக்குமலேலாம்
பொதுசடைமுடியுமெங்கள் வினைகளுமொடியாமென்று
சதுர்முகனுரைத்துப்போன னவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்) பிரமண அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய்பாணிகளேநீங்களேழு
பேரும் ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத்தவஞ்செய்வீர்களானால் ஆப்
போது அம்மைகளுக்குச்சலம்வேண்டியநீமித்தியத்தால் சுப்பிரமணியாவே
ல்லவெவர் அதனாலே உங்கள்சடையோடும்கூடியசிரங்களும்பரவங்களு
ம் பொடியாகப்போமென்றுசொல்லி விட்டிப்போனார் அவர்களும்கூட
பிரகாரம் தவம்செய்தார்கள் எ-று. (நகச)

வேறு.

நாமுரையமதிசீருக்கு மெழுவரையும்பிளந்துநீயெறிந்துகூர்வே, ஸ
ழிநுள்வருதிரமுடன புனல்கலந்து சிவந்ததுகாணுகையாலே, வழுநிலை
யிங்குனக்கென்னவடிபணிந்து மகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேற்பட்ட, செழு
முனிவர்குருதியினம்சிவந்ததுபோற்சிவந்ததுவேசெக்கர்வானம்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும்அவர்களிருக்கு மலைஏழையும் பிளந்து
உன்னுடையகூர்மைபொருந்திய வேலாயுகம் அதனால்வழிந்தொழுதுகி
ன்ற அவர்களுடையஇரத்தத்தோடு சலங்கலந்துசிவந்துபோய்விட்டது
உனக்கொருதற்றமுயில்லையென்றுசொல்ல அம்மையாதது தில சுப்பிரம
ணியர் யணங்கிச்சந்தோஷமாயிருந்த அளவிலையிலேதவம்செய்து.

அருணாசலி த்ராணம்

ண்டிருந்தமுனிவர்களுடைய இரதத்தினும் சிவப்புநிறத்தையடைந்தது
போலச்சிவந்ததுசெவ்வர்ணம்-எ-று. (ந.டு)

வித்தகர்க்கண புதைக்கமுடும் பரந்த விருண்மறுமையிற் சூழ்வினை
யைப்போல, வத்தலத்திலுமையவ்னையின்பிடித்தாலெனப்படரந்ததந்தகா
ர, முத்தமியோசிறுககலிப் பந்தலின்கீழிருப்பவளென்றும்பரிட்ட, நித்
திலப்பந்தரை நிகரால்விளங்கியது தாசகையானெருங்கும்வானம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடைய கண்களைமுன்னேகூடினதினாலேஉலகமெ
ல்லாம் பரவியவிருள் ஒருவனுக்கு மறுமையில்வந்துபிடித்துக்கொள்ளு
கிற பாவத்தைப்போல் அந்தத்தலத்தில் பிடிசூவந்துஅமையையப்பிடித்
ததுபோலிருந்தது பார்வதியோஒருவாழைப்பந்தலின் கீழிருப்பாளென்
று தேவர்களோ ட்டிலைவத்தமுத்துப் பந்தலேஒத்திருந்தது நட்சத்திரங்
களால்நெருங்கப்பட்ட ஆகாயம் எ-று. (ந.சு)

மாலையெனுங் குகரியிருண் மகிடுமுகம் மதற்றியந்திவானச்சோரிக்க
கோலமுடன்படிகலிங்கங்கொண்டது போன்மதிமொழந்தருடபாற்சென்
று, தாலமணிமிடற்றினா தன்னிழிபுதைக்க லெனந்தவிருளனைத்துநீங்கப்
பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்ததுசெம்பரிதிதானே,

(இ-ள்) மாலேக்காலமென்னும் தூர்க்கைஇருட்டாகியமகிடாகரன்தலை
யையறுத்துஅதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்டஇரத்தக்கோமி
படிகலிங்கத்தைக்கொண்டது போலச் சந்திரனு தயமாகிய மேற்கு
த்திக்குில் அஸ்தமித்தது நீலகண்டராகிய பரமசிவனஇரண்டுநேத்திரங்
களையும்அம்மைபுகைத்தஅளவில்நான்குதிக்கும்பரவியயெல்லாவிருளு
ம் போகும்படியாய் விழித்த அச்சுவாமியின நெற்றிக்கணபோலச்செம்
மைநிறம்பொருந்திய சூரியன்கிழக்குத் திக்குில்உதயமானான். (ந.௭)

வேறு.

கங்கைநிகராஞ்சேயாற்றிற்காலேசந்திக்கடன்கழித்து
மங்கைகண்கச்சிவிகையின்மேன்மறையோலமிடவழிக்கொண்டாள்
பங்கமலந்தீர்வழியடியார்கொடிய வினையாம்பஞ்சுமலைக்
கங்கி மலையாய் விளங்கியசீரண்ணு மலைகண்டடிதொழுதாள்.

(இ-ள்) பார்வதிக்கங்கைக்குச்சமானமாகியசேயாறுஎன்றிறுதியில் கலை
க்கடனைமுடித்துக்கொண்டு பொன்மாமாகிய ல்லக்கினேறி வேதகோஷ
ட முழங்கநடந்துபங்கப்படுத்துமும்மலங்களைதீர்க்கிற அடியார்களுடை
யபுரவாகிய பஞ்சுமலைக்கு நெருப்புமலையாய் விளங்கியதிருவண்ணமலை
நீர்ப்பார்த்துச்சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள்-எ-று. ( )

வென்றபின்னா கவர்ந்தபொருள் பரிந்திறைவிபயிடும் வேனிற் பாலே, குன்றமெனாம் வெறியாடன்முல்லைபொலாம் பொதுவரமின்னாரு ரையாடன், மன்றல்கமழிந்திரற்கு விழாவெடுத்தக் கொண்டாடன், மருவேலே, முன்றிலெலாஞ் சினற்கரவ முனனுணக்கியணங்காடு முந்தீர் கானல்.

(இ-ள்) வல்லவையினாலே பாலை நிலத்தார் வழிசெல்லோரை அழித் துப் பறிக்கப்பொருளேப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற 'துர்க்கைக்குப்ப லிபோடுவார்கள், மலைகளையுடையகுறிஞ்சி நிலத்திலிருப்பவர்கள் ஆடு பலிகொடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள் முல்லேநிலத்திலுடைச்சிகள் குர வைகூத்தாடுவார்கள், கற்பகமாலையைச் சிறித்த தேலேந்திரனுக்கு மருத நிலத்தார் உற்சவஞ்செய்வார்கள்முற்றங்களில் சுறாயின்களை காயப்போடு கின்ற கடலருகாகியநெய்தநிலத்திலிருக்கின்றவர்கள் வருணனுக்குத்திரு விழாச்செய்வார்கள்-எறு. (உக)

சோதிபெறுகானாகமறை யவன்பு சொரிகையினுறாய் மையாயமா தரையெலாங்கலந்தமகிழ்ச்சியினுற் பொன்கலந்துமருவு நீரால்போதகரி சனங்கரையைப் பெருகுதலான்மதுவுடையப்பொருதலாலே, சீதரனைநி கராகத்திருந்திராற்றிசைகளெலாஞ்சிறந்ததன்றே.

(இ-ள்) திருக்கிணியிப்பொருந்தியதுதிக்கையையுடைய யானைகள்மறை யச் சலந்தைப்பெருக்கிவருதல்' லு' பரிசுத்தாகியபெரியபூமியெல்லா ம் பரவியசந்தோஷத்தினாலும் பொற் பொழிகளையுற் திரட்டித் கொண் டிருவதால் லும் மஞ்சள்பொழிகளையெட்டு ருக்கின்படியாலும் தன்கு டிடைந்து மோதுகவினாலும் என்னுநதிகுப் பொருள்கொண்டு சிலேட வகையால் கரவடையதேகமரையப் பாணங்களைச் சொரிதலாலும் தூய் மை டொருந்திய கோபிகளைச் சேர்ந்திருக்கலானும் ஷணவா உருகத் தையசெய்தலாலும் மதுவென்கிற அகரன் சாகியுத்தஞ்செய்தலாலும் வி ஷ்ணுவுக்குச்சமானமாகா லுதிக்கிலுந் சிறந்தது (சய)

இதுதிக்கும்திருமாலுக்கும்செம்மொழிச்சிலேடையணிஎன்க

* இதுமுதலாறுபாடல் வயந்திறப்புக்கூறும்.

மேவுபுனல் பரந்தொழுகக் குளிர்துமயிர்பொழித்தனலே ல்லந்தத் திருநீரென்றிக், காளிலுறைபுகுங்கிளியின் சிறகெனவேபசந்துதொண்டை க்கதிராய்முற்றிக், கூவுகின்றவாரணத்தி னிடம்போல நிமிர்ந்தெழுந்து சூறையிஞ்சாலே, பாலையுமை தவம்புரியுந் தலமிதென்பபணிர்தனபோ ந்பழிந்தமாதோ

இ-ள் அந்தநிலில் வந்த நீர்பாரந்து ஒழுக்கிறபடியினாலேகுளிர்த பூமி கேவியினுடை கேகத்தின் மயிர்க்குச் செரித்ததுபோல் குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் கோப்புகளில் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளி ன் சிறகுபோல பச்சைநிறத்தை யடைந்து தொண்டைக்கதிராய்

தற்கு வுதின்ற கோழிக்கழுத்துப்போலவிமிர்ந்துபூர்வதிதவஞ்செய்கிற
தல பல்லுதுவென்று வணங்கினதுபோல வளைந்து கிடக்கின்ற-எ-று.

சங்கமுமேருழவர் பதம்பார்க்கத்தங்கரிந்தவரிதடுத்தவாரி
நுத்திரஞ்ருலகினெடுபோர்செய்வா நெழுமலையாமென்னப்போர்செய்
சுந்தரமேசுந்திராவிபுரவிகள்போற்கடாவிடுகதேயாற்றித் தூற்றி
மந்தராமாமெ கத்துவித்துவழங்குகிறார் தெலையாமென்னருதவேலி

(இ-ள்-) எப்பொழுதும் உழவர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்து அரிகளைச்
சுருமயாகவாரி நீக்கவேந்திர னுலகத்தோடுசண்ணடைய்யளழந்தமலை
பென்று சொல்லும்படியாகப் போர்போட்டு ஆகாபவழியாகவருகிறரு
ரியனுடைய குதிரைகளே லுர் கடாகுகளைவிட்டு அடித்துவைக்கோலை
த்தூற்றி மந்தரகிரிபோலக் குவியலசெய்துள்ளமணிமரங்களுக்கும் கொ
டுக்காலும் மெல்குறையாது மருதநிலத்தில-எ-று

கவியானவன் னாறந்திபர்தங் கண்ணிறலைக்கண்டு கருங்கயல்வந்
தோறும், அபல்லிவர்கொடும்புருவ நிழலினைக்கண்டே சிலையெனறஞ்சி
நீசுந், மயலுகவுமாவதனன் தாமரைப்போகெனமருவிவண்டுசேரும், இ
யலுவர்நாசிரிழல் சண்டகதேபோதென வெருவியிரியலபோகும்

(இ-ள்) வயல்களைபெய்திக் கொள்ளத்தகுளுடைய கண்ணிழயல்க்கண்
டு சேருண்ணை கள் நாமியெனவென்று வந்தசேரும் பின்பு அலர்களுடைய
யுநுநவரிழைப்பார்க்கு வில்லென்று யப்பட்டோரும், ஆசையைக்கொ
டுக்கி அலர்களுடைய நுகத்தைத் தாமரைப்பூவென்று நினைத்து கண்
டுகள்வந்துசேரும் அகன்பின்புஅலர்களுடைய நசிநிழலைப்பார்த்துச்ச
ண்பகப்பூவென்று நுகப்போகும்-எ-று. (சுரு)

பொருள் யனத் துழுகுதிபர்தங் கணக்காலே வராலெனப்போய்ப் பி
டித்தும ள்ளர், திரும்பவும்ங்கவர்புறங்காலை படமெனப் பிடிமருத்தி
யோகதேடாறும், திரும்பையெனுமுலைச்சியர்கண் முகத்தினுக்கும்வழியி
னாகுந் குலைக்கோமென்று, சுருபிணுடன் கலுழவனபோற்றியலாயு
றா குடையுந்தேனசொரியுமாதோ.

இ-ள். பெரிபலயல்களின் களைபிதிங்குகி பள்ளத்திகளுடைய கலைநீ
காலே வராலடிகென்று பள்ளப்பிடித்து வெட்கத்தையடைந்து மறுபடி
யும் அப்பெண்களுடையபுறங்காலை ஆமையெனறுபிடிக்குமருத நிலந்
தோறும் தென்னக்குறும்பைபோன்ற முலைகளையுடையபெண்கள் முக
த்திற்கும் கண்ணுக்குந் தோற்றுப்போனென்று வணங்கி நேசொல்
லியழுகிறதுபோல தாமரைப்பூவும் நீலோற்பலமும் தேனைச்சொரிநாம்
-று. (சுசு)

வேறு.

நிதிலுயர்ச்சிகளுகோசி நெடும்புனல்குடையவன்ன
மழலைவண்டானத்தோடு மருகவண்டானத்தோடு
மழலயிரமணிப் பூணபள்ள ரரிகினைக்கிவாயவூதும்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்

(இ-ள்) ஏருமைகீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையாகிய
நானாயு - னேமருதநிலத்தில்வளம் பொருந்தியகானத்தைபுடையசேலே
யில் ஓடும்பிரகாசம் பொருந்திய இரத்திராரணகளைபுடையடள்ளர்க
ள் அடிக்கிடாரிகிளையொணனும் வரத்திரத்திற்கு இசையுமடியாக ஊ
துகின்றபுள்ளபஞ்சுழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடையகூட்கலிற்
பொருந்திய வண்டுகள் இசையுமடியாகவுதும் எ-று. (சரு)

முதலாவது அனங்குளெல்லாபுடி முதலாகி களாகக்
காசுநெடிகளாகுளெல்லாங்கன்னசாமனாகக் காட்ட
தேசுவாய்க்கவளமபெற்றுந்தேறுகப்பாவைச்சிந்தி
லாசுவனகளிறுபோல மருகம்வீற்றி நந்தமாதோ

இ-ள், லாசுவனாகியவாய்ந்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டின் கூட்டங்கள்
சங்கிலியாகவும் ஊரத்தினமபோலுநெற்கதிர்கள்சாமனாகே ான்றதாகவும்
பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றெனகிறபொருளைச் சிலேடையாகக்
கொடுக்குற அழையவாயினுலே கவளம்பெறுகலாலும் பறவங்கொண்ட
மேனைய அயிரத்தையச்சிந்தியெனனுமபொருளைக்கொடுக்கும் தேறித்
தனகண்ணிருக்கின்றபாகனைத் தள்ளிக்கொல்லுதலாலும் தேவந்திரனே
றுகிற அயிராவதென்னும் யானேபோலமருதவிலவவீற்றிருந்தது-எ-று

நாலடித்தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணுர்காமலாட்டமுனப்பதிநீங்கி
மணனாட்டோற்றும் வடவீதிவீற்றுகிற
யண்ணாமலையா னடிக்கமலநஞ்சென்றுதொழ
விண்ணார்கொடிநெடுந்தேர் வீதிசுளின்மேவினான்

(இ-ள்) வனகுகளிசைபாடுகின்றசாமனாப்புட்டங்ஞானையமருதநில
த்தானாவிட்டு நீங்கி பூலோகத்தார்வனங்குமவடக்குவீதிலெழுந்தருளி
அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப்போய் வணங்குகூடியதனை
யுயர்விய கொடிகளையுடைய தேர்களிலிருக்கும் கிழக்குவீதியில் வந்தா
ர்வாய்தி எ-று.

கலிவிருத்தம்.

சசுகோபுரத்துச்சிமேவிலோ
லச்சிரத்தினன்மதியின்மாமகபோம்
வச்சமாமணிச்செம்மையாவினன்
பச்சைமாவெல்லாய்பவளமாகுமே

இ-ள் யாவரும்விரும்பப்பட்ட கோபரத்தின் சிகரத்தினருகில்சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி லிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்பற்றவச்சிரங்களினாலே தனதுகாங்கத்தைநீக்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்திலிழைத்திராநின்றமாணிக்கங்களுடையசிவந்தஒளியினால் அத்தினருகில்வரும்போது சூரியனஇரத்தத்திற்கட்டிய பச்சைக்குத்வாகளேமும் பவளக்குகிகளாகத்தோன்றும-எ-று. (சஅ)

வேற்றுமேருநேர் மேடையினும்

போற்றுக்காமதிந் புரிசைமீதினும்

கோற்றுநீலமா மணியஞ்சோதியா

லேற்றவானதியமுனையானகே

இ-ள். வேறுமேருநேர்மேருகையொத்தமேடைகள்மேலும்மேகங்கள்சூரியன்கிளையிலுள்ளமேலும் இழைத்திருக்கும்நீலரத்தினத்தின பிரகாசத்தினால் ஆகாபத்திலிருக்கும்கங்கையமுனையோல்களையுபுரிந்மடைந்தது-எ-று.

பரவையாமெனப்பனைமுழங்கவே

பரிவைமாதராராடரங்கின்மேல்

விரவுசசையினகதினாவெய்யவன்

புரளிகெளமிநிம் புலவென்றுன்னியே

இ-ள். சமுத்திரம்போலவாததியங்கள்முழங்கப்பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்யின்ற மேலுப்பரிகையி லிழைத்திருக்கம்பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைபுல்லென்றுநினைத்துச் சூரியனஇரத்தத்திற்கட்டிய பச்சைக்குகிகளேமூங்கெளவும்-எ-று.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையவிதி கடந்துவணியாலஞ்சேர்ந்

தத்தமனையெண்ணையா னுடையானைச்சோனகிரி

நித்தகளைக்கணமி பணிந்துருகியிணைபல

சத்திகள் தமமோமி தலேசுரத்தைமேவினாள்

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய விதியைத்தாண்டி அழகுள்ளகோயிலுக்குட்போய் உத்தமனானை யாட்கொண்டவனா ஆரணசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொருபதைத்தரிசித்து நமஸ்கரித்துஉருத்தையடைந்து திருமதிப்பலசத்திகளுடனேதலேசுரமென்கிற மாரீசரலையடைந்தாள் அம்மை-எ-று.

ஊசியிலோர்சூலவிரலே யூனறியொருகான்மடித்து

நாசியிசைவிழ்ந்தோ பு நாடடியமுன்முட்டிக்

கேசினமுதுருகு தெள்ளமுனையுண்டிதவக்

கோசிகளைப்போல்முயல்வார்*கோடானகோடியே

(இ ள்.) ஊசியிலே ஒருகாலின்சூலே யூனறிக்கொண்டு ஒருகாலே உத்தமர்க்குநீளியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பஞ்சாககிலிரையவளர்த்து பிரகாசமான ஆயிர்தாரணைசெய்து பிரமாந்திரத்தின் வழியாய் வருகி

* கோடானகோடியேமென்பது கிராமியவழக்கச்சொல்.

. திருக்கண்புணத்தச்சருக்கம்.

அமிர்த்ததைச் சாப்பிட்டு விசுவாமித்திரன் போலத் தவஞ்செய்வ
அனேகங்கோடிபேர்-எ-று. ௩௨

நாடுமழைமூன்றகற்றி நல்வினையுந்தீவினையுஞ்
சாடுமனையிழந்து தானிழந்துதன்மயமாம்
விடுபெறவிரும்பி வேற்கைபிறிதில்லாமற்
கூடுசிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

இ-ள், ஆணவம் காமியம்மாயை யென்கின்றமும்மலக்களையுந் தக
கநல்வினை தீவினையொப்புவந்து மனமென்பது இறந்து தற்போதங்
கெட்டு உலகம்சில சொருபமாய்மோட்சம்பெரும்படியாக ஆசைகொ
ண்டு மற்றோ ராசையுமின்றிச் சிவஞானம் பெற்றநானிகள் கோடி
பேர்கள் அம்மலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்-எ-று.

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறையைத்
தண்டமுடிவுனவு ராதியாய்ப்பூசுத்
தண்டப்பிரானஞ்செழுத்தை யோதியகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே

இ-ள், அடியார்களோடு ஆகமங்கள்சொன்ன விதிமுறை
யன்முதல் சண்டேசுரர் அந்தரமாகப்பூசைசெய்து தேவர
ம்முதலன்னான சிவபிரானுடைய பஞ்சாட்சரமநிரத்தை
மகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி

நேருமியம்சிய மாதனலகையும்
பேர்பிராணையமாம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையான சமாதிவகைதன்னிலுமெய்
கூருமுயலியோகியர்கள் கோடானகோடியே

இ-ள், இயமம் ஆதனம்பிராணையமம் பிரத்திபகாரம் தாரணை
யானம் சமாதிஎன்றுசொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்கயோகங்களின்வகை
களையறிந்து அவைகளைத் தேகசிரமப்பட்டு முயல்கின்றயோகியர்க
அனேககோடிபேர்கள்-எ-று.

மாதவர்களின்னசொல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
குதவனஞ்சூழ்ந்தகனையுஞ்சுனைசூழ்ந்து
கீதவருவிகளும்பார்த்துச்சிறப்புற்றுக்
கோசமனாராசிரமந்தன்னிற்குறுகினர்

இ-ள், மகத்தாகியதவமுடையோர்கள் செய்யும்செய்கையைப்பா
து மாந்தோப்புழுந்தகனையுஞ் சுனைசூழ்ந்தசீதளமான அருவிக
ம்பார்த்துச் சிறப்பையடைந்து அவ்விடத்தில் இருக்கிற கௌத
டைய ஆசிரமத்தில் அம்மன்சேர்ந்தாள் எ-று.

அருணாசலபுராணம்

அந்தவிடத்துமையாள் செல்வகலிகையு
மைந்தனுமேதேத்தினா வாழத்திமறைக்கோதமனார்
முந்நிமுனியெவ்விடத்தேயென்றமுனிபுதலவன
தந்தமலாதருப்பைக் கெய்தியதுஞ்சாற்றினான்

இ-ள். அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மைபோனவுடனே
அவாபெண்சாதி அகலிகையும் புத்திராகிய சதானந்தரும்வந்து ப
ணித்தார்கள் அமமை ஆசீர்வதித்து வேதங்களைபுணர்ந்த முதன்மை
நானகௌதமரிஷி என்கேயிருக்கிறாரென்றுகேட்கச் சதானந்தர் தரு
ப்பைக்கொண்டெருகிறதற்குப் போனாரென்றுசொன்னார் எ-று. இங்

பின்னுமவனுரைப்பேதமையோன்புன்குடிசில
கன்னலமுதேகணப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணாவெனென்றேயடிதொழுது
தன்னையளித்தவன்பார்யென்றஞ்சதானந்தன

இ-ள் மறுபடியும் பார்வதியைப்பார்த்து கருப்பஞ் சாறுபோன்ற
ராவதியமமையே அறியாமையையுடைய என்குடிசைவீட்டில கூடி
ணப்போது இருந்தால் எனதாகப்பனாரைக்கொண்டெவந்து சேருகின்ற
ன்று பாதங்களைத்தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்கு
ரனார் சதானந்தா-எ-று. ருஅ

புகிவனசொலபோதிவிளந்தருப்பைகொய்துமுனி
நகவர்கண்ருழந்தவருமுனிவனபூததலர்ந்து
நகவனகற்பகம்போற்றேன்றுதலாலிந்தவனன்
'கள்வன மலலவென்றுசங்கையுற்றுநோக்கினான்

21 இப்படியிசு கானந்தர்போகிறபோது இளைமையாகிய தருப்பை
எகொய்து அனேகமுனிவார்களுக்குக் கௌதமாவருகிறதற்குமுன்னே
இவ்விடத்தில எல்லாவிருக்கங்களும்புஷ்டித்துக்கற்பகவிருக்கம்போ
லக்காணுகிறபடியால் நம்முடையவனமலலவே இதுயாருடையதெ
ன்று சந்தேகப்பட்டபி பாததார்-எ-று. ருக

இத்தலத்திலவந்தவராரென்றுரைத்துமாதவற்குப்
பத்துருவந்தந்தமுனியம்பராசாரண
மந்திரியுமப்பயதுணம்பாராயமலையிற்றன்
புத்திரானந்தனாவென்கொண்டெவனென்று

இ-ள். இவ்விடத்திலவந்தபெரியோர்கள் யாரென்றுவிஷ்ணுவக்குப்
பத்துதரம்பிறக்கச் சாபம்போடுத்தபிறகு ரிஷியும்பராசாரும்அத்தி
ரியும் அப்புதுமைவிசாரிக்கு விடத்தில தம்முடையபிள்ளை சதானந்த
ரைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவென்று கேட்
-ராகௌதமர்-எ-று. கூடி

தாகையிவைகேளிரைவர்தங்களையளிக்குஞ்
சோதியிலவெய்தினவெனத்தொழுதுசொன்னு
மறைதேமெவணங்குடிகைமேவற்
வமேதுவதமேதுதவமென்றான்

திருக்கண்புதைத்தச்சருக்கம்

இ-ள், சதானந்தர்தகப்பனாராகிய கௌதமரைப்பார்த்து ஐயாடி
 ன்முதலாகிய ஐவரையுந்தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேசோமயமாகிய ட
 ராசத்தி இவ்விடத்திலுள்ளதிருக்கிறார்களென்று வணங்கிச்சொல்லாத
 சொருபமாகிய வேதங்கள் தேடுதற்கரிய அமமைநம்முடைய குழிசை
 டிலவர என்னதவஞ்செய்தோமென்றார் கௌதமர்-எ-று

ஒடினானைத் துமகனுச்சியை முகந்தா
 னுடினான்மகிட்டுயெனுமார்கடல்புகுந்தான்
 பாடின மெடுததருசைபார்மிசையெறிந்தான்
 வீடின துநகம்வினேலேரினுட வென்றான

இ-ள், கௌதமர் இவ்வார்த்தைசொன்னசதானந்தரை கட்டியனை
 துஉச்சிமுகநதுஒடினார் திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமென்கிற சமு
 திரத்திலாழ்ந்தார் பாடினார் தருப்பையையூமியிலே யெறிநதுவிட்ட,
 என்னுடையபாவமவேருடனே கெட்டுப்போயிற்றென்று சொன்ன

அத்திரிமுதற்றலைமையங்கணர்களெல்லாம்
 கைததலமெடுததனர் நடித்தனர்களிப்பால்
 வித்தகியிருக்குமிடமேவியெதிகண்டார்
 பத்திவலையிறுபதங்கனிலவிழுந்தார்

இ-ள், அத்திரி ரிஷிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் ரு
 ண்டுகைகளையுத் தலைமேலவைத்துக்கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்
 தனேபார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைநது எதிரேகண்டு பத்தியாகிட
 லையிலே அகப்பட்டிருக்கொள்ளுகிறபார்வதியினுடைய பாதத்திலு
 ந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று.

நின்னிலமைகன்னியிறைநீள்பிரமசாரி
 என்றுமுறையனறுமுதலின்னுவரையெல்லா
 முன்னிடையுதித்துலகுயிர்த்தொகைகளெல்லா
 மன்னையெனுமுற்பெருமையார் நியவல்லார்

இ-ள், தாயேநீயோகன்னிகை சுவாமியோநித்திய பிரமசாரியென்
 டிருஷ்டி தொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாந் சொல்லி
 கொண்டிருக்கின்றன அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களி
 னின்றெல்லாவுயிர்களுந் தோன்றித் தாயென்றுசொல்லும் அப்படி
 பட்டஉன்பெருமையை யாசறியப்போகிறார்கள்-எ-று.

நித்தனைமுதற்றருவைநித்தனதிட்த்தே
 சத்தியெனநீவருவைசத்திசிவமென்றே
 இத்தகைமைகொண்டியிருள்யாவையுமனிப்பா
 யத்துவிதமாகுமுனையாரறியவல்லார்

அருஞ்சல்பராணம்

இ-ள். நித்தியமாகவிருக்கிற சிவபிரானைமுதலில் உண்டாக்கு
அச்சிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய்ச்சத்தி சிவமென்கிற தன்
யைக்கொண்டு உயிர்களுையெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவிதசொரு
கிய உன்னையாரியப்போகிறார்கள்-எ-று

மெய்ப்பொருண்மகேசனரன்வேதனரியானால்
மைப்பருமகேசியுமைவாணிதிருவாவை
இப்படியுமன்றியவெனப்படியெடுத்தா
னப்படியுமாவையுனையாரியவல்லார்

இ-ள் பரமசிவன்மகேசரர் உருத்திரப்பிரமன்னிஷ்ணு ஆனால்
கேஸ்வரி உத்திரிசரஸ்வதி இலட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படி
ல்லாமல் அச்சிவபிரான் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டனரோ அ
ருத்தருந்த உருவங்கொள்வாய் உன்பெருமையைஆரரியவல்லவர்க
ளெஞ்சருகிமாதவர்கணின் நிலைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடைகோதமனும்வந்தனன்வரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தனனதற்குமுனமேமின்
கஞ்சமலரென்னவிருகால்களில்விழுந்தான்

இ-ள். மாதவத்தையுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகின்று இ
ப்படித்தோத்திரஞ்செய்தார்கள் அச்சமயத்தில் பார்வதிகமீபத்தில்
உனதமர்வரும்போதே இரண்டிகைகளையுஞ் சிரத்திலலைத்துக் கூட்
பித் தாமரைமலரையொத்த அம்மை பிரண்டுபாதத்திலும் நமஸ்கரி
த்தான்-எ-று. கூ

அன்பிலுயர்கோதமனும்னையைவணங்கி
யின்புறவுரைப்பன்யெனெண்ணிசைபுரப்போர்
தன்சிரமிதிக்கரியதாளினைகளென்றன்
புன்குடில்மிதிக்கவெனபுண்ணியமுடித்தேன்

இ-ள். பத்தியினாலே உயர்ந்தகௌதமரிஷியும் பார்வதியம்மை
வணங்கிச்சொல்வான் பிரமன் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரத்திலைவைத்
துதற்கு அருமையானபாதமிரண்டும் அடியேனுடையபுன்மைபொரு
திய சிலுவீட்டில் மிதிக்களன்னபுண்ணியஞ்செய்தேன் எ-று. கூ

இந்தமொழிசொற்றலுமிளங்கொடியும்வேலன்
றந்தையிடைசென்றிடுவனங்குதவிர்ந்தால்
சிந்தைமகிழுன்னிடைமில்வந்துகுறைதீர்வேன்
மைந்தனெனவோதினன்மறுத்துமிகைசொல்வான்

இ-ள். இவ்வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில்இளமையாகியகொடி
போன்ற அம்மையும்பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர்குறைவந்
தால்சும்பிரமணியனிடத்திலும்கணபதியிடத்திலுஞ்சென்று தீர்த்துக்
வேன் அவ்விடம்விட்டால்என்மேல்அன்புவைத்தான்னிடத்தி
துக்கொள்வேனென்றுசொல்லிமறுப்படியும் சொல்வான்-
மொழிநிதநடந்தபடியெல்லாம்
அம்படிபகர்ந்தனளெவாக்கும்

திருக்கண்புதைத்தச்சுருக்கம்.

தாயிவைமொழிந்தள வினிற்சதமகற்கன்
ருயிரம்விழித்திர ளளித்தமுனிசொல்வான்.

இ-ள். பரமசிவன்சொன்னபடி பூமியில்வந்து தானச்ச மாசாரமெ ல்லாம் பாயிரத்தோடு கூடியதால்போல முறையாவிரித்து எவருக்கு தாயாகியபார்வதி சொன்னபோது முற்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஐயிரங்கண்ணுண்டாகச்செய்த கௌதமர்சொல்வார்-எ-று.

இத்தலமுதற்றல் மிதன்பெயர்தலேச்ச
முத்தமயிதிற்றரும மொன்றுபலவாரும்
மெய்த்தவயியற்றியிழில் வெள்விடைபின்மேல்வந்
தத்தனுமிடப்படு மளித்தருளுமென்றான்.

இ-ள். இத்தலம் முதன்மையானதலம் இதனுடைய பேர்தலேச்சுர ம் இனமிகவுமுத்தமமானது இதில்ஒருபுண்ணியத்தைச் செ ன்றுபலவாய்விருத்தியாகும் இதிவிருந்துகொண்டீமெய்மை வம் செய்தால் வெண்மையுள்ள ரிஷபவாகனத்தின் மேலெழு. பரமசிவன்உனக்கு இடப்பாகங்கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர் எ

மாயைவசுக்கண்மக வான்முனிகணத்தோர்
சாலேகள்சமைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடனன்றுசெயல் கைப்பலமீதென்றான்
மூலமுதல்வல்லியு முடிப்பனிதுவென்றான்

இ-ள். அம்மையே விஷ்ணுபிரமன் அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திர அனேகமுனிவர்கள் அவாவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டி ஒப்பந் வஞ்செய்து நினைத்தகாரியமுடித்துக் கொண்டார் நீவந்தகாலமும் முான்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால் கைப்பலமாகியு யுமென்று கௌதமர்சொல்ல எல்லாப்பொருள்களுக்கு மூலமாகி ம்மையும் தவஞ்செய்துஎன்கருத்தைமுடித்துக்கொள்கிறேனென்

எண்சீர்க்கழி நெடிவாசிரியவிருத்தம்

கோதமனேமுதலாய முனிவர்க்கெல்லாம் குவிர்ந்தமொழி ி ந்துவிடைகொடுத்துச்சோண, பூதராமாதற்குணபாற்பன்னசாலே திதமைப்பித்தசமகிழ்ந்துபுறம்புகாக்க,மாதரெழுவரையழைத்துநா பாலின்வாயிலையெண் வயிரவர்கள் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதனின்ருந் தமைத்தர் மருங்குகாக்கவரிதரியுட்புறங்காக்க வைத்தாள்மன்னோ.

இ-ள். கௌதமர்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனம்மெ ல்லி உததரவுகொடுத்து அருணசலத்துக் கிழக்கும்பக்கத்தில் பச சாலேபுதிதாகச்செய்வித்து சத்தமாதர்களைப்புறக்காவலாக்கை ன்குவாசலையும்எட்டுவயிரவர்களாக்கவும்விராயகர் சுப்பி ன்இரண்டிபக்கமுங் காக்கவும்துர்க்கை உட்பக்கங்காக்க ள்பார்பதி-எ-று.

காந்தளக்கஞ்சடைபிடித்துவிசித்துப்பொற்றோட்குழைகழுத்திற் றண்டிகையின் குப்பையூட்டி, யுத்தும்மரவுரிநிகர்பட் டாடைநீக்கி யுரி த்தமரவுரிசாத்தி யுந்தாளத்தால், விந்தைநிருநீரணிந்து கன்ற்குட்கா ய்ந்துவிசிங்குமூசிலனொருகால விரலையுன்றி, அநதிபகலிறைபதத்தின் மனத்தையுன்றி யறியபெருநதவம்புரிநதாளிலமீன்றாள்.

இ-ள் புட்பங்களாகத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச்சடைசெய்து விரித்துத் தாள்கழுத்து காதுகளில் உருத்திராக்ஷமாலைகளைத்தரித்து ஆடுகின் றாம்புபோலிருக்கிற பட்டாடை யபெபதுவிட்டு மரவுரிதரித்துச் சயத்தைகொடுக்கிற விபூதியைச் சருவாங்க முநதரித்து நெருப்பில் ஈய்ந்து பளபளவென்றுபிரகாசிகுமஊசியிலொருகாற்பெருவிரலையு ன்றி இராப்பகலாகமனத்திலேபரமசிவத்தைத்தியானமாகநிறுத்திஅரி தாசியபெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்றபார்பதி-எ-று.

த்தகொடி மருங்குலனைந்தெரியி னுப்பணியதவமியற்றுதல் ாததுவாழிக், களைத்துமறநதுடித்து விழிபுதைத்து வாணிக்க ன்மழங்கிரினாள் கமலத்தாளு, முனைதுமனநதளர்நதமுதுவி ன்மறறையுயிராகடெலாங்கரைநதுகரைநதுருகாரின்ற, வளைத்து 7 னைப்பதென்றாய வருநதுமாமுன்வயிற்றிலுள்ள கருபபமெ லருந்திடாதோ.

இ-ள். மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடைவளைந்து அங்கினி ததியிலே இனிமையானதவத்தைச் செய்கிறதைப்பார்த்து பார்த்து னைத்துவாட்டமடைநது களைத்துமன துடித்து இரண்டுகண்டளையு ாகொண்டு சரஸ்வதிகண்ணீராலமுழுகினாள் இலட்சுமி மனம்வ ள்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுகதாள் மறறசீவராசிகளெல்லாம் னங்கரைநதுஉருகின னானிதைப்பிரித்துச் சொல்வதனால் எனப தாயானவள்வருநதுவாளாயின் வயிற்றிலுள்ளகருவாகிய சீவனெ டும்வருத்தததையடையாதோ-எ-று.

முன்பணியிற்கருகுபடாக கமலம்போல முநதோன்றப் பணிகயத் தாமுழ்கி நிறகும், பின்பணி யிலநிசீதவிடததிறசேரும் பெருமழை ண்மனெனபபேணிரிறகும், அன்பணிமபெறுமளவு மிதுபோல ண்மெரியதவம்புரிநதன எவ்விடத்துவேநதன், வன்பணியிற்றுயி டிமானமுதலானதேவா மறைபுருநதவச்சாலேமருங்கிறசார்ந்தார்

இ-ள். முன்பணிக்காலத்திலேகருகிப்போகாததாமனைப்பூப்போலமு ாத்திரந்தெரியக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தடாகங்களிலேநின்றும் பி னிக்காலத்திலே அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்து ம ன்பெய்கிறபோது அதிலொருமீன்போலச் சஞ்சலப்படாதுநின்றும் னெய்நிலைபாகத்தைப் பெறுகிறவனைக்குறிதுபோலவேண்டிய ன அவ்விடத்திலிரமனம் வலியசர்ப்பத்திலநிதிதி னமுதலாகிய தேவாகளும் தேவகோஷ்டம்பொ ஁ அடைந்தார்கள்-எ-று.

திருக்கண்புதைத்தச்சருக்கம்.

அந்தரியுமாயவனார்முதலாந்தேவானைவருக்குமுபசார மளித்-
ங்கள், வந்தவாறியம்புமென்மகிடனூலேவருந்தியதுந்தளர்ந்ததுவும் உ-
குத்துச்சொன்னார், சுந்தரியுங்குமரியுடன்சுடரும்வாலாற்றொடுகலத்
தின்மகிபரருந்தொலைப்பாயென்றாள், விந்தைபுரிவனெனப்பணிநதா
ளன்னேவிளம்புதல்கண்டகமகிழ்த்துவிடைகொண்டாரே

இ-ள் பார்வதி விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கு முபசார
ஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்குவந்தவகை சொல்லுங்களென்றுகே-
ட்க அவர்கள்மகிடாசுரனாலே தாங்கள் துன்பப்பட்டுத் தளர்ச்சியபை-
ந்தவகை விவரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதி துர்க்கையைச்
கூப்பிட்டு நீகத்தியினாலே யுத்தகாலத்திலே மகிடாசுரன்வல்லமைசெ-
டகொன்றுங் டென்றுசொன்னாள் அதற்குத்துர்க்கை அப்படியேசெ-
ய்வேனென்றுபணிநதாள் தாயாகியபார்வதி யிந்தவார்த்தையைச்சொ-
ன்னஅளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து எ-
ணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்

கலிவிருத்தம்

கோதமாச்சிரமந்தன்னிற்கோள்வனோ
திதிலாத்தவஞ்செய்ததுசெப்பினேன்
மேதிகாமுதற்காய்ந்ததும்வெள்விடைச்
சோதிபாகமடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்

இ-ள் சததிகௌதமரு தடைய ஆசீர்மததிற் குறைவில்லாத
ய்ததுசொன்னேன் பிறகுமகிடாசுரனைக்கொன்றதும் ரிஷபவீர-
தையுடைய சிவபிரானது இடப்பாகத்தைப் பார்வதி அடைந்தது
சொலவேன்-எ-று.

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௩௨.

உ
சிவமயம்.

ஐந்தாவது
பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெத்தசுருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மகரன்ருனார்க்குந்தீர,
னஞ்சமேயனையானநத நமக்குநமனாப்வந்தோம்
செஞ்சிவையறியைத்திற்கும் தீமையானளகைநாட்டிவன்
விஞ்சையன்வருந்தவுள்ள வளமெலங்கவந்தவீரன்.

இ-ள், நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற அரசின் எல்லா
பூவும் அதிகபராகிரமத்தையுடையவன் விஷத்தினுகஞ்ச்சமானமான
வன அந்த எமனுக்கும் எமனைவன் சிவப்பாகிமேலே யெழுகின்ற
கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடந்தருந்த தீமையுடையவன் அள
பாபுரியில் குபேரன் உரித்திரத்தையுடைய அங்கேயிருக்கிற வளகை
ளெல்லாம் கொள்ளையிட்டவன்-எ-று.

க

நாமரைக்கண்ணன் ஹாங்கு மரவினைத் தலைவாள் கூட்டி
மாமணிக்கவண்போற்கொள்வன் வன்னிவரகனத்தைவாங்கி

புசு

வேமழ்முத்திரிஞ்சிமைத்தர்க் குதவுவன்விமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துகையாற் பிழிந்தமுதருத்தஞ்சூரன்.

இ-ள், விஷ்ணுவித்திரைசெய்கின்ற ஆகிசேடனைத் தலையையும்வா
லையையும் ஒருகையினாலே சேர்த்துப்பிடித்து அதன் சிரமணியைகவ
ன்கல்லாக தூரத்திலேதூறித்து விளையாட்டுவான் அக்கினியைத் தள்
ளிவிட்டு அவனேருகிற ஆட்டை நெருப்பைப்போற் சிவப்புமயிரையு
டைய தன்பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேருகிற
விமானத்தோடே கையினாலேபிடித்துப்பிழிந்துஅவனுடம்பி விருந்து
வருகிற தேவாமிர்த்தத்தைப் பானமபண்ணுகிற மகிடாசூரன்-எ-று.

கருகியமகவான்வெள்ளைக் களிற்றின்மேற்பிவன்பின்னைப்
பரிதிதேரதனிற் பச்சை பரிசெலப்பவனிபோவார்
விருகிபைச்சுமக்குமாளி யேறுவனினைத்துழங்கிச்
குருகிகொப்புளிக்குவாளொன்றெடுத்தயானைத் துங்கொல்வான்.

இ-ள், உயர்வாகிய நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையா
னைமேல் திருக்கோலமவருவான சூரியனுடைய தேரிசீலநிகொண்டு
பச்சைக்குதிரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப் போவான்விருகியைச்
சுமக்கின்ற ஆளிபின் மேலேறிகொள்ளுவன நினங்களாலே முழுகப்ப
ட்டு இரத்தவகளைக் கொட்டளிக்கும் ஒருவாளாயுதமெடுத்துச் சருவ
சிவன்களையும் கொல்வான்-எ-று.

அன்னவன்மகிடமன வாற்றினுலஞ்சிக்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறான் காலினிறநிரந்தானென்ற
வென்னவன் கொடுமைநம்மா லியமபலாமிலங்குஞ்சோதி
மனவன்கிரியைச்சாய்தான் மீறுககிவாரி தூர்த்தான்

இ-ள், அப்படிப்பட்ட அசுரன் ஒருமைமாட்டுமுகத்தை யுடைய
வனுபடியினாலே தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற எமன் ஒருமைக்கடாவி
லேறாமற் காலினுலநடந்து திரிந்தானென்றால் அந்தமகிடாசூரனுடை
யகொடுமை நம்மாலெப்படி சொல்லக்கூடும் சோதிசொருபமாகியசிவ
பிரானிருக்கிற காலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீள்வேண்டியதற்
காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான்-எ-று.

மயனெனந்தசன்செய்த மகிடமாபுரத்திலன்ன
னயன் அகரிசினல்க விருக்குநாளவனுக்காம
பயனுறுநகர்ச்சிவிவண்டி யாயிரம்படைக்கையாளர்
கயமுதல்விவங்கைகாடி வேட்டையாக்காளிற்சென்றார்.

இ-ள். மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தினகசிதமாகச் செய்யப்
பட்டமகிடப்புரத்தில் அந்த அசுரன் பிரமன் நித்தியம் அறுகும் அசுர
யுங்கொடுக்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறநாளில் அந்தஅசுரன் தின்
ற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்களையாழைமு
ய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டுக்குப்போ
-எ-று.

இடப்பாகம்பெற்றிருக்கம்.

தாவாசென்றுவஞ்சி தவஞ்செய்தானகத்தைச்சூழ .

வானவர்பணியுமட்ட வயிராவர்தொலைத்தாடி

போனவரழித்தவாறும் புரிமுழுவமுத்தா

ரானவரவுணக்கோவுக் கடிபணி தெறிவித்தார்கள்.

இ-ள், அப்படிவேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமகாரர்களும் வந்து பார்வதிதவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற வனத்தைச் சுற்றிக்கொள்ள அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்ற தகவலாகவிருந்த அஷ்டவயிரவர்களும் அந்தஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்து போனது அம்மைதவம்பண்ணுகிறதும் துதர்கள் மகிடாருவன்பாசத்தை வணங்கித் தெரிவித்தார்கள்-எ-று.

போற்றியவங்கவர்கள் சொல்லப் புகைநகைபிறத்ததகி

றாற்றியவிறுணண்ட கோளமுஞ்சுழனறுதக்கே

நாற்றியதிசையினவேழ நடுகிகிபதிமையோர்கூட்டங்

கூற்றமுங்காந்ததால் காலமுங்குளிர்ந்ததங்மே.

இ-ள் துதர்கள்வணங்கித் தெரிவித்த அளவில்பகையும் சிறப்புமுண்டாயின இரண்டுகண்களும் நெருப்புக்காபறக்கவிசை அண்டகோளமும் கிறுகிறென்று சுழன்றுது அஷ்டதிகிலிருக்கிற யானைகளும் தலையைத்தொடக்கப்போட்டன தேவகூட்டம் நடுக்கத்தையடைந்தது எமனும் ஒளித்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமுங்குளிர்ந்தது-எ-று.

அப்படிமகிடன்சீறு மளவினிநிரும்பென்போன்

செப்பிமுகுனதுகோபம் பொறுப்பரோகிரியரெனறே

முப்புடையினீரெனனு முலைசலிவள்ளவனத் தளாரை

கைப்படையதனாக்கொலவே னெனச்சொலிக்கடிந்துபோனான்.

இ-ள், அப்படிமகிடாரன் கோபிக்குமளவில் நிரும்பாருரென்றிற்படைத்தலைவன் அரசனை உம்முடையகோபத்தை அறபமானவர்கள் யார்பொறுப்பார்கள் என்று சொல்லி இளநீர்ஒத்ததனமுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கிற வாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற புறப்பட்டுப்போனான்-எ-று.

குடதிசைக்கடலைச்சிறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றென்ன

நெடியதேர்கரிமாசேனை யெழுந்தனனிரும்பெனன்போன்

வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குகேரே

இடையொருகம்பமேரு வெழுந்ததாமெனனச்சென்றான்.

இ-ள், மேற்குச்சமுத்திரத்தின்மேற்கோபுத்துக் கிழக்குக்கடல்சுண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளாக குதிரைகளாக காலங்களாக புறப்பட்டதுகள் நிரும்பாருரன் மகிமேருவுக்கும் அகத்தியிருக்கின்ற பொதியமலைக்குமத்தியிலே நிகரெத்தொரு பெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப்போனான்-எ-று.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

எழுந்தவனுமரகதேவர் தரகதமாயிரம்பூண்ட விரதமேறி தகரி மதக்கடலை யெழுந்தது எழுககவுமைவனத்திற் சென்றா

அருஞ்சலபுரார்ணம்.

மூத்துகன்' லையார்வரவுகண்டு பலகோடிருன்றம்விசத், தழைத்தப
டைத்தாக்கணங்கு கோக்கணங்கும் பொருந்தெதிரேதடுத்தாரன்றே.

இ-ள். இப்படி நிகும்பாசூரன் பச்சைக்குகிற ஆயிரங்கட்டயதே
நிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறு அணுக்கள்முன்போ
கின்ற யானைகளின் மகஜலம் சமுத்திரமாகத் தேக்கியிருப்பதைவற்ற
ச்செய்யப் பார்வதிதவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்த
விட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள் அநேகமலைகளை விட்
டெறிய இவர்கள்வருவதுகண்டு அம்மையிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்
குநோக்கணங்கு எனனுமிருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய் எதிர்த்
தார்கள்-எ-று.

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலிவிகர் சங்கரன்கோ தண்டன்
வீத, நெண்டரிபசித்தாங்கதனென்னும்வயிரவர்க் கெருநால்வோரு
மண்டமுகடுடையநகத் தானைகளைத் தொலைத்திட்ட வரிகள்போலக்,
கண்ணுகனுஞ்சாரதியுத் தேருமன்றிச சேனையெல்லாம் கணத்திற்காய்
த்தார.

இ-ள். சண்டனுருத்திரன் சோமன் கபாலிதனக்குத்தானே ஒத்த
சங்கரன் கோதண்டன் வீதன் சித்திராங்ககன் இவ்வெட்டி வயிரவர்க
ளும் அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போ
லக் கர்ச்சித்து நிகும்பாசூரனும் அவன்சாரதியும் தேருந்தவிர மற்றச்
சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள்-எ-று

அட்டவயிரவர்படையா லணங்குகளாற்றனதுபடையழிதனேக்கி
வட்டெடுந் தேர்முடுக்கித் தசங்கணங்கின் முகத்திலெண்ணில் வா
ன்கோததான், விட்டகளைக்களைவிலக்கித் தேரோட்டுஞ் சாரதியைவி
ழ்த்திவாளி, தொட்டகரங்களைப்பிடுவகி பவனுயிரைக் குடித்தந்தரு
சமாதா.

இ-ள். எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டிபெண்
களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவது இறந்துபோவதைப்பார்த்து நி
கும்பாசூரன் வட்டமாகிய நெடியகேரைவிட்டுக்கொண்டு தாக்கணங்
கென்பவருடைய முகத்திலே கணக்கில்லாத பாணங்களை விட்டநன்
அப்பாணங்களை விலக்கித் தேர்நடத்துகிற சாரதியைக் கொன்று ஆம்
புதொடுத்த கைகளையுத்து அவனுடைய தலையையும் அறுத்துக்
கொன்றான் தாக்கணங்கு எ-று.

ஒடினசெவருநதி நடுபுடலிழந்து விழுவனுருயிர்கள் போல,
வாடினவெவ் குறைத்தலைக் களனுதினமுருநதுகின்ற வலமைபோலச்,
ருடினர்கள்வயிரவரும் தாக்கணங்குந் தும்பைவாகை, வீடினர்களுவு
னரென மகி-முதற்குறைத்தனர்போய் விரைந்துநூதர்.

இ-ள். வயிரவர்களாலும் இந்நக இரண்டிபெண்களாலும் தேகமறுப
டுக்கிரததிலிப்போரு மசுரருயிர் போல் இரத்தந்திழையது வித்தி
பிசத்தைத்தின்று கூடத்தாடுகிற பேய்போல் வேந்தர்கள் கூத்

தாமின வயிரவர்முதலானவர்கள் தும்பைவாடைமலை சூழக்கொண்டார்கள், அசுரர்களிறந்து போனார்களென்று மகிடாசூரனுக்குத் தந்தர்கள் சீக்கிரத்தில் போய்ச்சொன்னார்கள்-எ-று. யக

கேட்டளவில் மகிடமுகன் கயிடவன்ற முகநோக்கிக் கிளர்த்து வானோர், காட்டிலுறை சிறுபேயுங் கணங்களுந் பெரும்படையைக் கழிந்ததென்றால், நாட்டதுத லவனபன்மா லெனக்கினிமேற்றிறைகொடுக்கநாணுவாரென், நீட்டிநகை புரிந்தெழுந்தா னேறினவனாயிரங்கரிசூழ்ரதய்தில்.

இ-ள். மகிடாசுரன் இவ்வ ர்த்தையைக் கேட்டஅளவில் தன்னருகிலிருக்கும் கயிடவன்முதலதைப்ப ர்த்துச் சொல்லுவான் ஒருகாட்டிற் சஞ்சரிக்கிற சிறியபேய்களுந் கணங்களுந் உம்முடைய பெரியசேனையைக் கொன்றனவென்றால் சிவன், பிரமன், விஷ்ணு, முதலானவர்கள் சொன்னயடி கேட்பார்களாவென்று அதிகமாகியகைகொண்டெழுந்திருந்து ஆபிரமயானைக்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டான்-எ-று.

அறுசேரி ஆசிரியவிருத்தம்.

பதினொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்காந்தனீலன்
முதுகானகுருதியண்ட லீசுனசண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவனநீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன்மாலியென்னுந்
துதிகொளாதுரண்டிபேருந் தேர்க்கோத்துண்டிச்சென்றார்.

இ-ள். மகிடாசுரன் தேறிலேறினவுடனே பதினொருகோடியானைப் பலத்தை யுடையவராகிய காந்தன், நீலன், முன்கான, குருதி, அண்டன், நீசகன், சண்டன், முண்டன், மதுகயிடவன், நீக்கண்ணன், புகைக்கண்ணன், மாலியென்று துதிககப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள் தங்கள் இரதங்களை நடத்திக்கொண்டு போனார்கள்-எ-று. யக

கரிமுதத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப் பனைமுசுததவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சிறி யெழும்புலிமுகத்துகளவ
ரரிமுதத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

இ-ள். பாளைமுகத்தையுடையவர்கள் நிவாதகவசர்கள் காலகேயர்களுகிராமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமுகத்தை யுடையவர்கள் நெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிற முகத்தையுடையவர்கள் புலிமுகத்தையுடையவர்கள் சிங்கமுகத்தை யுடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிரம் வெள்ளம் நடந்ததுகள்-எ-று. யக

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்சுரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிசுளாடப் பிணங்கவென்கொடிசுளாட
வேய்களப்பறைகளார்ப்பங் குறுதினன்விந்தைகானில்

இ-ள். இப்படி ஆயிரம்பெள்ளங்காலங்கள் புறப்பட்டவுடனே ஐங்
சூறுவெள்ளங்குதிரையும் இருதூற்றைம்பதுவெள்ளம் யானையும் தூற்
றிருபத்தைத்துவெள்ளம் தேரும்நடக்கப் பேய்களும் காக்கைக்கூட்ட
மும் விருகதகப்படுமென்று களித்துக்கூத்தாட வெள்ளைக்கொடிகளா
டப் புள்ளாங்குமல் பேரிகை இவைமுதலான வாத்நியமுழங்க மகிடா
சுரன் அம்மையிருகுகிறகாட்டில் உரதுசேர்ந்தான்-எ-று. யௌ

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடைந்துமைக்கபயமென்று
படருறுமுனிவர்கூற வு நமபவன்பயங்கூடர்த்து
விடலுடனஞ்சுநின்ற விநதையைவிரும்புகோக்கிக்
கடகவகொண்டெறிவாயென்றுள்ளிடைகொடுபெயர்ந்தாள் கன்னி

இ-ள். வல்லமைப்பொருந்திய மகிடாசுரன் வருவதைப்பார்த்து ப்யப்
பட்டி ஓடிவந்து பார்வதிக்கு அபயமெனறு முனிவர்கள் முறையிட்டு
ச்சொல்ல அம்மை அவர்களுடைய பயங்களைத்தீர்த்துத் தன்சமீபத்தி
ல்நின்ற பெருமைப்பொருந்திய தூர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடையக
த்தியினுலே அவ்வசுரனாக் கொன்றுவிடெனறுசொல்ல உத்தரவுபெற்
றுப்புறப்பட்டாள் தூர்க்கை-எ-று. உய

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணநாயகிமுன்செல்ல
காளி தூந்துயிபின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கள் செல்ல
ஞாளிமேல்வடிகர்செல்ல நான்முகிமுதலாமாதர்
தூளிமேற்செல்லத்தங்கள் விடையினமேற்றாசிச்சென்றார்.

இ-ள். தூர்க்கை ஆளிகளனத்தி லேறிக்கொண்டுபோக அருணாநா
யகியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளி தூந்துயி என்கிற இறவரும்
பின்னேபோகவும் பார்வதியின் கணக்களும் சுவானவாகத்தின் வயி
ரவர்போகவும் அரோமி முகலாகிய மாதரெழுவரும் தங்கள் தங்கள்
வாகனங்களி லேறிக் கொண்டு தூசிப்படையாகத் துகளெழும்பப்போ
னார்கள்-எ-று. யக்ஷ

சென்றுதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படையிற்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப பாதியைக்கணத்திற்காயத்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவருமகிடன்றாணன்
ருன்மெனவெதிர்த்துகன்னி படையெலாந்துரத்திக்கொன்றார்.

இ-ள். இப்படித் தூர்க்கைசேனைகள்போனவுடனே உலக்கையிறு
ம், மலைகளாலும் வில்முதலாகிய ஆயுதங்களாலும் கைகளினாலும்
கோபத்துடனே போர்செய்கிற மகிடாசுரனுடைய பாதியேனையொரு
கொடிப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டாள் மகிடாசுரனும் அவனுடைய
சேனைத்தலைவர்களும் மலேபோலஎதிர்த்து தூர்க்கையின் சேனைகளை
பெல்லாத் தூரத்திக்கொன்றார்கள்-எ-று. உய

தூந்துயிமுதலாநால்வ ருடைந்தனர் சூலையான
கத்தரிவராகியாறு முகத்தவடிகிரிக்கையா

ளிந்திரமறையாளென்னு மெழுவருமறைந்தார் ஞாளி
யுத்தினருடைந்தாரகன்னி மனத்தளர்ந்துமையெய்ன்றாள்.

இ-ள். அசுரனதுபடைகள் எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்த அளவில் துந்து
வி, காளி, மதங்கி, சண்டி என்கிற காஞ்சுத்திகளுந் தோற்றார்கள், சூலி
நீலகண்டி, வராகி, சண்முகி, திகிரிக்கையாள் இந்திரமறையாளென்கி
ஏழுமாதரும் யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமல் காட்டிலொளித்தார்கள் சு
வானவாகனதையுடைய வயிரவாடனும் தோற்றார்கள் தாக்கையான
வன்மனத்தளர்ந்து உமாதேவியெய்ன்றாள் தியானித்துநின்றாள்-எ-று.

உறுதுணையுமையெய்ன்னுப் பொழுதிலேயோகினிகள்வாணி
லறுபதுநாலுகோடியுதிர்கதெழுந்தழிந்மாரி
இறுதியாய் நளச்சேனை யிடிமழைசொரிசையாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருகுகொதித்துச் சென்றார்.

இ-ள். துர்க்கை அம்மையே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்
சுகோடியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழை
யும், இடிமழையும் சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனை
களெறித்துபோயின அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச்ச
ண்டைசெய்வார்கள்-எ-று. ௨௨

கலிவிருத்தம்.

அருசிகன்றனைச் செம்றளளாரணி
மருவுகாந்தனை மாய்த்தனள்வாரணி
கரனைவென்றனள் லேலுடைக்காரணி
நரகனுருயி ருண்டனஞாரணி.

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவு
டனே அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக் கொன்றாள் வார
ணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக் கொன்றாள் சண்முகியென்பவள்
கரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள் நாரணியென்பவள் நகரனெனும்
அசுரனைக்கொன்றாள்-எ-று. ௨௩

சூலபாணி தொலைத்தனன்மிண்டனைக்
கோலமாழுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலஜுணி மதுவையழித்தன
னாலஜுருரு ரிந்திரைநீக்கினாள்.

இ-ள். சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும் வராகிசண்
டனென்பவனையும், நீலகண்டிமதுவென்னு மசுரனையும் இந்திரைநீல
னென்பவனையும் கொன்றார்கள்-௨-று. ௨௪

துந்துமிக்கொடி சேரணிதலுனைசைச்
சந்துமிக்கும் படிப்பதைகாட்டினாள்

நந்துமிக்க நிகர்த்தருணசலை
தந்துமிக்கெரிக்கண்ணனைவாட்டினான்.

இ-அ. தந்துமிக்கொடியையுடையவள் சோணிதலுண்ணென்பவளைத் தலைபறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள் சக்கரத்தையிலேதரித்த அருஞ்சலைபென்கிறவள் அக்கினிக்கண்ணனைக்கொள்ளுள்-எ-று.

கயிடவன்புகைக் கண்ணனிருவருஞ்
செயிரின்மாளுறச் சிங்கினள்சுந்தரி
நெயிடுமிக்க நிணியிடுவேலினன்
மயிடவன்முகக் கண்டெதிர்வந்தனள்.

இ-ள். சுந்தரியென்கிறசத்தி கயிடவனையும் புகைக்கண்ணனையும் கொள்ளுள் நெய்யைப்பொழிகின்ற நிணம்பொருந்தியவேலாயுதத்தை யேந்தியுதர்க்கை மகிடாஞ்சனைக்கண்டு எதிர்த்துவந்தாள்-எ-று.

வெங்கடாமுகன் மேவலுமாதர்க
டங்களாயுதம் கொண்டிதழித்தனர்
சிங்கஜுத்தி யவனெதிர்சென்றுகை
சங்கையுதினன் மேருசலிக்கவே.

இ-ள். வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடாமுகத்தையுடைய அசுரன்யுத்தத்துக்குநேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களுந் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள் அவ்வேளையில்கிங்க வானத்தி லேறிவந்து தாக்கையவருக் கெதிரேபோய்த் தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேரு அசையும்படி வாயில்வைத்துஊதினான் என்றவாறு. ௨௭

செருவிலங்கவள் சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரி னறி யவுணருமக்கினர்
பெருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந் தார்மழையென்னவே.

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய சிங்காழ்வனத்தையுடைய தூர்க்கை சங்கத்தொளிசெய்ய அசுரர்களொருவரும் இல்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள் அருமையாகிய தவத்தினாலே பெற்றுக்கொண்டபாணங்களை இருவரும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள்-எ-று. ௨௮

எந்தவெந்தக் கனைபிவளேவினும்
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனன்
விந்தைமீண்டிரு வெம்பிறைவாய்க்கணை
சிந்தினுவன் சென்னியமுத்தவே

இ-ள். எந்தெந்தப் பாணங்களைத் தூர்க்கவிட்டாலும் அவைகளை அந்தந்தப் பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்மேரு இரண்டு அந்தச்சந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரத்தில் அடும்படியாக விட்டாள்-எ-று. ௨௯

வெம்புசெம்புனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச் சிதறவிடுங்களை
யம்புபோல விருக்கினுமாங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினகோடியே

இ-ள், இரத்தவெள்ளம் உருக்கினசெம்புபோல சிதறி விழவிட்ட
அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையிலே மு
ளைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையிலேவைத்து அமுந்திவளைந்
து தோன்றின-எ-று, ௧௮

வெற்றிகொண்டவள் வில்லைமுறித்தன
ஹற்றவம்பிற் சிலைதுதன்மோதினாள்
கொற்றவம்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
னெற்றியிற்கண் ணழலினிமிர்த்ததே

இ-ள், ஜெயங்கொண்டவளாகிய துற்கைகையிரந்த வில்லையிர
ண்டாகமுறித்தான் அந்தவில்லினாலே அசுர னுடைய நெற்றியிலே அ
டித்தான் மிகப்பலம்பொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அந்தமகி
டாசுரன் நெற்றியிலே சுவாமியினுடையகண் நெருப்புப்போலச் சுறு
க்கென்றுதாக்கியது-எ-று, ௧௯

சாபவெஞ்சிலை போகத்தரிப்பளோ
கோபயிஞ்சிக் கொதித்தெழுசூற்றத்திற்
நீபமென்னத திகிரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணினாள்

இ-ள், துர்க்கைவில்லொடிந்தும் பொறுக்காமல் அதிககோபங்கொ
ண்டுகொதித்தெழும்பும் எமன்போல் பிரகாசிக்கிற ஒருசக்ராயுத
மவிட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரன் தலையுடம்படிசெய்தான்-எ-று, ()

கன்னியாழி யெறியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைத்திலன்
முன்னைமாதவத் துண்மையின்மும்மதற்
துன்னுமால்கரி யாயெதிர்தோன்றினான்

இ-ள், துர்க்கை சக்கராயுதத்தைவிட்டெறிய மகிடாசுரன் தேகஞ்
சின்னபின்னமாயும் சாகாதவனாகிப் பூருவகாலத்திலேசெய்த தபோப
லத்தினால் மும்மதங்களைப்பொழிகின்ற பெரியயானை யுருவங்கொண்
டு எதிராகவந்தெதிர்த்தான்-எ-று, ௨௦

ஆளியேறுசென் றங்கவனுச்சியின்
மூளைவாரி நுகர்ந்ததுமொயம்பினை
மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்த்திசினான்
கூளிராயகி கூர்மையேலேவினான்

இ-ள், அப்படியானே புருவங்கொண்டெதிர்த்த அளவில் தூர்க்கை யேறுகின்ற ஆளிபோல் அந்தயானையுச்சியிலிருக்கின்ற மூளையைக் கையினாலே அறைந்து தோண்டி யெடுத்துத்தின்றது அதனாலேயுஞ் சாயாமக்கையினாலே திருமடிகுந்தண்டாயுதம் கொண்டெதிர்த்தான் மேல்புறமுக்கதி காரியாயிருக்கிற தூர்க்கை கூர்மைபொருந்திய வேலா யுதத்தை விட்டான்-எ-று, கூசு

விடந்ததும்பிய வெல்படவெஞ்சமர்க்

கிடந்ததும்பிய முகனுமிறந்தன

டைந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்

குடைந்ததும்பி மாமெனக்குன்றியே

இ-ள், விஷத்தைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிற வேலாயுதம் பாய்ந்தவுட னே யுத்தததில்லின்றயானைமுகன அதைச்சுவிக்கமாட்டாமல் இறந்து விட்டான் அனேகமாயிரமவண்டிகள் குடையவுள்ளேயொன்றுமில்லா மத்கொண்டேயோடுகூடிய அத்திமரம்போல்-எ-று, கூரு

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்

போந்துவெங்கதை கொண்டுபுடைத்தனன்

சேர்ந்தவன்கதை யும்மவன்சென்னியு

நாந்தகலகொண் டறுததனரூணி

இ-ள், அப்படிவிழுந்து இறந்துபோனவுடனே குதிரைமுகமுள்ள அசுரனாகி யெதிரேவந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அடித்த தண்டாயுதத்தையும் தலையையும் கத்தியினாலே அறுத்துத்தள்ளினா ள் தூர்க்கையும்-எ-று, கூசு

அங்கதன்பி னழலுருவாயினன்

கங்கையாயினன் காரிருளாயினன்

பங்கயாசன னாயினன்பங்கய

மங்கைநாயக னாயினன்மாயையால்

இ-ள், அதன்பின்பு அசுரன்நெருப்புருவங்கொண்டிவந்தான் அத ன்பின்பு சகலபிரளயரூபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும் தாமரைப்பு ட்பாததிலிருக்கின்ற பிரமனாகியும் இலட்சுமிநாயகனாகிய விட்டுணுவாகி யும் எதிர்த்தான் மாயையினாலே-எ-று, கூசு

ஈதுகண்டவ னென்செய்வன்மாயையால்

வாதுசெய்தன னென்றுதளர்ந்துமை

பாதநெஞ்சிலிற் பற்றினன்பற்றிய

போதிலோர்மொழி விண்ணிப்புகன்றதே

இ-ள், அப்படி அசுரன் பலபலவடிவங் கொண்டவுடனே பார்த்து மாயினாலே துன்பப்படுகின்றான் என்னஉபாயஞ்செய்தாலும் சா லை இதுதக்கென்னசெய்யவேண்டு என்று தூர்க்கைபார்வதி தேவியி

துடைய இரண்பொதங்கலையும் மனதிலேகியானித்தாள் அப்படி
பானித்தவுடனே ஆகாயத்திலின்றும அசரீரி ஒருவாக்கியஞ் சொல்
சிற்று-எ று, ௧. அ

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
யாயபேதி லவன்றலேதள்ளியே
தூயதாளின மிதிக்கத்தொலைந்திடும்
தியமாயை யெனச்சொலதேறினாள்

இ-ள், அனேகவிதமான மாயவேஷங்களல்லாமல் சுபாவமான எரு
மைமுகரூபங் கொண்டபோது அவன்தலையையறுத்துக் கீழேதள்ளி
உனதுபரிபாத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் திமைபொருட்சீய மா
யை தொலைந்துபோமென்று சொல்லத் துர்க்கை தேறினாள்-எ-று, ( )

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்தபின்
னெட்டிலைத்தலைச் சூலத்தினீக்கினாள்
துட்டன்மேதிய தாய்ப்படைதொட்டனன்
வெட்டிவீழ்த்தி யடியின்மிதித்தனள்

இ-ள், அளவில்லாதமாயரூபங்கொண்டிவர நெடுமையான தவளு
டைய சூலத்தினற்குத்திக்கொன்றாள் பின்பு அத்துஷ்டன் பழைய
ருமைக்கடாமுகத்தையுடையவனாகி ஆயுதங்களைப்பிரயோகஞ்செய்
அளவில் அவைகளை விலக்கிவாளாயுதத்தால் தலையைவெட்டித்
தூர்க்காலினாலே மிதித்துக் கொன்றாள் துர்க்கை-எ-று,

ஒப்பிலாப்பத மூன்றிமிதித்திடி
தப்பிமாயை தவிர்ப்பதுபாரமோ
வம்பதத்தை நினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்தீர்க்குமே

இ-ள், தூர்க்கைபாதத்தை நினைத்தாலும் அதைநினை தவருடைய ஆணவம்மாயைகாமியம் என்கிறமும்மலங்கனையும் நீக்கிவிடும் அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாத பதம்பரிசமாகும்படி ஊன்றிமிதித்தால் பொய்யாகிய மாயைமாத்திரம் பரந்துதவிர்ப்பது பெரிதோ-எ-று, சக

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிமாழுகன் மெய்க்கதியுற்றனன்
திதிலாதவன் சேங்களந்தன்னிலோர்
சோதிலிங்க மிருந்துதேதோன்றவே

இ-ள், தேவர்கள்மிகவும் புட்பவருஷம் பொழிந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மைகையினாலிறந்ததனாலே மெய்மையான மோட்சத்தைச் சேர்ந்தான் யாதொருகும்முழில்லாத அவனசிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகலிங்கமிருந்தது-எ-று, சக

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக்கார்நவ
கண்டமட்டிற் புரந்தகடாழுகன்
கண்டமட்டி விருந்தகடவுளைக்
கண்டமட்டி லெடுத்தனள்கன்னியே

இ-ள், நவகண்டமட்டிம் ஆண்டமகிடாசுரனுடைய கழுத்தை இலக்காகவைத்துத் தூர்க்கை அறுக்கஅக்கழுத்திலிருந்தபடி கலிங்கத்தைக் கண்டபோதே கையினாலெடுத்தான்-எ-று, சக

கொண்டுசென்றுமை கோகனகப்பதங்
கண்டுபோற்றிக் கடவுளையீர்தனள்
வண்டிவார்முழல் வாங்கினள்செங்கையி
லண்டாநாயகன் விட்டிலனாசையால்

இ-ள், அப்படிப்பட்ட படிகலிங்கத்தை நீடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவி பாதுகளைத்தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாம் சொல்லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாள் வண்டிகள்முற்றிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய கையினாலே பார்வதிவாங்கினள் தெவர்கட்கெல்லாம் நாயகராக விருக்கின்றசுவாமியும் அம்மைகைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினாலே கையை விடாமற் கெட்டியாகவிருந்தார்-எ-று, சக

தாயுமங்கது கண்முகிழந்திறை
ஏயவென்கரம் பற்றியதேதென
வாயையங்கை புதைத்துமகபதிக்
காபிரங்கண் ணளித்தவன்சுறுவான்

இ-ள், பார்வதி அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமி என்னையை விடாமலிருந்தது எதனாலே என்று கேட்கத் தேவந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமர்வாயைக்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மைக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று,

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

முன்னமகத்தியன்முதலா முனிவர்களைப்பின்மாவர முனிப செல்ல, வன்னவன்மன்றவமதிப்பா வவமதிப்பாயிருந்திடவு மவனை நோக்கிப், பொன்னையதவமுனிவர் வெகுண்டிரைப்பா ரெமையிக ழ்ந்த புன்மையாலே, உன்னியகருவேரா யினிப்பிறக்கக்கடவாயென் னுளையச் சொன்னார்.

இ-ள், முற்காலத்திலே அகத்தியர் முதலான ஐம்பதுநிலிகள் கூடி வரமுனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப்போனால் அந்தவரமுனிதம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரம்செய்யாமலிருந்தார் அப்போது அவரைப்பார்த்து பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களுங்கோபித்து எங்களை அவமரியாதை செய்தபடியினாலே யாவராலும் குறைவுசொல்லப்பட்ட கரியஎருமைக் கடாவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்கள்வருந்தச்ச பித்தார்கள்.

அருந்தவரைம்பதின்மருகன் னுரைத்தமொழிக் கொடுமையைக் கண்டச்சமாகி, யிருந்தவனுமெழுந்துபணிந் தெனதுபிழை பொறுத்தருளீ ரென்றானந்தப், பெருந்தவான்புடனுரைப்பார் மகிடமுகத் தவுணனெனப் பிறந்துபினன், திருந்தவரனிடம்வேண்டித் தவம்புரியுமுமைகணத்திற் தீர்ப்பாளென்றார்.

இ-ள், அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பதுமுனிவர்களும் அன்றுசொல்லிய சாபத்தின்குராததைக்கேட்டு பயப்பட்டு பெருமைபொருந்தியதவஞ்செய்த வரமுனியும் எழுந்துவந்தனஞ்செய்து முனிவர்களே தெரியாமல் நான்செய்தபிழையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்க ளென்றார் அதற்குமுனிவர்கள் நீர் எருமை முகம்பொருந்திய அசுரனாகி அசுரனாக் காலத்தில் சுவாமி இடப்பாகம்பெறும்படி தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற அம்மை உம்முடையசாபத்தை நொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள்-எ-று.

சஎ

ஆங்கவர்சொற்படி யிலவனசுரர்பெருங் குலத்திலுதித்தாசனாகி, யோங்கியபேர்மகிடனெனக் கொடுக்கோன்மைபுரிசுதலு மொருநாள் வேட்டைத், தீங்குசெய்வனத்திலடைந் தழற்பசியாவினைத்தோடித்திரிந்தானுங்கே, நீங்கரியவருச்சனைசெய் மன்னதனென நெருமுனினைர்ப்பட்டானே

இ-ள், அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அசுரரிற் பிறந்து அசனாகி மகிடாசனென்கிறபெயரையடைந்து

மூலாசக செய்துகொண்டவருகையில் ஒருநான்வேட்டையாடும்படி வனத்தில்வந்து மிருகப்பசியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் நீங்குதற்கரிய தவஞ் செய்கிற மன்னதரிஷியென்பவன் எதிர்ப்பட்டான்-எ-று. சஅ

மன்னதனமவனையிவள கரத்திலிங்கத்துடன் விழுங்கி மகிழ்ந்து போனான், பின்னதனாலவன்மிடற்றிற் சிவனுருவமிருந்ததந்தப் பெருமாயாலே, யுன்னதமாயினன்சிவனு முருத்தரித்தவுடலுமிறை யுருவாமன்றோ, வன்னதனாலினையடந்த ததுவிரும்பிநவதீர்த்தமாடி செல்முன்.

இ-ள். எதிர்ப்பட்ட அம்மன்னதனென்கிறிஷியைக் கையிலிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இமமகிடாசுரன் எடுத்து விழுங்கிவிட்டுப்போனான். அது அவன்கண்டதறிற் சிங்கிக்கொண்டு பழகலிங்கமிருந்ததனால்தெரிந்த பெருமையைடைந்தான் அந்த இலிங்கமிருந்த கண்டத்தை யுடையவனுமசிவசொருபமன்றோ அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவம சம்பவித்தது, நீயவதீர்த்தங்களாடினால் அப்பாவம்போமென்றார் கௌதமர்-எ-று. சக

அன்புமுநியுரைத்தளவிலொரு மொழியந்தரத்திலெழும் தரியதீர்த்த, மொன்பதுமவ்விடத்தில்வரு மவைவருமாயியற்றுமெனவுமை யும்விர்தை, தன்பதும்முகநோக்கி யுனதுகைவாளெறிந்து கங்கைதருவாயென்றாள், வன்பணிலமெடுத்தானுந் தொழுதுகைவாணிலத்தெறிந்துவாங்குமபோதில்.

இ-ள், மிகவும்பத்தியையுடைய கௌதமர் இப்படிசொன்ன களவில பாவந்தீர ஆதிதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும் இவ்விடத்தில் வரும்படிச் செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்துஒருவார்த்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டுப் பார்வதியும் தூக்கமலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய கையிலிருக்கிறவாளினாலே பூமியைப்பிளந்து கங்கைவரும்படி செய்யென்றுசொல்ல ஜயசங்கைகையிற்றரிதத் தூர்க்கையும் வணங்கிவாளாயுதத்தால் பூமியிலே விசியெடுத்தபோது-எ-று. இல

நவந்தியும்பிறவுளநன் னதிகளுமச்சோகந்தீர் நல்லதான, சுவையதிகமுதவுபலதடங்களுமங்கெழுந்தவச்சுனையினோடே, பலமகலவொருமாத முழுகியிருந்தாள்கரத்தைப்பற்றிநீங்காச், சிவவடிவுமகன்றது தன்னுளமயிற்றுக்கூறியில்வந்தோடேவர்போற்ற.

இ-ள், ஒன்பதுதீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ளதிகளும் விடாயாறும்படி உதவியெய்யும் நல்லருசியைக் கொடுக்கிற அநேகத் தடாகங்களும உண்டாயின அந்ததிகளில் ஒருமாதவாகாகும் அம்மைருற்றம், குமபடி ஸ்நானஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள் கையைப்பற்றிக் கொடுவிடாம லிருந்த இலிங்கமும்நீங்கிற்று அப்போது தேவர்கள்போபடி மனம்சந்தோஷித்து அம்மைகரையில்வந்து சேர்ந்தாள்.

அருவுருவாமொருசிவனை யதன்கரைமேற்புறத்திருத்தியருச்
த்தாணம், விருவினையுந்தவிர்ப்பானுக் கெனபாவந்தீர்தகானென் றிய
ம்பேரிட்டாள், திருமருவும் பெருஞ்சனைக்குமினியகட்க தீர்த்தமென
த் திருப்பேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப் பெருமானைத் தொழ
க்கைக் கோயில்சார்தாள்

இ.ள், அருவமாயும் உருவமாயும் விளங்கும்ஒப்பற்றசிவனை அக்க
ரைபிலே எழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள் நம்முடைய நல்
வினைதிவினை இரண்டையும்நீக்குகின்ற சுவாமிக்ரு என்பாவந் தீர்த்
தாரொன பேரைத்தரித்து அழகிய அர்ச்சனைக்குக் கட்கதீர்த்தமெ
ன்று பெயரிட்டாள் நிறம்பொருந்தியமணியொத்தவரை அருணைசல
த்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமசிவனைவணங்கும்படியாகப்பொன்
மயமாகியகோவிலுக்குப் போனாள்-எ-று. ருஉ

முருகுமலரயன்றடத்திற் படிந்துவெண்ணீரணிந்து செங்கை
முடியிற்கூப்பி, யருகுருவருங்கோதமனசொற்படி தொழுதுட்புகுந்து
கண்ணுரமுதைக்கண்ணம், பருகிநிலமுறவிழந்து பணிந்தெழுந்து ப
ரவசமாய்ப் பாடியபாடி, யுருகியுலந்தழுதுயிர்த்து வலம்புரிந்துதனது
குறையுரைத்துப்போற்றி.

இ.ள். வாசனையுள்ள தாமரைமலரினிருக்கிற பிரமதீர்த்தத்தில் மு
ழுதி விழுதிதரித்துச் சிவந்தகைகளைச் சிரமேல்வைத்துத் தண்டனிட்
டுத்தன்னருகேவருகிற கௌதமர் சொன்னபடி உள்ளேபோய்க் குளி
ர்ச்சிபொருந்திய அமிரதம்போன்ற சுவாமிசைக்கண்ணலே தரிசித்து
ப்பூமியிலே தேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவ
சமாயிப் பாடியபாடி உருக்கமடைந்துகளித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெரு
கிப் பெருமூச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடைய குறையைச்சொல
லி வணங்கினாள்-எ-று. ருஉ

கார்த்திகைத்திங்களிற் நிருநாளாகமத்தின்படி நடத்திக்கனற் க
ண்ணனைத், தோத்திரம்பண்ணுதலுமொரு சுடர்மலைமே லெழுந்தா
ரச் சுடரினாடே, ஏத்தரியபலகோடி யிரவியெனவொருசோதியெழு
ந்துமின்னே, வாய்த்தமலைவலமாக நடத்தியென வுரைத்துடனே ம
றைத்ததன்றே.

இ.ள், கார்த்திகைமாதத்தின் ஆகமத்தின்படி திருநாள்செய்து நெ
ருப்புக்கண்களையுடைய சிவபிரானைப்பணிந்த அளவில் மலைமேலே
ஒருபிரகாசமுண்டாகி அதிற்சொல்லுதற்கரிய பலகோடிபரஸூரியப்
பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே இம்மலையைவலமாக நட
துவாவென்றுசொல்லி மறைந்துவிட்டார்-எ-று, ஏத்தரிய பலகே
யிரவி-என்பது, இளஞ்சூரியர் சலகோடி என்றறியவுங்

நிதனைச்சிலையர்க்கு முனிவனுமப்படி வலமாநடத்தியென்றான்
வாரியெனமறைபுகழக் களகாரிகையுநடந்தனடம் மலர்க்கைகூப்பி
பேரிகையுங்காகமுஞ் சல்லரியுமல்லரியும்பெரியவானிற்
ஹரியமுந் துந்துமியு மத்தளமுங்குடமுழவுந்துவைத்தவன்மே

இ-ள், அகலிகையாகிய பெண்ணைக்கல்லாக்கிய கௌதமரிலியும்
அம்மா அப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போ
ல்வேதகோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை காகளம் சல்லரிம
ல்லரி முரசு துந்துமி மத்தளம் குடமுழா இவைமுதலான வாத்திய
ங்கள் முழங்கவும் பார்வதி இரணிகையுங் கூப்பிக்கொண்டு நடந்
தாள்-எ-று. ௧௮

அரம்பை பூர்வசி முதலா மகபதிளட்டரிவையர்களாடல்காட்ட
க்குரும்பையென நெருங்குமுலை வரையாமம் கையர்மலரின்குப்பை
கொட்டக், கரும்புகளிர்த்தனையமொழிப்புனலரமங்கையரிசட்டிங்கவரி
யாட்ட, விரும்புருகருகையுரியுமரவமினார்மணிவிளக்கமெடுத்துநீட்ட.

இ-ள், இப்படி பார்வதிவலமவரும்போது அரம்பை ஊர்வசி முத
லான தெய்வலோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடத் தென்னன்குரும்
பையொத்ததனத்தையுடைய மலையரமகளிர் அம்மை நடந்துவரும்
போது பாதம்பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப் புட்பங்களைக் குப்
பையாகக் கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய நீ
ராமங்கையர்சாமரமெடுத்ததுவீச இரும்புமுருகும்படி நகைசெய்கின்ற
நாகலோகத்துப்பெண்கள் இரத்தின தீபங்கையிலெடுத்ததுக் கொண்
டுவா-எ-று. ௧௯

இதுமுதலிரண்டிபாடல்குளகம்.

முண்டகமண்டபம்பயிலும்புலோமிசையு முறுந்தவளமுளரிமா
னாக், சண்டகமும்வழிப்பாலு மொழித்துவா நிலம்கடன்கைக ணீட்
ட, அண்டர்குலமடந்தையரு முனிவர்குலவனிதையருமருவிப்பூந்தே
ன், வண்டலிடுஞ்சேமகற்றி மலரினறுந்துகள்சொந்து வழிகளக்கார,

இ-ள், தாமரைப்புட்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற இலட்சுமியும்
இந்திரானியும் வெண்தாமரைபூவிலிருக்கிற சாஸ்வதியும் போகிறவ
ழியிலிருக்கும் முள்ளுகளையும் கல்லுகளையும் தாளிக்கொண்டுவரப்
பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீகளும்
முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளும் புட்பத்திலிருக்கின்றதேனருவினிலே
வழிச்சென்றைநீக்கி புட்பத்துக்குள் ளிருக்கிற பராகப்பொடிகளைக்
கொட்டி நல்லவழியாகச்செய்ய-எ-று. ௨௦

ஊர்வினதுன் னிருச்சரணம்பொறுத்தருள்வாயென மங்கைகங்
டப்ப, மன்றனலத்திசை யனுசியழற்கிரியை யெதிர்முகமாவன

இடப்பாகம்பெற்றச்சருக்கம்.

ங்கிப்போற்றி, தென்றிசையு நிருதிபெருந் திசையினையுங்கடந்துபு-
திசையிற்சென்றாள், குன்றவிலாப்புகழாறு மழைவிடைம் தினிற்க
ட்சிகொடுத்துப் போனாள்,

(இ-ள்) கங்கை யானவன் அம்மா பார்வதி உன்பாதமிரண்டும் பூமி
யிலேபட்டிக் கன்றிபோயவிட்டன, பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்
டு கைகளையுங்கூப்ப அழகிய அக்கினி திசையிலேவந்து அக்கினிமலே
யை எதிர்புகமாகத்தொழுது தெற்குத்திசையும் நிருதிமூலையுந்தான்
டி. மேற்குத் திசையிற்போனாள் குறைவிலலாத கீர்த்தியையுடைய சு
காமியும் இளமைதங்கிய ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்து தரிச
னங்கொடுத்து நடந்தார்-எ-று.

(இஅ)

நாற்றிசையும் போற்றிசையும் புகழ்ணியண்ணுமலையான் னடத்
தாள்போற்றி, மேற்றிசையுங் காற்றிசையுங் கடந்துவடதிசையணுகி
விரும்பியேத்தி, யேற்றிசையு மிறைதிசையு மகிழ்ந்தகுணதிசையட
ந்தாளிமயவெற்பிற, சேற்றிசையுமனவழலை வலம்புரிந்தசெயல் போ
லச்செறிந்ததனறே

(இ-ள்) நாலுதிக்கும வணங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய அருணாச
லேசுரது நடனபாதததைவணங்கி மேற்குத்திசையும் வாயுதிசையுந்
தாண்டி வடதிசையில் மறுபடியுந்தொழுது எருதிலேலுகின்ற ராசா
ன்னுடையதி சையைக்கடந்து கிழக்குத்திசைக்கு வந்தாள் அப்படிவ
ந்தது இமோற்பர்வதத்தில் சுவாமிகலியாணந்தெய்தபோது ஓமாக்கி
னியை வலம்பந்ததுபோ லிருந்தது எ-று.

(இக)

கலிநிலைத்துறை

பாணுகம்பனகைச் சங்கொலிநெடியமாலபணிதல்

தானுகம்பலேநாரதாவினையினரவம்

வானதுந்துமிகம்பலேதொயெலாமறைக்க

தேனிறைநதிமெலாமழைமிமையவாசித்த.

(இ-ள், பாணுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளி லுந்
சங்கததைவைத்து ஊதுகிறஒலியுமவிட் டுமதுசங்கத்தைவாழில்வை
த்து ஊதுகிறசத்தமும் நாசதாவினையை வாசிக்கிற சத்தமும் ஆகாய
கூத்துமியி னுடையசத்தமும் திசைகளெல்லாளு செவிபெடச்செய்த
ன தேனிறைந்த புட்பவருஷங்களைத் தேவர்கள் சொரிய-எ-று. (அஉ)

இதுமுதல்மூன்றுபாடல்களுங்குளகம்.

கற்றவாசடையினம்பிறைநெடுநிலாகமழப்

புற்றராமணியினவெயிலினிததிடப்புவினையப்

பெற்றமாதினுக்கொருபுரமனிததிடப்பிடித்த

வெற்றுதாலெனப்புரிபூணான்மார்பகத்திலங்க.

1. கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகி

நெடுமையான சந்திரிசைபிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய

இஅ

வீருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் சிலையிலிருக்கின்ற மணிக்காந்தியை விரி
க்கவும் உலகமாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுப்பத
ற்காகப் பிடித்ததன்ற தூல்போல் புரியாகியபூணூல் மார்பிற்பிரகாசிக்
கவும்.எ-று. (சுச)

பிறப்பிலாவரனமறையெலாமளவிடாபெரியோ
னிறப்பிலாவிறைவிடையின்மேலினிகெழுந்தருள
வறத்தினாகியபடிபணிநகிறைஞ்சினள்ளைததுந்
துறக்குலண்ணலுமவலுடனிலையிவைசொல்லும்

இ-ள், பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அநேகவேகங்களாலும் அறியப்படாத
வர் பிறப்பிலலாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளத் தரும
ம்வுளாகுகின்ற பார்வதி அச்சுவாமி பாதத்தைத்தொழுதுவணங்கினாள்
எல்லாவற்றையும் நீக்கியகடவுள் அவவம்மையோடு சொல்லுவார-எ

பெண்ணுமாணுமாயுலகுயிர்ப்பொருளெலாம்மிரித்தோ
மண்ணிதாகியபீடமுமினிகமுமானோ
மென்னுந் பென்னாளென்னவிரண்டிலேமரமு
முண்ணிலாயவயிரமுநிகர்த்துடனுளாவோம்.

இ-ள், உமையேரியும்நானுமபெண்ணுமாணுமாகுலகத்தில்அநேக
மரீவாகுகளே வேறுவேறுண்டாக்கினும் சமீபமாய் ஆவிடையாரும்
இவ்வருமமானோம நீயென்றும்நானென்றும் வேறுபேதரிலேமரமு
புத்தருளாளேயிருக்கிறவயிரமும்போல் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்திருப்போம்

அங்கம்யாவுநமபொருட்டுவிட்டிமயவெற்படைதா
யிவருநாமுனக்கொருபுறமளிபபதேசியுறகை
மங்கையேநமதிடப்புறநதுறையெனமகிழவுற
றங்கையாளனைத்தருளினனுருகியொன்றாலர்

இ-ள் தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாக இமயபாவத்திலேவந்து
பிறநாய அவ்விடத்தில்நாம் உமக்குஒருபாகங்கொடுப்பதுசுபாவவே
பெண்ணேநமமுடைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்திருவென்றுசந்தோஷுட
டைந்து கையிலே அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி
ருதேகமானார்கள் அம்மையுபசுவாமியும்-எ-று (சுச)

அடுககசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளகா
கொடுதத்கொன்றையொருபுறமொருபுறநறுந்தொடையல
வடித்தருலமோர்பறமொருபுறமலர்க்குவளை
திடத்திலார்கழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பை.

இ-ள், அப்படியிருவரும் உருகிச் சுவாமியினுடைய பாதியும் அ
வ்வினுடையபாதியும் ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்திற் சிவந்த
மொருபக்கம் கூந்தலும் ஒருபக்கம் கொன்றைமாலையும் ஒரு

ம்புஷ்பமாலையும் ஒருபக்கம் சூலமும் ஒருபக்கம் நீலோற்பலபுஷ்பம் ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணியும் ஒருபக்கம் சிலம்பும்தோன்றின.

பச்சைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறம்பவளம்
கச்சலாமுலை யொருபுறங்கவின்மார்
பச்சைநீங்கியவரமுமொன்றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவருது தலகண்டிறைஞ்சினிரிமையோர்

இ-ள். ஒருபுறம் பச்சைநிறமும் பவளநிறமும் ஒருபுறம் கச்சணிக்
தனமும் ஒருபுறம் அழகானமார்பும் ஒருபுறம் அபயமும் ஒருபுறம்
விரதமூமாகிய கைகளாக ஆசையோடு இருவரும் பொருந்துதலைப்பா
ர்த்துத் தேவரும்வணங்கினார்கள்-எ-று.

இவ்வாறு இவாநின்ற கோலத்தைச் சேரமான்பெருமானும் வல
ந்தான் கழலிடம்பாடகம் பாம்புவலமிடமே கலந்தான் வலநீரிடஞ்சா
ந்தெரிவலம்பந்திடமென் பலந்தார்வலமிடமாடகம் வேலவல மாழியி
டஞ்சலந்தாழ் சடைவலந் தண்ணங்குழல் வலஞ்சங்காற்கே, எனப்
பொனவண்ணத்தந்தாடியில் அருளிச்செய்தலானுமறிக. ௬௬

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோர்
சந்தனசலமுனியினிற்றமிழ்க்கடல்கடப்பார்
மைந்தரோமுதற்கிளையுடனுலகினில்வாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவினாப்பாகதிபெறுவார்

இ-ள் இக்கதையைப் படித்தவர்களும் செவியிற் கேட்டவர்களும்
சந்தன விருட்சங்கள்சூழ்ந்த பொதியமலையி லிருக்கின்ற அகத்தியர்
போல தமிழ்க்கடல கடப்பார்கள் சந்தன பாக்கியத்தோடுஞ் சுற்றத்
தாரோடும் உலகத்தில வாழ்வார்கள் தங்களைப்பந்தமாகச் சூழ்நதக்
கொண்டிருக்கிற தீவினையைத்தள்ளி மோகூம்பெறுவார்கள்-எ-று.

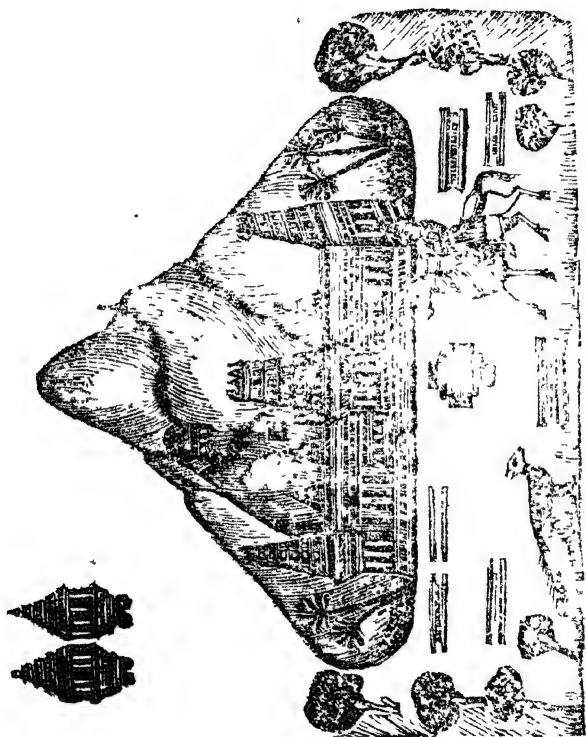
முனிவனையெனப்பயந்தவனுரைத்ததிம்முறையென்
றனையமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக்
கனகவச்சிராங்கதனுயர்கதிபெறுங்கதையை
லினவினா முனிவினவலுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்

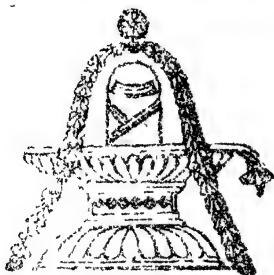
இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரைப்பார்த்து என்னைப்பெற்ற ப
ரமசிவன் சொன்ன சரித்திரத்தின் முறையிதுவென்று அவருக்குச்
சொல்ல அம்மார்க்கண்டேயரிஷி எழுந்த தெண்டம்செயது பின்பு
சுவாமி வச்சிராங்கத பாண்டியன் உயர்வாகிய மோகூம்ப் அடைந்த
கதையைச் சொல்லுங்களென்றுகேட்க நந்திதேவர் சந்தோஷமடைந்
து சொலலத்தொடங்கினார்-எ-று. ௬௭

நீந்தாவதுஇடப்பாகம்பெற்றச்சருக்கம்

முற்றிற்று

ஆக - திருவிருத்தம் சா.

உ

கடவுள்துணை

ஆ ரு வ் து

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

தோடிகமழ்சநதன வனத்திடைதிரிநதே
நீதிதமிழின்சுவை யலேநதுநெடுநாளா
யாடுமயிலன்னவர்க ளன்னநடைபோல
வாடமிசைதென்றலபுகும் வையைவளநாடு.

இ-ள். பூவிதழ்மணக்கும் சந்தனவனத்தில் மத்தியிலே சஞ்சரித்
து என்றுமுள தமிழின்மதூரம் அலேநது நெடுநாளா ஆடுகிறமயில்போ
ன்ற பெண்கள்நடைபோலே வாடைக்காற்றோடு சம்பநதமாகத்தென்
றற்காற்றுவருகின்ற வையையாறுபொருந்திய பாண்டியநாடு-எ-று.

வெவ்விழிகணுரிடையை மின்னெனமருண்டே
செவ்விபெருகேதகை செறிநதலருநாடு
நவ்வினையாளக நள்ளிருள்தென்றே
மல்லவருகேயலரும் வையைவளநாடு

இ-ள். வெப்பமதைச்செய்யும் கண்களிரண்டையுமுடைய பெ
ண்களிடையைப்பார்த்து மின்னலென்றுமயங்கி அழகு பொருந்திய
தாழைகள் புஷ்பிக்கும்நாடு மான்போன்ற மாதாக்கள் கூந்தலைப்பார்த்
து இருளென் லு நினைத்து முல்லைச்செடிகள் கரையிலே புஷ்பிக்கும்
வையை ஆற்றினால் வளம்பொருந்தியநாடு-எ-று. ௨

அந்தவளநாடர்பெரு மானரசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடை யெறிந்தவனைவீர
னிந்தையதுதென்கயிலே நெற்றிவிழிபோல
முந்தியதிலசக்கரி முகத்தெழுதிவைத்தோம்

இ-ள். அத்தன்மையாகிய பாண்டிவனநாட்டாருக்கு அரசர்க்கா னுனவன் தேவேந்திரன்முடி சிதறும்படியாக வளையென்னும்ஆயுத பிரயோகித்தவன் குற்றமற்ற தென்கைலாயத்துக்கு நெற்றிக்கண் பாய் அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் முகத்திலே தன்னுடைய மீ ரக்கொடியை யெழுதிவைத்தவன்-எ-று.

முந்தியதிசைக்கரிமுகந்து எழுதிவைத்தோன் என்பதற்கு எல வாத்திசைகளிலுஞ்சிறந்த கீழ்த்திசையானையாகிய ஐராவத்தின் முக த்திலே அத்திசைக்கிறைவான இந்திரனைத் தன்வளையால் பொருது^ய வென்றமை எழுதிவைத்தவனென்னலுமாம். ஈ

ஆகமாத்ரிமதனிழ்கிஞ
னாகமாத்ரிதெளிநதவநிவினான்
பாகனூரியப்பத்தின்னான்மொழிப்
பாகநாரியர்பற்றியதோளினான்

இ-ள். தேகமுதலானவைகளால் மன்மதன்போ லழகுள்ளவன் ஆதிசேடனைப்போல தெளிந்த ஷிவேகத்தையுடையவன் பாகத்திலே பார்வதியையுடைய சிவன்மேல் பத்தியுடையவன் பாருபோல மதுர மாகிய சொறகளையுடைய ஸ்திரீகளவிரும்பாரின்றதேனையுடையவன்.

வானகத்திலுமண்ணிலுமெண்ணிம
வானகத்திலும்வைத்தபுகழினான்
கானகத்தொளியார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளியாமனைக்காப்பவன்

இ-ள். தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணத்தக்க இமய ப ருவத்தினிடத்திலும் தன்கீர்த்தியை நாட்டினவன் சுவாமிதரிக்கின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில பிரகாசிக்கும் ஆத்திமாலையினது வாசனே யைத்தன்மனதிலேநினைத்துக்கொண்டிபூமியைக்காக்கின்றவன் எ-று.

தங்கனாகனைத்தலைருடிய
வெங்கனாதாடித்தலையேத்தினான்
பொங்குன்றயநிநததுபோற்றுவந்
ரிங்கிவாநகிணையாவருமில்லையோ

இ-ள். தங்குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனை முடிபிழ்புனைந் த எங்கள் நாதரது பாதங்களைத் தலையினாலே வணங்குகிறவன் மிகுந் தந்நிறையயறிந்து அதைப்பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக்கொப்பா 'வரொருவருமில்லை-எ-று. ஈ

பத்துவார்திசைமீதும்படர்புகழ்
வித்துவாரியிறைக்கின்றமேன்மைபோல்
னத்துவாரியில்வாரினர்நல்கிய
முத்துவாரியிறைத்திடுமுன்றிலான்

இ-ள் நீண்டபத்துத்திக்குலும்பாவக் கீர்த்தியாகிய விநாலை
ரிபிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழ்கின்றகடலில்குனித்து
வாரிவந்தவர்கள்கொடுத்து முத்துகள் இறைந்துகிடக்கின்ற முற்றடி
தையுடையவன்-எ-று.

ஆடறந்தவரசன்புகக்கட
ஒடுகின்றகலங்கதிரோட்டுதேர்
கூடுசெக்கர்பவளக்கொடிய
நீடுதிகுவினர்கீரினமனிதரே

இ-ள். வெற்றியுமைந்த அரசற்கீர்த்தியாகிய கடலுக்குள் ஒடுகி
ன்ற கப்பல குரியனோடுகிற தேர்கூடிய செக்கர்வானமே அக்கடலிற்
படாந்த பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்டுதிக்குலுமுள்ள மனிதர்களே
அக்கடலிற ஈஞ்சரிக்கும் நீர் மனிதர்-எ-று.

எச்சராசர முங்களிப்பெய்தவே
நச்சராவலகாஞநலத்தின
கச்சராவழற்பொலு காலினான்
வச்சிராங்கதபாண்டியன் மன்னவன்

இ-ள் அசையும்பொருள் அசையாப் பொருளாகிய எவையும் சந்
தோஷதையுடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன் தாங்கும் உலகத்
தை ஆறும் நன்மையை யுடையவன் சுச்சி அராவிய வீரகண்டாமணி
யைத் தரித்தகாலையுடையவன் வச்சிராங்கதபாண்டியன் றொருவனி
ருந்தான்-எ-று.

படையிற்றேற்றவரசறைப்பல்கிறை
யிடையிற்போட்டன னென்கைவியப்பரோ
கொடுபிற்றேற்றிடுங் கொண்டலையுஞ்சிறை
யிடையிற்போட்டன னென்னன்திருக்கவே.

இ-ள். அவன்யுத்தத்திலே தோற்ற அரசர்களைச் சிறையிலிட்டானெ
ன்பதென்ன ஆச்சரியம் தன்கொடைக்குத்தோற்ற மேகத்தையுஞ் சி
றையிற் போட்டானென்ப திருக்கும்போது-எ-று

நாட்டுமவ்வரசன்றொருநாளிலே
வேட்டையாடவிரும்பினனாகிய
முட்டிசேனைகரிபரிமெய்த்திட
ஒட்டினுன்பரியுத்தாதிக்கிலே

இ-ள். இப்படிசெயத்தைநாட்டிய வச்சிராங்கத பாண்டியவன் ஒரு
நாள் வேட்டையாடிப்படி மீனாதிசேண்ணியானைகுதினா சேனைகள்
சூழக் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு வடதிசையிலேநடந்தான்-எ-று

துங்கவாம்பரிமீதிவன்றேன்றலு
மங்கைவேழகமன்றகன்றேழின
திங்களின்சூலச்செல்வனென்றஞ்சியே
யெங்குமோடுமிருட்கணமென்னவே.

3-ள். சந்திராவரிசத்திற்பிரந்த அரசன்தரவும்சிறந்தகுதிராமேலே
யுண் மாத்நிரத்தில் சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்டம்போல துதிக்கை
யையுடைய யானைக்கூட்டங்க ளஞ்சியோடின-எ று. ய௨

வீறும்புலி யின்குலமேன்மையான்
வீறும்புலியின்குலமவீட்டினு
ஹிலொன்றுகடமைகொண்டாள் பவ
ஹிலொன்றுகடமைகொண்டானரோ

இ-ள் சிறப்புள்ள அம்புலியென்னும் பேரினையுடைய சந்திரகுலத்
திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகியபுலி புலிகளை
க்கொன்றான் ஆயிலொருசடமைவாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிறவன் வழி
யில்நேரிட்ட கடம்பைபிருகங்களைக்கொன்றான்-எ-று. ய௩

சேரமானினந தன்னைச்சித்தப்பவன்
சேரமானினந தன்னைச்சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலேச சங்கப் வளர்த்தவன்
வாரமாய்கலேச சங்கம்வளைத்தனன்

இ-ள் சேரமானென்னும் பெயரையுடைய சேரனதுசேனையை செ
யித்தவன் ஒருமிக்க மானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்கி
ன்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன் அநேககலையான்-கூட்டங்களை வ
ளைத்துக்கொண்டான்-எ-று. ய௪

சோனைபேரன்மதமா ரிசொரிநநிடுடி
யானைதோபரியாண்முதலாகிய
தானைபின்னிடத்தானறனிவாசமேற்
கானநாஷியைக்கண்டிதொடர்ந்தனன்.

இ-ள் சோனைமழைபோல மதம்சொரிகிற யானை தேர் குதிரை கா
லான் இவம் பின்னிட்டிப்போகத தானொருவனாகவே குதிராமேற்
கொண்டவனாய் ஒரு புனுகுபூனையைத் தொடர்ந்தான்-எ-று. ய௫

அந்தநாளியகன்றறுணரலத்
தூந்தியேவனமாமவிரைநதோடலு
முநதுவாசியதன்பின்முடுகினான்
கந்தநாவிவிழுந்தது கண்முனே.

இ-ள் அப்படி அரசனானே தூததப்பட்ட புனுகுபூனை சிக்கிரத்தி
லே அருணாசலத்தை வலமாகச்சுற்றி யோடினவனவின் வேகத்தோடு
'குதிரையை நடத்தினான் அந்தப்புனுகுபூனைவந்துசண்முனே-எ று.

பச்சைநாவிபருகினர்போல்விழிந
தச்சனாவிதன்னாகம்வுதித்தெழில
வச்சைவேநதாதுதிக்கவிவானமே
பச்சைமேனிபெண்ணேடேகியெழுந்ததே.

இ-ள். நாவியாகிய விஷம் சாப்பிட்டவர்கள் பெர்ஸ் விழுந்துபயத்தை; யுடையபுழுசுடனேதன் தேக்கத்தையுட்கிவித்தியாதரர் முதலானவர்களை துதிக்கவிமானத்தின்மேல் திவ்விடதேதம் பெற்றுக் கொண்டெழுந்தது எனு.

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட
மாவுமவிழ்ந்து வடிவுதனைத் துறந்தி
தோவியாக் கொழு தாவுநுக்கொண்டரு
பூவிமானம் தேறிப்பொலிந்ததே.

இ-ள். தற்செயலாய்வுறின வரசன்விழுவே குதிரைஇடறிவிழுந்துதன் மேகமசித்திச் சித்திரங்காரரும் எழுதக்கூடாத திவ்வியரூபம் பெற்று ஒர்புட்பவிமானமவறிப்பிரகாசித்தது-எ-னு.

சைவிலிங்கனை யான் மிக்காலின்விழ்ச்
தவலங்கை பரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க வடியினிற்றேம்பினான்
வெவ்விய உருட னொடி விழார்களோ.

இ-ள் யானைபோல்பலானை வச்சிராங்கதபாண்டியன்குதினாக்காலின ருகில்விழுந்து அங்க இலங்காபுரியையாண்ட இராவணனபோல் அருணை சலத்தினடியில வருந்தினான் மிருகத்தினபின் ஓடி னாய்ந்தான்வழாக ள்-எ-னு.

பாய்த்தநாவி பரிபெயர்போய்ப்பழங்
காந்திசாலி கலாதரப்போபடைத்
தாய்த்தநண்டொட்டுவியங்கண்ணராய்
மோந்தனைந்து மகிழ்ச்சியின்புழுகினா

இ-ள் பாய்த்துசெல்கின்ற குதிநாநாவிபெண்ணும்பேர்போய் பழயகாந்திசாலிகலாதரனென்கிற போபடைத்தவராய் மிக்கண்பராய் அருவி போல்கணணிலிருந்துநீர்பெருகலுருவர்க்கொருவர்கட்டியணைத்து உச்சி மோந்துசந்தோஷத்தினால் முழுதினார்கள்-எ-னு.

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின் முழி
யொன்னலர்க் குமுறுந்துயருற்றிடும்
மன்னர்மன்னவன் மறித்துவந்தவா
மென்னவென்னவென் மேங்கியிரங்கினான்.

இ-ள். அவ்வீரர்கள் அவ்விடத்தில்நின்றபோது தன்சத்தருக்கருக்கு வந்ததுக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்ற பாண்டியன்இதுவந்தவனையெனனவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான்-எ-னு.

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராதியே
தஞ்சமில்லவன் தன்புடை. குழந்தை
யஞ்சலஞ்சலென் றங்கையுமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வேடும்பகறுவான்.

இ-ள். வித்தியாதரர்களாகிய இருவரும்விமானத்திலேறிக்கொண்டு தஞ்சமில்லாதபாணடியுனிடத்திஸ் வந்து நீ பயப்பட்டவேண்டாம்பயப்படவேண்டாமென்று கையமத்தினர்கள் ஆப்போதுபாண்டியன் மிகவுஞ்சந்தோஷத்தோடு சொல்வான்-எ-று. உஉ

நீதியாய்வரு நீரொவொத்துயர்
காதிகாரணம் யானில்வருந்துயர்
போதுமாறெது பேர்தியுமென்றவ
னோதலோதக் கலரதரனோதுவான்

(இ-ள்.) நீதிபொருந்தியநீங்களிருவரும்யார்உங்களுக்கு இப்படிவந்ததுக்கத்திற்குக்காரணமென்ன அதுசென்றது எவ்விதத்தினாலேசொல்லுங்களென்றுகேட்ககலாதரனென்பவனசொல்லுவான்-எ-று. உஉ

வாந்தசாஸி மதுநாயின்மன்னனே
ஏய்ந்தவிஞ்சையர் யாங்கவளிவன்டெயர்
காந்திசாஸி கலாதரனென்பெயர்
ஆய்ந்தநண்பர்க ளாய்வினையாடினோம்

இ-ள். நெல்விளைகின்ற மதுநாக்கு அரசனேநாங்கள்ஒப்பீற்ற வித்தியாதரர்கள் இவன்பேர்காந்திசாஸி என்பெயர்கலாதரன நாங்களிருவரும் மிகுந்தசேசராய் வினையாடிக்கொண்டிருந்தோம்-எ-று. உஉ

மாரவேளு வசந்தனும்போலவே
யாரவேபிரி யாதுறைநாளிலே
சேரவழுவின்னை சென்றுதொடர்ந்திட
மேருமால்வரைச் சாரலின்மேவினோம்

இ-ள் மன்மதனும்அவன்சினேகனாகிய வசந்தனும்போலஒருவர்க்கொருவாபிரியாமல் வாசஞ்செய்யுநாளையிலேமுன்செய்தவழுவின்னைவந்ததையமகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்-எ-று. உரு

மாச்சரியமிக்கதுருவாச முனிவாழு
மாச்சிரமமேலருகி லந்தமுனிவோனே
நீச்சொரியநெஞ்சுருகி கின்மமரமெல்லா
பூச்சொரியுந்தவன மீதினிடையுக்கேம்

இ-ள். கோபமிக்க துருவாசரிஷிவாழ்கின்ற ஆச்சிரமத்தினருகிலேஅ. கரிஷிமனமுருகித் தண்ணீர்சொரிய வளர்ந்த விருட்சங்களெல்லாம் புபகளைச்சொரியும்ந்தவனத்திம்புகுந்தோம்-எ-று. உரு

புக்கவனிநுஞ்சிறு புதற்களைமிதித்தான்
யிக்கவினையேனும்தின் மென்மலர்பறித்தேன்
அக்கணமுணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாலே
கக்கவோளிழிக்கசடை கட்டவிழிவந்தான்,

(இ.ள்.) அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இக்காந்திகாலி அங்குள்ள சிறுபுதற்
களைமிதித்தான்மிகுந்தவினையையுடையநானும் அவைகளிலிருக்கும் மே
ன்மையாகியபுட்பங்களைப்பறித்தேன், அக்கணமே தூருவாசரிஷியறிந்து
விழிகளாலே நெருப்பைக் கொட்டிக் கொண்டிசடையவிழ்ந்துவிழக்கோ
பித்துவந்தார்-எ-று. (௨௭)

முததுமணியாமென முகத்தினில்வியர்ப்ப
வித்துருமம்வைத்தனைய மெல்லிதழ்முடிப்ப
வுத்தரியம்வீழ்வதை யடிக்கடியுயர்த்திச்
சித்திரவழற்பொரி தெரிக்கவிவைசொன்னான்.

(இ.ள்.) முததுகள்போல் முகத்தில் வேர்வையுண்டாகவும், பவளம்
போன்றமேன்மையாகிய இத்தழதுடிக்கவும் நழுவிப்போகின்ற வஸ்திரத்
தையடிக்கடியுயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகியஅக்கிளிப்பொறி தெறிக்க
இவைகளைச்சொன்னார்-எ-று. (௨௮)

செந்தபனர் தங்கநிர் வராதுசிறுகாலு
நந்துமறுகாலுமெர்ரு காலுமிதைநண்ணு
முந்திலையுதிர்ந்துபுல ராதுமுடிவெய்தா
திந்தவனமீதொருவ ரெய்தவெளிதாமோ.

இ.ள். சிவப்பாகியசூரியகிரணமும் என்னுடைய பயத்தினாலே வரக்
கூடாது, தென்றற்காற்றும் வன்கேளும் ஒருபோதும் இவ்வனத்தைய
டையமாட்டாது, இலையுதிராது வாடாது, நாசமடையாது இவ்வனத்தி
ல்லொருவாவருவதற்கு எளிதோ-எ-று. ௨௯

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சேவினார்க்கினிய பூசைக்கணிமலர் செலுத்துங் காவில்
பாவிகாள்புகுந்தென் கோபக்கனவிடை பஞ்சதானீர்
மேவியதரங்கமா கென்றிவர்க்குறை விடத்தையிந்தா
னவியாய்ப்பிறப்பா யென்றானுமைலர் பறித்தவென்னை.

இ.ள். ரிஷபவாகனராகிய சிவபிரானுக்கு இனிமையாகியபூசைக்காகச்
சாத்தம்புட்பங்கள் இருக்கும் சோலையின்பாவிடகளை நீங்கள்புகுந்துள்ள
னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்ட பஞ்சானீர்கள்,
குதியையாய்ப்போவென்று விஷம்போலுக்காந்திசாலிக்குச் சாடங்கொ
மித்தார், புட்பம்பறித்தள்ளளைப் புழுக்குபூயாய்ப் போவென்று சபி
த்தார் தூருவாசரிஷி-எ-று. (௩௦)

மோதமேதவமநாகப் பஸித்திரிங்கொடியோனிட்ட
சாபமேவரவேநாங்க ிருவருந்தளர்ந்துநான
திபமேயருளேயன்பர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்தி
பாவமேலிடுமிச்சாப மொழியுநான்பகர்தியெனேறும்.

இ-ள். கோபமேதவமாகப் பஸித்த பொல்லா தரிஷியிட்டசாபம்மாங்கள்
மேல்வரநாங்க ிருவருந்தளர்வடைந்து நூனவிளககே, இந்பாயே, பத்
தருடைய செல்வமேயென்று வணங்கிப்பாவம் உண்டான திலேவளங்கள்
மேல்வந்தசாபம் ஒழியும்நாள் என்றைக்குச்சொல்லுமென்று கேட்டோம்
எறு. நக

முனிவதுகவர்த்துசாப முனிவனுமொழிவானிட்ட
தனிவருஞ்சாபஞ்சோண சலத்தினைவலந்தெய்தாற்போம்
மனி நருந்தகாரும்பாற்று மலைவலம்புரிகைதாறு
முனிமைபாம்பாண்டிநாட்டி னிறைவனுனெய்துமென்றார்.

இ-ள். நூநவாசரிஷிக்குகோபம்நீங்கினானிட்ட இவ்வொட்டாற்றசாபம்
திருவண்ணாமலைபை வலமாகவந்தார்போம் மனிதருட்தேவருடையனைந்து
ம் ஆர்க்கமையைப் பிரதகமுனைந்தெய்தல் சிறந்தபாண்டிய தேசத்தாசன
லே கிடைக்குமென்றார்-எ-று. நக

எனெறாருகையுஞ்சொல்வா நெரியழந்திரியதாக
நின்றவெய்திவைவனுமுனனு ணெடுமவனக்கடவுளந்த
மன்றல்பசர்கனியைத்தன் சே யிருவரும்வருந்திக்கேட்க [ன
பின் னுலகனைத்துஞ்சுழந்தோர்க்களிப்பென்றிறையுஞ்சொன்னு

இ-ள். இப்படிச்சொல்லி ஓசைகையுஞ் சொல்வார் ஆக்கினிமலையாய்
நின்ற சுவாமிமுன்னேவருணன் கொடுத்தவாசனையொருந்திய மாம்பழத்
தைத்தமது பிள்ளையாகிய விநாயகர், சுட்பிரமணியர் இருவரும் வருந்திக்
கேட்க இ ன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ் சுற்றிவந்தவர்க்கு இப்பழங்கொகி
க்கினதேனென்றுசொன்னார். நக

கத்தனுமயிலிலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சுழி
முந்தினன்கரிடவானே முகத்தவனெழுந்தெல்லேசாக்கும்
தந்தையாந்தனதுதாதை தலைவலம்புரியுத்தக்கை
னமத்தனைத்தமுவிவேண்டும வரத்துடன் கணியுமீந்தான்

இ-ள். சுட்பிரமணியர்மயில் வாசனமேறிக்கொண்டிசுத்த சமுத்திரஞ்
சுழந்தபூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தார்போனே முகமுடைய விநாயகர் எழுந்தி
ருந்து சுவாமிநானே உலகமாயிருக்கிறார், ஆனாச்சுற்றிவந்தால் உலகத்
தைச்சுற்றி வருகவொக்கு மென்றுயர்ந்திருந்தகட்டினிய உன்னுடை

பதகப்பனைப்பிரதகந்நஞ்செய்தார், சுவாமிகளை தழுவிக்கொண்டு,
ண்டிபவரங்கனும்பழமுறகொடுத்தார்-எ-று.

மேலேகாள் கழுதுமேலிக் கனிதரவினவங்கம்மைக்
காலிறல்லமாயிந்தக் கரிமுகன்கந்தானேழு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும் பஸ்பஸகவஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சுழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிளைபோபார்க்கில்

(இ-ள்.) முன்னாள் சுப்பிரமணியர் சிக்கிரத்திலுடையச் சுற்றிவந்து
பழங்கேட்கச்சுவாமி நம்மைலிககினைசுரன்காஸால்நடந்துசுற்றிவந்தான
எழுவகங்கைவலஞ்செய்தாலும் பஸ்பஸகவததைச்செய்தாலுமே
கிளைம்மைச்சுற்றிவரும்பலனுக்குப்பாருமோபார்க்குமிடத்தில்-எ-று

செம்மலையுருவநம்மைத் தினம்வலம்புரிக்கோர்வேதன்
தம்மிலுமதிமையோன் தனக்குமேலதிகமபார்க்கி
லும்மினுமதிகரிக்கயுமையிலுமதிகர்மைந்தர்
எம்மிலுமதிகமென்ற நெவர்க்குமேலதிகமாணேன்

இ-ள் சிவப்பகினைமலையுருவமாகிய நம்மைதினம்வலம் வந்தவர்கள் பி
ரமணிலும்அதிகராவர்விண்ணுமிலும்அதிகராவர்பார்க்கில் உம்மிலும்அ
திகராவர்பார்வதிபிலுமதிகராவர்மகளைஎம்மைப்பார்க்கிலும்அதிகராவ
ர்என்றர்எல்லார்க்குமேலாகியசிவபிரான்-எ-று. ௩௬

மாசிவாநமதுமேலி வரைதனக்கமார்தானும்
பூசனைபுரியமாட்டா ரகைவலம்புரிந்தோருக்
காசையாசளிக்கும்பூசை நமக்கினிதளிக்ஞாபூசை
கூசமாநிழைத்ததிவகு நமைச்செய்கொடுக்காமயாகும்

இ-ள் குற்றமில்லாதநம்முருவமாகிய அம்மலைக்குத்தேவர்களும் பூ
சைபண்ணமாட்டார்கள், அதைவலமாகச் சுற்றிவந்தவருக்கு ஆசையுட
னேசெய்கிறபூசைநமக்கு இனிதாகச்செய்கிற பூசையேயாம் அவர்களுக்
குக்கூசமாபடிசெய்ததிமைநமக்குச்செய்ததிமையேயாமென்றுசுவாமிசுப்
பிரமணியருக்குஅருளினார்-எ-று. ௩௭

என்பதமொழிந்தானத்த நெனைச்சொலிமுனீவன்போனான்
பின்பதன்படியேநானி புரவியாய்ப்பிறந்தோமென்று
கென்புவிபுடையாய்நின்ற நிருமலைவலமும்பெற்றோ
நின்பொலிபுதியகோலம் படைத்தெழிலவிமானத்தானேம்

இ-ள். இப்படி சுவாமிசொன்னானொன்று தூருவாசரிவி சொல்லிப்பே
னார், பின்புஅப்படியேகுதிரையாகவும் நாவியாகவும்பிறந்தோம்இன

தப்பாண்டியுநீ தசக்கையுடைய அரசனே உன்னால் திருமலையைப்பிர
கங்குணஞ்ஞ்செய்தோம்மின்னல்போல்பிரகாசிக்கின்றபழையஉருவம்பெற்
றுவிமானத்திலுறவினவர்களானோம்-எ-று. ௩௮

எங்கடம்வரவிதுன்பர விடுக்கணவந்தடைந்திந்த
வெங்கனல்வரையை மாவின் நினைவலம்நாருகையாலே
பொங்கியததுவும்பூசை புரிந்திழற்போமென்றேறுதித்
தங்களுந்புகுந்தாரகாந்தி சாளியுந்தா னுமாக

இ-ள். எங்களுடைய தரித்திரம்இது அக்கினிசொருபாங்கிய இம்மலை
யைக்காலினாலேவலஞ்செய்யாமல் குதிரையிலேறிவலஞ் செய்கபடியினா
லுனக்குத்துன்பம்வந்துநேர்ந்தது அதுவுஞ்சுவாயியைப்பூசைசெய்தாற்
போமென்றுசொல்லிகாந்திசாலியுங்கலாதரணந்தங்களுநுக்குப் போனா
ர்கள்-எ-று. ௩௯

வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரநஞ்சுவடுநாடிச்
சூழமத்திகளோடுஞ் சூழந்தனர் துயரந்தீர்த்தான்
தாழையின்கழுகின்காடும் தவளவான்கதிரைத்திண்டும்
வாழையுங்கரும்பிசாற்றின் வளர்த்திடும்வலையநாடன்

இ-ள். அதன்பின்புயரையும் குதிரையும்தேரும் காலாள்களும்அடிப
ற்றிக்கொண்டிந்திரிகளுடனே அரசனைசுற்றிக்கொண்டார்கள், அப்பொ
ழுதுவிசனம்நீங்கினான் கென்னமரங்களும்கழுமவளமம்சந்திரனைதழழு
வுமவாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றினாலே வளர்த்திடும்பாண்டியதேச
ததுக்கரசளுகிவ சிராங்கதபாண்டியன்-எ-று. ௪௦

அரதனுங்கதனுமைந்தன் தனைக்கடிதழைப்பித்தாதி
பரதனுமெனவிபபாபாப் புரவெனப்பகர்த்தார்க்கீல்
விரதனுங்கதனைக்கேளா வதன்முனம்விடைபெற்றானே
யிரதனைமருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்

இ-ள். வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன் பிள்ளையாகிய இரத்தினங்கதபா
ண்டியனைச் சேக்கிரத்தில்வரவழைத்து முன்னாலமதுவயிசத்திற் பிரபல
னாயிருந்த பரதன்போல் இராச்சியத்தைக் காப்பாற்றென்றுசொன்னான்
அவ்வார்த்தையைக் கேட்பதற்கு முன்னமேவிடைபெற்றுக்கொண்டு ம
கையானே தேர்முதலாகிய சேனைகள்சூழமதுளாக்குப்போய் இராச்சியப
ரிபாலனஞ்செய்தான் எ-று.

முறையினாலிறையின்வந்த கனகமுமுத்துந்தேவர்
திறையிலுலளந்தபொன்னுந் தினந்தொறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனாந்தனதுதாதைக்களித்திடவிறைவன்பேணிப்
பிறையினற்கினியபூசை திருப்பணிபெரிதுஞ்செய்தான்

இ-ள். நியாயமாக ஆறிலொருகடமைகொண்ட திரவியமும் கி-லிற் றித் துவாரிவந்தமுத்துக்களும்சுத்துருக்களால்தினாயிட்டபொன்னும்தி னந்தோறுமயானையின்மேலேற்றி அரசனாகியதன் தகப்பனுக்கு அனுப்பு விக்கவச்சிராங்கதபாண்டியன் சடையில்சந்திரனைத்தரித்தசுவாமிக்கு இ னிமையாகியபூசைதிருப்பணிபெரிதரகச்செய்தான்-எ-று. ச-உ

செய்தபின்றவமதாகிக் கவுசமாச்சிரமத்தேர்பா
லெய்தியபன்னசாலே யிபற்றிநம்பர்வந்தீர்க்கு
மைதவழமிடற்றாற்குள் பாய் மலைவலஞ்செயுநள்ளந்தக்
கைதவற்கெதிரோவந்தான் கைதவர்க்கெதிரோவாரான்.

இ-ள். அருணசலேசருக்குத் திருப்பணியும் பூசைமுதலானவைகளு ம் சிறப்பாக நடந்தபின்பு கலஞ்செய்வதற்குநினைத்துக்கொள்தமருடையஆசி ரமத்திலொருபக்கத்திற்சேர்ந்து பன்னசாலேகட்டிடநம்முடையபாவசுதை தீர்க்கின்றமலைகண்டமுடைய சுவாமிக்கு அன்பாய்க்கிரிப் பிரதட்சணஞ் செய்கின்றநாளில்கைதவனாகியபாண்டியனுக்கெதிரோ கோன்றினா வஞ் சம்பொருத்தியமனத்தையுடையவர்களுதிரோ வாராதபரமசிவன்-எ-று.

அணிச்சிறுபிறையம்போத வருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்கறைமிடறுநாலு கரங்களுமலர்க்கைமாலு
கணிச்சியின்விடையின்மீதிலிருப்பதுங்கண்டென்பரவப்
பிணிச்சினையிடுப்பதென்றோவெனச்சொலிப்பெரிதுந்தாழ்ந்தான்

இ-ள். அழகுஅமைந்தசிறியசந்திரனையும் மிகவும் கருணைபொழிகின் றகண்களையும் நீலமணிரிபோலபிரகாசிக்கின்றகண்டத்தையும்நான்கு களையும்லர்போனறகையிலுமாறுமருவு முடையவராய் ரிஷபலாகனத்தி ன்மேலிருப்பதுபார்த்துள்ளனுடையபாவப்பிணிப்பு என்னையிடுவது எ ன்றைக்கோவெனதுசொல்லிமிகவும்பாண்டியன்வணங்கினான்-எ-று.

கலியிருத்தம்.

அண்ணாமலையுடையாய்மழவிடையாபணிசடைசேர்
தண்ணாமலையுடையா யெமையுடையாய்துதல்தழவுந்
கண்ணாமலையுடையாய் வினைகடவாநிலரிதம்
கொண்ணாமலையுடையா யமையண்ணாமலையுடையா

இ-ள். அண்ணாமலைபெண்ணும் பெயரையுடையவர்களுடைய இளமையாகியரிஷபவாகனத்தையுடையவர்களுடைய அழகுள்ளவர்களிடையில் குளிர்ந்த கங்கையையுடையவர்களுடைய எங்களை பாட்கொள்ள உடையவர்களுடைய நெற்றியிற்கண்னுடையவர்களுடைய கண்ணியப்பாடகங்கலாயத்திலிருக்கின்றவர்களுடைய உண்ணாமுடையபெயரார்வதியின் துதலையே-எ-று. சரு

மையாகியவர்களை யெண்ணுமாவினில்வலமாய்ச்செய்யாததுசெய்தேனினுதிசெய்ததுசெய்தான்
பொய்யாதவன்பொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவு
மையானமுடையானமுடிவியையானியையருள்வான்.

இ-ள். திருநெய்யையுடையவனாகிய நான் உம்மை ஒருகுறிநாடிலேறிவலமாகவாங்குநான்செய்யத்தகாதகாரியம்செய்ததனாலேபொறுத்தருளவேண்டுமென்றுபொய்யல்லாத பாண்டியன்சொல்ல அதைக்கேட்டுகிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்திய ரிஷபவாகனராகியஐந்து திருமுகத்தையுடையபரமசிவன் அருளிச் செய்தார்-எ-று.

வன்னாமலைதீயெமைமதியாதெருகுசலி
மநாள்விடலும்முயத னாலேநரர்வடிவா
மின்னுதன்பெற்றாயினியிமைமயோரதிபதியாய்ப்
பொன்னாடையென்றே வரமொழிந்தேயிறைமறைந்தார்.

இ-ள். வச்சிராங்ககபாண்டியனே நீ பூர்வஜன்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய் அந்நாளிலநம்மை அடைந்தாய் செய்துவச்சிராயுதத்தைநம்மோடல்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலேபூமியில் மனிதனாகப்பிறந்து ஆன்டமடைந்தாய் அதனபின் புருஷமமைப் பூசித்துவலம் வந்தபடியினாலே இனித்தேவர்களுக்கு அகிபதியாகிய தேவலோகத்துக்குப் போவென்று வரங்கொடுத்துசுலாபிமரைந்தார்-எ-று. சஎ

அருணைப்பதிவளமிப்படி யருணபுந்நினைவோர்
மாணத்துகளடையார்சீவன் வடிவாருவொன்றான்
கருணைக்கொருகடலேபரகதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார் நமனறனைவாட்டியதவத்தோன்.

இ-ள். அருணாசலத்தின்வளமிப்படி இத்தவத்தை நினைப்பவர்கள்மாணத்துன்பொருந்தாமல்சிவசாரூபம் பெறுவார்களுள் நமந்தேவர் சொல்லமன்வ முகபடினசெய்ததவமுடைய மாரக்கண்டேயாடேட்டுகிருபாசமுத்திரமானவர்களுடைய மேலேபரகதியடைந்தேனென்று அவர்பாதபெயரையெண்ணுமா

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

இக்காதையின்பொருளானதோரெழுத்தாகிலுந்தெளிந்தோ
தக்காருடன்படித்தோர்சிவசாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர்வினவிப்பொருண்முடிப்பரா
புக்கார்சிவகதியென்பதுபுதுமைப்பொருளன்றே.

இ-ள் இக்கதையில் ஒருளமுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோ
ர்களும் பெரியோர்களோடு படித்தவர்களும் சிவசாயுச்சிய மடைவார்
கள் திரிகாஸத்திலு மிதைக்கற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு
முடிப்பவர்கள் சிவகதியிற்சேர்வார்கள் என்பதுஆச்சரியமாமோ-எ-று

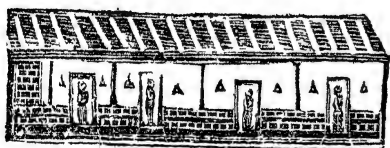
ஆரவது

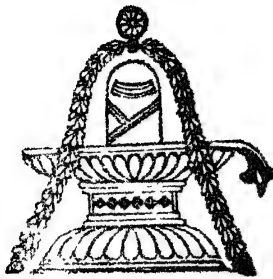
வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம்-சசக.

=====

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது,

வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன்சீரை
வாசமாய்நவின்ரோமினி நம்வல்லாளனுக்கு
ஈசனேமகவாகவந் தெய்திப்பின்னுறுதி
ஒசையாயருள்செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

இ-ள். சந்திரஜடாதரமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாதபதுமங்க
ளில் மிகவும் அவ்ரவினையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியன் சரிதையை
ச்சொன்னோம், இனிவல்லாளமகாராஜனுக்கு பரமசிவமே புத்திரா
கத்தோன்றி மறைந்துபின்னர் அக்கடவுள்விசும்பின்கண்வெள்விடை
யின்மீதெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருள்சுருந்ததையும்மார்க்கண்டேய
முனிவலோஉமக்குச்சொல்லுகிறோமென்று நந்திதேவர் திருவாய்மலர்
நதருளுகின்றார்-எ-று.

மணிகொழித்திடுமாடமா ளிகைதவழ்சோலை
திணிகளம்பரத்தினையுறு சிறப்பினையார்ந்த
கணிகையாமவர்கத்பினை யருந்ததினக்கே
யிணையெனச்சொல் விசைக்குமாவருணையம்பதியாம்.

இ-ள். மாணிக்கம் மரகதம் வயிரம் வைரேரியம் கோமேதகம் புட்ப
ராகம்இந்திரநீலம் முத்துபவளமென்னும்நவமணிகளால்அலங்கரிக்க
ப்பட்டமாடமாஸிகைகளும்ஆகாயத்தையளவியுயர்ந்து திஞ்சுவைக்

ஆதியில், விஜயநகரத்தையாசாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர்விஜ
தாலும்பிரதாபஉருத்தியத்தாலும் மேற்படிவல்லாளமகாராஜன்
ந்தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

ஆ உதிர்க்குஞ்சோலைகளும் மலாச்சோலைகளெங்கும் நிறைந்துபரி
ரிக்கவும் அருந்ததிக்கொப்புள வடிவமும் கற்பும்வாய்ந்தகணிதை
பர்கள்வசிக்கும் அருணாசலமென்னுந்தலமாம்-எ-று. ௨

எழுசீர்கழிநெடி லாசிரியவிறுத்தம்.

இத்தகைசிறப்பை வகித்திடுநகருக்கிறைவன்வல் லாளனென்றி
சைக்கும், சத்தியமொழியனற்குண-முடையான் தன்னுயிர்மன்னுயிரா
கப், பத்தியாய், நானும்பாதுகாத்திடுவோன்பகரஞ் சேரநற்குலததோ
ன், அத்தனாடிசையநித்தமுந்துதித்தேயவாந்திருப்பணிசெயவநதோன்.

இ-ள் இத்தன்மைபொருந்திப் புகழினையுடைய அவ்வருணாசலம் எ
ன்னுந்தலத்திற்கு அரசனாகிய வல்லாளமகராஜனென்பவன் மிகவுஞ்
சத்தியவாக்கியமுடையவன் நற்குணமுடையவன் சகலவுயிர்க்கையுந்த
ன்னுயிற்போற்பாதுகாப்பவன் அக்கினிவமிசத்தில உதித்தவன் சகதீ
சனாகிய பரமசிவனுடைய உபயசாரணம்புயங்களைத் தினந்தினநதிரிகா
லமுநதுதிசெய்பவன் அக்கடவுளினது திருப்பணு செய்யும்பொருட்
டுவ்வடிவாயுதித்தவன்-எ-று ௩

பிறாபொரு ளாசையற்றவன் நனதுபெண்டினா யன்றிமற்றோ
ரை, முறையுடனறமக்கை தங்கைய றென்னமொழிநதிடு நன்னடையு
டையான், நெறியுடனறிவொருபங்கு குடிக்கணிலையுடன் தரப்பெறும்
நெறியோன், கறைமிடற்றண்ணலாலயப் பணிக்கேகருத்துகநதியறறுந
ல்லன்பன்.

இ-ள் ஒருவனபொருளின்மீது இச்சையென்பதைமறந்தவன் தன்
மனைவியானாயன் நிமற்றஸ்திரீகளைத் தமக்கைமார்களைப்போலவும்தங்
கைமார்களைப்போலவு மனத்திறபரிவுகொண்டு வசனிப்பவன்குடிகளி
டத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன் ஆலாலமுண்டகண்
டராகியஸ்ரீ அருணாசலேசரது ஆலயத்திருப்பணியைமனக்களிப்போடி
ம்நடத்துமேனமைபொருந்திய பத்தியையுடையான்-எ-று ௪

நீதியாய்ப்புலியும் பசவுமோர்துறையினெருங்கியே புனலுண்டு
வசிக்கும், போதனையருளும்வேதியாமறைவைப்புகன்றிடயாம்வருகே
ட்பார், ஆதியாக்கடவுளருள்பெறநகனாயலங்கரிததற்புதஞ்செய்வார்வீ
தியிற்புனலைத்தெளித்துமின்னார்கள்மேம்படுகோலமுமிதிவார்.

இ-ள். அரசன் ஆனையால் புலியும்பசவும்ஓர்துறையிற்சேர்ந்துதன்
ரருந்திக்களித்து வினையாடிவாசஞ்செய்துவரும் வேதாசலங்களை யு
ந்துஉபதேசிக்கும் அந்தணர்கள்செய்யும் வேதபாசாயணம் யாவரு
டியோடுங் கேட்பார்கள் ஆதியாகவும் ஒப்பற்றதாயும்விளங்குங்
ராகியஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய திருவருளைப் பெறும்பொருட்

அந்நகர்முழுவதும் வீதிகடோறும் வரிசைவரிசையாய் மகா-
ணங்களுமாவிலத்தோர்ணங்களும் விருஷபத்துவசங்களுந்தாக்க-
ங்கும்சுகந்தபரிமளம் வீசம்புட்பங்களால் அலங்காரஞ்செய்து வீதி-
ளிலமங்கையர்கள் வாசனைகமழுஞ்சலநெய்வித்து விசித்திரங்களாகிய
கோலங்களைவிவார்கள்-எ-று.

மாதமும்மாரிசொரிந்துவேளாண்மைமாறிலாச்செழிப்புறவினா-
யும், சாதமென்போரையக்கணமழைத்தே தழைக்கவோர றுகளை ய-
ளிப்பார், மாதவர்க்கேவல்புரிந்தவர்கேட்கும்வகையெலாநதந்தருள்பெ-
றுவார், நீதனாலயத்தினெய்விளக்கமைத்துநிரந்தரம்பூசித்துவருவார்.

இ-ள். அவ்வருணையம்பதியென்னுந்தலத்தில் மாதமும்மாரிபொழி-
ந்து வேளாண்மைஎந்நாளுங்குறையாதுசெழித்தோங்கி விளைந்துவரு-
ம் அலலாமலும் அநநகருள்யாரோனும் பசிப்பிணியால் மெலிநதுவந்-
துபுசிப்புவேண்டுமென்று வினவுபவர்களை அக்கணமேயழைத்து சவி-
த்யோசாரஞ்செய்து கைத்தலபுனிததல்கார்த்தல் உவர்த்தல்துவர்த்தல்
தித்தித்தல என்னும் அறுசுவையோடுங்கூடிய உணவைநிருப்தியாக
க்கொடுத்து உபசரிப்பார்கள மேலும்தபோமகிமையையுடைய குண்-
முடையவர்கள் சொல்லங்குற்றேவல்களைப்புரிநது இச்சித்துக் கேட்-
டவஸ்துக்களையெல்லாங்குறையில்லாமலாந்து அவர்கள் அருளைப்பெ-
றுவார்கள் இருதல்லாமலும் நீதனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேச ராலயத்தில்
எங்கும்பிரகாசம்பொருந்தத்தக்கதாகத் திருவிளக்குகள் அமைத்து அ-
க்கடவுளை என்றும் பத்தியோடுபூசித்துப் பணிந்துவருவார்கள்-எ-று.

கலிவிருத்தம்.

இந்தவண்ணமிறைவன்விதிப்படி

அந்தமாநகரானதிலங்குநாள்

எந்தச்சீருமிருக்கமன்பேர்சொல

சந்ததிசிறிதிலையென்றுதாழ்த்தனன்

இ-ள். இத்தன்மையாய் அரசன்செங்கோன்முறைப்படி யாதுங்கு-
றைவில்லாமல் அந்நகரம்செழித்தோங்கியிருக்கையில் ஓர்நாள்மன்ன-
னாகிய வல்லாளமகாராசன் தனக்கு ஆண்டவனருளால் எல்லாச்சிறப்-
பும்பொருந்தியிருக்க நாம்எடுத்தனைத்து உச்சிமோந்துமுத்தமிடவும்
அவைகடலும் இனியமழலைச்சொற்களாற் சிறவணனந்தமுறவும் பின்-
னாநம்பெயரைச்சொல்லவும் பிள்ளையிலலாமல் போயிற்றேயென்று
மனம்வெதும்பி மிகவுநதுன்பமுற்றான்-எ-று.

6

ஐயன்பூசையதிற்குறைவோவிந்து

வையநீதியின்மாறுளதோவன்றிக்

கொய்யும்மலர்க்களிர்கோதுறச்செய்தெனோ

செய்யும்வண்ணமெனசெப்புமமைச்சோ.

ள். ஐகதிசனாகியும் உமாமகேசனாகியும் எனையாட்கொள்ளும் பொருட் டி எழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருக்குப் பேசுதையேற்றெய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனும் குறையுளதோ அல்லது இவ்வுலகநீதி நடத்துவதில் தாமதமாகிய குற்றங்களுண்டோ இதுவல்லாமலும் நங்கடவுளை அர்ச்சித்துப்பணியும் பொருட்டி கொய்தமலர்களிலேதேனுங்குறையுண்டோ என்செய்வேன் அறியேன் இனியான் செய்யும் விதியாது கூறுவீர்கள் மந்திரிகளே என்றான் வல்லாளமகாராஜன்-எ-று.

அ

அண்ணலே நமையாதரித்தாண்டிடுங்
கண்கள் மூன்றுடையானற்கருணையால்
கண்ணுமாதலர்யார்க்கு நல் லன்புடன்
நிண்ணமாயறஞ்செய்யின்மகவுண்டாம்

இ-ள். எங்குளிறைவனே நம்மையாட்கொள்ளும் பொருட் டெழுந்தருளிய சகலபுவனகர்த்தாவாயுஞ் சர்வாந்தரியாமியாயும் திரிநேத்திமுடையவராயும் அடியார்களிருதயத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேசரது மேன்மை பொருந்திய கருணையினால் நம்பதியை நாடிவரும் ஆதலர்முதலிய அந்தணர்களும் இன்னும் மற்ற எவர்களும் எதைக்கேட்டபோதிலும் அவைகளை யில்லையென்னுது அவர்மனங்களிப்படியுபடி உள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் புத்திரனுண்டாமென்று சொன்னார்கள் மந்திரிகள்-எ-று.

க

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சுந்தரவருணைநாதர் துலங்குமிங்கரினுள்ளே
வந்தவொதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனவிப்போது
அநதரமளாவநீங்களழகியதுவசநாட்டி
நந்தலிலென்பேரோங்க நன்றாசறையச்செய்யின்

இ-ள். சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரரும் இப்பதியின்கண்வந்தவர்கள் எந்தப்பொருளைவிருப்பிக்கேட்டாலும் குறைவின்றித் தருகிறோம்வாருங்கள் நற்றவர்களே என்று காங்களைநீட்டியழைப்பதுபோலும் அவ்வெல்லையுட்புக்க மாந்தர்களைக் கலியென்னும் பிணியனுகாமற்றுரத்த ஆகாயபரியந்தமளாவிபுயர்ந்து படபடாகாரஞ்செய்யும்படியாய் அழகியலுந்துவசம்நாட்டி என்பெயர்எங்கணுஞ்சிறக்கும்பொருட்டி ஏழுகடலொலிகளையுங்கவளிகித்து இடிமுழக்கம்போற் பேரொலிகாட்டி மூசமார்ப்பச் செய்யுங்களுள்ளான்வல்லாளராஜன்-எ-று.

ஐ

தாத்திரமுற்றுநற்சீர்தழைக்குமெங்கோனேகேண்மோ
சாததிரம்புகழுமீசர்தாடொழுந்தொண்டர்மூப்பர்
தோத்திரவிரவலோர்கள் தோன்றியவண்ணமீயப்
பாத்திரரோமென்றுபகர்ந்தனரமைச்சராரோர்

இ-ள். நெடியகடல்குழந்த உலகமெங்கும் மிகுந்தகீர்த்தியைச் செய்த எங்களுசே இருக்கு, சகர், சாமம், அதர்வணம், என்னுய ன்குவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் புகழ்த்தக்க உமாமகேசனா ய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய உபயசாஸாரம்புயங்களைப் பணியும்மெ ய்யன்பர்களதபோமகிமையைப்பெற்ற விருத்தர்தோத்திரஞ்செய்யும் பாவலர்முதலியவர்களின் மனத்திறோன்றியவண்ணம் அளித்துகளி ப்படையச்செய்விக்கும்படியாகிய பாத்திரரோநாம் இறைவனையென் னுமொழிந்தார் மந்திரிமார்கள்-எ-று. கக

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப்போகுமோபோகில்வா
நியாவராயினுந்தானல்காராதலாற்புகன்ருவண்ணந்
தீவிரமாகச்செய்யுவினெனத்துவசத்தைநாட்டிற்
தேவர்நாடளவுமோங்கச்செயமுரசறைவித்தாரால்

இ-ள். இவ்வுலகிலல்லாத பொருளைக்கேட்கப்போகுமோ அவ்வாறு கேட்டபோதினும் யாவரேனும் எத்தன்மையாய் வாய்ந்தவராளுங் கொடார்கள் ஆகையால்தான் உங்களுக்குரைத்தவிதியின்படி கொப் பெனசெய்வீர்களென்றமைத்த மொழியைக்கேட்டி மந்திரிகள் துவச த்தைநாட்டி வானுலகளவும் பேரொலிமுழக்கம்எட்டும்படி ஜெயமுர சறைவித்தார்கள்-எ-று. கஉ

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வாழ்நனைநகரினிலவேந்தனுட்டியதுவசத்தையோர்ந்து பூதலத்துள்ளவிருத்தர்காவடி கொள்பூரியருடன்பிகச்சிறந்த மாதவர்மறையோராதுவரேனமாந்தர்வந்தனுகின்மற்றனோர், ஏதமி வ்வேண்டிம்பொருளடைந்தென்றுமிலகுவாழ்வுறுமென்றியைவார்.

இ-ள். நாதனாகியஜகதீசன் ஸ்திரி அருணாசலீஸ்வரர்வாழும் அரு ணையம்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனால தருமக்கொடிநாட்டி யிரு ப்பதாய்கேள்வியுற்று நெடியகடல்குழந்த வையகத்திலிருக்கும் விருத் தர், பிராமணர், தபோதனர், முனிவார், கழைக்கூத்தர், யாசகர்முதலிய யர்வரும் பத்தியோடுகூட்டங்கூட்டமாய்க்கூடிவரு தநகம்வருமை நீங்கும்படியாய் வேண்டியவைகளைப்பெற்று குறைவின்றி வாழ்வோ மென்று அரசனிடம்வருவார்கள்-எ-று. கங

வதுவைசெயப்பொன்வேண்டுவந்தோருக்காயிரம்பொன்வழங்கி ப்பின்னுங், கொதுவைமணிநிலம்பணிதி கொற்றவனையகையீட்டி கொடுமென்றோர்க்கத், ததியிலீராயிரம்பொன்றதவரைமகிழ்ச்செ ததன்பின்னாங்கு, முதுமறையோருபநயனமுடிக்கவென்றலவர்க்கு திமுன்னுநீவார்

இ-ள். விவகாசஞ்செய்துக்கொள்ளவேண்டிமென்றுஆவலோர் ரசனேநாடிவந்து கேட்டவர்கள்மனந்திருப்பதியுடையம்படிஆர்

அருணாசலபுராணம்

ப்பொன்கொடுத்தும் பின்னர் ஆபரணதிமுதலிய மண்மனையாவு
சக்தாவைவைத்து மீட்டிக்கொள்வதற்கு ஏதுவில்லாமல் மூழ்கி
போகின்றது அரசர்க்கரசனாகிய எங்கள் கோவே தேவரீர் அவற்றை மீ
ட்கும் பொருட்டுத் திருவருள்சரப்பிராபின் மிக்கப்புண்ணியமாமென்
றுபணிந்து வினவியவர்களுக்கிரங்கி அக்கணமே இரண்டாயிரம்பொன்
கொடுத்து அன்னவர்மனமகிழ்ச்செய்வித்தும் அதன்பின்பு வேதாகம
ங்களை யுணர்ந்த பெரியோர்களாகிய அந்தணர்வந்து அரசனை ஆசீர்வதி
த்து மகாராஜனே உபநயனம் நடத்தவேண்முயிருக்கிறதென்று அறிவி
ப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு முந்நாறு பொன்கொடுத்து மகிழ்ச்செய்
விப்பார்-எ-று.

கசு

ஆலயத்திலுற்ற மணிமண்டபமுஞ் சூழ்ந்திருமவமாமென்னிற்,
கோலமுறைவமைப்பதனுக்கிறையவனே திரவியங்கள் கொடுப்பாயெ
ன்னச், சீலமுடனிருபதினாயிரம்பொன்னுந் தந்துச் செய்யென்றான் பி
ன், ஞாலமதினம் நடந்தருமஞ்செய்யமைப்பதாயிரம்பொன் நல்கினாலால்

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலேசர் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலிலுள்ள ம
ணிகளினாலுஞ்சந்திரகார்த்தக்கற்களினாலும் அமைத்துப்பிரகாசம்பொ
ருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும் செஞ்சுடராகிய சூரியனுஞ்சாய்ந்து
துங்கிப்போகும்படி ஆகாயத்தையனாவி மேகங்கள் தவழுஞ்சுற்றுமதி
ல்களுங்கிலப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவைகளைத் திருத்தச்செய்யும்
பொருட்டுப் பொருளுதவிசெய்யவேண்டும் மகாராஜனேயென்று கேட்
குங்கால் அரசன் மிக்கபத்தியோடும் ஜகதீசன் திருப்பணிநிறைவேறும்
பொருட்டு இருபதினாயிரம்பொன்கொடுத்துச் சீர்திருத்தஞ்செய்தும்
பின்பு உலகின்மடம் புதுக்கவேண்டுமென்று லவைகளுக்கு ஐம்பதின
ாயிரம் பொன்னுங்கொடுப்பான்-எ-று.

கரு

அந்தகர்க்குஞ்சங்கமார்க்குமுடவருக்கு மேழைகட்குமாபத்தென்
று, தந்தவர்க்குமாதுலர்க்குமாறு தசஞ்சலமும்வறுமைநோயால், நொ
ந்தவர்க்குஞ்சொலுமின்னமற்றவர்க்குந் தினநதினமும் நுவன்றவாறு
சந்தமொடுபரிசளித்தல் ஈரதருமோர்ந்தங்ஙன்சார்ந்திட்டாரால்

இ-ள். கண்ணிலலாதவர்களுக்கும் ஜோகிஜங்கமார்களுக்கும் சரசர
ணிகளறறவர்களுக்கும் வினைவழியால் வெவ்வித ஆபத்துநேர்ந்துவ
ந்தவர்களுக்கும், ஆதுலாகளுக்கும், கெடாததுன்பத்தை அடைந்துத
கதிரமென்னும்பிணியாலமெலிந்து மனநொந்தவர்களுக்கும், பின்
வம்சொலவும் சகலயாசகர்களுக்கும் சதாகாலமும் அவரவர்கள் விரு
தியவண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவிசெய்வதையாதமுனிவர்கே
ற்ப்பட்டு வல்லாளமாகாராஜனிடத்திற்கு மிகுந்தருணையோடும் எ
ருளியவந்தார்.

கசு

அறுசேர்க்கழறிநெடுவாசிரியனருத்தம்.
மாதவமுனிவரங்குவந்ததைமன்னனோர்ந்து
காதல்கொண்டமைச்சர்சூழங்குதினிந்தசாசனாபிட்டு
புகலெனதிக்கென்றேத்திப்புனினையழைத்துவந்து
ஏதமில்பிடநல்கினமுந்தபின்னியம்புவானால்

இ-ள். மகரத்தோகணசாகிய நாரதமுனிவர்வரவந்து காலவாரிகளால்
கேள்விப்பட்ட வல்லாளமகாராசன மிகவும் அன்போடும் சிங்காதனத்
தைவிட்டெழுத்து மத்திரிமுதலியசேர்வைக்கூடர்கள் படைசூழந்துவரு
மபடியெகிர்சென அபணிகது தடியோங்கையாட்கொள்ளும் பொருட்டி
தகிருவருள்கார்த்தெழுந்தருளி வந்தமாதவமேபுணர்ணியப்பொருளெயெ
னறுதுகித்துப்போரணந்தகேகோடும் அழைத்துவந்து குற்றமயறமுணிக
ளினுலலகாரமபெற்றபொபிடமளித்து அதிலெழுந்தருளாய பிளசொ
லலுகினான-எ-று.

யௌ

அராளவத்தினிலுதித்தேதயமுனியகரத்தின்வினை
ளியமுறக்கொணமிபாடுமொனமுனிவரனேயின்று
நயமுடனராயிராட்டமுற்றெழுந்தசெய்தி
தையயுடனருள்கமென்னத்தாபதரிவைப்பதானு

இ-ள். சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமன்சுபேர மகிமையால் உதித்துச
ரோருகமபோன்ற அழகியகரத்தில் வினை இலங்கக்கொண்டு கானற்றச
ய்யும்மேனமைப்பொருதியமுறியே தாகுகள்நாயினும் கருடயேனாகியபே
தைபெனமேல் கருணைவைத்தெழுந்தருள்வந்த சங்கதியை அருள்செய
யவேண்மிமென்று அணிந்து நின்றவல்லாளமகாராசனைப்பார்த்துநாரதமு
னிவாகு-அவர-எ-று.

யஅ

தலத்தினமேன்மகிமைமுற்ற தாபதாபுகமூமாவைம்
புலத்தினெவன்மேமானாகலுமுவகையுள்வன்னி
குலத்தினில்வருமன்னுளின்கோதிலாத்கருமங்கேட்டங்
நலத்தினையறியவந்தோய்வினறிடாயெனவுரைப்பான்

இ-ள். புலனத்தின்கண்மகிமைப்பொருந்திய முறிவர்களும புகழததக்க
ஐம்புலனுக்காகுகளையுமவென அபெய்யுணர்ச்சிபெற்ற புண்ணியர்களால்
சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினியெனறு முக்குலத்தரசருள் அக்கினி
குலத்தினுதிதக அரட்சினகுற்றமற்ற மகாதானத்தினு பெருமையைக்
கேள்வியுற்றதையறியும்பொருட்டுவந்தேரமாதலால்உனகருத்தைவெளி
யிடுவாயெனறு நாரதமுனிவர்கோக அரட்சன்சொல்லுவான்-எ-று. ( )

* முக்குலவரசருனடென்பதும் அருளு அக்கினி னுலமுண்டெ
ன்பது மகருத்தி-ட்புத்தேதன்முவுர்தள்ளு மரபினின்றித்தரிழ வேங்கர்
கலம்புந்தான் என்னுந்ருவினையாட்புராணங்குறுமாற்றனுமுணர்க.

எழுதிக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மனுமுறையறிந்ததாபதர்புகழ்மாதவமுநிஸகோகேன்மோ
கனியிலென்னரசைத்தாங்கவுமெனபேர்சாற்றவுமகவிலததனும்
பனிமலர்க்குமுலாள்பாகனூர்தொழும்பர்பரிவுடன்கேட்டவை மனமேற்
கனிவுடனளிக்கத்துவசமதுயர்த்தேன்கட வுளின்செயலறியேனே.

இ-ள். வேதசாஸ்திரங்களையுணர்ந்த முனிவர்கள் புகழத்தக்கமாகத்
போபலமுடையநாரத முனியேளளியேன் ஆளுகையைத் தாங்கிக்கொ
ள்ளவும்பின்புளளியேன்பெயரைச்சொல்லவும் மைந்தனில்லாமையால்ம
னமெலிந்து பூங்குழலையுடைய உமா தேவிபாகனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேச
ரடியார்கள் இச்சித்துக்கேட்டவைகளை இல்லை யென்னதுகொடுக்கும் நி
யமங்கொண்டு துவசமுநாட்டி நடத்திவருகிறேன் நம்மையாட் கொள்ளுங்
கடவுளின் றிருவுளம்யா தோ அறியேனென் னுனவல்லாளமாகாராசன்-று.

கிருவுயர்தருமநடத்துவரமகிமேம்பேயரைப் பெறுவொன்றே நற்ற
ருமநடக்களினுஞ்செப்புவதனறித்தக்கவரும்புகல்வதனும்பெருகுமா நதி
யுமதிபமுஞ்சடையிற் பெட்டபுடனும்மெலாநகாக் குங்குருபரனருளாற் கு
ழியுமுண்டாங்கொற்றவர்கெலவருள்கெனறுன.

இ-ள். அழகிலுயர்ந்த முப்பத்திரண்டறங்களையம் இரப்பவர்களுக்கி
ல்லையென்னுமல் நடத்துபவர்கள்மனமேல்புத்திரபாக்கியங்களைப் பெறு
வார்களென்று மேன்மைபொருந்தியஆகமசாத்திரங்களிற்சொல்லியிருப்
பதல்லாமலும் மறைவிதியுணர்ந்தபெரியோர்களுஞ்சொல்லுவார்கள் ஆ
தலால்எங்குமபரவிமகிமையுள்ள கங்கைபையும் பிறைச்சந்திரனையுஞ்ச
டையிற்றறித்து என்பத்துநன்குதூரூயிரம்ஜீவபேதங்களைப்படைத்த
ளிக்கும் பரமசிவத்தினருளால்மக்கட்பேறுபெருவாய்எனக்குவிடைதரு
வாய் அரசனேயென்றுநாரதமுனிவர் விடைபெற்றுச்சென்றார்-எ-று.

அறுதிக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவன்வனீதிதனைக்கயிலைவளர் பரமனுக்குவழங்கவேண்டித்து
ன்னமுறிகாதனும்அச்செல்லுகையிற் சிவகணங்கள் துதித்துநிற்க முன்
னிலவகுஞ்சங்கரனைநாரதனும்பணிந்துபின்னர்முனிவர்குழச், சென்னி
மதியணிந்தபிரான்றிருக்கோலங் கண்டிழைஞ்சிச்செப்புவானால்

இ-ள். வல்லாள மகாராசனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தருமபரிபால
கையையும் கயிலையகிரியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் பார்வதிசமேத

நுகியபரமசிவனுக்குத்தெரிவிக்கும்படி டெண்ணங்கொண்டு தவத்தி, மந்தமுநிவன் ஆசையோடுஞ்செல்லுனாகையில் அக்ஷணம்அனேக சிவசகைங்கள் அழிபணிந்து துதித்துநிற்க முன்னம்பிரகாசித்துக்கட்டளைகள்விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டாஞ் சங்கரனுகிய நந்திதேவவாப்பணிந்து பின்புமகாதபோதனர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களையும்புடைசூழும்படி உமையவள் இடப்பாகத்தில் இலங்கக்கொலு வீற்றிருக்குஞ்சிவபெருமானுடைய திருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணிந்தெழுந்து போற்றியமுனிவர்கூறுவார்-எ-று. உஉ

தேசிகன்யிசு கயிலைபில்வாழ் தேவாதி தேவேநின் திருத்தாள்போற்றி, மாசின்றி விளங்கருணை யம்பசியின் வல்லாளமன்னனென்போன், ஓசைபெறசுகதன்வேண்டிக் கொழநாட்டி யுககிலுள்ளோருவந்துகேட்கும், பாசமுடனெதையேனுந்தருவனென்றுபறைசாற்றும்பண்பைக்கேண்மோ.

இ-ள் பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்குந் தேவகேவளேஉன்உபயசரணங்கள் போற்றிபூலோகத்தில் சூற்றமற்றுவிளங்கும் அருளையம்பதியென்னுந் தலத்துக் கிறைவனுகிய வல்லாளமகாராசனென்பவன் தன்பெயரை விளக்கஞ்செய்ய ஓர்புதல்வனேவேண்டியாவர் எப்போதும்விருபிங்கேட்டபோதிலும் அவர் திருப்பதியடையும் படிதருகிறேனென்றுசொடிபோட்டுபறை சாற்றிநடத்திவரும் பெருமையைக்கேளும் எந்தையேயென்று பின்னுக்கூறுவார் நாரதமுனிவர்-எ-று. உஉ

நீதிசையவளர்ப்போனுண்மையைக் காப்போநெறிமுறை தனிப்பிறைறாதோன், கோதினைக்களைந்த வரமெனுமுருவாய்க்குலையத்து திந்தகம்பூபன், பூகலத்துயிர்களியாவுந்தன னுயிர்போம்புந்தியுட் கருதியே காப்போன், ஆதியேநினது பதமலாதுணையென்னுதினந்தொழுது வாழுன்பன்.

இ-ள். நன்மார்க்கநீடும்படி வளர்ப்பவன்சத்தியத்தைக் காப்பாற்றத்தக்கவன் செங்கோல் விதிபிசகாதவன் பாவங்களென்னும் ிருளைத்தரத்தியெழுந்த மதிபோன்றதருமமாகிய ஒளியே ஒருரு உண்ணுமெலகிற் பிறந்து மேன்மை பொருந்திய அரசன் அல்லாமலும் பூமியில்வாழ்மான் னுயிர்பாவுந்தன னுயிர்போலமனத்திலெண்ணிக்காப்பவன் அடியவர்க்கெளியன் ஆகிக்கடவுளாகிய தங்கள்சரணகமலங்களில் மனம் பொருந்திச் சதாகாலமும் பணிந்துதுதிசெய்து வாழ்ந்துவரும்மெய்தொழும்பென்று நாரதமுனிவர்பரவிக்கூறினார்-எ-று. உஉ

அறுசேர்க்கழிநெடி லாசிரியவிறுத்தம்.

வந்தமாமுனிவன்கூறும் வாய்மையைச்சேரேந்து அந்தவல்லாளன்நன்மை யாமுங்கண்டறிவோமென்றே

விந்தைசெய்முனிக்குமற்றத் தேவர்க்குமிருடிகட்குந்
தந்தாமாசீர்மமெய்தச் சாற்றினுன்தன்னேரில்லான்

இ-ள் அங்கனம்வந்து வல்லாளமகாராசனபொருமையைச் சொல்லும்
நாரதமுனிவனமொழியைப்பரமசிவன்கேட்டு அவ்வரசன்தன்மையைநா
முக்கண்டறியவேண்டுமென்று மனத்தில்தினைந்து துதிசெய்துகொண்டு
நிற்கும் முனிவனுக்கும் மற்றத்தேவர்கள் இருடிகள் யாவர்களையும் தந்த
ம்இருப்பிடம்போய்சேரும் படி திருவாய்மலர்ந்தருளினா ஒப்பொருவரி
ல்லாத உமாமகேசர்-எ-று. ௨௫

அக்கணங்கயிலேநாத னளகையோன்றனையழைக்கத்
திக்கெலாமசிக்கவன்னேன் நிரண்டபொற்குவியல்தாங்கி
அக்கரவணிந்தவீச னருட்பதம்வந்துபோற்றச்
செக்கர்மேனியனுமாங்கு சிலமொழியருள வுற்றான்

இ-ள். அக்கணமேகயி றாய் திபாகிய பரமசிவன் அளகாபுரித்திறைவ
னாகிய குபேரனைவரும்படி கட்டளையிட்டமாதிரத்தில் எண்டிசையும
திக்குப்படி அவ்வரசன் அளவிற்கொற்குவியல்களோடும் பிரயாணப்
பட்டு அக்குரணிகளாகிய உருத்திராட்சமாலைகளையும் சர்ப்பங்களையும்
ஆபரணமாகவணிந்த சிவபெருமானிடம் வந்து அடிபணிந்த போற்றிநி
ற்கச் செவ்வானம்போன்ற தேக்காந்தியுடைய பரமசிவன் அங்கனம் சில
வசனங்களை யருளுவார்-எ-று. ௨௬

அளகையாளரசேசேண மருணையம்பதிவாழ்வேந்தன்
உளமுறுதியைச்சோதிக்க வுன்னியபடியானியும்
உளமுறுஞ்சி என்கி மாந்தியுடனெம்மோடு
புளகமாய்வுருகவென்று புகன்மனன்கயிலேநாதன்

இ-ள் அளகாபுரிக்கிறைவனே பூமியில்நாம் அருணையம்பதியில்லாமு
ம்வல்லாளமகாராசன் மனவலியைச் சோதிக்கும்படி எண்ணக்கொண்டி
ருக்கின்றமையால் நீயும்சிறந்தசீடனாகி அளவிற்கொருளோடும்நம்மு
டன்மனமகிழ்ந்து வரக்கடவையென்று கூறினார்கயிலாயபதியாகியும் தரி
நேத்திரமுடை வியும் விளங்குஞ்ஞெகதீசன்-எ-று. ௨௭

மாலயனிருவர்கண்டு மனத்தினிலென்றுமில்லா
மால்கொளவுப்பராரு மலர்மழைசொரியவேத
தூக்களுந்துசிக்கபாரு துவலுக்கரியமாதோ
பாலொளிப்பரமனபாரும் பரவுஞ்சங்கமராய்நினறார்

இ-ள் விஷ்ணுவும்பிரமனுமாகண்டு மனத்திலொருநாளமில்லாத மகிழ்
ச்சுகொண்டு போற்றவுந்தேவர்கள் மலர்மாரிபெய்யவும் வேதாசாமங்கள்
துதிக்கவும் யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய உமாமகேஸ்வரியை ஓர்சுரு
க்கொண்டபரமசிவன் சகலரும்பணியும்படி சங்கமராய்வேடக்கொண
ன்றார்-எ-று. ௨௮

தேவபுறையிலேயாழ்ந் திருவுயர்சிலைகணங்கள்
யாவுமெம்மைப்பனந்தீ ருளிலுண்ணடியாந்
ஆவுலகினில்வல்லாரன் பெருந் துறப்பதையநாடி
கோமுறையோர்கொண்டாடக் கூட்டமாய்லருநாநா

இ-ள் தேவதேவனாகிய பரமசிவன்வாழ்ந்கைலாயகிரியில்வாசஞ் செ
ய்துக்கொண்டிருக்கும் அழகியசிலைகணங்கொல்லாம்எம் மையன்கருணை
ரகத்தினல் ஆண்டுகருநுவங்கொண்டு உலகிலுணையிலலக்கீர்த்தியெ
ய்திய பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்வல்லாரனாகாரசன் வாழும் தியை
போகி அரசனீதியோர்கொண்டாடிப் பணியத்தக்கநாகக்குருமுர்த்தமா
யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்துவந்தார்கள்-எ-று உக

எழுதிக்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்

கம்பினிலுயர்ந்தக்கணவனையிறைபோற்கருது தாயொருவரு மிலை
யோ, பொற்புறுமைந்தரிலையோபசிக்குபோசனமளிப்பவரிலையோ, சிறி
பனமுடையவரசர்களிலையோ வியப்புடனெங்களைக்கூவித், கற்பனையோ
மெழுதினப்படக்குங்கண்ணியரிலையோ வென்பார்.

இ-ள். கம்பினில்அருந்தியைப்போல் மிகுந்தமத்தம் கணவனையே
தெய்வமாகப்பாவித்துடக்குந் தாய்மார்கொருவரு மிலையோ அழகிய
பெருமைத்தகிய வாய்மைகள்வாய்ந்தமைக்கர்களிலையோ அடியார்கள்
து பசிலையெயறித்து அன்னங்கொடுப்பாரிலையோ மஹாதீத்யோடுகூ
டியஅரசர்களிலையோ சந்த்ருஷ்டியாய்எங்களைத் தொழுதுஅழைத்து
க்கொண்டுபோப்பத்தரசத்தோடும் அன்னமபாலிக்கும் கண்ணியர்களு
மிலையோவென்று கூறுவார்கள்-எ-று.

பொன்னளித்தாலும் வேண்வெதிலைநம்புடணந்தரினும்யாம் வே
ண்டோம், துன்னுமாமணிகணல்கினும் விருமபிபாந்தொங்கு முக்தார
முங்கருதோம், மன்னர்கள்செங்கோ லரசினையெமக்கு வழங்கினுமனம்
திலிலையோ, அன்னமீத்தெம்மைபாதரிப்பாரே னைபுட னுண்ணுவோ
மென்பார்.

இ-ள் செம்பொன் அளித்தாலும் விரும்போம் இரத்தினங்களை யழ
த்திலிலங்கும் அழகியபணிகளையும்விருமபோம்பிரகாசம்பொருந்திய ர
த்தினங்களை அளித்தாலும்விரும்போம்முத்துமாலையினும் மனம்வை
யோம் அரசர்கள்செங்கோலின்விதியைத்தந்த போதினும் வேண்டோம்
அறுசுவைபதார்த்தவைககளோடும்அ 9 தனிப்பார்களைனுலமிகவும்அன்
பாயுணனுமோமென்று அடியார்கள்கூறுவார்கள்-எ-று.

நவ் நியங்கர ந்திவிருத்தகைநீத்தநாரதர்ச்சங்கமருமேந்திரோவ்நிய
வ நுணைமாநகர்த்தெருவினெலாவிபெழத்தமுதவாப்பலர்ந்து வெவ்விநபசி
யானபெயர்ந்தா னோற்கமேவுவபோலவுங்குவிச்செவ்விய கொவ்வைலாய
ரங்கணிகைத்தெருவினைச்சார்ந்தவரானார்.

இ-ள். அழகியகரத்திஸ்மானைத்துறந்தவராகிய சங்கமர் சிறப்போங்கி
இலங்கும் அருணையம்பதிவிதிபில் ஓசைபெறத்தக்கதாகச் செஞ்சமுதம்
போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடியதாகிய பிப்பினியால்துன்புற்று இர
ப்போனாப்போல வரத்திற்சிவந்தகொவ்வைக்கனிபோன்றகணிகைமாத
ர்க்கர்வசிக்கும்விதியில்வந்தார். ராயசிலுணைசங்கமர்-எ-று. ௩௨

கெண்டைபோல்நிழியுங்கினிகிர்மொழியுக்கினர்மதி வதனமுமெ
ன்பூச், செண்டையார்முதுலும் கத்தமதுலவுந் தெங்கதின் குறும்பைநே
ர்முலைபா, ரண்டையிலிருந்துவல்லிடியளவு மைக்கணைமாரனேற் புரியு
ஞ், சண்டையையகற்றத் தருபொனனைமின்காள் சாற்றுது மெனவவர்
மொழிவார.

இ-ள். சேற்கண்டைபோன்ற அழகிய விழியையும் அஞ்சுகத்தையொ
த் 5 னிபவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்கும் பூரணச் சந்திரோத
யம்போன்ற திருமுகவொளியும் சிதளநிறந்த களபமலர்களாற் கட்டப்
பட்ட பந்தைநிகர்த்து ஊசலாடுங்குமுலும் சுருத்தங்களைத் திமிர்ந்துதெ
ன்னனாகரும்பைகளைப்போற்றிரகாசிக்கும் இரண் பிருயங்கையுடைய வ
னினையார் க்கலில் இன்றிரவுவிடியளவமிருந்துமுல்லை அசோகு நீலோ
ற்பலம் மாமபூ தாமரை இவ்வைந்துமலர்களைஐந்துகளைகளாகவும் கரு
ம்மைபலிலாகவும் வளைத்துபோர்புரிய எழுந்துவிற்கும் மனமதன்களை
வலியைக்கூடுததோட்சிமபொருட்டிபரிய ராகக் கொடுக்கும்பொன்னைப்
பகருவிகள் பெண்களையென்றுவினவியபோது அக்கணிகைமாதர்க்கர்
கூறுவார்கள்-எ-று. ௩௩

பையரவணிந்தபரமனைப்போன்ற பகரளும்ஜயகேள்யாங்கன்பொய்
யது, முனையோம் வஞ்சகமுன ரோம்புணர்தலுக்கோரிருண் முற்றும்,
கையலரொருத்திக்காயிரத் தனகந்தருவதவ்வாறளித்திடின்யாம்மெய்யுட
ன்மெய்யும் பொருத்திடகலவினினேத்து மனமதனவினே தவிர்ப்போம்

இ-ள். வெவ்நியவிடங்கையுடைய சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக வணிந்
தபூக்கையாபதிபாகிய பரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரிய சக்கமரோ
யாங்கன்பொய்ய ர்த்தைகளைப்போசாம். ௪ ஞ்சக வாகியதுரோகிந்தனைக
ளையும் கருதோம் ஓரிசுமுமுனையுஞ் சுகலைகளைப்பனுப்பவிப்பதற்கு ஒ
வொருபண்ணுந்து ஆசிரம்பொன்கொடுக்கும் நியம மாதலால் அது

போற்றருவீராயின் யாங்கள் எங்கள்மனமும்மெய்யும் ஒன்று படத்தக
தாக அஷ்டவிதஆலிங்கனமுஞ் செய்து அனங்கள் கலையுங்கருத்தும்நா
ணும்படி புணருவோமென்றார்கள் கணிகைமாதர்கள்-எ -று.

என்சீரடிநெடி ஸாகிரியவிருத்தம்.

பரக்கையர்களுரைத்தவணங் தந்துடனெவ்வொருத்திக்குேர்பண்
டாரத்தைச், கரத்தமைத்துப் பிரியாதீர் என்னவுங் கண்காட்டியிக்ககட்
டுப்பாடாயுடைத்தவிலைமாதர்களின்விதியெல்லாஞ் சங்கமரர்யொளிரச்செ
ய்து வரத்தையிக்கருமாருணைநகரிலெண்காதமட்டுமெருவச்செய்தார்.

இ ள் அக்கணிகைமாதர்கள் சொல்லியவைபோல் அவர்மகிழும்படி
கனகமசொரிந்து ஒவ்வொருத்திக்குேர் ஆண்டியையநியமித்து கங்குல்வி
டியளவும்விட்டு நீங்குதீர்க்கொன்று கணசாடையினுற்றெரிவிததுபிகவு
ம்கட்டுப்பாடாத அக்கணிகைமாதர்கள் வாழும்விதியெல்லாம் சிவனடி
யார்களாகவே பிரகாசிக் குயபடிசெய்து எண்ணிய எண்ணங்களை யெல்லா
முற்றச்செய்யும் அழகிய அருணையம்பதிஎண்காதமவனாயிலுஞ் கரதலி
லேபிரியச்செய்வாரசங்கமரா கியபரமசிவன்-எ-று. நடரு

விலைமாதர்தனித்தொருவ ரில்லாமலரிதாக்கி வெய்யகாமன்லை மாக
ர்க்கம் படிமருவச்செய்தசங்கமரும்நீங்கிக்கமமுமா நன்னிலைமார்க்கமாய்
ந்திட்டசிடருடன் மேலவந்தரிலத்தையாளுஞ் சிலைமார்க்கமறிந்தமனை
ன் கணடெதீர் சென்றிறைஞ்சியமுத்திருத்திச்சொல்லான்

இ-ள் விலைமாதர்கள் தனித்து எங்குங்கிடைக்காது அரிதாகச்செய்து
கொடியமனமதன் சாஸ்திரவிதியின்படி அஷ்டவிதஆலிங்கனமும நகக்
குறிகந்தககுவிதாடனங்கள் அறுபத்துநான்குவிதலிலைகள் இவைகளையு
ஞ்செய்யச்செய்க சங்கமராகிய செகதீசன் அவணினமெழுந்துபிரகாசமு
ம் பெருமையும்பொருந்திய நன்மார்க்கநிலையைப் பரிசோதித்தசீடனாகி
அளகேசனோடும் அரசன் அரண்மனையேநாக்கிச் செல்லுகையில் அ
ப்பதிக்கிறைவனாகியும் தனுவேதமார்க்கமயாவும் பூரணமாயிருந்த மன
னனுமாகிய வல்லாளமகாராஜன் சங்கமர்வருதலைக்கண்டு எதிர்பெனறுப
ணிந்துபோற்றி பழைத்துக்கொண்டு போய் நவமணிகளாலலகரிக்கப்
பட்டு பிரகாசம்பொருந்திய அழகிய ஓர்சங்கா னத்தில்தெழுந்தருள் செ
ய்து அஞ்சலியஸ்தனாய் பின்புகூறுவான்-எ-று. நடசு

வேறு.

பண்ணிய நவமோவன்றிப்பாரினிலையனிறீ மும்
பண்ணிகருமமயாதோ நயக்கினவ்வாறுநல்லகம்

புண்ணியஷசோமோதேவர் பொன்னடிவருந்தவிற்கு
கண்ணியமுதுவென்றழங்குகடைக்கணும் பெறுவேனென்றார்.

இள். தமியேன்செய்தகவப்பலனே அல்லது ஸ்ரீ அருணாசலசர்வா
முமதுவருணையம் இதில் எளியேனும்செய்யப்பட்ட கிரியைகளின்பு
ணணியமோ பரமசிவத்தைப்போலெழும்பு சங்கமதேவரின் பிரகாசம்
பொருந்திய தங்கமயமாகி உபயசரணகாலங்கள் வருத்த முறும்படி
ஹ்ணம் அருள்சுரந்த விதியோதோ அவற்றைத்திருவாய் மலாந்தருளின
ல் அத்தன்மையாயடியேனும் தத்தித்தண்ணியனுவதல்லாமலுந் தேவரீ
ர்கருணாகடாட்சத்திலுந் தேராய்வேனென்றான்வல்லாளமகாராஜன-று

மன்னகேளரசநீதி மார்க்கமும்நீவிவாழி
உனனையங்கருதிவந்த தோதுவமுருவில்மாரள்
பணனுமைங்கணையாலின்று படுத்திநீதுயரமாற்றக்
கனனியநல்கிர்கீ த்தி கடலெழும்வயங்குமென்றார்

இ-ள் இப்பூமண்டலத்திற் கீர்த்தி பொருந்திய வல்லாளமகாராஜனே
உனஅசம் செங்கோன்முறைமையும் நீழிகாலம்வாழ்இப்போதுஉன
னையாரவேணடிவந்தகாரணம்யாதெனில் உருவிலியாகியமன்மகனாய்ப்பு
ம்முலலை அசோகு நீலோற்பலம் மாம்பூ தாமரைமலரென்றுசொல்லப்ப
ட்ட ஐந்துகணைகளினாலும் இன்றுயம்படுந் துன்பத்தை நீக்கும்பொரு
ட்டி ஒருமாதைனகருக்கிட்டும்படிசெய்வையேயானால் உனகீர்த்திவழ
கடல்குழந்த இவ்வைகத்திற்பிரகாசிக்குமென்றார் சங்கமராகியபரமசிவ
ம-எ-று,

க.அ

இதைவிடதேவரீருக் கெழின் மணமுடிப்பேனென
மதையுணர்ப்பகையராஜே ரரசேகைளதுமாகொல்லே
வதுதசெயுங்காமநோயை மாற்றுதல்விடைமாதர்க்கே
புதையல்பொற்றெரியுமென்று புகன்றனர் பெரியோரார்க்கு.

இ-ள். இவவாறுபரமாதனாஇச்சித்தாத்திரிவதைப்பார்க்கிலும் எக்கா
லமும் தேவரீரை விட்டகலாமலிருக்கும்படி சிறப்போங்கிய மணஞ்செ
ய்துவைக்கிறேனென்று மிகுபத்தியும் பரிவுக்கொண்டுனாத்த வல்லாள
மகாராஜனது அன்புநிலையையறிந்த சங்கமராகியசிவபொருமாந் சொல்லு
கிறார் அரசனேஇப்போது நீ சொல்லியவார்த்தை கொடியதுன்பத்திற்
கிடமாயும் சுடர்முன்மெழுதபோலமனம் ஒருங்குபடுத்தாமல் பலவித
கோலங்களை உண்டுபண்ணி அலையசெய்யும் அதுவல்லாமல்பஞ்சேந்தி
ரியங்களுந் தம்மறி காமவெகுளியுக்கத்தால் நரவரட்சிசெய்புமககப்பி
ணியைப்போசுகும் அஷு தம் விலையின்றர்களுக்கும்வைவல்லியப்பட்ட
தயன்றி இராமானந்தசுரநிராகர் ஆகலால் உபாஸ்தென்குணியையமா
யுவிப்பாபென்று பெரியோராகியசங்கமர் கூவினார்-எ-று.

நீர் டைசெய்வோக்குபோத நீசுழ்ந்துசங்கமரேதங்க
 னிட்டத்தின்படியானசெய்வே னென்றிரைகாவலோரை
 விட்டதிரைவீற்றிரார்வேசையா மொருமின்னுளை
 ஐட்டமாயல்புமினெனவேகிவர்வாய்வின்மிக்கோர்

இ-ள் இலவாழ்கையைக்கடந்துநிட்டயெனனும்அட்டாங்கியோக
 ங்களைவுஞ்செய்யப்பட்டதபோதனர்களுக்கும்நாளுகேபதேசஞ்செய்தி
 குமமகாமகிமைபொருந்தியதேகீராகிடஜங்கமமேஉமது கருத்தின்படி
 யேநடத்துகிறேனென்று அங்குள்ளகாவல்சாரையழைத்துநீங்கள்அதி
 சீக்கிரமாய்சிறப்போகுகிய கணிகையின்னாகள்வாழும் வீதியிறசென்று
 அதுநுபலாவண்ணியமுள்ளவளாய் ஓர்ஸதீரிலயஅழைத்துவாருங்களெ
 னு விடைகரக்காற்றினும் அதுவேகமாய்நடக்குங்காலாகளசென்றார்
 கள்-என்று (சய)

சென்றுவேசையர்கள்வாழும் நெறுமே கோறுமட்கு
 நின்றவாகுடையக்குங்காலே ஞாயமாய் நடனதேம
 கொணரை குடியவெமமாவாந குபுநுனரூடல்சுண்டு
 இவ்வுதவாபெனகெண்ணியிறைக்கு வந்துணாப்பதானார்

இ-ள் அரசனது ஆற்றலுநயைப்பெற்றுச்சென்றதாதவர்கள் அழகிய
 விலைமாதர்கள் வாழாடவிடிகளில் மனைகள்தோறும்புகுந்துபுகுந்துபார்த்
 துவருகையில் ஓருவிடாகிலும் நீங்காமல் சுரையதாளத்தோடு கந்தபரத
 நாட்டியங்களும வீணாக னசங்கீதமுழக்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்
 நகொன்றைம லைய சூடியசிவனடியாக்கள வீடுகள் தோறும் தனித்த
 வரியாயிருந்து அனாதிதயக் கொண்டிருக்குந் சமபிர மங்களைகளை
 ஞானமுறையாகெனது கருதினவராயகது அரசனிடம் வந்து கூறின
 கள்-என்று. (சக)

வேறு

ஆமமொழியோங்காமனவன்வெருண்டே யடைச்சொலோங்கியே
 புகலவனம் நம்மொழிபிறழ்வதானடி ருசெயலோ நாமசெய்தபூசையின
 டுறையோசெமமொழியாங்கசெங்கமர்கேட்ட தெரிவையாங்கடைப்பது
 மரிமன நிமமொழிவரிமுள்ளசைப்பதுமுறையேவென்னவுமனம்ச்சை
 கசைப்பார

இ-ள் இவ்வகிதமாய்துயர்கள் உணர்த்தமொழியைக்கேட்ட அரசன
 கோபித்தத்தனது மந்திரிபிரதான மாண்புடையார்ந்தச் சொல்லுவாம்
 நாமபதமகியதனை அடியவராகிய சங்கரருக் குரைகதமொழியானது பு
 ரணம்போவதுசுலட்சலாயி பதீஅரு ணைச்சென்று திருவுள்ள செயலோ
 ஆல்லுந்நம் ஆனடையவருக்குச்செய்த பூசைகளின் குறைவோ எவசெய்
 லோவெச் பரிசுசொற்களாய்களையி ன்றையவைய மமைநாடிக்கோரிய
 ஸ்ரீரீகள் கிடைப்பது மரிமன மன அனாமபுகலுவது தருமமோ
 பென்றது மனம்மொழியாகியவையாகிய மந்திரிகள் சொல்
 லுகெய்யாறு (சஉ)

சிந்தையிற்கவலைபுற்றிட வேண்டாமசெல்வனே பேதையோம். ன்று விந்தைகொள்வேசைமாகிணைக்கொணர்வோம் வியாசுலம்விடுமென வவர்வாழ்ச்சந்தைகொள்வீதியுடர்கவர்மனையிற்றங்கியகோலமுநோக்கிப் பந்தைநேர்முலைமேற்கந்தமுமணிந்தபரத்தையாக்கெடுத்தாப்பாரால்

இ-ள் மனதிற்கவலைகொள்ளவேண்டாம் அரட்சேகடையவர்களாகிய பாங்குள்சென்று அடியவர்கோரியவண்ணம் அதிருபலாவண்யமுள்ள கணிகைமாதைக்கொண்டு வருவேமாம் தானாகத் துன்பத்தை யொழியுமென்று சொல்லி அனனவர்வாழுமபேட்டையாகிய வீதிகளிறசென்றுமனைகளிற் புழுந்து பார்க்கையில் எங்குஞ்சிவனடியார்களாய் விளங்கி யிருப்பதைப் பார்த்தும் பந்துதேவரை அழகியஸ்தனங்களின் மீதுசுந்தபரிமளங்களை யணிந்திருக்கும் விலைமாதாருகருகு உல்லாச வாழ்தைகளை எடுத்துச் சொல்லுவார்களா-று.

மையுலாம்விழுவேர்மாதர்க ணெருகலிவாழுவிய வீதியி லொருத்தி மொய்யுலா மரசை நாடிய பெரியோர் விரகச்சதைத் தனித்திடுவாரோ ல்கையுளாங்கடகப்பணிமணிவடமுங் கலித்திநிசதங்கையு மணிந்து நெய்யுலாநதியிபாலவறுசுவையன்னநிரந்தரமுனடுவார்குலோ

இ-ள் நீலோற்பலம்போனதிரகாசம் பொருந்திய-கண்களையடையபெண்கள் கூட்டமாய் வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கும் வீதியில் யாராகிலும் ஒருவனிறை உண்மைவிளங்காவினா எங்குநுதைவனோடா நயந்தஜங்க மதுவெய்யியகாமநோயைத்தணிப்பா யோகில் அனனர்கள் இருகாங்குநுக்குங்கடகமுமநவமணிகளாலமைத்த ஆபரணங்களும்முத்துமாலேகலும லுனையைக்கெடுக்கும்பா தச்சுதங்கைமுதலியநாபுரங்களை அணிவதனறியு ம நெய்யுலா நதியாசடசுனை பதார்த்தங்களோடும் அமுதுண்ணிசதாக்கல முமயா துமகுரைவிவாழ்வார்களா

இ-ள் நாராயணமச்சருக் வாமினனாரி ரஞ்சியேயராங்க லெல்லோரு று முகையு ளையாரிடம் போருளிரவு முழுமையுமிருந்திடப்பெற்றோம் துன்னுமிவ்விசவுகழிந்த பினவீளிர் சொற்றது போலவாமச்சர தன்னக ஞ்சலித்து மன்னனுக்கத் ச்சாற்றவு மாங்கவனமொழிவான்.

இ-ள் இவ்வண்ணமாய்மந்திரிகளுரைத்தமொழியைக்கேட்ட கொடிய மினனலைபோற்றுவனும் இடையி ளையுடைய அச்சணிகைமாதர்கள் எ திராவந்துணிந்து பதவராகத்துதித்தாநாவகன்யாவரும் இன்றுப கம்போதேநம்மையாற்கொள்ளும் புரீஅருணாசலேசருடையமெய்த்தொ முமபராகிய இவ்வடியார்களிடமின்றிவவு விழுபவளவுமசுகலிலேகருக் கிணங்கிவிடப்பதாய்ப் பொன்னைப்பற்றிக்கொண்டோமாதலான் இத்தின ஞ்செலலுமாயின தேவர்கள் சொல்லியபடிநடக்கலாமெனறுமொழிந்த வைக்கேட்ட அனமச்சரகளை தந்தம்மன ஞ்சலித்து அவனின் றநீங்கிஅர சனிடமலாந்துறைக்க அங்கனம் கூறுவார்கள வல்லாளமகாராஜன் என்றுசுரு

அறபயி துநமககரிதாயிருப்பதென கொலந்தோவென்றயர்வுற்றாங் கு, பற்பலபலவாய் சிந்தைகளிலேக்க முற்றிகிறையருளும் பாணமை காணோகற்படையே போலெருநாசலகமருக்குரைத்தவண்ணத் தருவேனெ று, விதபொருட வேதனைநிவிரைவாகக்கணிகையா பால்மேவிருணை

இ-ள்-அற்பமாகிய இச்செய்கைநமக்குக்கிடைப்பது தற்பலமாகவிருடும் காரணம்பயத்து ஐயோவென்று அரசன் துண்பமடைந்து பின்னர் நாளைவிதமாய்மனதிலேக்கங்கொண்டு இதுவும்பரம் சிவனுடையதிருவிளையாடல்தானேஜகதிசனைப்போல் வடிவுகொண்டெழுந்தருளியவந்தஜங்கமலர்கோரியவண்ணத் தருவேனென்றெழுந்தவிடிலேத்தியொளிரும்வல்லாளமகாராஜனுனவன் மிகவுந்தீவரதாய் வினோமாதா கள் வாழும்வீதிக் குச்சென்றான்,

சுசு

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதுப்பதாகை
அந்தரமளாவநா டியளித்திடொளினின்று
சுந்தரசங்கமர்குச்சொன் மொழித்திறழாதென்னைப்
பந்தயமாய்க்காப்பவாட்சிப்பதியினைத்தருவேனென்றான்

இ-ள், நம்பதியையாவவந்தவர்கள்எந்தப்பொருளைகோரிகேட்டபோதிலும் கொடுக்கின்றோமென்று ஆகாயபரியந்தமஉயர்ந்துபடபடாகாரந் செய்துபறக்கும்படியாய்த் துசிச முபர்த்திநடாத்தி வரும்நாட்களிலின்றுறையத்தினம் விரகவேதனையாஸ்மெலிந்து நம்மைநாடிவந்த அழகியஜங்கமருக்கு உமதுநோபையகற்று வோமென்று கூறியவண்ணமமாறுதுஆசையோடுநிகரப்பாற்றியகணிகைக்குளனது அரசுக்குரிய இப்பதியையளிப்பேனென்றுறைத்தான் வல்லாளமகாராசன-எ-று.

கரிபரியுடனும்வேணகனகமுந்தருவேன்முத்துச
சொரிகியசிலிகையீவேன் றொல்லுலகாஸ்வதற்கிங்
கரியசெங்கோ லுநல்கிபவர்க்கியுடம்பணியுஞ்செய்வேன்
பெரியவர்விரகந்தீர்த்தரம் பெற்றதாயெனக்காமென்றான்

இ-ள், யானை-குதிரை-முதலியவைகளோடும் தாங்கள வேண்டியபொன்னும் தருவேன் இதல்லாமலும் முத்துகளினால் அலங்கிருத்தற் செய்தபல்லக்குக்கொடுப்பேன் இப்பூமண்டலமுமுமையும்ஆளரினைத்தபோதிஹ்ஹவனதுசெங்கோலைக்கொடுத்தாலும் செய்து அன்னவர்கட்கியான்பணிவிடையுஞ் செய்வேன் இன்றுநாடிவந்தசங்கமகாது காமநோயைத்தணித்தால் எனனைப்பயந்த அன்னையுமா வராகளென்று இராஜாதிராஜனாகிய வல்லாளமகாராசன்புகன்றான்

சுஅ

உலகினில்வருஞ்சுகத்துருயர் சுகமிடேதெபென்று

கலையுணர்முநிவராருங்கழறுவராதலானல்
தலமநிலுற்றசெய்யசங்கமர்விரகந்தீர்த்தால்

இலகுமென்னுயர் கேட்டாலுமீசுவேன்வருவிரிமிளகாள்

இ-ள், கடல்குழந்த இவ்வுலகின்கணவழங்கும் இன்பங்களுக் கெல்லாமேலாகியமாணாவிழியினையுடையபெண்களின்கலவித்தொழிலில்வருமீஇன்பமேயதிகமென்று வேதநூலுணர்ந்த முநிவர் களுகூறியிருக்கின்றார்களாதலால் நமதுயதியை நாடிவந்தமேனமைபொருந்திய ஜங்கமரைவருத்துய் விரகவேதனையை இன்றுமாற்றினவாகளுக்கு பிரகாசம்பொருதிய எனது பிராணனைத்தானமாகக்கேட்ட தோதினும்அளிப்பேன்வழிவிரிகணிகையின்களையென்று கூறினுவல்லாமகாராசன.

ஆதரவாகத்தங்களானே யின்படி யோயங்கள்
 எகபிலாயர் மகேசுரன் புறப்பொருளுமபெற்றேன்
 நாதவென்செய்வோமென்று நன்செய்யர்ணந்தனக்க
 பூதலமன்னவென்கிப் புகழ்மனைவந்துசேர்ந்தான்

இ-ள். அரசன்வினமொழியைக்கேட்ட விலைமாதர்கள் தேவரீர் ஆ
 க்கினையின்படி நடந்துவரும்பாங்கு இனறையதினம் குற்றமற்றபரமசிவ
 த்தின் அடியார்க்கிடத்திற் கல்வித்தொழில் புரியுமபொருட்டு பொருள்
 பெற்றுக் கொண்டோமாதலால் எங்களை ஆட்கொள்ளுமஇறைவனேயா
 ற்களெனசெய்வோமென்று அடிபணிந்துரைத்த பொழியைக்கேட்ட வ
 ஸ்லாஸமகாராஜன் நாணமுற்றவனாய் கிர்த்திபொருதிய அரசன்மனையை
 சேர்ந்தான்-எ-று. (௧௮)

என்சேரடியாசிரிய விருத்தம்

இல்லமுற்றமன்னன் மதிவகனமாயிருப்பதனை மன்கையார்களிசை
 ந்துநோக்கி மலமமகேசியநாமினையாளாகும் வண்ணமமிசு சல்லமாதே
 வியாரும் கொல்லுலகப்பரங்கவல்ல எங்கள் கோவேதுனபமுற்றகாண
 மென்னவற்றை நீவிர் சொல்லுமெனவடி பணித்துவினவவாங்குதாய்நெ
 றியோனவாகமெனச் சொல்லுவானால்,

இ-ள். அரசன்மனையைவந்துசேர்ந்த வேர் தனுடைய பூரணச்சந்தி
 ரோதபுமபோன்றவகாரவிந்தமானதுசலனத்தால்கேறுபட்டிருப்பதாக
 க்கண்ட அவன்கேட்குமார்கள் மல்லாதேவியும் மிசுவண்ணமபொருந்திய
 இனையாள் கல்லமாதேவியும் இவயிருவரும்நெருங்கிவந்து ரொடியகடல்கு
 ம்ந்தஉலகங்களையெல்லாம் ஒருகுடை நீழலினின் துபரிபாலனஞ்செய்யும்
 எங்கள்காதனை எந்தநாளுமில்லாது இன்று மனதிற்றுன்பம் நோந்தவா
 னென்னே அதனாதேவரீர் திருவுளம்பற்றுகெண்டிமென்று பாதகமலங்க
 ளிற்பணிந்துகேட்க அந்நனம் பரிசுத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லா
 ளமகாராஜன் மன்கையார்களுக்குநடந்தசெய்தியைக்கூறுவான்-எ-று. (௧௯)

எழுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்றொருமுதியோர்மானாநின் பத்திவிசைசைகொண்டு
 மொன்றிசேர்நம்மைநாடி வினவியபடிக்கிசைந்திம்
 மனதில்வினையினர்கள் வாய்ப்பதுமரிதானெந்தே
 வென்றவவ்வாய்மைகேட்ட வெழினமனையாருஞ்சொல்வார்

இ-ள். இன்றையத்தினம் ஒன்பெரியவா சேல்போன்ற விழியினையு
 டையமடந்தையர்களது மயக்கத்தினமீது மனம்வைத்துவெற்றிபொருந்
 தியநம்பதியைச்சேர்ந்து நம்மைவினவியவண்ணம்பிந்து இவ்வருணைமா
 நகர்முழுமையும்விலைமாதர்கள்வாழும் விதியெங்கணுந்தேடியும்கிடைப
 பது பிரயாசைபாசியுப்பகால் துன்பமுற்றேன் நானகொண்டிருந்தவயி
 ராக்கியத்தையும் துறந்துவிட்டேன் எனசெய்வேன் அடியவருக்குரைத்
 தமொழிதப்பிப்போகின்றதேயென்று கூறித்துன்பமுற்றிருக்குமவேந்த
 றதுவாய்மையைக்கேட்டமன்கையார்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௨௦)

விசாகநாதர்வாழையால் துவாங்குளி பனோங்குளின் மரங்களாகோவாழிவி
லோமயாம இளவர்கள் பெரியவாளைப்போலவே உலகினுள் செலுத்தி வள்க
ருத்துவகைகளைவைவொன்றாந் திரவனா யவனாளைச் செலுத்தி நோக்கிச்
சேரிறையேயுடியாவோட னைப்பிற் சேர்ந்து உருகிலேறாமல் துயமொ
ழிப்பாயென தூஉத்தம உயர் பெரியவருள் துவாங்குளி உடனான்,

தி-ள். வீரகம் வடிக் காலம் வடிக் காலம் சங்கமநீர் கங்கையாகத்
ணியச் செய்துமே கொண்டு வந்தது நன்றி செய்து எங்குள்ளே தங்களு
டையவருத்து எச்சுண்டை பொருந்தியபடி யிருக்கிறீர் ஆகியேன்களறி
யோம் ஆகலால் எங்குள்ளிருக்கிறீர் நிறியவளாயினு என்னை உவ்வடியவாக
கிணையச் செய்யும்படியாய் கருத்திருக்கிறீர் மாறியே நன்றி என்கு
றையபடாமல்வந்தமேல் க்குண்டே நின்றது கூறியபேரது குட்குமிக்கடா
ட்கு பொருந்தி யிலகாரினது வல்லுளமகாரை மனமவிர்த்து கனது
ங்கையப்பார்ந்து ஒன்றாகப் படியும் எனது எண்ணகனது நிறைவே
ற்றிவைத்தனனிருக்காமணிகளோடு மனமவிர்த்து க்குண்டே நின்றது
யறையிற்சொந்து மனமவிர்த்து துன்பநின்ற பீராககுறையென்று
சொல்லி விடைகொடுத் துபடுவாரை உத்தமகன்குண்டை யுடையவனாயினு
மனனன்பெரியவரி. நன்றிசென்று நேருவிர்த்து க்குண்டே நின்றது
ரித்துங்கனென்று யிருப்பதிறையோடு கூறினது சு-எ-து. (குட)

அக்கணஞ்ஞலக்காமாடி யழகுறையறையிற் சேர்ந்து
மிககலவியாழைநீட்டி விநோதமாகக்கூடும்பாடிப்
பக்கலினெருங்கியப்க் பரமணப்பார் த்காலி
லக்கணியெய்யணுத்தே யரியயோகத்திலுந் தூண்

இ-ள். இராஜபத்திரியாயிய சலமாதேவி உடனே மஞ்சனமாடி ஆடையாபரணங்களுக்குச் செய்துநகற்பரிமாணங்களை யணித்துப் பஞ்சகசாய வாகங்களேந்திவிசேசயெந்ததுபள்ளியையாயுட்பிரவேசித்தபு. இந்திரர் ஸ்மரகங்களுளாலமைத்தொளி நுமஞ்சந்தில் அமரசுதூளி காசயதைதின பீகாரோசயனித்தாக்கொண்டிருக்கும் அடியவர் பக்கவினின்றுநினை நோசையைத்தருமவினையைபிரட்டகீகமபாடிக்கொண்டசிலவேரஞ்சென்றபின்பு பெரியவர்சித்திரப் பிரதமைப்போலசைவர் நிருப்பதைநோக்கையில்உருத்திராட்சமாஸிம்பரணமணிந்துவிளங்குமெய்யினையடையபெரியவர்யோகரித்திரையிருப்பதைக்கண்டாள்சல்லமாதேவி எ-று.

பின்னுமம்மங்கையந்தப் பெரியவர்மகிழ்வெண்ணித்
துள்ளுமங்கொய்துற்றசகநீநொடித்துநாவி
நன்னயத்துடனேநிற்கநயனமுத்திறமாமுகனோர்
தன்னையும்கோக்காநாவிந்தயங்குலாபபநாவி

இந் பிள்ளையும் ஆகுந்திக்கொப்பாகிய அவ்வரசியானவள் உங்க
 மையொகரித்தினாயின்றுகரும சங்கமர் மனமகிழ்த்தக்கூறாக நினைந்து
 ரகாசம்பொருந்திய அனனவாழ்து அவ்ணுள்சுகந்தமுலவும்பனி நீரை
 பெடுத்துததெளிததும் நனனயத்தோடுமிநின்று கணவிழியாமலும் தன்
 னையும் நோக்காமலு மிருப்பரையுணர்ந்ததெவ்வானவள் சிந்தைமெலிந
 துகூறுவாள்-எ-று. (௫௫)

வேந்தறலுரைத்தவாய்மை வீண்படமுறையோவந்தோ
 ஏந்தலேயென்றினைஞ்சொழிலுறுமடநகையாங்கு
 சாங்கமாய்மேயவிழந்துகழுவவப்பரமராஜேஸ்வரர்
 ஏந்தவுக்குழந்தைபாடியினபறவமுலவாடார்

இ-ள். இராஜாதிராஜனாகிய வெங்கோமானுரைத்தவாய்மை வியர்த்த
 மாவதுதருமமோ ஐயோகூடவனோயென்று கொழுது அழகுலாவுமவனி
 தையானவள் அங்குநித்தையிலிருக்குமபெரியவாழ்து மெதுவாய்ச்சாய்ந்
 து ஆலிங்கனஞ்செய்கையில் புரிகைலாசபதியாகிய பரமசிவன் ஏந்துங்
 குழந்தைவடிவமாகிவ்வண்புருகளிபடும் ஆச்சரியமுங்கொள்ளத் தக்கதா
 ய்செங்குமுதம் போன்ற அழகியவாயைத்திறந்து அழகைசெய்யவாரம்
 பித்தார்-எ-று. (௫௬)

அரனொருகுழவியாகியலரியேயழகும்போது
 பரமனாச்செயலெனநெண்ணிப்பார்சிபனவிரைவில்வந்து
 கரமதாலெடுக்கதனைத்துக்களிப்புடலுச்செயேந்தி
 விரகுடனிருக்குமபாதவன்மலனுமாயவாறா

இ-ள். புரிகைலாசபதியாகிய பரமசிவன் குழந்தைவடிவாய் அலறி
 யழுகின்றசெய்யுளறிக அரசனுவன ஓகது ஆண்டவனறிநுவினோயா
 டலன்றுணர்ந்துமிகுத்திரமாயங்கனஞ் சோந்துவனசமலர்களைப்போன்
 றவருகரங்காளெடுக்கதனைத்து முத்தமிட்டு உச்சி முகந்தூநிகாத
 லோடுமபேராணநகங்கொண்டிருக்கையில் ஐகதிசனாகிய எம்பெருமான
 மாயமாய்மைநந்தார்-எ-று. (௫௭)

எண்செடியாசியவிஞ்சுத்தம்.

ஐயனேரினது திருவுளங்செயலல்வனோவறினியலோமாயங்கள்மெ
 ப்பயனோகணகள் முன்னுடைபாணே வேதனேவேதநாயகனே துய்யனே
 பம்சைச்சோதனை செய்வோ சுதனெனத்தோன்றியேமறைந்திரசெய்ய
 யங்கட்கெனவிதிபென்று தெவியோடரசனுமெலிந்தான்.

இ-ள். சந்திரசடாதரமுத்தியாகிய ஐயனேதேவரீரது திருவெ
செயல்மடைமையோமாகியபாங்கள் செரிந்துகொள்ளுவோமோநீக்கமற்
றவனேநிர்மசகுணனே உலோநாயகனேசெகஞ்சாசிவப்பிரகாசா ஆரரொ
அண்ணாமலைநாதா உண்ணமுலைநாதாஜடாமகுடசத்தில் மூன்றாமபிழை
யுற்றமங்கையு மஞானஉலாவும் கரித்தஜோதிசொநாபா காளகண்டதிரிநே
த்திராகருதுமடியார் தோசதிராமானமுஞ்சுலகபாலாமதையும்து சீலா
காமதகனா முயலகயாததன்திரி நேசதிரங்கனையுடையவனே மறையுரு
வானவனே சுருதிநாயகனேபரிபுத்தனே சாலந்தகனே புலித்தோலு
டையோனே திரிபுரமெரிததேனே நாகாபரணனே சிரமலைத்தரித்
தோனே மாககசகாயனே மாகவாசுனக்கனாசுடனே கங்காதரனே கிரு
டாகரனே பரவதிசையவாமபாகம பொற்மகாணு வானே சர்வத்துக்கும்
தானய்நிறவனே ஆபத்தபாந்தனே அடியவாகருக்கு அபயாஸதங்கொ
டுப்பவனே மெஞ்ஞானசகடபி உமதுபரிசுத்தம்பொருந்திய உபயசர
ணாவிர்த்தங்களுக்குத் தொண்டனாகிய எளியோருகளைச் சோதனைசெய்
யுமபொருட்டோடு புதல்வனாகவுந் தோனா மறைந்திர் மேன்மையுற்றவ
னோளங்களுக்கென்னவிதியென்று மங்கையுந் காணாமஆற்றப்படாத துன
பத்திலமுந்தினார்கள்-எறு.

ருஅ

கொற்றவனியவா னானமெளிந்தாங்குகோ வெனக்கூறு மக்காளி
னற்றவததோராகதிடுசெயு மிகனாயெயுடனவிடைபேறிச சுற்றிலுங்கணங்
களைஞழந்திடவிதிமால் தொடரவுமறனையமபதிவாழ்வெற்றிகொளிதை
க்குத் கரிசனஞ்தவ்விரகுடின்பணிந்தவனறுதிப்பான.

இ-ள்- அர்ணனவன் இவ்வாகையாபரணம் வெதுமாழிக்கோவென்
றுவாய்விட்டலறி நிற்கையில் மகிமைபொருந்திய கபத்தினே யுடைய
வாகள் போற்றிப்பணியத்தக்க பரமசிவனபாவதிதேவியோடும் வெ
ண்விடையினமீதேறி அனேக சிவகணங்கள் சூழத்தக்கதாகவும்
பிரமணம்விஷ்ணுவும் வாகனங்களிலேறிவரவும் அருணையும்பதியையு
ஞ்ரும வல்லாளமஹாராஜனுக்கு தரிசனந்தந்த மாத்திரத்தில்ஆவலோடுபூ
ரிப்பிற்பணிந்தெழுந்து சிரமிகை இருகரங்களையுந் கூப்பித் துதிக்கா
ன-எ-று

எழுதியவாசிரியனிருந்தம

ஆதிபேசரணமெனமே ஸ்தாயநாகர்க்கவெல்ல
சோதிபேசரணம்கங்கைத் தூயசெஞ்சொட பிற்றுன்ன
பாதிமாமொ ஸ்சிந்த பரமனேதமியேந்தமுற
நீதியைத்தாக்கமென செய் நினைமாலாவருள செய்வாயே.

(இ - ள்) ஆதிபேசரணமெனமே ஸ்தாயநாகர்க்கவெல்ல
சோதிபேசரணம்கங்கைத் தூயசெஞ்சொட பிற்றுன்ன
பாதிமாமொ ஸ்சிந்த பரமனேதமியேந்தமுற
நீதியைத்தாக்கமென செய் நினைமாலாவருள செய்வாயே.

சுந்தரமனனுகேண்மோ சுதனுமக்கியாமேயானேம
அருந்தனமுனககே யறைவிதிமுடிபபோமெனது
சந்திரசேகரனா வாழுகதிச் சாரந்தனாகயிலைவினா
பந்தமாயுலகைவெந்தென் பண்புடனண்குவ ற்த்தான்.

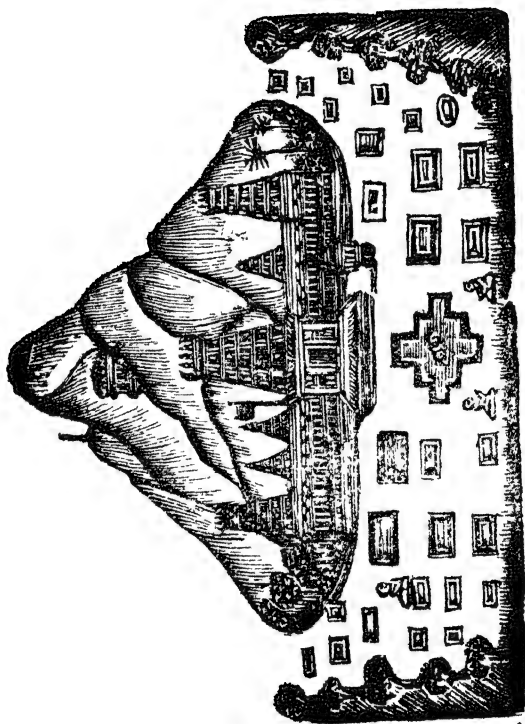
(இ - ள்) அருந்தனமுனககே யறைவிதிமுடிபபோமெனது
சந்திரசேகரனா வாழுகதிச் சாரந்தனாகயிலைவினா
பந்தமாயுலகைவெந்தென் பண்புடனண்குவ ற்த்தான்.

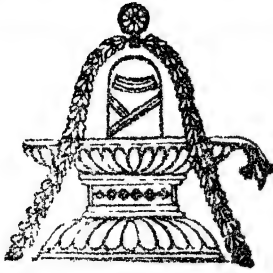
சுந்த

ஏழாவது-வல்லாளமகாராஜன்சுருக்கா-என்று.

———(*)———

ஆதிபேசரணமெனமே ஸ்தாயநாகர்க்கவெல்ல

உ

கடவுள் துணை.

எட்டாவது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

—*—

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப் பிள்ளையிறுபதம்போற்றித்திரையா
ன்முத்தந்தருமலையுமொருமலையுந்தொலைந்தமலைக்கிழவனிருசரணம்
போற்றிப், பொருமலையுமிரங்கலையும்டியாருக்கொழிக்கவழி பொரு
ப்பாய்நின்றென், கருமலையுஞ்செம்மலையும்பச்சைமலை மடந்தையயு
ங்கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

இ.ள், யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானைமுகத்தையுடையபிள்ளையார் இர
ண்டுபாதத்தையும்வணங்கி அலைகளாலே முத்துகளைக்கொழிக்குஞ் ச
முத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னும்மலையையும் அடக்கியசுப்பி:ம
ணியர்பாதத்தைவணங்கித் துன்பத்தையும்சோர்வையும் அடியார்களு
க்கு ஒழிக்கஅக்கினிமலையாகநின்று என்னுடையபிறவியைக்கெடுக்கு
ஞ்சிவபிரானையும் மாகதநிறம்பொருந்தியபார்வதியாரையும் மனத்திற்
சேர்ப்பாம்-எ-று

க

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிற்சிவபுராணந்தனி
லோங்குருத்திரசங்கிதையோதினேன்
பாங்கிலிங்கபுராணப்பரப்பினு
மீங்கடிந்தபடியுமியம்புகேன்

இ-ள் பெருகிய அன்பினாலே சிவபுராணத்தில் உயர்ந்திருக்கின்ற
தத்திரசங்கிதையை முன்சொன்னேன் பெருமையாகிய இலிங்கபு
ரப்பரப்பிலே நானறிந்ததன்மையுஞ் சொல்வேன்-எ-று.

உ

ஆதிவேத னருளச்சனகனும்
வேதம்வல்ல வியாதனுக்கீந்தனன்
சூதனுக்கவன் சொல்லினன்சூதனு
மேதமற்றவி ருடியர்க்கீந்தனன்.

இ-ள். ஆதியிலே பிரமன் சனகரிஷிக்குச்சொல்லசனகர் வேதவியா
ருக்குச்சொன்ன வேதவியாசர்சூதரிஷிக்குச்சொல்லினர் சூதரும் கு
றமற்ற நைமிசாரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொல்லினர்-எ-று. ௩௩

வன்னிமாமலைத் தோற்றமும்வான்மலைக்
கன்னிபாகங் கலந்துமுன்னமே
சொன்னதாதலி னுங்கதொழித்தனன்
பின்னருள்ள கதைசிலபேசுவாம்.

இ-ள் அக்கினிமலைதோன்றியதும் பெருமையமைந்த மலைப்பெ
ண்ணுனபார்வதிசுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றதும் முதலியதும்ச
ரித்திரங்களையுஞ்சொல்லுவோம்-எ-று. ௩௪

தீர்த்தமும்மதிற் செய்தருமங்களுந்
வாயத்தவென்பின் வலமுமிலிங்கமு
மேயத்திடாதவ ரொய்துமிகழ்ச்சியும்
பார்த்தரன்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

இ-ள் தீர்த்தங்கள் மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட கருமங்களுந்
கிரிப்பிரதட்சணத்தின்மகிமையும் இலிங்கமகத்துவமும் சுவாமியைவ
ணங்காதவரடையுமிகழ்ச்சியும் அவரடைந்த இகழ்ச்சியைப்பார்த்துச்
சுவாமியின்பொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்றபாவமும்-எ-று.

பந்தமாயறி யாதுசெய்பாவமுஞ்
சிந்தையாரவ நிந்துசெயதீமையும்
மூந்தையோர்க ளொழிந்தமுறைமையு
மெந்தையான்மகிழ்வு மியம்புகேன்.

இ-ள். பந்தவசமாயறியாமற்செய்தபாவமும் மனதார அறிந்துசெ
ய்தபாவமும் முதற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்த பாவத்தைத்தீ
ர்த்துக்கொண்டமுறைமையும்சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த புழுகு
பூனையின் செய்கையுஞ்சொல்லுகிறேன்-எ-று. ௩௫

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

விருப்பில்கோதமனூர்சன்றிருமுனே வேள்விநாட்டத்
திருப்பொலிகடையோன்றன்னாற்செனித்திருமறையோனாங்க
உருப்பொலிகளலோனென்னவுற்றனவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறையவனைப்பூசைபுரியெனபுகழ்ந்துசொன்னான்

அருணாசலபுராணம்

பு-ள். உலகத்துஆசையில்லாதகௌதமரிஷிசுவாமி சந்திதிமுன்வே வியொன்றுசெய்வதற்கு எத்தனித்து அக்கினிவளர்க்க அழகுபொருந்திய சடையையுடைய அந்தசுவாமிநிருபையால்முன்னமே தோன்றியிருக்கிறபிராமணன் அந்தயாகத்தில் * அக்கினிசொருபம்போலப் பிறந்தான் அவனைப்பார்த்துக்கிர்புமாசிவிளங்கிய அருணாசலேசனைப்பூசைசெய்யென்றுபுகழ்ச்சியாக உபசாரஞ்சொன்னார் எ-று. எ

மற்றவேழகருப்பை தீயிலிடுதலுமலர்மாதென்னக்
கற்றையுக்குமுன்யின் னுருமுதித்தனர்கணிகைமாராய்
கின்றலுமுறைவர்முன்னே நிருததமேபுரியுமென்ற
னற்றடமபலவுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

இ-ள். அதன்பின்கௌதமர் ஏழுதருப்பையையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்ட அளவிலஇலட்சுமிபோலக்கற்றையாயிருக்கின்றகடந்தலையுடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமிசந்தியில நாட்டியஞ்செய்துவாருங்கொன்றார் அவர்கள்நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி னுரைச்சிறப்புஞ்செய்தார்கள்-எ-று. அ

மந்திரம்பரவும்பெந்தீ மலைதனக்கடுத்தகீழ்பா
லீந்திரதடமுண்டந்தவிந்திரன் முதலேகண்
தந்தரக்தமார்தாமுமதிற்றினமூழ்கலாலே
சந்தனக்குழம்புநாறுமணக்குமைந்தருவின்மலை.

இ-ள். தேவர்கள் மந்திரங்களாலேதோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்தகீழ்க்குத்திக்குல் இந்திரதடாகமென்றென்றுண்டு அதுஇந்திரன்முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அதிலிருத்தியம்முழுதலால சந்தனக்குழம்பின்வாசனையும் கறபகபுட்பத்தின்மலையினுடையவாசனையும்மணக்கும் எ-று. கூ

பரமமாமதிற்றைப்பூசம்படிந்திடிந்பருகிற்கோடி
பிரமபாதகம் போமென்றாலதினலம்பேசலாமோ
சுரர்பதிமூழ்கின்முன்னே தொடர்ந்ததீவினைகடாந்தா
னிரவியுள்ளவழிவாழவிமையவருலகம்பெற்றான்.

இ-ள். மேன்மைபொருந்திய இந்திரதீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில்ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைசலம் ஆசமனஞ்செய்தால் கோடிபிரமஹக்கிதோஷம்போமென்ற ல்தன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ இந்நினைமுன் அகிலமூழ்கித் தன்னைப்பற்றிய தீவினைகளைக்கிடுகொண்டு சூரியனுள்ளவழி வாழத்தெய்வலோகத்தையும் பெற்றான்-எ-று. ட

* அக்கினி சொருபம்போல பிறந்தான் என்கிற பழமொழியை ணத்தில தெரிநதுக்கொள்ளவும்.

அங்கிதன்பெயராந்தீர்த்தமருணைமால்வரை தன்கீழ்பால்
பொங்கியததனின் மீனந்திங்கட்பூணையின்மூழ்கில்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருநிழையவராலவந்து
தங்கியவினையுந்தீருநதருமமூதவமுஞ்சாரும்.

பு-ள். அருணாசலத்துக்குத்தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொ
றுண்டு அதில பங்குனிமாதம் பெளர்ண வியில்முழுகினுலசெம்மை
ரானமீன்போன்ற கரியகண்களையும் சிவப்பாகிய வாயையுடைய மா
ராகளால் வந்துபொருந்திய பாவமுநீரும் தருமமும்தனமும் தவச
சேரும்-எ-று. கக

வன்னிமுன்னொருநாளேமூமறைக்குல்முனிவர்காதற்
றுன்னியமடநதைமாரைவிரும்பத்தன்சுவாகையந்தப்
பன்னியாவடிவமாகப்புணர்ந்துமேற்படர்ந்தபாவந்
தன்னேத்தான்கண்டவந்தத்தத்தினிற்படிந்துசாயத்தான்

இ-ள். அக்கினிதேவன்முன் ஒருநாளேவதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்
களுடைய பத்தினிமார்களைவிரும்ப அதைத்தன்பெண்சாநியாகிய ஸ்
வாகாதேவியறிந்து அந்தமாதாவடிவதைத் தானெடுக்கப்பணர்ந்து
மேலேநினைத்தபாவத்தைத்தீர்க்கத் தன்னுலே உண்டாககப்பட்ட அத்
தடாகத்தில்ஸ்நானஞ்செய்துபாவத்தைப் போக்கிகொண்டான்-எ-று

தென்றிசைத்தருமதீர்த்தமுளததிற்செறிநதுமூழ்கிந்
பொன்றிகழ்வடிவமாகுமுடற்பிணிபொடிபட்டோடும்
வென்றியிற்காலமுன்னாவிதிப்படைதொடரவேனி
குன்றியசாபந்தீர்த்தானதனிடைக்குளித்துமாதோ

இ-ள் யின்னும் அம்மலைக்குத்தென்பக்கத்தில் எமதீர்த்தமென்றொ
ன்றுண்டு அதில அடைந்துமூழ்கினுல உடலபொன்வடிவமாகும் தே
கத்திலுள்ள வியாதிபோம் வெற்றிபொருந்திய பிரமனதுஆயுதத்தொ
டாநது தேகங்குன்றினதை எமன் அதிலுமூழ்கித் தீர்த்துக்கொண்டா
ன்-எ-று. கங

நீங்கிருநிடுதிதீர்த்தமுளதுமேருதினோணத்
தாங்கதின்முழுகினுருக்கரும்பகையனைத்துநீரும்
ஒங்குமத்தடதநினமுன்னேயுருகியேநிடுதிமூழ்கி
வீங்கியகனற்கட்பேழ்வாயலகைடைவிசையமபெற்றான்

இ-ள் நீங்குதற் கரிதாகியநிடுகிதீர்த்தமென்று நிருநுமூலையிலிருக்
கின்றது அதிலமுழுகினவர்களுடகு அரியபகைகளெல்லாநதீரும் உய
ர்ந்த அத்தீர்த்தத்தில் முன்னைமுழுகினபலத்தினுலே நிருகிநெருப்
பிறம்போன்ற கண்களையும் ஆழமாகிய வாயையுமுடைய பேயைத்
ன்வசமாக்கிக்கொண்டான்-எ-று

வசையறுமலைக்குமேல்பால்வளம்பெறுவருணதீர்த்த
நசைபெறவதனின்மூழ்கிற்கிரகமொன்பாறுநன்றும்

இசைபெறக்கிரகமெல்லாமுமுகமவ்விடத்தில்வாயு
திசையினற்பவனதீர்த்தமுமுகிலெத்துயார்தீரும்

இ-ள். குற்றமற்ற அருணாகிரிக்கு மேற்குத்திக்கு வளப்பமுள்ள வ
ருணதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு ஆசையுண்டாகஅதில் முமுகினால் ஒ
ன்பதுகிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும் முன் அநதலன்பதுபே
ரும் அதில்தங்களிஷ்டத்தையடைய மூழ்குவார்கள் வாயுதீர்த்தமென்
றொன்றுண்டு அதிலமுமுகினால் எல்லாத்துன்பமுந்தீரும்-எ-று. கரு

வடதிசைக்குபேரதீர்த்தமுமுகினால்வறுமைபோமத்
தடாநிறகுணபாலீசன்மருத்துவர்சமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெயுநததனின்மூவகிறபுலையரிக்கடையரேனு
மடைவடவருணனுன்கிலதிகமாயானேச்சேர்வார்

இ-ள். வடக்குத்திகிலே குபேரதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில்
முமுகினவர்களுடைய நரித்திரம்நீங்கிப்போம் அதற்குக்கிழக்கு ஈசா
னனியதிக்கிலே அசுவனிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்டதீர்த்தம் இ
ருக்கின்றது அதில்முமுகினால் நீசரைப்பாற்றிலும் இழிந்தவராயிருந்
தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலுமதிகமாகிப் பரமசிவனை
ச்சேருவார்கள்-எ-று. கரு

அந்தகத்தடத்திற்றென்பாலகத்தியத்தடமுண்டங்கே
முந்தியகன்னிமாதம்மூழ்கியுட்கொண்டபேர்கள்
சந்திரவதனங்கண்டார்தமிழ்க்கவிக்கரசராவர்
செநநிருமயிலுங்கலவிச்செலவியுஞ்சேருமன்றே

இ-ள். முன்தெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குத் தெற்காக அக
த்தியதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதிற்புரட்டாசிமாதத்தில் முமுகி ஒ
ருகைஜலம் உட்கொண்ட பேர்கள் சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்து நயி
ழிறகிறநதவர்களாவார்கள் இலட்சமியும் சரஸ்வதியும் அவரிடத்திற்
சோநநிருப்பார்கள்-எ-று. கரு

தன்பதிதடத்தைச்சேரவதிட்டனர்தடமுண்டந்த
முன்வரைப்பசியில்மூழ்கிமுனிவரிற்றலைமைபெற்ற
ரணையதிலமூழ்கினாகட்கங்கமுஞ்செங்கைநெல்லிக்
கனியெனவிளங்குபாலக்கடலதுங்கடப்பாரன்றே

இ-ள். முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகே வதிட்டதீர்த்தமெ
ன்றொன்றுண்டு அதில்வதிட்டர்ஐப்பசிமாதத்தில்முமுகி முனிவர்களு
க்கெல்லாம் முதன்மையாயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்
தில் முமுகினவர்கட்குச் சாதிரங்கனெல்லா முள்ளங்கை நெல்லிக்க
ரிபோலவிளங்கும் பாவமாகிய கடலையுங்கடப்பார்கள்-எ-று. கரு

கங்கைவேற்குமரானைமுகத்தவன்கதிரோன்வெற்பின்
மங்கையோர்வடிகன்கன்னிமதியமெண்வசுக்கள்வெள்ளைப்
பங்கயமடந்ததேவர்குடைதடம்பலவுஞ்ஞமு
மங்கதோர்வடத்தின்மேன்மைமறைகளும்றிவுறாதே

இ-ள். கங்கைவேலாயுதமேந்திய சுப்பிரமணியர் வீக்கிறேசர் ப., வயிரவர் சூரியன் சந்திரன் சத்தகண்ணிகள் அஷ்டவசுக்கள் ச., மற்றுமுள்ள தேவர்கள் முழுதியதீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு ஆகவகையில் ஒவ்வொருதீர்த்தத்தின் பெருமையை வேதங்களும் சொல்லியுள்ளன.

ஒருந்தியேதானுமொவ்வாத்திருநதிவடபாலாக
வருந்தியேமுழுக்கிப்பூமான் மாயவனூரத்திற்சேர்ந்தா
னருமதைபரவுஞ்சோனைன்னதித்தென்பாற்றேன்றுஞ்
சுரநதியுமுனைபொன்னிபணிந்துதந்துயரந்தீர்த்தார்.

இ-ள். ஒருநதியையும் ஒப்புச் சொல்லக்கூடாததிருநதி என்று ஒருநதி அருணாசலத்துக்கு வடக்குப்பக்கத்திலுண்டு அதிலிலட்சுமி முழுதி விஷ்ணுவினுடையமார்பைச் சேர்ந்தாள் நாமதாநதிவணங்குஞ்சோனையென்று ஒருநதி அருணாசலத்துக்குத் தென்பாரசத்திலிருக்கும் அதில்கங்கையுமுனைகாவேரி முகலிப நதிகள் முழுதித்தங்கள் துன்பமபோகாடார்கள்.

உ.௮

புண்ணியவாறு தெய்வமலைக்குமேற்றிசையைப்பொங்கு
நண்ணியபுண்ணியாற்றா னொன்றுபேர்நகரந்தானும்
எண்ணியநதியின்மூழ்கியீழனென்றரசன்நீங்காம
பெண்ணியவடிவநதீர்த்தானவடிவமும்பேறுபெற்றான்.

இ-ள். தெய்வீகம்பொருந்திய அம்மலையின்மேற்பக்கத்தில்புண்ணியநதியென்று ஒன்றுண்டு அதனருகிலே புண்ணியாற்றார் என்று ஒருநகரமுண்டு அதிலிருந்தயீழனென்கிற அரசன் தனக்குத்தீங்காக வந்தடைந்தபெண்ணுருவை அநநதியில்மூழ்கித்தீர்த்துநல்ல உருவமும்வேண்டியபேறும்பெற்றான்-எ-று.

உ.௯

திருநதுசேயாறுமுன்சொற்றிருநதிவடபாற்றேன்றும்
பொருநதவேலெறிநதுசெவ்வேளமைத்திடப்புனிதரீரி
லருநதிகழயிலோன்மூழ்கியசுரனாததொலைக்குஞ்சீரு
மருந்தயிலமார்சேனாபதியெனும்வரமும்பெற்றான்

இ-ள். அழகிய சேயாறு யென்னும்நதிமுன்சொன்ன திருநதிக்குவடபக்கத்திலிருக்கும் அதுமுன்சுப்பிரமணியர் வேலெறிந்தமைத்ததீர்த்தம் அதில் மிகவும் பிரகாசிக்கின்றவேலையுடைய அச்சுப்பிரமணியரோமுழுதி அசுரர்களைக்கொல்லும்வரமும் அமிதபானம்செய்யுநதேவர்களுடையசேனாபதியென்கிறபேரும்பெற்றார்-எ-று.

உ.௧௦

நிருத்தராலயத்தினுள்ளேசிவதடமுளதுரித்தம்
கருத்தினுலர்நீனத்தால்தெய்வக்கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்
உருத்திரர்பலருமாசிமகத்திலேயுகந்துமூழ்கி
கருத்தினிலிருந்துதேவளவரினுமேற்றம்பெற்றான்.

இ-ள் சுவாமி ஆலயத்தில்கிவகங்கையென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு அத்ததினர்தோறும் தனமனத்திலேநீனைத்தால்கங்கையிலமுழுதியபல னுண்டாகும் அநேகருத்திரர்கள் மாசிமாதத்திலேஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனருடராய்ஸ்ஸலலாததேவர்களிலும்மேன்மைபெற்றார்கள.

சக்கரதீர்த்தம்நீனிற்குணபாற்றேன்றும்
மைக்கடலனையமேனிவராகமாலபடிநததாக்கும்
அக்கவைலமாய்வநதோர்முழுகிறோருநதினோர்கள்
துக்கசாகரமவிட்டசன்றுணைப்பதம்பெறுவானறே.

இ-ள். சக்கரதீர்த்தமென்றோருதீர்த்தம்முன்சொன்ன தீர்த்தத்துக் குத்திழக்கிலிருக்கின்றது அதுமுன்னமே சமுத்திரத்தினிறம்போன்ற விட்டுணுவராக அவதாரத்திலமுழுதிப்பேறுபெற்றதாகும், தீர்த்தத்தைவலமாகவந்தவாகளும் அதிலமுழுகினவாகளும் அந்நீரைஉட்கொண்டவாகளும் துக்கசமுத்திரத்தில்கினுநீங்கிசெவியிரானது இரண்டிபாதங்களையும் இடமாகப்பெறுவார்கள்-எ-று. ௨௪

நாயகனமருங்கோயின்மருங்கினினளிகககோயிற்
நாயவன்பெயராததீர்த்தநதீயவனறிசையிறேன்றுங்
காயமததத்திறேய்நதார்பிறவியாங்கடலிறேயா
ராயிரஞ்சனனநதோறுமடைநதநீனினையுநதீர்ப்பார்.

இ-ள். அருணாசலேசுரர்நதருளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப்பக்கத்திலுக்கினித்சையில பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமெண்டு அதிலமுழுகினவர்கள்பிறவிக்கடலிலமுழுகார்கள் ஆயிரம்பிரப்புகளதோறுஞ்சேர்நதநீனையுநதீர்ப்பார்க்கா-எ-று. ௨௫

அத்தடன்முழுதிச்செம்பொன்னனுளவளிப்பாராகிற்
சத்தசாகரஞ்சூழிநதப்புனியெலாநதநதினாலு
முத்தணிமணியினாலுநிறைநததுமுழுதுமீசன்
பத்தர்பாலனிக்குமநதப்பலததினமதிமமாகும்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில முழுதித்தங்கம் ஒரு அனுளவளவுகொடுப்பாரானால் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்நத இப்பூமியெல்லாம் சொர்னத்தினாலும்நவரத்தினங்களினாலும் நிறைந்து அவைகளையெல்லாம் சுவாமியினுடையபத்திரிடத்திற்கொடுக்கும்பலனிலுமதிமமாகும்-எ-று. ௨௬

தேனகுதடத்தின்முழுகிச்செய்யவானீர்தோர்வெள்ளைத்
தானவாரணஞ்சூழ்செம்பொற்சயிலநோவிமானத்தேரி
மேனகையரம்பைதூயகவுளிகளிரட்டமேவி
யானிலோர்மயிர்க்கோர்கற்பமரன்பததிறுப்பாரன்றே.

இ-ள். தேன்பொருந்திய புட்பங்களையுடைய அததீர்த்தத்திலுக்கிவப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மதுங்கொண்டவெள

யான்கள் சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ்சொர்னங்
ரத்தினேறிகொண்டு மேனகை ஆரம்பை, இருவரும்பரிசுத்தப்
கவரிவீசப்போய அப்பசுவின்மயிர்ஒன்றுக்கு ஒருகற்பகாமேசில
த்தில் இருப்பார்கள்-௭-று. ௨௭

சாலமேயதனின்முழுகி கரியவானளித்தோர்கோல
நீலமாலவரைபோலீலநெருங்கியவிமானத்தேறிச்
சூலமேபிடித்துப்பூதகணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்ற
பாலலோசனாவாழுகின்றபரபதத்திருப்பரன்றே

இ-ள அத்தீர்த்தத்தில காலமேழுமுகி கறுப்புப்பசவைத்தானஞ்
சுட்தவர்கள் அழகுபொருநகிய நீலமலைபோல் நீலரத்தினமிழைத்த
மானத்திலேறிச் சூலாயுதம்பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள்தொட
ர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடையபரமபதத்தி
லிருப்பார்கள்-௭-று. ௨௮

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சூழ் முத்தின்
கொள்ளையாம்விமானத்தேறியிமைபவர்குமாங்கொண்டேத்த
வளளலார்பதத்திற்சேர்வார்மழைக்குடைசெருப்புதநத்தோ
ரெள்ளரும்பரிமாறீந்தோரிநதிரபதத்திற்சேர்வார்

இ-ள அத்தீர்த்தத்திலமுழுகி வெள்ளைப்பசவைத் தானங்கொடுத்த
வாகள் ஆயிரமவெள்ளைரிஷபங்கள்சூழ்நத முகத்தினு லலங்கரிக்கப்ப
ட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச்சேர்நது வண
ங்கச் சுவாமிபதத்திலசேர்வார்கள் மழைக்குக்குடையும் பாதாட்சை
யுங்கொடுத்தவர்கள் இசுழதலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர் இந்திரபத
ன்சோவாகள்-௭-று. ௨௯

கன்னியைத்தானமாகக்கரைதனிலளித்தோர்தேவர்
பொன்னியதுலகிற்போகபூமியிலலகைநாட்டின்
பின்னிகழமலரோநாட்டிலன்றும்பினனுகர்ந்துதேவர்
சென்னியாலவணங்கிப்போற்றசசிவபதத்திருப்பரன்றே

இ-ள அத்தீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவ
லோகத்திலும் சுவாக்கலோகத்திலும் ரூபேரனுடைய அளகாபுரிபட்
டணத்திலும் பிரகாசம்பொருநகிய பிரமலோகத்திலும் சிலசிலநாளி
ருந்து ஶ்ரீநும்பினவறறையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள் தலைபா
லேவணங்க அதன்பின் சிவபதவியிற்சேர்வார்கள்-௭-று. ௩௦

உத்தமதலத்திறக்கோடியருநதவாககுதவுமன்னங்
நித்தமாங்காசிமீதோரனப்பலனறனகருநீரா
தததலத்தனந்தகோடியருநதவாக்குதவுமன்னஞ்
சததியவருணைநாட்டினபபலனறனக்கொவவாதே

இ-ள் உத்தமமாகியதலங்களில கோடி அருமையாகிய தவசிகளுந்கு
ப்படைத்த அன்னத்தினபலன் நிததியமாயிருக்கிறகாசியில்பெரிபோ
களுந்குப்படைத்த அன்னத்தில் ஒருஅன்னபலனுக்கும் ஒவ்வ

புப்படிப்பட்டகாசியிலனேககோடிதவசிகளுக்குப்படைத்தஅன்ன
தன்பலன்உண்மையாகியஅருணாசலத்தில்படைத்தஅன்னத்திலொரு
அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாதா. ௩௧

ஆவடியளவுபூமியந்தணர்க்களித்தோரீசன்
சேவடிமிழிறநங்கள்கிளையுடன்செருக்கிவாழ்வார்
மாவிடையர்க்குவிட்டோர்மற்றொருவிடைமேலேறி
மேவிடுஞ்சிவலோகத்திற்பவனிபோயுவப்பரன்றே

இ-ள். பசுவின் குளம்படியளவு பூமி பிராவணர்கட்குத் தானஞ்செய்
தவர்கள் பரமசிவன்பாதமிழலிலே தங்களுடையசுற்றத்தோடு களித்
துவாழ்வார்கள் சுவாமிக்குபபெருமைபொருநதியரிஷபங்களைத் தான
ஞ்செய்தவர்கள் வேறுரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவலோகத்தி
லபவனியாகப்போய் சந்தோஷித்திருப்பார்கள்-எ-று. ௩௨

சாலைகள்சமைத்தோர்நந்தவனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்கடங்கள்கண்டோர்குவிசனூர்பதத்திற்சேர்வார்
ஆலயமெழுதித்தூர்த்துவிளக்கிட்டோரலங்கரித்தோர்
வேலையினடுவிற்பாநதண்மெத்தையிறுயில்வரன்றே

இ-ள். அருணாசலத்திலே சாலையைத்தவர்களும் நந்தவனம்வைத்த
வர்களும் கிணறுகள்மணற்குன்றுபொருந்தியகுளங்கள்வெட்டினவர்
களும் இந்திரபதவியடைவார்கள் ஆலயத்திலுள்ளபள்ளம்நிறவிமெழு
கிவிளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும்விட்டுணு
வாய்த்திருப்பாற்கடல்மத்தியில் சர்ப்பாசனத்தில் யோகரித்திரைசெ
ய்வார்-எ-று. ௩௩

மழைப்புனலரிதாநாளின்மருவநீர்ப்பநதல்வைத்தோர்
செழிக்குவேற்பதவிதன்னிறவேருநதுதிக்கவாழ்வார்
புழைக்கைமாவுரியரன்பர்க்கணிகலைபுனைவித்தோரோ
ரிழைக்களவிறந்தகாலமிறைபதத்திருப்பரன்றே

இ-ள். நீரிதாகியகோடைகாலத்தில்தண்ணீர்ப்பநதல்வைத்தவர்கள்
செழிப்பானமேலாகியபதவியில தேவர்களும்புகழும்படிவாழ்வார்கள்
யானையுரிபோர்த்த சிவனுடையஅன்பருக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தவர்க
ளொருஇழைகள்விறந்தகாலம் சிவபதத்திலிருப்பார்கள்-எ-று.

மடஞ்சமைத்தவர்களந்தமடத்திலோர் துகட்கோர்கற்ப
மிடம்பிடித்தழுவாவிட்டிலிருப்பர்வேறிநந்தபேர்க்கு
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்கும்விதியினாலுறுதிவேள்விக்
கடன்கழித்தனரோலந்தக்குலமெலாங்கதியிற்சேரும்

இ-ள். இத்தலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அம்மடத்திலிருக்கிற
ஒருதுகளுக்கு ஒருகற்பகாலம்கெடுதலில்லாதமோட்சத்திலிலைபெற்
ருப்பார்கள் பின்னும்வேறுவிதமாயிறந்தவர்கட்கும் விஷங்குடித்தி
கவர்கட்கும் விதியாகஉறுதிபொருந்திய பிதிர்யாகம்அத்தலத்தில்
-ரால அவர்கள்(குலத்தாசெல்லாநங் கதியிற்சேருவார்கள்-எ-று.

தோத்தத்தின்சருக்கம்.

காகமுன்பலிபீடத்திற்பலிதனைக்கவரும்போது
லாகமாட்சிறையைக்கீழேபுடைத்ததாலயத்தினுடே
ஒகையானமதுகோயில்விளங்கியதெனவுட்கொண்டு
பாகசாதனனார்வாழும்பதியினைப்பரமனீர்தான்

இ-ள். ஒருகாக்கை அத்தலத்துக்கோயில்பலிபீடத்தில்வைத்திருக்கி
யலியன்னத்தை வாயினுற்கிரகிக்கும்போது தன்னுடையசிறையால
மீழயடித்தது அதைச்சுவாயிபார்த்து ஆலயத்திலடிகியத்தினுலகம்மு
டயகோயிலிலுள்ளகினைதென்றுநினைத்தது இந்நிரன்வாழ்கின்ற தேவ
லாகத்தை அசசகாயத்துக்குக்கொடுத்தருளிநார்-எ-று ந.சு

மூடிகமொன்றுகோயின்முழையினைக்கிளரும்போது
தேடருமணியொன்றக்கேசிதறியோர்விளக்கிறகாட்ட
வாடியபெருமான்மீபமளித்ததென்றதற்குநல்ல
விடியர்நெறியுங்காட்டிவிரைநதுசாலோகமீந்தான்

இ-ள். பெருச்சாளிகோயில்வளையுண்டாக்குமபோது தேடுதற்கரிய
மாணக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச்சநிதியிலே விளக்குப்போலக்
காண்பிக்கநடனஞ்செய்தசுவாயி நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அத
ற்கு ஞானமாற்கத்தைத்தெரிவித்து சாலோகபதவியைக்கொடுத்தார்-

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத்திருமலையிடத்துநிலைக்
கலந்துடனீழைக்கவிதுகலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனாக்கியதற்குநலலறிவுநலகி
யுலந்திபின்னெடியமாயலுலகினையுதவினானே

இ-ள் [அம்மலையில் ஒருநாள் சிலந்திவாயினாலாலேபின்னலிட இ
துவலுதிரம்நெய்துகொடுத்ததாலே அச்சிலந்தியைஅரசனாகப்பிறப்பி
த்து நல்லஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவியோகமானபிறகுவிட்டுணு
லோகம்கொடுத்தார்-எ-று. ந.அ

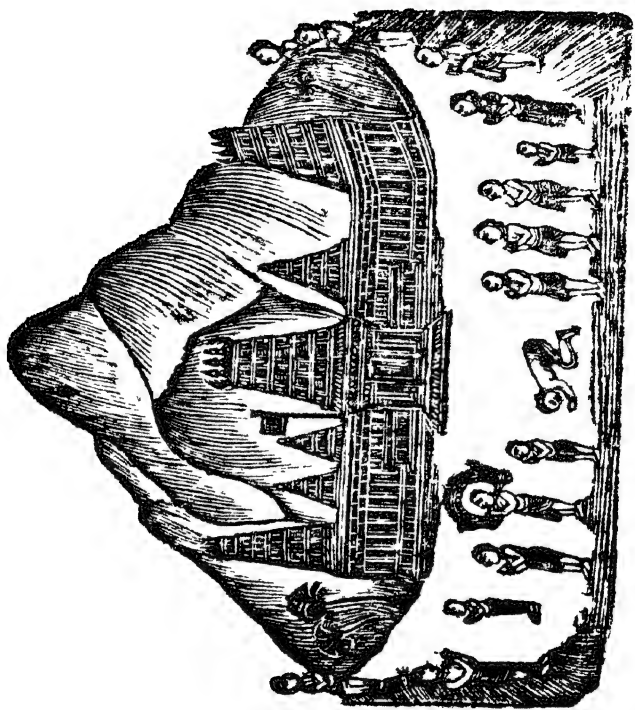
வேறு.

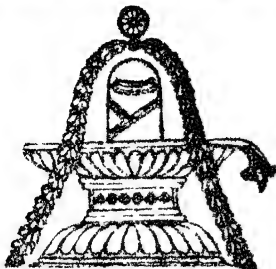
ஒருமணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தவ்விடத்திலவைத்தோனொ
ருவன்பின்னைப், பாகதிபுக்கடைந்துசிவனென்னவேற்றுமையகன்றப்
பதவிசேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப்பதிவளம் தெனவுரைத்துப்
புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தேயிருந்தனன்மறைபுகன்ற செல்
வன்றானே.

இ-ள். பின்னும் அத்தலத்தில்ஒருவன்மணலைச் சிவனுருவமென்று
நினைத்துவைத்ததனால்அவன்மேலாகியகதியைச் சோநதவென்னும்
இவனென்றும்பேதமில்லாமல் இருக்கின்றசாரூப்பிய பதவியைப்பெ
ற்றான் ஒப்பிலலாதஅருணாசலத்தின்வளம் இதுவென்று தாமரைமல
ர்போலமுகமலர்ந்து சொல்லியிருந்தான் நான்குவேதங்களையுஞ் சொ
ன்னபிரமன்-எ-று. ந.சு

எட்டாவது தோத்தச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-௫௫௮.

உ

கடவுள் துணை

ஒன்பதாவது

திருமவலவலம்புரிச்சருக்கம்

— * —

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலத்தடங்கன அபெருமையினுற்கனித்தேனந்த, வ
னகமலவலா புரியுஞ்செயலினையுநதெரியவுரைத்தருளவாயென்று, ச
னகமுனியெழுந்துபணிநதுரைக்குதுலுமனமகிழ்நதுகிரணக்கோலிற்,
றினகரனாத்திரநதடைக்குந்திருக்கோயிற்றகடவுளிலை செப்பலானான்.

இ-ள் மேலானபிரமனேபொன்போன்றநிறத்தையுடையதாமரைப்
புட்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின்பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டிச்ச
நதோஷித்தேன் பாவரகிதமாகியகிரியை வலஞ்செய்யும் பெருமையும்
தெரியஅருளிச்செய்யென்றுசனகரிஷிஎழுந்துவணங்கிச் சொன்னவ
ளவில மனச்சநதோஷித்தும் சூரியன்தன்கிரணமாகிய திறவுகோலா
லேதிறந்து மூடுநதாமரைமலராகிய கோயிலிவ்வாசஞ்செய்கின்ற பிர
மன் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று.

க

கற்பமெமைமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமை காணமாட்டார்
அற்பதவம்புரிந்தவருக்கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ, சிற்பான்
னபுகழ்க்கேட்கும்விருப்புடையாயெனவுனக்குசசெப்பாநினறே, னற்
புதவிக்கதையமுதைச்செவிவழியேபுகட்டின்பமருநதுகென்றான்.

இ-ள். கற்பகாலம்அரிதாகியதவஞ்செய்தவர்களும் அதன்பெருமை
யையறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அ
னாசலம்வலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடுமோபரமசிவனு
யபுகழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உணக்குச்சொல்.

கிளேம் அற்புதமான இக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உண்காதாகிய
யவழியிலே புகட்டி இன்பமாக அருந்தெனறுசொன்னார் பிரமன்.

சோணகிரிவலம்புரிதலபிறவியெனும்பெருங்கடற்குத் தோணியாகு
* மேணாகக்குழிபு குதாரியமுத்திலழிக் கற்பேணியாகும்
காணரியதவத்திலுக்குமாத்நிலுக்குமரும்பொருட்குங்காணியாகும்
வாணுதனமின்னிடத்திற்குங்கண்னுதலேமருங்கும்கிழ்ச்சியாகும்.

இ-ள் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்கிறது பிறவியென்னும்பெரியக
டலேத்தாண்டிவதற்கு ஒருதோணியாகும் ஏழுநாகக்குழியிலும்புகுதா
மல்அருமையாகிய முத்தியில் ஏறுவதற்கு ஏணியாகும் காணியாயுமி
ருக்கும் ஒளியுள்ள உற்றியையுடைய பாவதியைஇடப்பாகத்தில்வை
த்திருக்கின்ற சுவாமியை மனமுருககும்சந்தாஷமாகும்-எ-று.

காசிமுதற்சிறப்புடையதலங்களிலேயிருநிறையைக்கற்பகாலம்
பூசைசெயுமொருபலமுடெடுங்காலமரியதவம்புரிகைதானுந
தேசிகளுருரை ததபடிசமாதியிலேயிருந்துபெருஞ்சித்திதானு
நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென்றுரைப்பதற்குநிகர்தாமோ

இ-ள் காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய தலங்களிலி
ருந்து சுவாமியைக்கற்பகாலம்பூசைசெய்தபலமு அனேககாலந்தவம்
செய்தாலும் குருசொல்லியமுறைப்படியே சமாதியிலேயிருந்து அ
டைகின்றசித்திகளும் அருணாசலத்தைவலம்வரவேண்டிமென்றுசொ
ல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்றுசொன்னார்-எ-று.

அருணகிரிவலம்வருகென்றுரைப்பளவிலதிகபிரமத்திரீங்குநரு
மதையினளவுமதுவருதுபலம்வருதநடுநடுவகியோடி, மருவுபெரு
ம்பொருள்கவர்ந்தபழவினையுங்கராகுவித்துவழிகொண்டேகுங், குரு
பார்க்குத்தவறிழைத்தகொடும்வினையும்பயந்துகருக்குலையுநதானே

இ-ள் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யென்றுசொல்லுமளவில்பிரமஹ
த்திபாதகம்போய்விடும் நருமதையாற்றுகளவுமதுவைப்பானம்பண்
ணியாவமும்வருத்தமுற்று நடுநடுக்கியோடிப்போகும் பிறருடைய
பொருளைக் களவுசெய்தபழமையாகியபாவமும் கைகுவித்துக்கொண்
டுஓடிப்போகும் குருவாகியசுவாமிக்குத் தவறுசெய்தபாவமும்பயந்து
கருப்பங்குலேந்து ஓடிப்போகும்-எ-று.

அந்தவினையுடன்படலும் பெருங்காற்றினெறிகடர்போலவியாசி
ற்குந், தந்தையரைக்கடிந்தவினையருடனுற்றவரவேனவேதளர்ந்துமா
யு, மைந்தரையுமகளிரையுநதொலேத்தவினைக் கடல்சுவறிவறியதாகு,
மைந்தைபொருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிருக்கு மிடமேதன்றிசைக்குந்
னே

உண்காதக்கிரியென்பகள்ளரக்கமிளன மருவுமுடிபென்க

இ-ள். இறுதியைக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தை வலஞ் சென்று நினைத்த அளவில குறைக்காறறி நெதிரிலிருக்கும் தீபபாலவிந்துபோம்தரதையைக்கொன்றபாவமும் கருடனைக்கண்டபாபுபோல் நடுக்கமடைந்து ஒடிப்போம்முழநதைகளையும் மாதநாயுங்கொன்றபாவமாகிய கடலுமவற்றிப்போம் எம்முடையசுவாமிதிரவியம் திருடினபாவமும்நானிருக்குமிடமெங்கேயென்றுஒடிப்போம்.

வேறு.

ஒரடிக்கியாஞ்செய்தபலத்தினையுதவாநிற்கு
மீரடிராசகுயபலந்தருமினியமூன்று
நேரடிபரிமேதத்தின்பலத்தினைநிறைக்குநாலு
பாரடியிடுவார்க்கியாகப்பலனெலாம்பலிக்குந்தானே.

இ-ள். அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்துஒரடிஎடுத்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன்சித்தியாம் இரண்டடிக்கு இராசகுயபலன்சித்தியாம் மூன்றடிக்கு அவ்வமேதபலனுண்டாமநாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ்சித்தியாம் எ-று.

வலங்கொளோரடியேபூரிவலஞ்செயும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்தமாடியபலன்களியும்
தலங்கொண்மூன்றடிகளீரெண்டானத்தின்பலத்தைநல்கு
மிலங்குநாலடிக்கியோகத்தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும்.

இ-ள், பிரதக்கணஞ்செய்கையில் றாக்கிவைத்த ஒரடியின் பலன்பூப்பிரதக்கணஞ் செய்தபலன்தரும் இரண்டடியின் பலன்சுருவதீர்த்தமாடியபலன்தரும் மூன்றடியின்பலன் சோடசதானப்பலன்தரும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்தபலன்தரும்-எ-று

வைத்தவோரடியேபூசைப்பலனெலாம்வழங்குமங்கு
உய்த்தவீரடியேலிங்கநாமித்தவறுநிலங்கு
மெய்த்தவேயடிமூன்றிட்டபலன்சொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதூபிக்கோயிலசமைத்தபேரெல்லாநல்கும்.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்த ஒரடிக்குப் பூசாபலன்களெல்லாம் பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்தபலன்கொடுக்கும் மூன்றடிக்குகோடிவிமானம் தூபிகளையுடையகோயிலகட்டியபேறுதரும்-எ-று.

வேறு.

நீடருணகிரிவலத் தோரடியிட்டோருருத்திரர் வாணிலைகைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர்மகேசுரர்தம்பதத்தடைந்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைந்தமலைவலமாகவெழுந்தொரு மூன்றடியிட்டார்க்கே, கோடிதலைமுறையவரைச்சிவலோகந்தனிற்கொடுபோய்ச் சிவவைத்தாரே.

இ-ள், நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஜா
வத்தவர்கள் உருதிரபதமடைவார்கள் இரண்டடி வைத்தவர்க
ளாகேசுரபதமடைவார்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள்கோடிதலைமுறை
யிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கும்-எறு. ய
நன்றி தருமருணகிரிவலமாகச்சிந்துவழி நடந்தபேர்க்குத்
துன்றுநெடுங்கிரணவெள்ளிக்கயிலேமலை வழிகெடுததொலையாநிறகு
மன்றியுமமலேவலமாயநடநதவழிப்பாறுறுத்துமழற்சியாலே
கன்றியகாலலாக்காணிநகன்றியகாலலாப்போலக்காணும்பாவம்.

இ-ள், நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தைவலமாகச்சிந்துஜா
ரமநடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தைவிசுகின்றவெள்ளிமலையா
கிய கைலாயத்திற்குப்போகும்வழிவினாவின் தொலையும் அல்லாமலு
ம்அம்மலையை வலமாகப்போம்போதுபருக்கைக்கல்வீகளா லும்அழ
ற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக்கண்டால் எமனென
துபயநது பாவங்கள் ஓடிப்போம்-எறு யக

வன்னிமலைவலம்புரிந்தோர்பதத்துகளொன்றொருவாயுவசத்தினாலே
புன்னகாமனையவிடமபுகுதிவதுகயிலையெனப்புகுதிமாமு, மின்னுமவ
ர்பதத்துகளொர்மனிதருடற்செறியிலவ்விநப்பூர்வருந, துன்னுமவர்பி
றப்பொழியும்வலம்புரிந்தோர்பெருமைகளென்னசொல்லுவோமே.

இ-ள் அக்கினிமலையை வலம்வநதவர்கள் பாதத்திலுட்டியதுக
ளொன்றுகாற்றினால் நகரத்தைசுமொத்த இடங்கடறிநசேர்ந்தால் அது
வங்கைலாயம்போல் பரிசுத்தமாம் இன்னுமவலம்வநதவர்கள்பாதத
துகளில் ஒன்றுமனிதர்கேததிறபட்டால் இறப்பும் அவர்களை பினப
ற்றிவருகிற பிறப்பும் நீங்கும் அடபடியாம்போது பிரதக்கணஞ்செய
தவர்பெருமைகளை என்னசொல்லுவோம்-எ-று. யஉ

இந்தமலைவலம்புரிந்தோர்சிவனி நக்குங்கயிலைதனினைகும்போதுச
ந்திரன்வெண்குடையெடுக்குமிரவிவிளக்கெடுக்கு மங்கைதருமநதாங்
கும், மந்திரமேலிந்திரனார்வழிக்குமலாப்பரப்பிவிவானளகைக்கோமா
ன், வந்தனைசெய்தருதுவருங்கநதமலாமுழசொரிவாரவசுக்கடாமே.

இ-ள். இவ்வருணாகத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன்வாசஞ்
செய்கின்றகைலாயமலையைச் சேரும்போது சந்திரன் வெள்ளைககு
டைபிடிப்பான் சூரியன் எனக்கெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்கி
ரும்இந்திரன்வருகிறவழியில் புட்பங்களைப்பரப்புவான் குபேரன்த
பெருமகாபீரத்தில் வருவான் அஷ்டவசுக்கள் புட்பவருஷம்

ஸ்ரமலேவலம்புரிச் சருக்கம்.

மேலாகையுமரம்பையுட னுருப்பசியும் திலோர்த்தமையும் வீணை
 ரார்க்கு, கானகடம்புரிவாங்கு, நதியுடனையமுனைகதி கவரிவிசும்
 ட்டானநனினை முதுமலை கருவிமுசிலெடுத்தெதிரே போகும்போது
 நானமுன்கொண்டவர்மடனை - நாணமுனனேமறைபுகழ்த்து நடக்கு
 க்தானே,

(இ-ள்) மேனகையுந், தாரையுந் ஊர்வசியுந் திலோர்த்தமையும் வீணை
 வார்க்கு, கானகடம்புரிவாங்கு, நதியுடனையமுனைகதி கவரிவிசும்
 ட்டானநனினை முதுமலை கருவிமுசிலெடுத்தெதிரே போகும்போது
 நானமுன்கொண்டவர்மடனை - நாணமுனனேமறைபுகழ்த்து நடக்கு
 க்தானே.

வேறு.

சேற்றொழித் துளுங்கங்கை படிவதுஞ்சிறந்தகானம்
 பாம்புபுதுபிழைசாககாலே வந்து னுட்பலமொவ்வா கால
 ஊர்வெலிசுடையான்சொறு சலத்தினைவலமாய்ச் சூழல
 சாற்பலவெனெண்ணு லே முழப்பலங்கருதுங்காலே.

(இ-ள்) சேற்றொழித் துளுங்கங்கை படிவதுஞ்சிறந்தகானம்
 பாம்புபுதுபிழைசாககாலே வந்து னுட்பலமொவ்வா கால
 ஊர்வெலிசுடையான்சொறு சலத்தினைவலமாய்ச் சூழல
 சாற்பலவெனெண்ணு லே முழப்பலங்கருதுங்காலே.

கீரகாசினமே ராபோற்ற கெடியமால்வரையைச் சூழ்வோர்
 பாகசெடுவழியிறழோனும் பாவினாற்சிவக்தபாகம்
 வரங்கொளவணவதம்வரோனார் மகுடகோடிகளிறைதது
 வீரகதெசுமமணிகடாங்கி மீளவுஞ்சிவக்துமாதே.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் தேவாகள்வணங்கும்பெருமையுள்ள அருணை
 லத்தகவலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிற்கிடக்கிற பாற்கலவகளை
 மீட்டித்துச்சிவக்தபாகம் பின்புலாக்கைப பெறுவதற்குவணங்கும் தே
 வாகளுடையமகுடகோடிகளிற பதித்துப்பிரகாசிக்கும் இரத்தினகோ
 டிகளாக்கி மறுபடியுஞ்சிவக்தம-எ-று.

கானடைகோடுக்கப்பெற்றென்கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
 மானிடப்பிறவியுற்றென் மலேவலம்புரியாமாந்த
 னுனுடையபுழுக்கூடேறி நாநிடை யூசலாடி
 துணிடைப்படுவதல்லா லுய்கிலர்சனகடுவன்றார்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அருணைசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்க்காக
 லையுண்டாய்நடன திரியப்பெற்றென்ன பிசயோசனம் கூறுத்தக

கள்ளன்றாகத்தெரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம் அரிபமாணிப்பி
ப்பாகப்பிறந்தென்ன பிரயோசனம் மமிசமதிரண்டபுழுக்களையுடை
யதேகத்திறேசர்த்து நாகத்திலவீழ்ந்து அலைதுதுன்பப்படுவதலலாமல
பிழைக்கமாட்டார்கள் சனகனைஒன றுனபிரமதேவன்-எ-று, கள

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கைவசமாவேண்டி
னஞ்சியபகைமையெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டி
பிஞ்சினமதிபோனலல புதலவரைபடுபுதுதல்வேண்டி
சஞ்சிதமுதல மூன்று கருமமுதலோக்கல்வேண்டின .

(இ-ள்) அதுவல்லாமல்நல்ல மாதருடை போகம்வேண்டினால் அர
சர்கள் கைவசமாகவேண்டுமானால் அஞ்சுதருதபகையெல்லாம் அக்
கணத்திலே நீக்கவேண்டுமானால் பாலசந்திரனபோலநல்ல பிள்ளைகளை
ப்பெறவேண்டுமானால் ஆகாய்பசுஞ்சிதபிரராதனவமாகிய முமமலங்க
ளையும் நீக்குவேண்டுமானால்-எ-று கஅ

முயகனலகைபூசு கணங்களை முனியவேண்டி
றுயருறுபிலிபுமரகச் சோமமுதலவர்கடேண்டி
னியலிசையறியவேண்டின மலைவலம்புரிவாவல்லார்
மயலறுபுகழைவேண்டின மலைவலம்புரிவாவல்லார்.

(இ-ள்) முயலகன்போன்ற அரக்கர்களையும் பாசுகளையுமுதலக
ங்களையும் கோபிக்கவேண்டினால் துன்பஞ்செய்யு வியாதலையுடைய
கததில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால் இயலிசைமுதலாகிய
கல்விசையேண்டினால் அழகைவேண்டினால் குற்றமற்றகீர்த்தியைவே
ண்டினால் அமமலையை வலஞ்செய்வார்பெரியோர்கள்-எ-று. கக

வரந்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிவீதாரவியயேன
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கேறிச் சிவபூதபத்யாயச்சோவார்
திரந்தருஞ்சோமவார தருமலைவலமாயவருதார
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தரனெனமைபூண்பார்.

(இ-ள்) சிறந்தஆதிவாரத்தில் அமமலையைவலஞ்செய்வார்கள் குரிய
மண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வார்கள் ஸ்திராமத்தும் சோம
வாரத்தில் வலமாயவருதவர்கள் இந்திரன்போல ஏழிலகதையுமாண்டு
சிவசாஸுப்பியமடைவார்கள்-எ-று. உ1)

மங்களதின்த்திரசூழ்வார் கடனுடன்வறுமை கஞ்ச
சங்கிலிததொடாமேழு பிறப்பையுந் தவிப்பாரபுந்தி
கெங்கலையகரைச்சுழுவேர நிருங்கலேற்ற ன்றலா
றங்கமுந்தெளிந்துமுதலிக கருகாரயபந்தாவா,

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ் செய்வோர்க்கருக்குண் டாகிடடனையும் தரிததிரத்தையும் நீங்கிச் சங்கிலிகட்டுப்போல் தம் மனிடாசனமுபிறப்பையும் நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில்சுவாமியைபி ஞ்சுக்கணஞ்செய்வோர் நாலுவேங்களுந் ஆறுசாஸ்திரங்களுந் அறுப ண்சுநாலுந்நூல்களுந் தெரிந்து முத்திக்குநெருங்கினவராய்த்தேவர்களா ளார்கள்-எ-று. உக

மாணியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
மூவநுர்ப்புசுழைவே மூனிவாதங்குரவாரவார
தாவிவாடெள்ளிவாரத தனில்வலம்புரிநதேராதஞ்சப்
பூனைவயப்புணரும்பூவை புணறுமால்புரத்திறசேர்வார்

இ-ள். நெருமைபொருத்திய குருவாரத்திலே அம்மலையை வலமாய் வகுவார்கள் திரிமூர்த்திகளுந் புகழும்படிதேவர்கள் முனிவர்களுக்கு எசமானராவார்கள் குறையில்லாத சுச்சுரவாரத்திலே வலஞ்செய்த வாகள் தாமமைமலரிவிருக்கின்ற இலக்குமிபைச்சேரும் காயாமலரை பொத்த விட்டுணுபதத்தைசேருவார்கள்-எ-று; உஉ

உதயமேசனிகாள்சூழ்வோர்க் கொன்பதுநிரகன்றாய்
பதினென்றாமிடத்திற்சூய பலன்களைப்பலியாநிற்கும்
மதியணிசெவனிராவும் வருடமவந்துதிக்குகாளும்
அதிசாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமுன்றும்

இ-ள், சனிவாரஉதயகதில் பிரகட்சணஞ்செய்வோர்களுக்கு நவக் கிரகங்களும் பதினென்றாமிடத்திலிருக்க பலன்கொடுப்பவர்கள் சிவ ராசதிரியிலும் வருஷப்பிறப்பினின்றும் ஐப்பசிமுதலாகிய மூன்றுமாத முதவலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேமசொன்னபலன்களிலும் அதிகபலன் சித்தியாகும்-எ-று; உங

அபனசங்கிராமமாசி மகநதிலத்தோதயத்தில்
வெயிற்றுநகதியைப்பாரபு விழுங்குநாள்விதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிற்சோடியாகும்
ஆயர்வறகதினமுஞ்சூழ்வார் பேற்றையாரறியவல்லவர்.

இ-ள், உத்தராயணத்திலும் தகஷணபனத்திலும் மாசிமகத்திலும்அர் த்தோதத்திலும் சூரியகிரகைகாலத்திலும் விதிபாதத்திலும் இஷ்டசித் தியை அடையவருபி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக் கோடிபங்கதிகமாக பபலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறும் வலஞ்செய்த வர்களுக்குண்டாகும் பலனையாரறிந்துசொல்லவல்லவர்.

காரிகையவரையற்றைக் கனவிலும்புணர்க்கிடாம
னீரினின்மூழ்கித்தூய துடுததுவெண்ணீறுசாத்தி

பாரிடை முறையேதான் பளித்ததாமவைகொள்ளாமற்
பாரிடைநடந்துகுழந்த தேவகாபபணிந்துபோற்றி

இ-ள், அப்படி அந் பலகைதரு அருஞ்சலதனாவலஞ் செய்யுட-
படியெனின பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் அன்றைக்குப் பெண்களைச் சொ-
ப்பனத்திலும் கிணையாமல் நீரின ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத் தமாகியவன்
திராடிக் கிணையாண்டு விழித்திருந்தது அவன் தந்தன தானமாய் மாநக-
க் கொடுத்து தாம ஒருவரிடத்திலும் தானமவாகியவன் பூமிநிலை காவி
ஹிலேநடந்து கிரியைசுற்றி யிருக்கின்ற தெய்வகோபபணித்துவணங்கி.

கஞ்சகப்போர்வைநீதனம் கவின யுலு மசருபபுநீதம்
குஞ்சதலவெகுளிச்சாக மக்கண தச்சுந்நவாக்
சஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனங் பூமிநிலை
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிலைவெறுப்பதாகி.

இ-ள். அங்கத்திலுதரிகுஞ்சட்டையும போரையையுநீக்கிக் குடை
பிடித்துக்கொள்ளாமல் காலகஞ்சுஞ்சுச் செருபும போட்டுக்கொள்ளாம-
ல்பயமகோபமசோபம நீக்கிக் குதலாகியவன் கவினயிலே
ராமலதாமபூலந் தரிக்காமல் போசனத்தையுமவெறுத்து-வ-று. உச-

செக்கைவிசாமற்சோரா துவகையாறசிரத்திறு கூபி
மங்கையாபதிதாரீச ருறுப்பிலாவடிபுநீதக்க
தங்குறுமடியினேசை செவிப்புமா பாரமாதர்
தங்குறையிரண்டுசென்று நடத்தற்கு அபயன்பாற அசன்று.

இ-ள், கைகளைவிசிக்கொண்டு போகாமல் போவிலுமால் சந்தேஷ
த்தோடு சிரத்திற்கையையவைத்துக்கூபிதக்கொணர் மாசுடையும் பாவி-
சுளையுந் நீசனையும் அவயவானனையும் பாராமல் கவினபாது அடி-
யினுடையசத்தம் காத்திரக்கட்காமல் மெள்ள அசுசமாநாகள் பத்துமா-
தத்துக்கருப்பத்தோடு நடக்கிற ஹோஸநநடது-வ-று உச-

இருவினையகறறுமந்த மலையையென்டிசையும்வழிநது
பாவியங்கதனைச்சுழந்த கடவுளாபணிந்துப்பாற்ற
யருவமாய்வலமாஞ்சித்தாமரமைன தலாறப்பாற்றி
நிருகியங்கவர்மேற்கைகாற் படுமெனவொதுங்குகசென்று

இ-ள், நல்வினைதிவினைகள் இரண்டையும் நீக்கும் அகதிரியை எட்டு
ததிக்குமவணங்கி அததிக்கிலிருக்கும் சுவாமிகளையும் வணங்கி உருவந்
தெரியாமல் வலஞ்செய்துக்கொண்டு வருவதற்கு தமகளைப்போவர்களை
யும்மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள் மெல் தங்குளையாகியவர்கள்
பென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சுல்லுறு உச-

வர்னமாமலைபைப்பொன்னிற படிநகனமணிபாடுபண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானடிசெயவினாலே வலஞ் செய்காலயகதிண்ணி
யேழுமுன்னறியானாரூபப் பணிந்துகண்ணிருக்கையெய்தி

இ-ள். ஆராயமட்டுமளவிய ஆராலையைப்பொனபோலவும் படிநம்
போலவும் இரத்தினம்போலவும் கின்றதுமெளனமாய் நடக்கவேண்டியது
யது அல்லதுசுவாமி துறிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்பட்டதன
மையாகவல்லவதது கோயிற் சென்று விஷ்ணுவாகிப் பன்றிபரியாத
சுவாமிபாதங்களைவணங்கித் தாங்களிருக்குமிடத்துக்குவந்து-எ-று.

குன்றெனுங்குணததார்குழ விருந்துதிங்கனிபால்கொள்ள
வன்றியேபுலவுநீத்கவடிசலையுணகநீதி
கின்றவத்தலத்தோர்செய்யு நிலைமையிததிதூரகதிற்
சென்றவர்வருத்தமா யெவ்வகைவலஞ்செய்யினஞ்சீராம்.

இ-ள். மலைபோலுயர்ந்த குணததையுடையவாகிய சிவதததாரா
குழுநுநுது மதுரமாகிய பழங்களும் பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவாஅபாடி
யிலலாவிட்டால் மாமிசாதாரததமில்லாமல் அன்னத்தைப்புகிகக்கூட
வார இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருநதிய அததலத்தினிற்சுகி
றவாகச் செய்யவேண்டியது அதிகதூரததில் கின்றம வந்தவாகல
தங்களுடைய வருதத்ததினாலே எவ்விதமாகவலஞ் செய்தாலும்கூட
மையாம்-எ-று.

தகையதிலாநாணச் சனகவிச்சயிலஞ்சுழ
வெண்டிசைபுறப்போர்தமபேரினிற் சிவவுருவங்கண்டார்
கண்டிசைபெருகுமோதிவலைமகண்மலையினகீழ்ப்பால
வண்டனள்பவளவெற்பிற்கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி.

இ-ள். கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலையின்
பின்னட்டுத்தக்கிலும் திக்குப்பாலகாளட்டுப்பேரும தவசன்பேரினாலே
இவ்விவகங்களைததாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள் வண்டுள்ளின்லொழிபொ
ருந்திய கூடுதலையுடைய பாவதிகிரியின கிழக்குத்ததிக்கில் பவளம்போ
போல ஒருஇவிவகந்தாபித்துப் பூசித்தாள்-எ-று.

மணிவரைபரிசிறகுநிற்கவசிராங்கதளப்போது
புணர்வருகநிரக்க தென்பால் ஓழுகணிரிறையைக்கண்டான்
தணிக்ரவலையேகணிககததமியானைமலையினேற்பால்
அணியணனாபலையானென்னு மருவுருநி மறபககணடேன்.

இ-ள். அநுபாநலத்தினிடத்தில் குதிசொல்லேயிக் கொண்டு வந்தவன்
சொல்லுபவனதுபா அநகாலத்தில் தனக்குண்டகத பாவத்தைத்ததி

தென்திணில் புழுக்கணியிறைவரென்று ஒருவிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசுததான தணிபாசபாவங்களை நீக்கிகொள்ள நானும் அம்மலையின் மேற்குத்திணில் அணியண்டனமலையானென்கிற பேரிட்டு ஒருவிங்கத் தைத்தாபித்து பூசைசெய்தேன-எ-று நூ.

வாலவெங்கநாழேம்சீசாணவகைகடந்தொருநாள்பாய்ந்து
சாதுமகதுயாநீரத்தனதுபேரிறையைக்கண்டா
னையுமுழுதநீசுவா நாகாநாட்டுறைவோசிகதர்
சீலமாமுனவாகண்ட சிவனுநததெரிககொணாதே.

இ-ள். சூரியன் அருஞ்சலத்தைக்காண்டிம்போனதினால் வந்தபாவ நீரத்தனபேரிட்டு ஒருவிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசைசெய்தான அது வல்லாமல அம்மலையிலிருக்கிற கோயிலமுழுதும் தேவாதன நாகலோகத்தார்கள முனிவர்கள் இவர்களாலே தாபித்துப்பூசை செய்யப்பட்ட சிவவிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது-எ-று. நூ.

சசனாவழுவமானவிலிங்கமலவெல்லேசுழ
யோசனைமுன்றுஞ்சொ நெருங்குமவானுமெக்கள்போலப்
பேசுவதெவனோவாத தலதநீனிநெருமைவேலன
மேசுறுங்கவுரியான முகத்தனூதெரிககொணாதே.

இ-ள். பரமசிவருபமான அநேக இலிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றிமுன்றுகாதவழிமட்டுமே ஆகாததுடன், சந்திரன்களபோல நெருங்கி இருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அததலத்தின் நெருமையைச்சுப்பி ராமணிபாபாவதி விநாயகர் இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாம லிருக்கிறபோது என்னுலசொல்லப்படுமா-எ-று. நூ.

தாதருமமலரோலிவ்வாறுததலுஞ்சனகன்போற்றி
வேதமென்பிறநீரகசூரமலனேனிமலனான
வாதிபைப்பழித்தேதானசெமபொன கவாநகபேரடையுந்தீவரும்
பாதகந்தவிருமாறுபயபெனபபதுபயகூடும்.

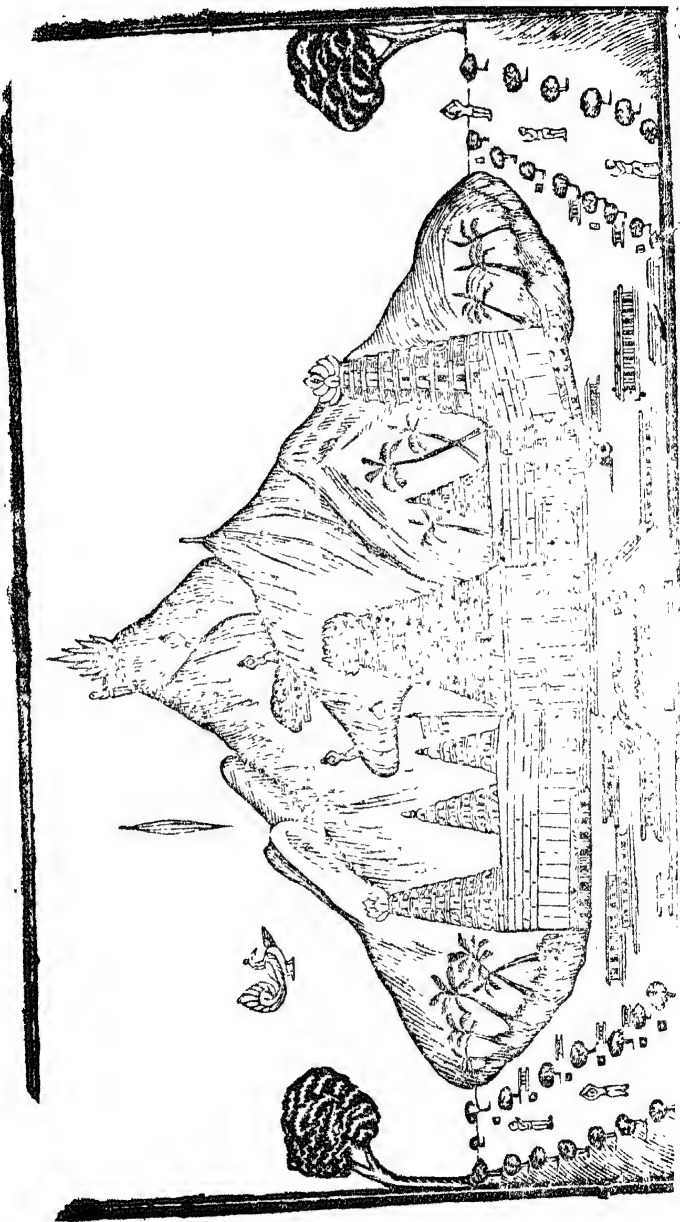
இ-ள், தானுவிந்த தாமமைமலரிருக்கின்ற பிரமனவிப்படிசொன்ன ம ஜனகரிஷியணங்க வேதமுழுதும் கற்றுணாதவயே பிறபடைநீக்குமடரிசுத்தமே மலரகிதானசிவனப்பழித்தவாகருக்கு வசம்பாவமும ஆவர்த்தனை அபகரித்தவாகளையும பாவமும அவைகள் நீங்கும் வகையுமசொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமன் சொல்லத்தொடங்கினு-எ-று, நூ.

ஒன்பநாவது

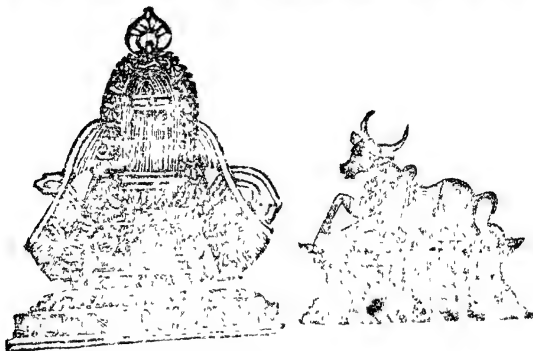
திருமலைவலம்புரிசச நக்கம முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் நூ. ௨௪

உ
சிவமயம்,
பத்தாவது.

ஆதித்தச்சுருக்கம்

எழுசீர்க்கழிநெடிவாகிரியவீருத்தம்.

அற்றமற்றமுணிகாநூறு மருண்பூதாததுடன்
மற்றவைபுறமொக்குமென நிழலுணாத்தமனிதர்வாய்
புறமொழுகுபுகைச்சுழுகது புழுவெளிந்துபுலவுகீர்
சுற்றெழுதுபெருநுணை சோரிமாரிசொரியுமே.

இ-ள். எறவாக்கியபொழுதிவாகன் சூழ்கதுவரும அநுணசலமென்
னுமலியோடு மற்றமல்லகையுமொக்குமென்றுகினைத சொன்னமனிதர்
வாயிலே புற்றுணாபுரிப் புகைபுகைகதுபுழுக்கள வெளிந்து புலவல்லா
ற்றம்நாடகி. நற லீர் சுற்றிவொழந்துநிர்வும இரகநமாரிசொரியு-எ-னு
அகதமைந்தா நாம நள நியந்தகன நனைவலாய்
வகதநூதர்செய்க்கிடட்டரைக்கரைதெடுப்பர்வாய்
வெவ்வாள்ஒலையுபப ரெக்கைதேசோணவெற்றையே
கினைத்தெய்வவெபன் நடித்து தெய்விலவேகவைப்பரே.

இ-ள். அநுணசலதகநித்திசுத அமமனிதாதனைப்பினபு எமனு
னையவலாயவக நூதாநன்செய்தில் அகதகநமாரிசொட்டு அரைத்து
எடுப்பாரகள அவாகள வாய்களைநெருப்பிற்போட்டுக்காய்ச்சிய கத்தியி
னையுப்பாரகள் எவகநாண்டலனமலையையோ கிந்தைசெய்வாயென்
துஅழகது தெய்வில வேப்பெயிவார்கள்-எ-று

புறநெழத்துவகசாக சூருக்கிவாய்ப்பரபியே
நடுசினையபுகட்டிடுபெய்நாகிலெகிடக்குவார
சுஞ்சிபகநாகுசாறு மருவருக கலைத்திடும்
நெஞ்சாநதிலெண்ணினா தமக்குமீதுகிகழமே.

இ-ன் பின்னும் அவ்வருணசலத்தை கித்தித்தவர்களை எமது தாங்கள் பஞ்சாகத்துவைத்து அரங்குருக்கவாயிலேவிட்டு எஞ்சாக் கடிப்பித் துக் திவையாகிய நாடிலே தள்ளுவார்கள் அந்நாகமோடுவென்றால் பயப பட்டு இவர்களைத் தாக்குகிறதற்குச் சகிக்காமல் மிகவும் வருத்தம் இப் படிப்பட்டதுன்பம் மனசுதிலே இம்மலையைக்குறையாக வெண்ணின வர்களுக்கும் உண்டாம்-எ-று.

௩௩

குருக்கடகதை நாயகர் வி கொன்றதீயர் முதலினோ
ரிநுக்குமவெய்யகாசின்மீது விட்டே போதிவர்களும்
பெருக்கொருபாசியென்று பேசுவார்கடம்முடன்
சரிக்கொணுதல் வருமென்று தங்கள் கண்டுகதைப்பரே,

இ-ன். ஆசிரியர்களையும் தாய்க்கதையையும் பிராணன்வாங்கியதீய பாவின முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங்கொடியகாத்தினே இவ்வ ருணசலத்தை கித்தித்தவர்களைப் போட்டே போது இவர்களை முன்னிருக் கும்பாவின மிகவும் வருத்தப்பட்டு கூவாயிளயகித்தித்தபடியினால் நம் மிதம்பாவினொன்று சொல்லி நமமோடிவர்கள் சரியிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தங்கள் கண்டுகரைப்பெரத்திக் கொள்ளுவார்களா-எ-று.

என்றுரைத்துநாணுவையமே முமுண்டமாலுமா
யன்றுமின்று என் னிடரகவாருணபூகாத்நையோர்
குன்றமென்றிகழுகதென நுனறிமெய்க்குறைத்துமுன்
கன்றிருநெருத்தெனன்றுசுதைவிளம்பலையினுன்.

இ-ன். பிரமண இப்படி யென்றுசனகரிவிக்குச் சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவாரானும் ஏழலகத்தையுண்ட விஷணுவஞ்சேர்ந்து அனறு முதலினறையவையிலும் அளவிடப்படாதமகிமையுள்ள அருணாசல க்கதை ஒருவன் ஒருமலையென்றிகழ்ந்து போய்க் குன்றுநடைகருநே ச ள்ஞுறைத்துக்கப்பட்டான முன்காஸத்திலேயென்று அக்ககதையைச் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று.

௩௪

உலவுகின்றசோதிபாவுமுள்ளில்வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையகாசினிறதெய்வமலையைமற்றமலைகள் போல்
அலையெற்றவிரவியெண்ணியாபியொன்றுவாசியே
ழிநருநே நாமமலையினுச்சியெல்லையாய்நடத்தினான்.

இ-ன். நான்குதிக்கையுஞ்சென்றுவிளங்கும்பிரகாசமாகவே பெல்லாம் தன்உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்பூமியில் ஒப்பற்ற மலையருவங்

காண்டதெய்வீகமாகிய அருஞ்சலத்தைமற்ற மலைகள் போலகினைத்து
ஒருசக்கரமும் ஏழுகுதிரையும்பூண்டதேனா அவவருஞ்சலத்தினுச்சி
வழியின் எல்லையாக நடத்தினான்சூரியன்-எ-று, ன்

முருந்தர்தேடுமகதவெற்பின் முடியினமேவுமுன்னமே
மிகுந்தசோதியுள்ளினுவெழுத்தெழுத்துவெய்யம்மையாய்
புகைந்துசெவ்விரைமுடிவர்புமெனப்பொருந்ததே
புகைந்துபச்சைவாசியே வுலாந்தவாசியானதே.

இ-ள், சூரியன்விஷ்ணுவினால் தேடப்பட்டஅயல்பின் உச்சிமேல்
போவதற்குமுன்னேமிகுந்தபிரகாசமான மலைவெழுத்து அவ்வாறிட-
ததில்லினாயெழுத்துவெப்பங்கொண்டு புறங்குறவரகதேர் திரிபுசெவ-
ரித்தபாமசிவனனையாகியவருபயிமேல் பொருந்ததுபோலப் பொருந்து
போய்விட்டதுநடத்தப்பட்டகுதிரைகளிவெல்லிலாத குதிரைகளாயின.

அனுதிர்க்கழிநெடிவாசிய விருத்தம்.

குதிரையுங்கரிகளாகிக்கொடியிற்சொன்னதெராய்க்
குதிரையுந்தன்சூபாகன் காலெனவிழுகதபாறு
மதியழிந்திருந்தானந்த மலைவெழுத்து அருனன்
குதிபெறச்செவ்வையனகண்டு கதிரவதெய்வபுலாதேன.

இ-ள், அம்மலையினிடத்தில்விநெழுத்தவண்ணவெப்பத்தாலும் குதி-
ரைகள்ஏழுமகரிகளாகப்போய்க்கொடியையுண்டய மதகாண்டே நின்ற
தோன்றியுமுருள்வரை தாய்தன்னுடையபா னகாலெனவிழுகதுபோல
க்கிரணங்களெல்லாவறையும் தாணிழநதுசூரியனமழிகெட்டிருந்தான்
அந்தமலையைவலஞ்செயதுக்கொண்டுமேலாகவந்தியை அடையுமபடி
போகின்றநான்பார்த்து அச்சூரியனுக்கு துவ்வராததைக்கொச் சொன-
னேன்-எ-று.

ஐயனேமலையெனெறையணியககையாலிதழ்ந்துவிழுகத்
கையனையொருகாலத்துவந்தியிலுள்ளக்கொழுந்து
செயபுமேராதொழிவினாலே நிகல்கலங்கொடியுள்கந்
மெய்யனையருணையானவலஞ்செய்வனதுமாயினேன்.

இ-ள், அருஞ்சலேரனாநுருமலைபெனத்தினைத்து அககாரத்தினு-
ல்கித்தித்துகிழேறிழுகுகிடக்கின்ற அரிவகொண்டகையுடையசூரிய-
னேஉனக்குஎய்வலையிலும் ஒருநாளைக்கங்கொண்டென்கது அப்படியி-
ந்தாறுமொருநாள்நின்றுகிடைக்கலாம் துவ்வராதேனிலென்புள்ள

வருஞ்செய்யுமெய்யை மையாகிய அருஞ்சலத்தை வலஞ்செய்து கொண்டு வர
வென்று சொல்லித் தருமகினை நெனந்து பீரமன் - எ-று. கூ

போதித்தபடிபேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதித்தவருக்களே சொன்னாலதகினை வலமாய்வந்தான்
வாழிகுபுறமுற்றமுழுவதிலேயுந் தீர்த்தான்
யாதித்தவினையேகோளரிய நுத்தற்கருளிப்போனான்.

இ-ள் பீரமன் அனுக்காகக் கொய்யாபடிபேசுமகமேருகிரியை முன்னே
வலமாய்வருநின்ற நாயியர்கள் அருஞ்சலத்தை வலஞ்செய்து கொண்டு
வந்தான் அந்த நாயியருக்கே தீர்த்தான் சாதித்தான் சத நருக்களைக் கொல்லுகி
ள நமமுனைபெய்தியபாடுகளின இளமையாகியரிஷபத்திலே கோழிருரி
யர்போலத்தோன்றி அனுக்காகஞ்செய்து கைவாயத்தடுத்து எழுத்தருளி
ஞர்-எ-று. கூ

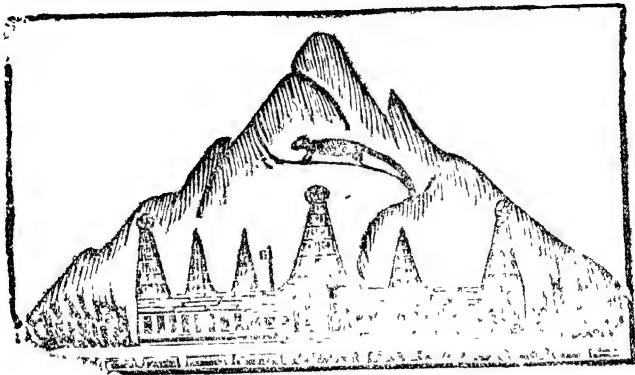
பன்னிருமா தகதோறுமா நிதிமுற்பயத்தினாலே
வன்னியின வடிவதானமலையிலே வலமாய்ச்செல்வான்
சென்னியினவெல்லெல்லாநிடப்புறஞ்செல்வான் நன்பேர்
ஆகிலேவருமபோதேத்திலாசொரிந்ததனுமென்றான்.

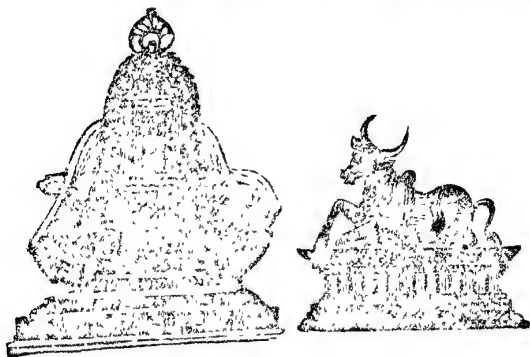
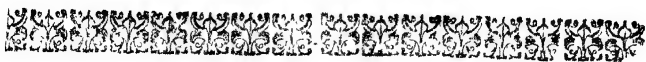
இ-ள் சித்திரமுதல்பங்குணியிருகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு
பாதமுமருய்ய முன்னே நனக்குண்டான பயத்தினால்க்கனிவடிவமாகி
யமலையைவலஞ்செய்துகொண்டு போவானம்மலையினுச்செயின் மேலும்
போகாநிடப்புறமதவுட்போகா நாமலையுஞ்சாநீபத்தின் வரும்போது
நீதாதிரஞ்செய்து புட்பமாரிப்பாழிநது செல்வானென்று சொன்னான்
செம்ன்-எ-று.

புகதாவது.

ஆதித்தச் சருக்கம்.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௮௨.

உ
சிவமயம்,
பதினென்றாவது.

பிரதத்தராசன்சருக்கம்.

எழுதிக்கழிநெடிவாளியளிந்தம்.

அருணைவாழிறைவன் நிரவியமணுமட்டாயினுங்காக்கபேருடனே
மரணமாய்க்மகாட்டழவிலேருளிப்பர்வச்சிரவுலக்கையான்மறிவ
நிருணிறைநாகமிருபதெகண்கோடியிடத்தினுமடைவிலேயிருப்பார்
நாணியிற்புழுவாய்ப்பிறப்பாகள்களவு தனக்கிமையத்தவருமத்தகைவர்,

இ-ள். அருணைசேலேசரதுதிரவியத்திலுண்ணுவனவேனுத்திருடினவாக
ஸ்ரீடனேமாணமடைந்துளமலோகத்திற்சுப்போய் அக்கினிக்குழியில்
விழுந்து அவததைப்பவர்கள் வச்சிரத்தினுற்செய்த வுலகையால
அடிப்பவர்கள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடி நாகங்களினும
அடைவாகவிழுந்து கிடப்பார்கள் மறுபடியும்பூமியிலேவந்து புழுவாய
பிறப்பார்கள் அத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்ட
துன்பத்தைபடைவார்கள்-எ-று. க

ஒங்கியகனையுளிகைத்தபொன்னெதிரே யுற்றபேருடலையுமொறுக்குங்
தேங்கியகருணையருணைநாயகர்பொற் செய்கையைப்படியின்றகாந்து
வாங்கியபைகுகளையுடன்சிகைதகருமலையினுங்கடலினுமொளித்து (ம்
நீங்கியபொழுதுதென்தாடாநதிடுமிடுமோகிழவெந்ததொருமெகிலிதது

இ-ள். திருடிபூமியினுள்ளுளித்துவைக்கப்பட்டபொன அவ்விடத்தி
ன்மேல்வந்தவருடையதேகத்தையுங்கண்டிருக்கும் அப்படிச்செய்வது
மிருக்கிருப்பையுடைய அருணைசேலேருடைய திரவியத்திற்செய்தி
பாம அப்பூமியில் ஒளித்துவைத்தது எதெதுவென்கண்டவனாயோவென்

அலவா னுறமீவாடு கெடுதா மடலேபி லுங்கடவினு மொளித்துக்கொண்
-பொழுதுகதெடாநது வருதகமவ்மடமாட்டாது எவவிடத்திற்போளு
உம சிழிப்பேபரவத தொடரும-எ-று.

கடிக்கலாஞ்சிலையை விழக்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்தி
ழைத்தெடுத்ததுக்குடிக்கலாமிருமையருநகலாங்கடுமபாறொள்ளலா
மருத்தினம குணத்தால, முடிக்கலாம்பகையையருணை நயகாபொனவ்
முங்கினு மிடநவிலேபிடிக்கா, உடறகுளேகனலாம புனைபுமவ்வள
வே வுயிலையுமுளதையுடையகுகும,

இ-ள். பிணமும்பிரமன்சொல்லுவானகலாநெருப்பை நெருப்பை
பெடுத்ததுக்குடிக்கலாமிருமையருநகலாங்கடுமபாறொள்ளலா
மருத்தினம குணத்தால, முடிக்கலாம்பகையையருணை நயகாபொனவ்
முங்கினு மிடநவிலேபிடிக்கா, உடறகுளேகனலாம புனைபுமவ்வள
வே வுயிலையுமுளதையுடையகுகும,

முக்கண்பொருளேகமவாக்கபரிசுக்கருபனறபோகினைத்தபேமுத
லா, யக்கணத்தழிவரவாக நுமிருக்கவடியுயற்பொருள்கவாத்தலைக்கத்
தக்கதுகினைத்தாக்கெடுவெனநகலாங்கடுமபாறொள்ளலா மருத்தினம
செக்கருவகருகவொளியிடுமபுக்கைசமுதகொருநகலாங்கடுமபாறொள்ளலா

இ-ள். முன்றுகண்களைபுண்டா அருளுசலேபாது திரவியத்தைகதி
ருநனவர்க்கு படுகின்றதுண்டாமிருப்பாட்டது அதுபிருக்கட்டிம அப
பொருளைத்திருக்கிறதா முத்திசெய்யவர்கா திருநகினைத்தவர்கள்
இவர்களுநதக்கணத்தாலையழிவரவாக நுமிருக்கவடியுயற்பொருள்கவாத்தலைக்கத்
தக்கதுகினைத்தாக்கெடுவெனநகலாங்கடுமபாறொள்ளலா மருத்தினம
செக்கருவகருகவொளியிடுமபுக்கைசமுதகொருநகலாங்கடுமபாறொள்ளலா

முன்னமேபொருளாவடபிசைகவிறைவனமுழுமணிநகங்கைநீர்த்துறா
இருக்கலத்திழிந்தயின்றுளையாளுணைபகைமுருகவேணிநர்வான (வன்
வன்னவாநிறைத்தமகுடகோழுகளினவயிரநாயகங்களாற்றேய்க்த
பொன்னவிகழலாநெரு மழுங்குட வரண்புகழ்ப்பெயாபிரதததஎன்பான்.

இ-ள், பிரமன்சொல்லுவானகலாநெருப்பை நெருப்பை
பெடுத்ததுக்குடிக்கலாமிருமையருநகலாங்கடுமபாறொள்ளலா
மருத்தினம குணத்தால, முடிக்கலாம்பகையையருணை நயகாபொனவ்
முங்கினு மிடநவிலேபிடிக்கா, உடறகுளேகனலாம புனைபுமவ்வள
வே வுயிலையுமுளதையுடையகுகும,

நா. தருமபாளத்தை இடைவிடாது செய்கின்றவன் கீர்த்தி
ப. பிரசாதகிஷ்ணனும் பெயரையுடையவன்-எ-று. (ந)

[illegible]

இங்ஙனம் வரலாற்றில் விவாக்ருமகுதிரைகள் போல் உயரவாதிப
மேகநாதன், நாயுடைய குதிரைகள் பிரகாசிகளவும் குரியமண்டலத்தை
கவளாய்விட்டு மிகுண்டித்தேர்க்காடுகளை சடைபூசிக்கவும்கிரணமெபா
நூத்திய சிவபிரகாசிடைய புள்ளிகளையுடைய முகத்தைப் புரண் ட்டிய
தருகுகளையுடைய யானைகள் திசைகள்மீதாறும் பிரகாசிகளும்பனைம
லையின் மூலப்படம் புறிகூட்டத்தேகரிகுஞ் சேனைகளையும் பாததிரையா
கப் பிரயாணப்பாட்டான பிரதத்தராசன்-ஏ-று.

அங்காபுரத்தேறபவனாவேற்படைபவவகதிபாஸீஸ்வினாணுகௌவ
சகநிதித்திரைககாரம்ண்டலேநர்நம்பிநகராகுநிளசுமகக
சிவபிலேமெனாரிசுபாபுநாடணைவான்நிருதநிபடந்துமீதன்வருணைக்
கல்வையராசடைபானகிகாமிநிற் புந்காணகங்கைபுமகாசியும்புரப்பாந

இ. ந. பெருந்தர கரசன், சிறப்பாணை பட்ட பேரதுவிற்குத் தஞ்சாவூர்
பலகதும்பி, வ. பி. காளையு பள்ளி, தஞ்சாவூர், மலையாளம்.

த்துக்கொள்ளவும் அவருதிதேசத்தரசர்விவரிவிருக்கிறாணியைக்கொ
விக்கொள்ளவும் மற்றதேசத்து அரசர்கள்சங்கிவிடேபாலத்தொடாது
ன்றுதாவிகள் கட்டவேண்டியகப்பவங்களைத் தாங்களை சுமந்துவரவும்
ண்சிவகம்போலச் சேழாட்டுக்குமபோகும்படி புறப்பட்டுத்திருந்
யைத்தாண்டி அழகிய அருணாசலதலர் ஆற்றுவந்து கங்கை
ரிதகசுடையையுடைய பாடசுவன்கோயிலிற்புகுத்தான கங்
யும காசிதேசத்தையும ஆளுந்திரத்ததராசன்-எ-று.

அரும்பவிழ்முக்கொண்டருச்சுனைபுரிய வருணைநாயகம் திரு
கோயில, விருமபியுட்புகுந்துபணியுமவ்விடத்தில் விடத்தினுங்கொ
யகூர் விழியாள் இருமபையுமுறுக்கம்சையினுளொருத்தியிலங்கி
யாருடனிறைபால், கருமபெனுமொழியார்பாடுதல்கேட்டான் கண்ட
னன் வளைத்தவேள்கருமபை.

இ-ள். காசிதேசத்து அரசனாகியபிரதத்தன் அரும்புகள்மலர்த்தபுட்
ங்களைக்கொண்டு அருச்சுனைபண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசர்விற
ருக்கும திருக்கோயிலுள்பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ்செய்யும்போ த
விடத்தில் விஷத்திலுங்கொடுமைசெய்கின்ற கூரியகண்களையுடைய
ள்ளிருமபும் உருகும்படிசெய்யும் சங்கீதவித்தை யை யுடையவளாக
ஒருதாசிப்பேண பிரகாசிக்கின்ற ஆபாணங்களைத்திரித்த சிஷெபண
ளோடு கின்று சுவைவிறத்தபாலம் கரும்பினிரசமும்போன்ற மொழ
யினுலே பாடுவதைக்கேட்டான் அக்கணத்தில்தானே மனமதன்வளை
தகருப்புவிலையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராசன்.

அன்னமோகினியோவியிர்தமோதிருவேவாயிர்தமோவமருக்களித்த
வன்னமோகினியோவிரதியோ பிரமன்மனத்தினுள்வகுத்தமேனகையே
என்னமோகமதாய்த்தனதுகாட்டினிற்கொண்டேகுவானினைத்தனநத
முன்னமோகுவகுமுகமதாயிருத்தான்முறுவலாயினதெவாமுகமும் (கு

இ-ள். காசிதேசத்துப்பிரதத்தராசன் அத்தாசிப்பெண்ணைப்பார்த்து
ச்சொல்லுவான் இவள அன்னமோகினியோ தேவாயிர்தமோஇலட்சுமி
யோ அகராக்கொன்று அமிர்தத்தைமுன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொ
டுத்தஅழகாகியமோகினியோ இரதிதேவியோ பிரமன்மனத்தினால் இரு
ட்டித்தமேனகையோ என்றுகினைத்துமோகத்தோடு தன்னுடையதேச
த்துக்குஅப்பெண்ணைக்கொண்டுபோய்த்ருகினிைத்தான் அங்கினைப்பு
உண்டாகுமுனைமோதானே குரங்குமுகத்தையுடையவனாயிருந்தான் அ
கைககவரு எல்லாரும்கைத்தாங்கள்-எ-று.

மகதிரிக்கிழவராசன் வினவிவனவகினைத்தவாறதனால்
வந்தவித்தபுரத்தவிரத்திடமலைமேல் மருத்திடப்பணிபெனவவறுஞ்
சுதுரம்ருவங்ககனவாமபரியஞ்செழுமணிச்சிவிகையுந்தேரும்
தனமணியுந்தனத்தினுற்பலருத்தமணியக்கோயின்முன்வந்தான்.

இ-ள், மருநிரிமார்கள் பிரதத்தராசனைப்பார்த்து குரங்குமுகம்வடிகு
காரணனாகேட்டறிநதுக்கொண்டு அரசனே தீமையாகிய உமது
ப்பிஞல அடைந்த இக்துன்பம்நீங்குமபடி மலைமேல் மருந்தாகிய
ருணசலேசரை வணங்கென்றுசொல்ல அவ்வரசனும்மலையையொ
த யானைகளையும் வேகமாய்த்தாவுகின்ற குதிரைகளையும் நல்லபிரத
னைங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவிகைகளையும் கேர்க்களையும் சந
னக்குழம்பைப்பூசுகின்ற ஸ்தனங்களையுடைய பெண்களையும் பொ
ரபிரகாமம்பொருந்திய அககோயிலுக்குமுன் காணிக்கையாகக்கொடு
ந்துவிட்டான்-எ-று

கக

பன்னருமந்தப்பூசனைபுரிந்தான் பரமனுமவர்க்கருள்புரிந்தான் [ன்
கினனரமொழியாள்கிருப்பினுடை நதகிலேசவாரைமுதமொழிந்தா
நன்னரமுகம்பெற்றிவையுநாடணைநதாதுதலாலரன்பொருள்கவர[ன்
உன்னியபாவம்பதினமடங்கருப்பொன்னுகவினற்றவருமென்னுரைத்தா

இ-ள், பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குசொல்லுகற்கரிய அநந்தம் அருமை
யான பூசைகள்செய்ய அப்பொழுது சுவாமியும் அவ்வரசனுக்குக்கிரு
பைசெய்தார் வீணைபிணிசைபோலும் வார்த்தையுடைய பெண்மேற்
கொண்டஆசையினுடைநததுன்பம் பொருந்தி குரங்குமுகத்தை
யொழிந்தான் நல்லமானிடமுகங்கையடைந்து அவ்வரசன்தனனுடை
யநாட்டுக்குப்போய்ச்சீர்ந்தானஆகையினுலே அருணசலேசருடைய
பொருளைத் திருடரினத்ததனுண்டாகிய பாவம் அப்பொருளுக்கும்
பதினமடங்குதிரவியங்கொடுத்தால்திருமென்று சொன்னானபிரமன்.

அறுசோக்பழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மாதவனையருணகிரிவளரிததானெனத்திருவாய்மலர்ந்தானந்தப்
போதனையங்கடிபணித்துனபோகனையானமகிழ்த்தவிப்புவினின்மீதே
கோதமுடனறிநதுசெய்தபவநகலிருங்கதைபிளையுங்கூறுகென்றான்
மூத்திவாயினனுமுகத்திலுமாயிரமுகம் உமொழியலுற்றான்

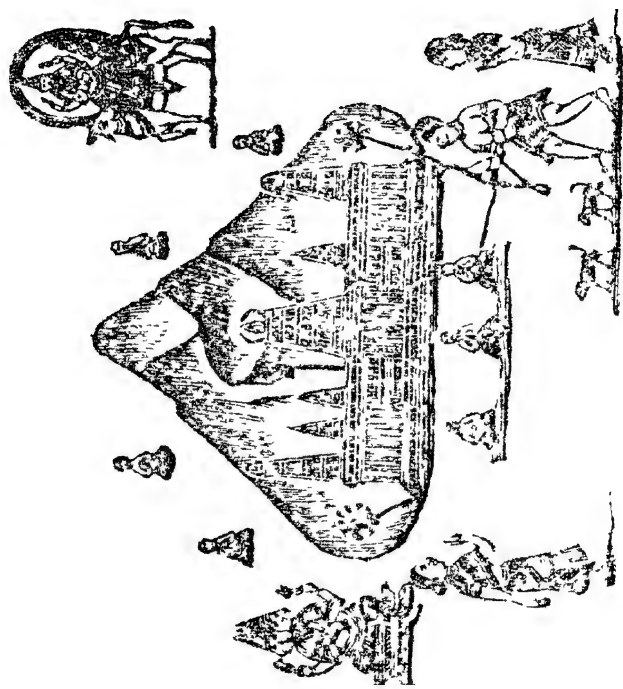
இ-ள், மருததாகிய சுவந்தையுடைய உனகரிவிழையருணசலத்தின
து வளம் இதுதானென்றுசொன்னான் அப்பிரமன் அவ்விடத்திலக
னகரிவிவநதனஞ்செய்த உம்முடைய போதனையினுலே ஆனந்தம
டைந்தேன் இவ்வுலகத்தில சூதறமாகஅறிந்துசெய்தபாவம் கீங்கும்ப
டியான கதையையும் அருளசெய்யவேண்டுமெனப்போறிவுகொண்ட
பிரமன் தம்முடைய வாயநான்கும ஆயிரம்வாயாகச்சொல்லத்தொட
ங்கினான்-எ-று.

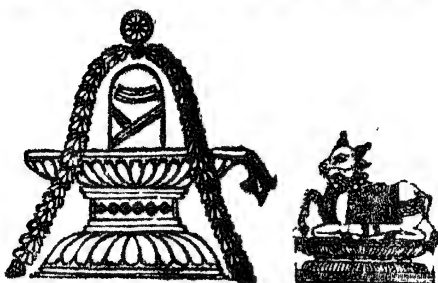
கக

பதினென்றாவது

பிரததத்தச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-சுாசு.

உ

கடவுள்துணை.

பன்னிரண்டாவது

பர்வந்தீர்த்தச்சுருக்கம்

—*—

கவிவிருத்தம்.

வாக்கினுல்வடிவினூல் மனத்தினுல்பவந்
தாக்கினூருணைமா சயிலநோக்கினூ
நீக்கினூரொன்பது நிகழ்த்தினுன்மறை
தேசகினுன்சிலகதை செப்பலாயினுன்

ஐ-ள வாட உயம் தேகத்தினுலும் மனத்தினுலும் தூர்விஷயங்க
ளைச்சொல்லியும்செயதும் கினைத்தும்பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவ
ண்ணாமலையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதேதங்கள்பாவத்தை
நீக்குவார்கள் என்றுசொல்லி நான்குவேதங்களோயுந் தன்னிடத்திலு
டைய பிரமன் சிலகதையைச்சொல்லத்தொடங்கினுன்-எ-று

அறுசீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்திவிருநான்குவசுக்களும்வநதிருந்தார்முன்
னே, தம்பெரியதவத்தினையும்புகழினையும்வியந்துரைத்ததகைமைநோ
ககிக், சும்பமுனிமுதலானோரிடையிலுமைவியந்துரைத்த கொடுமை
யாலே, அம்புவியிலிழைத்ததவமனைத்தினையும்வமாக்கி யகற்றுமென்
றேன்.

இ-ள். என்னுடைய பெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும்மு
ன்னொருகாலத்தில் வநதிருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள் தங்க

படய தவத்தின்பெருமையையும் அதனுல்வந்தகீர்த்தியையும் கொட்டிச் சந்தோஷத்தாக்கள் அதைப்பார்த்து அகத்தியமுதலான சிவர்கள மததியிலே உங்களை நிகுகளேபுகழ்ந்து சொல்லியகாவததினால் அருற்றம் பூமியிலசெய்ததவமெல்லாம் அவமாகச் செய்துவிடுமென்ற சொன்னேன்-எ-று.

2

உற்றபெருந்தவத்தினையுந்தமதறத்தினலத்தினையுமுறைத்தபேருமற்றெருவர்தமையிழந்தவருந் துயரக்கடனமுழுகிமறிவரென்றேன் சிற்றறிவாகியவசுக்களின்வருமேநடுகியிதழிநுககாலஞ் சொற்றருளுகெனவுரைத்தாரானருள் நற்றிருமுககியாதாமென்றே

இ-ள். பெருமைவாய்ந்த தம்முடைய தவத்தையும் செய்க தருமத்தையும் சொன்னவர்களும் மற்றெருவரை யிகழ்ந்துபேசினவர்களும் அக்கசமுததிரத்திலமுழுகி மறிபட்டிககிடப்பாரா-என்றேன் சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் இவ்வார்த்தைகேட்டு நடுகிகிதுசபமளக்காலத்திலுந்ரும் அருளசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் பரமசிவன்கிருபபடங்களுக்கு ஏனறைக்கு விடைகருமோ அன்றைக்குத்தீருமென்றேன்-எ-று.

சொல்லுதலும் வசுக்களெல்லாமெனையகனறு டெடியகங்கைத்துறையிலேகி, எல்லையில நெடுகவல்லமிற்றையரினேத்திரியதவயியற்றினர்கள், வல்லிபங்கறொருநாளிலமழவிடைமேலடைந்துவும வ மேதென்றான அல்லமலாவன கொடுத்தகொடுஞ்சாபக்கடலிலெடுத்தருளுகென்றார்.

இ-ள். அப்படிசொன்னகூடனவசுக்களெல்லோரும் என்சபையை விட்டு நெடுநதாரஞ்செவலுகின்ற கங்காநதியினதுறையிப்போய அளவில்லாக்காலம் பரமசிவனேகினைத்து அரிநாகியதவத்தைசெய்தார்கள் பார்வதியைவாமபாகத்திலவைத்துக்கொண்ட அச்சவாமி ஒருநாள் அளமையானரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளிவந்து நாம உங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டியவாமெனவைவென் னகேட்டு அருளசெய்தார் அவ்வசுக்கள் இத்தினையுடையதாமரைமலரினிருக்கின்றபிரமனகொடுத்தகொடியசாபமாகியகடலினின்றுபளகுகளை எடுத்தருளவேண்டுமென்றார்கள்.

கருணைமுகின்முகமலர்ந்துவசுக்களுட் னுமதுபவங்கடக்கவேண்டில் தரணியிலேயொருகரகத்தலேச்சரமென் லிலவகுமநதகதலத்தின்மீதே அருணகிரியெனுமலையாசிருகருமநதப்பதியணுகியகலஞ்சூழ்ந்த [ருர்வருணதிசைதொடங்கியெட்டுதிசைகளினுமிருந்துவயியற்றுமென

இ-ள். கிருபாவருஷம்பொழிகின்ற மேகமாகியபரமசிவன் திருமுகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடையபாவத்தைநீங்கவகடவேண்டினால் பூமியிலதலேச்சரமெனறு ஒருதிவ்யதலம் விளங்குகிவ அத்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒருமலையுண்டு அத்தலத்தை

படந்து அம்மலையைச் சூழ்ந்த கிழக்குத்திக்குத்தொடங்கி எட்டுத்தி
லி லுமிருந்து தவஞ்செய்யுங்க ளென றருளிச் செய்தா-எ று. ௩

அன்னவயலருணையிற்சேரியதவயிற்றிடுமவ்வளவேயுங்கள்
முன்னரழற்கிரியுமெட்டுமுகமாகவிளங்கியட்டமூர்த்தியாகு [ந்தான்
மன்னுமுகளரும்பவமுந் தவிருமெனவுதாதுவெள்ளிமலையிறசேர்
தனனையடைந்தவாக ளெல்லாந்தனைப்போலவிருக்கவரநதருகுவானே

இ-ள். அன்னப்பறவைகள் தங்கியவயல்கூழ்ந்த அருணைலத்துக்குப்
போய் நீங்கள் அறியதவத்தைச் செய்யுங்கள் அப்படிச்செய்த அளவி
லே அக்கினிசொருபமா விளங்கிய ஒப்பற்ற அம்மலையுங்களுக்கு முன்
காட்சிகொடுக்கும் அப்போது நிலைபெற்ற உங்களுடைய பாவமும் நீக்கு
மென்று திருவாய்மலாநது கைலாயத்திற்கெழுந்தருளி னார்தம்மிடத்தி
லடைந்தவர்கள் எல்லாநாயுந்த மமைப்போல உருவத்தையடைந்திரு
க்கவரமருளிச்செய்யும் பரசிவன்-எ-று

முந்தவசுரையுமவர் புரத்தினையுமெரித்தபிரான் மொழிந்தவாறே
அந்தவசுவனை வருஞ்சென றருணையிலே சரியதவயிற்றி னூர்க
ளிர்தவசுகுமதிதழைக்கவழங்கியெட்டுருவாகியிருந்ததநகே
தந்தவசுநிலைபுகழ்ந்தகொடுஞ்சாபக்கிரிக ளெல்லாந்தள ளினார்கள்.

இ-ள். முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்
ததிரிபுரங்களையும் நகைத்தெரிந்தவாமி அருளிச்செய்த பிரகாரமே அ
வ்வெட்டுவசுக்களும் போய் அருணைசலகநில அருமையான தவம் செய்
தார்கள் இப்பூமிதழைக்கும்படி அக்கினிமலையெட்டுமுகமாய் விளங்கி
யிருந்தது முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப் புகழ்ந்து சொல்லியதனால்
வந்தகொடிய சாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டி விட்டார்
ஐ-ள் அவ்விடத்தில-எ-று.

பூதவஞ்சுழ்திசைகளெல்லாமிருந்தட்டமூர்த்தித் தனைப்பூசித்தார்கா
ளா சலி னாற்பழயபடிதம தபதவிகளையடைந்தருள் பெற்றார்கள்
னேதம உம்படிககரியமரைப்பயனெட்டுறுவாகியிருந்தபோதுஞ்
சீதாநுமபதங்கிரமத்துடனறியா னமுடியெனக்குத்தெரிந்ததெனறே

இ-ள். அம்மலையைச் சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளி லுமிருந்து வசுக்கள் அ
ஷ்டமூர்த்தியுமாகிய சுவாமியை பூசித்தபடிகினுலே பழையபடியே த
ம்பதவிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமி கிருபையும் பெற்றார்கள்குந்
றம் நீங்கும்படி அருமையான லேபபொருளாகிய அச்சுவாமி எட்டு
முகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைக்கிரமத்துடனே அறி
யாமற்போனாள் எனக்கும்முடிதெரிய டிலை-எ-று

சுண்முகனையளித்தவைந்து முகத்தவ ரெண் வசுகள் செயுந் தவத்தினுனே
ண்முகமாயிருந்து துண்டொரு முகமாயிமையவர் வாழ்த்தெடுத்த

1) ரன்று, திண்முகஞ்ஞடையபிரான்சனகமுனிக் குரைத்தருளச்ச
பத்தாடே, பண்முகயாசீனையமொழித்திலோத்தமைச்சர்கதையிடு
ம்பகரலுற்றான்.

இ-ள், சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவன்எட்டுவசுக்கஞ்ஞெ
யத்தபோபலத்தினுலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப்பார்த்துத் தேவர்
ளெல்லாம்ஒன்றாக்யகூடிவணங்கிப்பலலாண்டுகூற்றினார்களென்று கரு
ணைபொருந்தியநான்குமுகங்களை யுடைபிரமன்சனகரிஷிக்குச் சொல
லிஅருள்புரிசின்றஅத்திருமலையிலயாழின் இசைபோன்றசொல்லைய
டைய திலோத்தமைகதையையும் சொல்லத்தொடங்கினான் ச

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென னிடத்திற்சேர்ந்துதன்
பாவமதிலாப்பெறும் பதவிவேண்டியே
யாவரும்ருந்தன மியற்றினாரதற்
காவதுசெய்யென வறந்துபோயினான்.

இ-ள் பிரமன்சொல்லுவான இந்திரன்முன்னே என்னிடத்திலவந
து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச்சிறுத்து எல்லாரும்அரு
மையானதவத்தைச்செய்கிறார்கள அத்தவமரிதாவேறுதபடி ஏதாவ
துஒருவிககினஞ்செய்யவேண்டிமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்.

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய
ரந்தரமங்கைய ராவநாட்டவர்
சுந்தரககடற்புவித் தோகைமார்வரை
மந்தரமுலேச்சிய ரமுகுவாரியே

இ-ள். இந்திரன்போனபிறகு இயக்கலோகத்துப்பெண்கள் கேவ
லோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகமைந்தகடல
குழந்த பூலோகத்திலுள்ளபெண்கள் மந்தாகிரிபோன்ற முலைகையு
டைய வளையாமகளிர் இவர்களுடைய அழகுயெடுத்துக்கொண்டு

லகுத்தமின்றிலே த்தமை யென்னுமவஞ்சியை
யுகுத்தநன்வலியகன் மதியையோட்டினன்
மிருத்ததோவிஞ்சைமிற் புலியின்வேட்டுவ
னகத்துடலழித்துட லளிப்பதென்னவே

இ-ள். குளவிதன்னிடத்திலுள்ள ஒருசாமாததியவிசேடத்தினுலே
புழவின்வுடலைக்கெடுத்து அதற்கு வேறொருதேகத்தைக் கொடுப்பது
போலத்திலோத்தமையென்னும்பெண்ணைஉண்டாக்கினான்அப்பொ
ழுதேஅவன்மேற்கொண்ட ஆரையாலென்னுடையவல்லமையை பி
ழந்தேன் ஞானத்திற்சொல்லுகின்றஎன்னுடையபுத்தியையுந்தூரத்தி
விட்டேன்-எ-று.

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிவாடுமென்
றன்மையையறிந்துநான் றனக்குத்தாதையன்
றென்மனம்பொருந்திலா தெனதுகையுருன
முன்பினிலொளிக்கநான் முகமுந்தேடினேன்

இ-ள் மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கமடைந்து வாடுகின்;
 னுடைய இயல்பையறிந்து நான் தனக்குத்தனதையென்று எனக்கு
 னுக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான் பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்
 பாதவளாகியும் எனக்கு முன்னின்றும் ஓரிடத்தில்தானறியாதபடி ஒ
 றித்துக்கொள்ள நான்கூபகங்களிலும் வளைத்தேடினேன்-எ-று.

அருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கன்னி மாணகச்சென்றாள் கலைமையாய்த் தெ டர்ந்தேனே பேட்டு
 வன்னி யாயப்பறந்தாள் சேவலவடிவமாய்த் தொ டர்ந்தேன் மங்கை
 யின்னையோர்க்கு தியுங்காணுள் பிறங்கலாமருணை நாதன்
 நன்னையே தூரககண்டாள் சரணமென்றுரைத்துச் சார்ந்தாள்

இ-ள் அப்படி நான்தேடி அவளைக்கண்டு பிடிக்கும்போது பிடிப்பத
 முன்னே பெண்மானாகிவிடாள் நான்கலைமானாகத் தொ டர்ந்தேன்
 னபின்பெண்கிளியாயப்பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாயப்பறந்து தொ
 டர்ந்தேன் அதனிலே தத்தமைபிறகு என் கையிலகப்படாமலிருக்கிறதற்
 குவேறொருகதியுங்காணாமலவருநதுமபோது மலையுருவாகிய அருணாச
 லேசரைச்சிந்தித்து தூரத்திற்கண்டு நீரே தஞ்சமென்று சொல்லி அடைந
 தாள்-எ-று. கரு

மாயமால் விடையின்பாகர் வடிவிலர் விடையின்பாகர்
 கரையழலான மெய்யாகானகத்தாடு மையர்
 ஆயுமாரணத்தின் ரோதியடைக்கலமென்ற னையன்
 சேயினமழலைபோல திருச்செனிசாற்றினுளே

இ-ள் மாயஞ்செய்கின்ற ஷித்தஜ்ஜாஹிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்ற
 வரேதோற்றத்தினையினையுடைய பாவநியைப் பாகத்திலவைத்துக்
 கொண்டிருப்பவரே தனக்கும அக்கினிவடிவமானவரே திருவாலையாட்
 டி னிடத்தில்தனஞ்செய்தகவாடியே ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையு
 டையசோதியே நானடைக்கலமென்று சகலரையும் அருகினிறுபரமசி
 வன் திருச்செனியிற சொல்லும்படி குழந்தையின் இளமையாடிய குத
 லேச சொல்லைபோலச் சொன்னான்-எ-று. கரு

முருகனர்க்கு மலிவடை முறையிடு முறைக்கென்னையன்
 திருவுருவனை துநதாயசெவிகளாயிருந்தபோது
 விரைவின்மால்வரையைக்கீறிவேட்டுவனாகிலநா லு
 சுருதியுருமலியாக டிதான் நின்னன்றோகைபாகன

இ-ள் வாசனையமைந்த புட்பமாலையையணிந்த கூந்தலையால்
 லோதமைமுறையிடுதலுக்கு என்சுவாமி அடியை உருவ
 விகளாயிருந்தன அதனுல்க்கிரத்திலமலையாககீறி ஆ
 ம்வேடவடிவமாகவும் பார்வதிவேடிச்சிவடிவமாகவும் நாமு
 னும் நாயகனாகவும்தோன்றினாற்பார்வதியை இடதுபாகத்திலவைத்த
 கொண்டபரமசிவனாள்-எ-று. கரு

சூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங்குலாண்மேல் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்தே
னாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறாதோ.

இ-ள், வளையலையணிந்த கையையுடைய பார்வதியைஒருபக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறபரமசிவன்வேடனாகி விலைக்கையிலேநதிக்கொண்டு தோன்றியபோதுமுன்னேநடனஞ்செய்தசுவாமிஎன்னைக் கோரித்துக்கொளவாரென்றுபயந்து வளைகின்றஇடப்பிணையுடையநிலோததமைமேலுண்டாகிய மையலையும் அதனுலுண்டாகிய வருத்தத்தைபுரந்தீர்து அசுசுவா.ரியை வணங்கி என்னவேடனைப்பறவைகண்டால் பயப்படுமொபயப்படாதோ-என்று வெ

வெற்பெனுமூலையாடன்னை விதித்தாநீவிரும்புநீமை
கற்பகோடிபினுந்தீரா தாபினுங்கருணையாமித
தபரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோமபோவென்
றறபுதன்மொழிநதுமீளப் புகுநதன்னருணைவெற்பில்.

இ-ள். மலைக்குகிகராகியதனத்தையுடைய நிலார்த்தமையைப்படைத்துநீயேவிருமபுதலாலுண்டாகியபாவம் கற்பகோடிகாலத்திலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும்அருளுநாநமாகியும்தானேமரமாகியுமஉள்ள இம்மலையைததரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்டபாவம் தீர்த்துவிட்டோ உன்னிடத்திற்குப்போவென்று திருவாயமலர்நது அம்மலைக்குள் சுவாமிமறைநதுவிட்டார்-என்று ய.அ

கலிவிருத்தம்,

தன்னையநியாமலவினை சாருமுடற்றானுந
தென்னருணைசேருவதுதீருவதுதிண்ண
மின்னலவினையற்றதனி வெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுளறென்றமன முனிக்குமொழிகின்றான்

இ-ள், ஒருவனுக்குஅப்புத்தியுருவமாக வந்தபாவம் அவன் அழகுபொருநகிய அருணாசலததையடைநதால் தீரும் அதுநிச்சயமேமுற்காலத்திலும் அநேகாங்களுடைய வினையைநீக்கி அத்தலத்தில் தாங்களினைத்தவரம் பெறுங்கொண்டார்களென்று பிரமன்சன.ரிஷிகளுக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறான்-என்று, யக

கற்பமுடியாயிருள் பெயர்நமுபுலகாலத்
தற்பவிருணிநறதுமுன் னாவிநறையினுலே
சொற்பரவையையனுண ராதுனாயிலக்காள்ளச்
சிற்பரமேயோகியர்கள் செம்மலைநினைந்தார்.

இ-ள், முற்காலத்தில் பரமசிவனுடையதிருவிளையாட்டினுல்கற்பகாள் முடிவுற்றுமகத்தாகிய அந்தகாரமுய்நீங்கிவெளிச்சமுண்டாகியகா

ந் அல்வந்தகாரத்திற் கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறி
ல் விட்டுனு சமுத்திரத்தில் நித்திரை செய்துக் கொள்ளுருக்க
ங்மையான சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்
ம-ஏ-று.

ஆத்தனடியார்கடம் தாணவமருக்குஞ்
சுத்தனழலானதொரு சோகிவடிவானே
னெத்தலமுமெதகிசையு மெங்கும்வெளியானே
னுய்தகடொறிதம்மிலுள வாயுவுககெல்லாம்.

இ-ள், எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும் தமதழியர்களுடை-
ஆனவமலத்தைக்கெடுக்கின்ற சுத்தராகியுமிருக்கும் பரமசிவனொ-
ருபுபுயமாயிவ ஒரே சோதிருபத்தையடைந்தார் எத்தலங்களிலும்எ-
த்திக்குள்ளும் மறவெவ்விடங்களிலும் ஆகாயமே தமக்குருவாகி-
யுச்சுவாயி அப்போது சிந்திப்பொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்-
னை-எ-று.

ஊழிமுடிவாயிருள் புலந்துமுணராதே
யாழிமிசையிற்றுவினு மச்சதனைமெய்தி
வாழியெனவேயிய ரெழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுயிற்றதி பமத்துடனெழுந்தான்.

இ-ன், ஊழிகூலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரமீங்கியும் அநியா
மல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்யும் விஷ்ணுவினிடத்தில்வந்து வா
ழியெனறுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அவவிஷ்ணு சர்ப்ச
யனன் தினின்றும் அதிகபயத்துட நெழுந்திருந்தார்-எ-று,

வையமநிக்கமல ரோனையுதவாதே
பையரவின் மிகத்தாயில் கொண்டபரிசாலே
வையபுனவினைத்தொழில் தனாத்தனனெனத்துன்
நையுனா கிடருகியென நையலோடுநந்தான்.

இங், உலகமுண்டாகும்பொழுட்டு பிரமனைிருஷ்டிக்காமல் படத்
தெழுண்டய பரமதினமேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினுலேவெம்மை
யாவிட நிதினையச் சம்பாதித்துகொண்டேனென்று ஐம்பெறிகளுங்
புவிபெண்ணுநாய ஆண்டவனுடைய சுவாமியைநினைத்தார்-எ-று.

அதே பாகுநீர் உபேசம் யாதிவெதிர்வந்தே
தூன்பையகல்விக்கு மதுநாயகொழிலானுள்
வன்படிக்கெற்புமிகை மன்னுகடாபோல
மினபடருமேனியுடன் வெள்ளிடைமில்வந்தான்.

இன் அடியார்கள் கிளைத்தால் சீக்கிரத்தில் தானே அவர்களுக்குள் பிராகதனோன்றித் துன்பம் கீங்குவதே தமக்குப்பரிசுத்தமாகியதொழி லாகவென்றபரமசியன் வன்மைபாடிய பழக்ககலின்மேல் விளங்கு ம் சோதிபோல வெண்மைபாடிய ரிஷயத்தின்மேல் மின்னல் போன்ற நிறத்தீதாரும் எழுந்தருளியவநார்-எ-று.

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதம்புரியருச்சனையினுலே
யருக்கியெனவினைக்கொட ரொருத்தருமியென்ற
னெருக்கனாகுவானிவை பெடுத்தமொழிகின்றான்.

இ-ள், அபபடி பரமசிவன் ரிஷ்டவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்தவு
டனே விஷ்ணு சீகதிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தன
ஞ்செய்து அவருடைய நீடிய கிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்
டியமுதலிய பூசைகளினுலே கவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இள
கச்செய்து எவகத்துதித்தினாயினால் வரகவினையைநீக்கி அருள்செய்ய
வேண்டிமென்றா! எருக்கம்பூமலையைத் தரிக்கும்கவாமி இவைகளை
சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று.

வாகிமகமேமுகன் மதம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுகலெண்ணித்
தேசமிக்குதெனறிசை செரிந்தருணைதன்னி
பூசைபுரிவிடவினை போகுமுனையென்றான்.

இ-ள், ஒருவன் தனக்குண்டான பாசவினையை நீக்கும்படியினைத் து
ஆஸ்வமேகமுதலிய பலயாகங்களைச்செய்தாலும் அதுபோகாதுஆகை
யினால் சோழமாமாசிய செற்குத்திசையில் விளங்கும் அருணாசலத்தி
றகுபடபாய பூசைசெய்தால் உவனேவிடவினைபோம் என்றார் பரம
சிவனார்-எ-று.

நாறுபொழில்நகரு நாமும்வடிவென்றே
வேறலகாபெருமை வேதமுணராதால்
நீறுபுனையோகிடாக னீவிட்டலதொன் னூற
றுறுபிரமாவதி லருசசனைபுரிந்தோ

இ-ள், வாசனையுடைய சோலைகளூழ்ந்த அவ்வருணாசலத்திற்கும்
எனக்கும்வடிவென்றதுதான்பேதமன்று அந்நுடைபெருமைபை வே
தங்களும அறியமாட்டாவிழிதியை முக்கியமாகத் தரிக்கும் யோகி
நர்களும விஷ்ணுசனாகிய நீங்கல்பலரும் தொண்ணூற்றாறு பிரமா
கங்களும் அத்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள்-எ-று.

முற்றிசுழியுரேகிணி மூலைக்கிடைபின்புழிகா
மறறவிருபத்தறுவா வாழமையும்சுரந்தாட்
கறமைதிக்ககனுடல தன்றுறசபித்தான
அற்றமறியப்பதியி லத்துயரொழிததான்.

இ-ள், சந்திரன்நன்றாக வேலைதீர்ந்த ஆபரணங்களையுடைய உரோ
கிணி தனங்களின்போகத்தை விருபி மற்றறியிருபத்தாறு நாயகிக
ளுடைய போகவாழ்வுகளையு மறந்துவிட அந்தமூன்சொன்ன இருப
த்தீதமு பெண்களுகுத் தந்தையாகிய தக்கன் கேள்விப்பட்டி
ல்லாநாயகிக ளிடத்தும் விசுப்பம் வையராமல் வைத்தச்சீனால்

அல் அவ்னுடல் குன்றிபோகக்கடவதென்று சபித்தான் இச்சாபத்
படைந்த சந்திரன் அவவருணசலத்தில்வந்து தன்பத்தை நீக்கிக்
காண்டான்-எ-று.

நினைப்பளவின் முத்திதரு நீணகரமுற்றே
மனக்குறைதவிர்த்திடுதி யென்றி நைறைந்தார்
னன்கிரியைபாடிபரி யகநிசையினண்ணிச்
கனைக்கமலவாசமிது சோணகிரிகண்டான்.

இ-ள், நினைத்தமாதிரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கும் அருணசல
மென்னும் அததலத்திற்குப்போய் மனக்குறையைநீக்கிக் கொள்ளென்
சுவாமிமறைந்தார் விஷ்ணு அக்கினிவசுவாதிப மலையைத்தயானஞ்
யத்து அதுவிளங்கும் தென்றிசையைபடைந்து கனையிலிருக்கும்நா
மரைப்பூவின் வாசனையிடுந்த அததலத்தைக்கண்டார்-எ-று.

ஈசர்வடிவானமலை கண்டினிதிநைற்றிடுத்
தேசமிருகன்னகர் செறிநதுமகிழ்வாகி
வாசவந்தததிடை பூந்நவலமாகிப
பூசனைபுரிநதுவினை போயமலனானன்.

இ-ள், மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபுணரிந்து
ஒளிபமைந்த அததலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷமடைந்து இந்நிரதீர்
தத்திலு முழுநி கிரிப்பிரதட்சணமவந்து பூசையது கொண்டுவிவரத்
தம்முடைய விளைநீகி விஷ்ணுபரிசுத்தனானன்-எ-று.

மேவிபருணைப்பதிபின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினைபுரைத்துத்
தாஷியுமைபாசமுறை சோணகிரிநாத
னுவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முன்னுரைப்பான்.

இ-ள், மிகுந்த புகழையுடைய விஷ்ணு அருணசலத்திற்குப் போய்
த்தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்த பலனைப்பிரமன் சனக
ரிஷிக்குச் சொல்லிப்பார்வதி ஒருபுறத்தில்வாசஞ்செய்கிற அருணாச
லேசர்புறதுபூனையினாலே அடைந்தசந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்
தொடங்கினார்-எ-று.

பன்னிரண்டாவது-பாவந்திர்த்தச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-சுராகடிகை.

எனக்கென்னும் ஒரு அகரன் புனுகுநீனவடிவங்கொள்
ஏழிலகங்களிலும் முறையேபுதுத்து சேவராசிகளையும் வதைசெய்.
தனால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்ல.
கொள்ளப்பராசின் அவர்களைமீ திருவாய்மலர்ந்தருளுவார்மணம்
வீசும் அளவிலாகபுழுகை நமதுருவமாகிய அருணாசலத்தில் இதறிய
தனில அகிகபலன் அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப்பட்டவன் எளிதி
ல் அழிபமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனைமோட்சத்தில அடைவி
த்து உக்களைத்துக்கச்சமுததிரத்தினிக்கும் கரையேற்றுவோம்-எ-று.

மேவுமெனமோதியரு நோடுபுளகாதிபனை வேதமுதற்கூறியவ
வுறு, நாவிலுடையவரு முயலிவெய்யெனலு நாவிலுடையவன்மொழி
வான், பாவையொரு பாகரு னுடையபுராண பாரபரவி லோச
னருளா, ஏவலெளியேன்மொழியு மாறுகவெளவீழைவ லீரடியினமீ
துதொழுதே.

இ-ள், நீங்கள் உங்களிடத்திலிருந் பேய சேதங்களைன்று விநா,
கொடுத்தருளி, மிக்ககிருபையோடு புளகென்னும் அவ்வகரணை
தமுதலாகிப்பரமசின் உழைந்து அருளே புனுகுநீனவடிவங்கொ
ண்ட உன் பிராணனைவிடென்றுசொல்லிய அளவில அவ்வகரன்சொ
ல்லுவான் பார்வதியை யொருபடத்திற் கொண்டருளியவரே கிருபை
க்கு இடமாயிருக்கிறவரே பழமையாகிய பேர பாரபரமாகியவரே நெ
ற்றிக்கண்ணேபுடையவரே உமக்கு ஏதெல்லெய்வமறுது எளியேன் கேட்
டுக்கிகாளுகிற வர்க்கொடுக்கருநென்று சுவாமி இரண்டிதருவடி
களுக்கும் வந்தனஞ்செய்து சொல்லுவான்-எ-று.

எனதுகீளையமிருக முனதுநெருக்கிவிடிக விளிய முகாதிவொ
ருபேர், புனையவெனவேபாவி புயிர்வெனவொருபுது வினையோன
ருளினான், மனமுருகியேமுனிய ரிபலமாகுன மதிமுடியின் மேல்
ணிதே, அனவாதமாசமதமு மிரலமுதலையமத விருமெளவேபெ
ருகுமே.

இ-ள், நான்விடுத்த உருவமாகிய புனுகுநீனபிள்ளை உண்டா
கின்றபுனுகு உடமுடையதிருமேனி எடறுகொள்ளவும் அதனல்புழ
கணியிறைவென்னு ஒருமுகந்தர நீ குறித்துக்கொள்ளவும் அருள்
செய்பவேண்டுமென்று வணங்கியவியுமிரண்டிவருளே அவ்வகரன்
ககிசேரும்படிசுவாமி அனுகூலஞ்செய்தார் அப்படி அவனையிரட்

துவகொண்டு முனிவர்களும் பிதவர்களும் மனிதர்களும் மனங்கு
தமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிகரத்தில் புழுகாப்புச்சாத்
எப்போதும் அப்புழுகு கரைந்து பனிநீரோடுசுவாமிபை ஆயம்அரு
டியபு யதாகப் பெருகியோடும்-எ-று.

புனகாதிப்பச்சருக்கம்

௪௪

புழுதுபனிகீர்களைப் பூண்டு வளவதெனும்பிறை
 டோ, விழிகுவிநாடி யுர னிணையடிகளேபரவி விஷ்வகையாது
 பருவாறுவழி, மருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாருமெனக்கள்விடு
 யுரைசெய்தான், மொழியுமலராயனை முகிகருடனேசனக முனே
 வினோடுகொழுதான்.

இ-ள், புழுகும் பனிகீரும் கூட்டுவர்க்கு சந்தனமுமாகிய இவை
 களில் அனு வளவேனும சுவாமிலுபபுகொள்ளுநபடிச் செயதகாகளும்
 கண்கா களிப்படையுமபடியாகக் தரிசித்தச சுவாமி திருவடிகளை
 வணங்கி ஆவாசரிக்கரதமைக்கேட்டவாடோ, டோடகமடைவாராய
 மாணைகரதநிலைவாதருளிய ரமசிவனுடைய திவனிடச் சரிதர மிது
 டென்று சுகதோஷமாய அபசர வாரிாலல் அபபடிசொல்லிபடி
 ற சவகரிவிமுனிய களேர்டி தேவரதிரபுச்சுதவணங்கினான் எ
 வாறு

கர் விருகதம்.

அஞ்செழுததுமவாரிவாழிய நுணைவாழி யருணையான்
 சஞ்சமுநசரணம் புகழ்நாடா திகருணைபோன்
 மஞ்சபெறுவானமவாழி வைபமவாழிவையமேற
 தருசமுநதீனமவாழி வைபமவாழிவையமேற.

இ-ள், பாவமகளைப்போக்க காரணமானபஞ்சாக்கரம்வழிவாழ்க
 அருணசுவலதலவாழிநக அருஞ்சலேசமுடைய தாமரைமலர்போன
 திருவடிகளாவாழக அபசுவாமிகுரு பவவாழக அககருணைபோன்ற அ
 முகாதய நிகரவரஷாவாழக பூலோகமவழி பூமியில் உயிரகளுக்கு
 மபருகுககோடாகிய திருநீறுவாழக வைபவமவாழிவையமேற.

ஞானமவாழிநனமைவாழி நாடுநாடீதிசா
 தனமைவாழிநரு வவாழி சாமவேதமாதகம
 கானமைவாழிகலவிவாழி கற்றறிநகேகனவியன
 பானபோகவவாழிசெனநயாநழிவாழியே.

இ-ள், ஞானமவழிநகநாடா, டோ, நிம இராசனும் அவனும்
 ரிபீத்யும் கிரந்த்யும் தாநகலமாதக அருமவாழ்க உண
 கிய வேதமும் ஆராமகருடா, சமவேதவாழக மற்றவிந
 வாழ்க அவைகளைக்கற்றறி தாமவேதப்பபடமில் யாவரிட
 னாடானவாகவாழக பாமசிகன் அடியார்கள் வாழ.